

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 17 Φεβρουαρίου 1999, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΤΣΑΡΟΥ**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16.2.99 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 16 Φεβρουαρίου 1999 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας, για την οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική συνεργασία").

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Θεόδωρο Στάθη, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαστηριούχων Φυσικοθεραπευτών ζητεί να ενημερωθεί για το εάν επιτρέπεται η άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος σε φυσικοθεραπευτές του ΙΚΑ.

2) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαστηριούχων Φυσικοθεραπευτών ζητεί να ενημερωθεί για το εάν επιτρέπεται η άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος σε φυσικοθεραπευτές του ΙΚΑ.

3) Ο Βουλευτής Άρτας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κομμένου Άρτας ζητεί την κατασκευή έργων στήριξης στη θέση "Παλιοχώρα" της περιοχής της όπου παρουσιάζονται κατολισθήσεις.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γαζίου Ηρακλείου ζητεί την ίδρυση υποκαταστήματος Διοικητικών Υπηρεσιών ΟΑΕΔ στο Δήμο Γαζίου.

5) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Εορδαίας Κοζάνης ζητεί την αλλαγή της καλλιέργειας καπνού της περιοχής της με τον τύπο "ΜΠΑΣΜΑ".

6) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συνταξιούχων Νομού Ηρακλείου ζητεί την καθιέρωση κατώτατης σύνταξης στο Δημόσιο, ίση με το 80% του 36ου Μισθολογικού Κλιμακίου.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παρακαμπυλίων Αιτωλ/νίας ζητεί τη δημιουργία και λειτουργία Κέντρου Υγείας στην Κοινότητα Αγίου Βλασίου Αιτωλ/νίας.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνολογικό Ινστιτούτο Αθηνών υποβάλλει προτάσεις για την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών της Σχολής Γραφικών Τεχνών.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιτυχόντων Καθηγητών Μουσικής Διαγωνισμού 1992 ζητεί την απορρόφηση όλων των επιτυχόντων σε Δημόσια Σχολεία.

10) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αξιωματικών, Υπαξ/κων Εθνικής Αντίστασης, ο Αντιστασιακός Σύνδεσμος Αξ/κων - Υπαξ/κων Πολεμικής Αεροπορίας και ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αγωνιστών Μ. Ανατολής ζητούν τη χορήγηση μερίσματος Μ.Τ. στα μέλη τους.

11) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Δεσκάτης ζητεί να διανεμηθούν τα υπέρ αγνώστων ένσημα σε περιοχές που άργησε η επέκταση του ΙΚΑ.

12) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Κυνηγετικών Ειδών ζητεί να μην καταργηθεί η περίοδος κυνηγιού των αποδημητικών πουλιών.

13) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Ροδόπης ζητεί να μην επιτραπεί η ίδρυση νέας Νομικής Σχολής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η GREENPEACE ζητεί να υλοποιηθεί το πρόγραμμα ηλιακών εφαρμογών στην Κρήτη.

15) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η GREENPEACE ζητεί να υλοποιηθεί το πρόγραμμα ηλιακών εφαρμογών στην Κρήτη.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γαζίου Ηρακλείου ζητεί την ένταξη του οικισμού Αγ.Μαρίνα στο ΠΔ των μαρτυρικών πόλεων και οικισμών του Νομού Ηρακλείου.

17) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέστορος Μεσσηνίας ζητεί την παραμονή του Αστυνομικού Σταθμού Κορυφασίου στην ίδια τοποθεσία.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Αδιόριστοι Καθηγητές των Φροντιστηρίων ζητούν να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τους αναπληρωτές καθηγητές.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Καταναλωτών Λέσβου ζητεί σταθερές και προγραμματισμένες πτήσεις της Ολυμπιακής Αεροπορίας από και προς Μυτιλήνη.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Ελαιοπαραγωγοί της Λέσβου ζητούν τη λήψη μέτρων για τη στήριξη και αύξηση της τιμής του λαδιού.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Εργαζόμενοι στο Κέντρο Αποκατάστασης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Νομού Σερρών ζητούν να τους καταβληθεί το επίδομα δυσμενών συνθηκών εργασίας.

22) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ε. Μπέτου ζητεί την αναγνώριση του πτυχίου της, της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου "Κύριλλος και Μεθόδιος" των Σκοπίων από το ΔΙΚΑΤΣΑ.

23) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Χαραυγής Ιωαννίνων, ζητεί να ληφθούν μέτρα για τη φύλαξη των συνόρων ώστε να σταματήσει η εγκληματικότητα και οι κλοπές στα χωριά από λαθρομετανάστες.

24) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων (ΟΔΥΕ) ζητεί την αύξηση των αποδοχών των μελών της.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού ζητεί να γίνει έλεγχος και να καταγραφούν παρανομίες και ελλείψεις στους ιδιοκτήτες τουριστικών σκαφών του Φλοίσβου, Τροκαντερού κ.λπ. σε ζητήματα επάνδρωσης και εικονικών προσλήψεων.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων Τρύππου Ξυνοροδιάς και Πεδιάδος Μόρνου διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση διάθεσης πίστωσης για πληρωμή δαπανών λειτουργίας των γεωτρήσεων.

27) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων Αθηνών και η Επιτροπή Αγώνα για τη διάσωση των ελευθέρων χώρων ΔΕΗ και ΚΑΠΑΨ ζητεί την κατασκευή χώρων πρασίνου στα

οικόπεδα της ΔΕΗ και πρώην ΚΑΠΑΨ στους Αμπελόκηπους.

28) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ και ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Μεσολογίου ζητεί να μην κλείσει η μοναδική σχολή παραδοσιακών κιλιμιών του ΕΟΜΜΕΧ στο Αιτωλικό.

29) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κέντρου Γρεβενών ζητεί τη συνέχιση της χρηματοδότησης ώστε να ολοκληρωθούν κατασκευαστικά όλες οι εκκλησίες της περιφέρειας Βεντζίων και να ρυθμιστούν οι κακοτεχνίες κατασκευής της εκκλησίας του οικισμού Νησίου.

30) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΔΔΥ ζητεί να μην ψηφισθεί στο σχέδιο τροπολογίας του Ν. 2414/96 που καταργεί ουσιαστικά τη δημοσιοϋπαλληλική ιδιότητα.

31) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συνταξιούχων Νομού Ηρακλείου ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικών προβλημάτων των μελών του.

32) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Γεωργίου Τυμ/στού Φθιώτιδας ζητεί την αναβάθμιση του Αστυνομικού Σταθμού της περιοχής του σε Αστυνομικό Τμήμα.

33) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παλιννοστούντων Νομού Δράμας ζητεί τη χρηματοδότησή του από το πρόγραμμα "ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ".

34) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ποντίων Παλιννοστούντων Νομού Δράμας ζητεί τη χρηματοδότησή του από το πρόγραμμα "ENTREPRENDE POUR L' EMPLOI".

35) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βαρδουσίων Φωκίδας ζητεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση για την κάλυψη λειτουργικών δαπανών του.

36) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βαρδουσίων Φωκίδας ζητεί να χαρακτηριστεί το αγροτικό ιατρείο Πενταγίων Δωρίδος ως ορεινό και άγονο.

37) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ζητούν την καταβολή υπερωριακής αποζημίωσης στους Μονίμους Στρατιωτικούς Υπαλλήλους.

38) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Απολυθέντες φύλακες της Τράπεζας Αθηνών ζητούν την απορρόφηση τους σε ανάλογες θέσεις.

39) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός και Ψυχαγωγικός Σύλλογος Αλεξανδρουπολιτών ζητεί την ανέγερση προτομής των ηρώων του 1821 Χατζηναντώνη και Δόμνας Βιζβίξη στο Πεδίο του Άρεως.

40) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μουζακίου Καρδίτσας ζητεί την άμεση λειτουργία του Πυροσβεστικού Σταθμού Μουζακίου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1867/31.8.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5022Β/21.9.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1867 που κατατέθηκε στις 31.8.98 από τη Βουλευτή κ.Στέλλα Αλφιέρη σχετικά με το Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Ζακύνθου για το οποίο είχαμε την ευκαιρία να ενημερώσουμε και προφορικά τη Βουλή κατά τη συζήτηση της υπ' αρ. 1692 Επίκαιρης Ερώτησης (συνεδρίαση ΠΝΣΤ της 18.6.98) σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει προχωρήσει στις εξής ενέργειες για την προστασία της θαλάσσιας χελώνας Caretta-Caretta στον Κόλπο Λαγανά Ζακύνθου.

-Έχει εκπονήσει και εγκρίνει την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία (άρθρο 21, Ν.1650/86), Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη Κόλπου Λαγανά Ζακύνθου.

-Έχει συνταχθεί και υπογραφεί (την 2/6/1998) από τον Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ, σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος σύστασης Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου στη Ζάκυνθο (Ε.Θ.Π.Ζ.) και αναμένεται η ολοκλήρωση της διαδικασίας συνυπογραφών από τα συναρμόδια Υπουργεία.

-Επίσης στο πλαίσιο της σύστασης του Ε.Θ.Π.Ζ. το ΥΠΕΧΩΔΕ, για την εξασφάλιση αντισταθμιστικών ρυθμίσεων, στην περιοχή του Εθνικού Πάρκου, έχει προχωρήσει στη σύνταξη και έγκριση "Μελέτης Οικονομοτεχνικών και Επιχειρησιακών Προϋποθέσεων ίδρυσης του Ε.Θ.Π.Ζ.", προωθείται δε η σύνταξη του σχεδίου "Προεδρικού Διατάγματος Εφαρμογής Αντισταθμιστικών Ρυθμίσεων".

Β. Στο πλαίσιο υλοποίησης των ανωτέρω έχουν ληφθεί ήδη τα εξής μέτρα προστασίας:

-Το ΥΠΕΧΩΔΕ με στόχο την επίτευξη, το συντομότερο δυνατόν της απαραίτητης υποδομής για το Ε.Θ.Π.Ζ. και ικανοποιητικών ποιοτικών περιβαλλοντικών συνθηκών στο θαλάσσιο χώρο του Κόλπου Λαγανά, έχει υπογράψει την από 24.6.98 προγραμματική σύμβαση με την Κοινότητα Παντοκράτορα και την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, (Ε.Ε.Τ.Α.Α.), ύψους 1.461,8 εκατομμύρια δραχμές. Σκοπός της προγραμματικής σύμβασης είναι α) η αποπεράτωση υποδομής του αποχετευτικού δικτύου κοινότητας Λαγανά, προκειμένου να λειτουργήσει ο υφιστάμενος βιολογικός σταθμός Ζακύνθου και να πραγματοποιείται η αναγκαία επεξεργασία των λυμάτων που διοχετεύονται στον θαλάσσιο χώρο του βιοτόπου στον Κόλπο Λαγανά. β) η ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του κοινού στο πλαίσιο της προστασίας του βιοτόπου της θαλάσσιας χελώνας στον Κόλπο Λαγανά και της σύστασης του εθνικού θαλάσσιου πάρκου, γ) η δημιουργία σταθμού ενημέρωσης για το Ε.Θ.Π.Ζ. δ) πρόγραμμα καταγραφής και προστασίας της θαλάσσιας χελώνας.

Είναι προφανές ότι η έναρξη λειτουργίας του εθνικού θαλάσσιου πάρκου Ζακύνθου και η παράλληλη υλοποίηση των διαδικασιών που προβλέπονται από το νομικό καθεστώς των αντισταθμιστικών ρυθμίσεων, θα επιδράσουν ουσιαστικά στην επικράτηση κανονιστικού καθεστώτος προστασίας στον βιότοπο του Κόλπου Λαγανά, θέτοντας τις βάσεις σε συνδυασμό και με τον εκπονούμενο ειδικό χωροταξικό σχεδιασμό (προγράμματος ENVIREG) του υπολοίπου τμήματος της νήσου, για μια βιώσιμη ανάπτυξη στην ευρύτερη περιοχή. Τέλος, η ίδρυση της "Ειδικής Υπηρεσίας"(Φορέα διαχείρισης) που θα θεσμοθετηθεί με το προωθούμενο Π.Δ/γμα, θα συντελέσει καταλυτικά προς την κατεύθυνση της απαιτούμενης υλοποίησης των μέτρων προστασίας και αποφυγής μη συμβατών ενεργειών.

Ο Υφυπουργός

Θ. ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 2895/6.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12/26.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2895/6.10.98 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Χρ. Θεοδώρου, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα σας πληροφορούμε ότι σας έχουμε ενημερώσει με το αριθμ.3058/12.6.98 έγγραφό μας, φωτ/φο του οποίου σας στέλνουμε.

Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι με την αριθμ. 33515/26.6.98 απόφαση, του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δικαιούνται την έκτακτη οικονομική ενίσχυση των 150.000 δραχ. και οι άνεργοι της βορειοκεντρικής Εύβοιας, οι οποίοι κατά τα έτη 1996 ή 1997 έχουν πραγματοποιήσει 15 έως 125 ημερομίσθια στην ασφάλιση του ΙΚΑ και έχουν καταβάλει τις εισφορές για τους κλάδους του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού(ΟΑΕΔ).

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2785/2.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1650/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2785/2.10.1998 των Βουλευτών κυρίων Αχ. Κανταρτζή και Ευάγ. Μπούτα σχετικά με την ανεπάρκεια των πιστώσεων που δόθηκαν για δαπάνες μεταφοράς μαθητών στην περιφέρεια της Θεσσαλίας και διάφορα προβλήματα που έχουν ανακύψει σχετικά με το θέμα αυτό στο Νομό Τρικάλων σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Με βάση τις διατάξεις της παρ. 24 του άρθρου 2 ν.2621/98(ΦΕΚ 136 τ.Α') "Ρύθμιση θεμάτων οργάνωσης και λειτουργίας των ΤΕΙ κλπ" προβλέπεται ότι από 1.9.98 για τη μεταφορά των μαθητών των δημοσίων σχολείων Π/θμιας και Δ/θμιας εκπ/σης εγγράφονται σχετικές πιστώσεις στους προϋπολογισμούς εξόδων κάθε περιφέρειας του άρθρου 1 του ν.2503/97 (ΦΕΚ 107 τ.Α') και με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιχορηγούνται οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις αυτής για την αντιμετώπιση των δαπανών μεταφοράς μαθητών.

2. Η μεταφορά των μαθητών των δημοσίων σχολείων π/θμιας και δ/θμιας εκπαίδευσης, που κατοικούν μακριά από την έδρα τους, πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις τους όρους και τους περιορισμούς της αριθμ. ΙΒ/607/26.8.98 ΦΕΚ 932/31.8.98 τ.Β' κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών η οποία ισχύει από την έναρξη του σχολικού έτους 1998-1999.

Ήδη με την αριθμ. 2049717/31.8.98 απόφαση του Γ.Λ.Κ. μεταφέρθηκε στην Περιφέρεια Θεσσαλίας ποσό δρχ. 439.020.000 προκειμένου να επιχορηγηθούν οι Ν.Α. αυτής για την αντιμετώπιση των δαπανών μεταφοράς μαθητών του τετραμήνου Σεπτεμβρίου-Δεκεμβρίου 1998.

Όπως μας πληροφορήσαν οι δ/σεις π/θμιας και δ/θμιας εκπαίδευσης Τρικάλων οι μαθητές μεταφέρονται κανονικά και δεν υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

4. Στις με αριθμούς 1536/61/25.8.98, 2438/21.9.98, 2440/21.9.98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1403/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων 1536/61/25.8.98, στην ερώτηση 2438/21.9.98 και στην ερώτηση 2440/21.9.98 της Βουλαιτού κ. Β. Αράπη-Καραγιάννη σχετικά με την επιλογή και τοποθέτηση εκπαιδευτικού κ. Φάνηλ Συμεών σε θέση διευθυντή σχολείου, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Π.Δ. 398/95

υποψήφιοι για θέσεις διευθυντών γυμνασίων, γενικών και κλασικών λυκείων μπορεί να είναι εκπαιδευτικοί των κλάδων ΠΕ1 μέχρι ΠΕ11 κλπ.

Ο αναφερόμενος εκπαιδευτικός ανήκει στον κλάδο ΠΕ11 και κατά συνέπεια η επιλογή του δεν αντίκειται στις κείμενες διατάξεις.

2. Σύμφωνα επίσης με τις διατάξεις του άρθρου 12 του αυτού Π.Δ."κριτήρια επιλογής" μοριοδοτούνται: το δεύτερο πτυχίο ΑΕΙ ή άλλο πτυχίο ΑΕΙ, μετεκπαίδευση δύο χρόνων, ξένη γλώσσα σε επίπεδο επάρκειας, Proficiency, lower κλπ.

Στην προκειμένη περίπτωση το οικείο ΠΥΣΔΕ έκρινε ότι η φοίτηση του εν λόγω εκπαιδευτικού σε σχολείο της χώρας του όπου τα μαθήματα διδάσκονται στην Αγγλική γλώσσα καλύπτει η γνώση της γλώσσας αυτής σε επίπεδο επάρκειας και τη μοριοδότησε με 1 μονάδα.

Το δε πτυχίο ΚΑΤΕΕ που οπωσδήποτε είναι ισότιμο με το πτυχίο ΤΕΙ μοριοδοτήθηκε από το οικείο ΠΥΣΔΕ με 2 μονάδες.

3. Διευκρινίζουμε ωστόσο ότι η αρμοδιότητα της αξιολόγησης της τοποθέτησης των διευθυντών σχολικών μονάδων ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των οικείων περιφερειακών υπηρεσιακών συμβουλίων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΠΥΣΔΕ) στα οποία έχει διαβιβασθεί η σχετική αρμοδιότητα για την πλέον εύρυθμη και αποτελεσματικότερη άσκηση της διοίκησης.

Οι πράξεις των μονομελών οργάνων διοίκησης καθώς και οι πράξεις των συλλογικών οργάνων όπως οι πράξεις των περιφερειακών συμβουλίων του ΠΥΣΔΕ στη συγκεκριμένη περίπτωση προσβάλλονται ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων και ελέγχεται η νομιμότητα έκδοσής τους.

4. Σας γνωρίζουμε ότι ο εκπαιδευτικός κ. Φάντλ Συμεών έχει ήδη παραιτηθεί από τη θέση του Διευθυντή Σχολικής Μονάδας επειδή έχει αποσπασθεί σε ελληνικό σχολείο του εξωτερικού.

5. Συνημμένα καταθέτουμε τα αιτηθέντα έγγραφα.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

5. Στην με αριθμό 2769/1.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1648/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2769/1.10.98 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Νικ. Γκατζής και Αχιλ. Κανταρτζής, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Υστερά από την αποκέντρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, η ευθύνη για την σύνταξη του προγράμματος σχολικής στέγης ανάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο κάθε Νομού αξιολογεί και ιεραρχεί τις υπάρχουσες ανάγκες σχολικής στέγης και εντάσσεται στο Νομαρχιακό Πρόγραμμα τις πιο επείγουσες, χωρίς την παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας.

Ο ΟΣΚ από το τρέχον έτος 1998 έχει την αρμοδιότητα της κατανομής των πιστώσεων του ΠΔΕ στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις για οικόπεδα και κατασκευές και στους ΟΤΑ για τις επισκευές και συντηρήσεις των διδακτηρίων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι εγκεκριμένες πιστώσεις της ΣΑΕ 041/5 του ΟΣΚ για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας για το 1998, από το εθνικό ΠΔΕ ανέρχονται στα εξής ποσά:

ΠΔΕ ΣΑΕ 041/5

Για κατασκευές -οικόπεδα 580.000.000 δρχ.

Για επισκευές-συντηρήσεις 90.000.000 δρχ.

Όσον αφορά τις πιστώσεις του δανείου ΤΚΑΣΕ, ο Νομός Μαγνησίας περιλαμβάνεται στους δέκα μεγάλους Νομούς της Ελλάδας οι οποίοι έχουν αυξημένες ανάγκες στην υλικοτεχνική υποδομή της εκπαίδευσης και η χρηματοδότηση των έργων στα οποία έχει συμμετοχή το δάνειο ΤΚΑΣΕ θα φροντίσουμε να είναι ικανοποιητική.

Πρόσθετα σας πληροφορούμε ότι από το 1998 η χρηματοδότηση των έργων του Δανείου ΤΚΑΣΕ θα γίνεται μέσω του ΠΔΕ (ΣΑΕ 047/6) η οποία ακόμη δεν έχει εγκριθεί από το ΥΠΕΘΟ.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

6. Στην με αριθμό 2813/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1654/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2813/5.10.98 των Βουλευτών κυρίων Αν. Μπενάκη-Ψαρούδα, Αγγ.Μπαρατάκο, Γεώργ. Αλεξόπουλο, Κων. Σημαιοφορίδη, Σπ.Σπηλιωτόπουλο, Πρ. Παυλόπουλο, Βασ. Πάππα και Ιωάν. Χωματά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι θέσεις των συντονιστών εκπαίδευσης εξωτερικού που καλύφθηκαν είναι: δέκα με γερμανόφωνους συντονιστές (οι έννέα της Ο.Δ. Γερμανίας και μία της Ουκρανίας), δώδεκα με αγγλόφωνους συντονιστές (μία για το Ηνωμένο Βασίλειο, τέσσερις για τις ΗΠΑ, μία για Καναδά-Τορόντο, τρεις για Αυστραλία, μία για Ν. Αφρική, μία για Σουηδία και μία για Αίγυπτο) και τρεις γαλλόφωνους συντονιστές (μία στο Παρίσι, μία στις Βρυξέλλες και μία στον Καναδά-Μόντρεαλ)

Σας καταθέτουμε τους πίνακες για τις θέσεις Συντονιστών Εκπαίδευσης Σικάγου, Παρισιών, Λονδίνου, Στοκχόλμης, Καΐρου, Γιοχάνεσμπουργκ, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Μονάχου, δευτεροβάθμιας Ντίσελντορφ, πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Στουργάρδης και Φρανκφούρτης, από τους οποίους γίνεται φανερό ότι ουδεμία παράλειψη από τον πίνακα επιλογής στη σειρά των διορισθέντων έγινε με την προϋπόθεση ότι στις αγγλόφωνες χώρες τοποθετήθηκαν υποψήφιοι γνωρίζοντες αγγλικά, στις γαλλόφωνες υποψήφιοι γνωρίζοντες γαλλικά και στις γερμανόφωνες υποψήφιοι γνωρίζοντες γερμανικά.

Κατόπιν τούτου δεν μπορούμε να κατανοήσουμε "τα περί παραληφθέντων στο πρώτο επιμέρους ερώτημα.

Ως προς το θέμα της μοριοδότησης, σας γνωρίζουμε ότι αυτή έγινε από την επιτροπή επιλογής συντονιστών η οποία ακολουθώντας πάγιες πρακτικές και με άλλα συμβούλια επιλογής διεθυντών, συντονιστών κλπ. έκρινε ότι όταν μία θέση μοριοδοτείται, τα μόρια της θέσης αυτής τα δικαιούνται και οι αναπληρωτές, εφόσον εκτελούν καθήκοντα.

Σχετικά με το διορισμό του κ. Καρπενησιώτη ως γενικού συντονιστή εκπαίδευσης στη Βόννη, θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι δεν υφίσταται τέτοια θέση, άρα δεν ήταν δυνατό να διοριστεί ο κ. Καρπενησιώτης σε θέση που δεν υπάρχει. Ο κ. Καρπενησιώτης επιλέγει στη θέση του συντονιστή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Ντίσελντορφ.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

7. Στην με αριθμό 2685/29.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1632/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2685/29.9.98 των Βουλευτών κυρίων Απ. Τασούλα, Ορ. Κολοζώφ, Αχ. Κανταρτζή και Στ. Παναγιώτου, σχετικά με αιτήματα των διοικητικών υπαλλήλων των ΤΕΙ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Τα μισθολογικά θέματα του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και των ΝΠΔΔ έχουν ρυθμισθεί με τον ν.2470/1997 Αναμόρφωση μισθολογίου του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις" και συνεπώς το θέμα ανάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών.

2.Για την πρόσληψη διοικητικού προσωπικού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν.2190/1994, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ν. 2469/1997(ΦΕΚ38/Α') δηλαδή για πέντε (5) αποχωρήσεις, μία(1) μόνο πρόσληψη.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

8. Στην με αριθμό 2462/22.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ.1582/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2462/22.9.98 της Βουλευτού κ. Β. Αράπη-Καραγιάννη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

'Όπως μας πληροφόρησε ο προϊστάμενος της Δ/σης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής, η καθηγήτρια Παπαντωνίου Μαρούλα, κλ.ΠΕ13, είχε αποσπασθεί από άλλο ΠΥΣΔΕ (3ο Λύκειο Πατρών), στην περιοχή τους και τοποθετήθηκε στο Λύκειο Δροσιάς όπου δίδασκε με μειωμένο ωράριο, γιατί όλες οι άλλες θέσεις ειδικότητας είχαν καλυφθεί και η συμπλήρωση του ωραρίου της γίνονταν στο σχολείο παρέχοντας γραμματειακή υποστήριξη.

Ο καθηγητής Καψάλης Γεώργιος κλ.ΠΕ3, στον οποίο αναφέρεται η ερώτηση, πώς εργάστηκε για ένα ολόκληρο δίμηνο για 10 μόνο ώρες, σας πληροφορούμε ότι δυστυχώς δεν θα μπορέσει να συμπληρώσει τις υπόλοιπες ώρες γιατί πέθανε πριν λίγες μέρες, μια και ο λόγος που επέτρεψε στην αρμόδια υπηρεσία τη μείωση του ωραρίου του ήταν η ψυχολογική στήριξη του στους τελευταίους μήνες της ζωής του, αφού έπασχε από ανιάτο ασθένεια και έκανε χημειοθεραπεία.

Είναι αυτονόητο ότι η υπηρεσία του θα προχωρούσε στην αναπλήρωση του προηγούμενου κενού.

Ως προς το θέμα των συνεδριάσεων των εκπαιδευτικών, σας γνωρίζουμε ότι, τόσο η σύγκληση όσο και οι συνεδριάσεις του συλλόγου των διδασκόντων ενός σχολείου διέπονται από συγκεκριμένους κανόνες δικαίου. Πάντως σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1566/85 η σύγκληση του εν λόγω συλλογικού οργάνου γίνεται ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, ο οποίος υποχρεούται να το συγκαλέσει εφ' όσον ζητηθεί από το 1/3 των μελών του.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι η καθηγήτρια Γιαννακοπούλου Βασιλική κλ.ΠΕ6, εργάστηκε για 14 ώρες στο σχολείο, αφού δεν υπήρχαν άλλες ώρες να καλύψει και τις υπόλοιπες αποσπάστηκε στο 2ο Γραφείο όπου υπήρχαν σοβαρότατες ελλείψεις σε διοικητικό προσωπικό μια και μόνο τρεις(3) διοικητικοί υπάλληλοι υπηρετούσαν εκεί.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

9. Στην με αριθμό 2825/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.1657/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2825/5.10.98 του Βουλευτή κ. Πέτρου Κουναλάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο από τον Μάιο του 1998 έχει υποβάλει προτάσεις του για τη νέα δομή και λειτουργία των ΤΕΕ και έχει προτείνει

Τα μαθήματα Γενικής Παιδείας για τον Α' και Β κύκλο σπουδών

Τους τομείς που θα λειτουργήσουν σε κάθε κύκλο

Τα μαθήματα που θα διδαχθούν στο πρώτο έτος του Α' κύκλου

Τις κατευθύνσεις για κάθε τομέα που θα λειτουργήσουν στο δεύτερο έτος του Α' κύκλου και στο Β' κύκλο και,

Το ωρολόγιο πρόγραμμα διδασκαλίας και των δύο κύκλων.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο όρισε για το μεταβατικό στάδιο, τα βιβλία και το υποστηρικτικό διδακτικό υλικό που θα χρησιμοποιηθούν για το πρώτο έτος των ΤΕΕ και συνέταξε τις οδηγίες για τον καθηγητή και οι οποίες έχουν ήδη σταλεί στα σχολεία.

Για τους μαθητές που προέρχονται από το ενιαίο λύκειο (μαθητές των πρώην ΤΕΛ και ΕΠΛ) και θα φοιτήσουν τη φετινή σχολική χρονιά στο δεύτερο έτος των ΤΕΕ έχουν ετοιμαστεί και τα βιβλία και οι οδηγίες διδασκαλίας.

Μετά την ψήφιση του Νόμου για τη δευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση κατάρτισε χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των διαδικασιών ώστε, εξαντλώντας κάθε περιθώριο χρόνου και τεχνικών δυνατοτήτων, να περιοριστούν στο ελάχιστο δυνατόν

ενδεχόμενα κενά λειτουργίας των ΤΕΕ από την επόμενη σχολική χρονιά.

Για το σκοπό αυτό στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία ορισμού θεματικών επιτροπών και ομάδων εργασίας (από μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ, εκπαιδευτικούς, ειδικούς οργανισμών και επιχειρήσεων που γνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες της αγοράς εργασίας) για τη σύνταξη σύγχρονων Προγραμμάτων Σπουδών, τη συγγραφή και έκδοση νέων βιβλίων και την παραγωγή υποστηρικτικού διδακτικού υλικού.

'Ετσι από το σχολικό έτος 1999-2000 θα λειτουργήσει το πρώτο και δεύτερο έτος των ΤΕΕ με νέα προγράμματα σπουδών, νέα βιβλία και υποστηρικτικό διδακτικό υλικό που θα έχει ετοιμάσει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, όπως συνέβη και με το Ενιαίο Λύκειο.

Τέλος από το σχολικό έτος 2000-2001 θα λειτουργήσει και το τρίτο έτος ΤΕΕ(Β' κύκλος) με νέα προγράμματα και βιβλία που θα έχουν ετοιμαστεί από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

10. Στην με αριθμό 2766/1.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1646/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2766/1.10.98 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Αθαν. Χειμάρας και Αθαν. Γιαννόπουλος, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του Π.Δ. 398/95 αν ο αριθμός των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στους πίνακες, δεν επαρκεί για την πλήρωση όλων των κενών θέσεων, το οικείο συμβούλιο επιλογής συντάσσει συμπληρωματικούς πίνακες με αξιολογική σειρά και χωρίς προφορική συνέντευξη, μετά από πρόταση του οικείου περιφερειακού υπηρεσιακού συμβουλίου.

'Όπως μας πληροφόρησε η Δ/ση πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Φθιώτιδας στα πλαίσια της διαφάνειας και της χρηστής διοίκησης απευθύνθηκε προς τους εκπαιδευτικούς του Νομού τηλεφωνικά και γραπτά και τους ζήτησε όσοι συγκεντρώνουν τα προβλεπόμενα προσόντα να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους για την κάλυψη της κενής θέσης του προϊσταμένου του 3ου γραφείου ΠΕ Ν. Φθιώτιδας.

Η ενέργεια αυτή τυπικά ήταν εκ του περισσού και είχε διαγνωστικό χαρακτήρα, για να καταδειχθεί πόσοι εκπαιδευτικοί δεν μπορούσαν για σοβαρούς λόγους (επικείμενης αυτοδίκαιης απόλυσης ή λόγους υγείας) να συμπεριληφθούν στην πρόταση του Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου (ΠΥΣΠΕ) προς το Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων που έχει συγκροτήσει το Υπουργείο Παιδείας.

Το ΠΥΣΠΕ Φθιώτιδας προέβη στην κατάρτιση πίνακα σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 9 του Π.Δ. 398/95, βάσει των οποίων ως προαναφέρθηκε δεν προβλέπεται η υποβολή αιτήσεων.

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Ν.Α. Φθιώτιδας, ως πρόεδρος του ΠΥΣΠΕ Φθιώτιδας, υπέβαλε με έγγραφό του στο ΥΠΕΠΘ απόσπασμα της με αριθμ. 14/23.9.98 (θέμα 4ο) πράξης του ΠΥΣΠΕ Φθιώτιδας η οποία αφορούσε την πρόταση του ΠΥΣΠΕ προς το Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων για τη θέση του Προϊσταμένου του 3ου Γραφείου ΠΕ Ν. Φθιώτιδας.

Τα αναφερόμενα συνεπώς στην ερώτηση ότι υποβλήθηκαν από τον προϊστάμενο της δ/σης Π.Ε. Φθιώτιδας ορισμένες αιτήσεις στο ΚΥΣΠΕ δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

11. Στην με αριθμό 2177/11.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1440/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2177/11.9.98 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1.α. Η παραγωγή και η διανομή των βιβλίων έκδοσης ΟΕΔΒ

έχει ολοκληρωθεί.

Σημειώνουμε ότι επειδή ο ΟΕΒΔ εκδίδει και αποστέλλει τα διδακτικά βιβλία πριν από την έναρξη των μαθημάτων και σύμφωνα με περυσινά αριθμητικά στοιχεία του μαθητικού δυναμικού, αφού τα φετινά δεν μπορεί να είναι γνωστά εκ των προτέρων, από τα σχολεία γίνονται συμπληρωματικές παραγγελίες τις οποίες ο ΟΕΒΔ ικανοποιεί άμεσα.

β. Συνολικός αριθμός νέων βιβλίων:

α. Γυμνασίου 8

β. Λυκείου 62.

γ. Ο προϋπολογισμός του ΟΕΒΔ είναι κρατικός (ΥΠΕΠΘ) και ουδεμία σχέση έχει με το κοινοτικό πλαίσιο.

δ. Ο ΟΕΒΔ παράγει το φθηνότερο βιβλίο διεθνώς (στενό κόστος κατά αντίτυπο=220-230 δρχ.)

2. Ως προς το θέμα των διδακτικών αιθουσών σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας εκτιμάται ότι οι ελλείψεις αιθουσών ανέρχονται περίπου σε 13.500 αίθουσες.

Επισημαίνουμε ότι ο αριθμός των αιτουμένων αιθουσών δεν είναι στατικό μέγεθος και δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί επακριβώς: επειδή αφενός προστίθενται συνεχώς νέες εκπαιδευτικές ανάγκες, με την εφαρμογή των επιταγών της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, η οποία ήδη εφαρμόζεται από το 1988, που απαιτούν την προσθήκη νέων αιθουσών διδασκαλίας, αφετέρου δε, υπάρχει συνεχής τάση κατάτμησης των τμημάτων η οποία εκδηλώνεται μόλις κατασκευασθούν νέες αίθουσες, γεγονός που αυτομάτως αυξάνει τον αριθμό των αναγκαίων αιθουσών.

3. Σχετικά με τις κενές θέσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠΕΠΘ διόρισε 3.991 εκπαιδευτικούς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (3.120 δάσκαλοι, 470 νηπιαγωγοί, 116 αγγλικής γλώσσας, 178 φυσικής αγωγής και 107 μουσικοί)

Θα ακολουθήσουν σύντομα 369 διορισμοί ακόμη από τους πίνακες επιτυχόντων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ (178 δάσκαλοι, 117 νηπιαγωγοί, 29 αγγλικής γλώσσας και 45 φυσικής αγωγής)

Για την αντιμετώπιση των αναγκών που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους (άδειες κύησης και τοκετού, αναρρωτικές άδειες, αποσπάσεις, μετεκπαιδεύσεις κλπ) στα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, το Υπουργείο έχει μέχρι σήμερα (14.10.98) χορηγήσει 1893 πιστώσεις για προσλήψεις αναπληρωτών.

Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση διορίστηκαν 3.320 εκπαιδευτικοί από τους εγγεγραμμένους στην επετηρίδα και θα διοριστούν ακόμη 817 εκπαιδευτικοί από τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Με τους διορισμούς αυτούς καλύφθηκαν όλα τα οργανικά κενά εκτός αυτών των τεχνικών κλάδων για τους οποίους δεν προκηρύχθηκε διαγωνισμός, ενώ για την αντιμετώπιση των λειτουργικών κενών έχουν διατεθεί μέχρι 7.10.98, 2481 πιστώσεις.

4. Ως προς το θέμα του προγράμματος πλήρους απασχόλησης των παιδιών σας κάνουμε γνωστό ότι κατά το σχολικό έτος 1998-1999 θα λειτουργήσουν 1000 ολοήμερα δημοτικά σχολεία και 350 ολοήμερα νηπιαγωγεία, με προσωπικό που διατίθεται από το Υπουργείο Παιδείας.

Την περασμένη σχολική χρονιά λειτούργησαν με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας 439 τμήματα δημιουργικής απασχόλησης και 439 τμήματα δημιουργικής απασχόλησης με ευθύνη συλλόγων γονέων και κηδεμόνων σε δημοτικά σχολεία όλης της χώρας.

Παράλληλα δεν στερείται το δικαίωμα σε συλλόγους γονέων και κηδεμόνων και στην τοπική και νομαρχιακή αυτοδιοίκηση να λειτουργήσουν τμήματα δημιουργικής απασχόλησης στηρίζοντας τα οικονομικά. Ο αριθμός τους θα είναι γνωστός όταν αρχίσουν να λειτουργούν. Την ευθύνη λειτουργίας και αυτών των προγραμμάτων και της παιδαγωγικής καθοδήγησης έχουν τα όργανα του Υπουργείου Παιδείας.

5. Ως προς την απορρόφηση του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ)

αυτή έχει ανέλθει, σύμφωνα με τα τελευταία επίσημα στοιχεία (στοιχεία έως τον Αύγουστο του 1998) σε 39% περίπου, αναμένεται δε μέχρι το τέλος του έτους να φθάσει το 50%.

Οι εναπομείναντες αδιάθετοι πόροι του προγράμματος έχουν δεσμευτεί στην ολότητάς τους σε συγκεκριμένες ενέργειες και δράσεις.

Σύμφωνα δε με τον αναλυτικό προγραμματισμό του ΥΠΕΠΘ, οι πόροι αυτοί θα απορροφηθούν πλήρως κατά τα επόμενα δύο χρόνια και ενδεχομένως να απαιτηθούν και πρόσθετοι πόροι προκειμένου να ολοκληρωθούν σχεδιασθείσες παρεμβάσεις.

Επίσης, έχει αποφασισθεί η ανακατανομή πόρων ΕΚΤ και ΕΤΠΑ καθώς και η επί πλέον ενίσχυση του προϋπολογισμού του ΕΠΕΑΕΚ προκειμένου να υλοποιηθούν νέες δράσεις που συνδέονται με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όπως το ενιαίο λύκειο και η ανοικτή πρόσβαση στη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

6. Τέλος σας γνωρίζουμε ότι με την ψήφιση του νομοσχεδίου για τη δευτεροβάθμια τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση (ν.2640/98) ρυθμίζονται όλα τα θέματα της οργάνωσης και λειτουργίας των τεχνικών-επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ).

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

12. Στην με αριθμό 2784/2.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ.90/22.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2784/2.10.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντώνιου Φούσα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα ζητήματα που θέτει με την ερώτησή του ο κ. Βουλευτής σχετικά με την επιλογή της πόλης της Πατρών ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το 2006, είχα την ευκαιρία να αναφερθώ εκτενώς σε συνέντευξη τύπου (1.10.98) την οποία επισυνάπτω.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

13. Στην με αριθμό 2700/30.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 968/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αθλητισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2700/30.9.98 του Βουλευτή κ. Μ. Κεφαλογιάννη σας πληροφορούμε ότι οι μετακινήσεις των μαθητών των αθλητικών σχολείων περιορίστηκαν σε κάποιες επαρχιακές πόλεις, απόφαση στην οποία κατέληξε η κεντρική Επιτροπή Αθλητικών Τάξεων (ΚΕΑΤ) διότι συνεπαγόταν μεγάλο κόστος χωρίς βέβαια και την ανάλογη ανταπόκριση (δρομολόγια σε απομακρυσμένες περιοχές για ένα ή δύο μαθητές)

Η ΚΕΑΤ, σε όσες περιπτώσεις κρίνεται απαραίτητο να συνεχιστεί η μετακίνηση μαθητών, ύστερα από εμπεριστατωμένη έκθεση του αρμοδίου προϊσταμένου γραφείου Φυσικής Αγωγής, θα εξετάσει εκ νέου το θέμα, όπως άλλωστε έπραξε σε ανάλογες περιπτώσεις των Νομαρχιών του Λεκανοπεδίου Αττικής, της Θεσσαλονίκης και Ηρακλείου Κρήτης.

Πρόθεση για κατάργηση των ΤΑΔ-ΕΤΑΔ δεν υπάρχει, αντίθετα γίνεται συνεχής προσπάθεια για αναβάθμιση του θεσμού (αξιοκρατική επιλογή καθηγητών- προπονητών που θα διδάξουν στα ΤΑΔ-ΕΤΑΔ πρόσληψη ως αναπληρωτές κλπ).

Ο Υφυπουργός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘ. ΦΟΥΡΑΣ"

14. Στην με αριθμό 2930/9.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18440/27.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2930/9.10.98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με πάγια αρχή της ΔΕΗ, που εφαρμόζεται γενικά σε ολόκληρη τη χώρα για να γίνει οποιαδήποτε ηλεκτροδότηση οικισμών, συνοικισμών συστάδων ή μεμονωμένων εγκα-

ταστάσεων, είναι απαραίτητη εκτός των άλλων προϋποθέσεων η συμμετοχή μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Δήμου ή της Κοινότητας στις αντίστοιχες δαπάνες που χρειάζονται για την πραγματοποίησή της.

Η ηλεκτροδότηση των κτισμάτων ή και των αγροτικών εγκαταστάσεων στις τοποθεσίες "Κορυφαδίου" "Δαφνούσας" και "Μικροκύμης" της Κοινότητας Κερκίνης Σερρών μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί με την ένταξή της στα γενικότερα προγράμματα έργων του Νομού που καταρτίζονται από τη Νομαρχία Σερρών και τη χρηματοδότησή του από το Νομαρχιακό Ταμείο ή άλλους νομαρχιακούς πόρους.

2. Μέχρι σήμερα δεν έχουν υποβληθεί στις υπηρεσίες της ΔΕΗ για τις υπόψη ηλεκτροδοτήσεις αιτήσεις οι οποίες πρέπει να συνοδεύονται από τα κατάλληλα παραστατικά που προβλέπονται από την πολεοδομική νομοθεσία. Εφόσον εξασφαλιστεί η σχετική χρηματοδότηση οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν στα τοπικά γραφεία της ΔΕΗ της περιοχής Σερρών, προκειμένου να συνταχθεί η σχετική μελέτη από την οποία θα προκύψει η ακριβής συμμετοχή στις δαπάνες του απαιτούμενου έργου.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

15. Στην με αριθμό 2888/6.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18439/27.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2888/6.10.98 που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κύριοι Σταύρος Παναγιώτου και Μαρία Μπόσκου, σας γνωρίζουμε τα εξής, όσον αφορά τις αρμοδιότητές μας:

1. Σύμφωνα με πάγια αρχή της ΔΕΗ που εφαρμόζεται γενικά σε ολόκληρη τη χώρα για να γίνει οποιαδήποτε ηλεκτροδότηση οικισμών, συνοικισμών, συστάδων ή μεμονωμένων εγκαταστάσεων είναι απαραίτητη εκτός των άλλων προϋποθέσεων η συμμετοχή μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Δήμου ή της Κοινότητας στις αντίστοιχες δαπάνες που χρειάζονται για την πραγματοποίησή της.

Η ηλεκτροδότηση της Ιεράς Μονής των Πνευματικών Ταξιαρχών μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί με την ένταξή της στα γενικότερα προγράμματα έργων του Νομού που καταρτίζονται από τη Νομαρχία Σερρών και τη χρηματοδότησή της από το Νομαρχιακό Ταμείο ή άλλους νομαρχιακούς πόρους.

2. Μέχρι σήμερα δεν έχουν υποβληθεί στις υπηρεσίες της ΔΕΗ σχετική αίτηση για την υπόψη ηλεκτροδότηση. Σημειώνουμε ότι η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τα απαραίτητα πολεοδομικά παραστατικά.

Η τοπική υπηρεσία της ΔΕΗ στη Νιγρίτα είναι στη διάθεση των ενδιαφερομένων προκειμένου να τους εξυπηρετήσει μόλις υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

16. Στην με αριθμό 2823/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21556/29.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 2823/5.10.98, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Μαγγίνας, σχετικά με το "Πρόβλημα του έτους 2000", σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας και ειδικότερα η Υπηρεσία Ανάπτυξης Πληροφορικής, η οποία έχει την ευθύνη του σχεδιασμού και συντονισμού των σχετικών με την πληροφορική δραστηριοτήτων στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση, ασχολήθηκε αρχικά με το "Πρόβλημα του Έτους 2000" πριν δύο περίπου έτη.

Ένας πρώτος κύκλος επαφών με τα διάφορα Υπουργεία κατέδειξε ότι οι οργανισμοί εκείνοι οι οποίοι λόγω της φύσης του αντικειμένου τους είναι περισσότερο ευάλωτοι σε ό,τι αφορά το "Πρόβλημα του

Έτους 2000", βρίσκονται ήδη στη διαδικασία ανάπτυξης νέων πληροφοριακών συστημάτων με πόρους του 2ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Χαρακτηριστικά τέτοια παραδείγματα είναι το ΚΕΠΥΟ, το ΚΗΥΚΥ, το ΙΚΑ, η ΕΣΥΕ, το Υπουργείο Γεωργίας, των οποίων τα νέα συστήματα αντιμετωπίζουν σωστά το επίμαχο πρόβλημα. Ανεξάρτητα από αυτή τη διαπίστωση, λόγω της γενικότερης κρισιμότητας και πολυπλοκότητας του θέματος καθώς και της ύπαρξης πολλών παλαιών συστημάτων και εφαρμογών, αποφασίσθηκε η συστηματική προσέγγισή του. Το Δεκέμβριο του 1997, απέστειλα εγκύκλιο σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες με σκοπό την ενημέρωσή τους για το "Πρόβλημα του 2000" και την παροχή σε αυτές βασικών οδηγιών για την αντιμετώπισή του, ενώ παράλληλα ζητήθηκαν συγκεκριμένα στοιχεία προκειμένου να εξετασθεί το πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις και να εκτιμηθεί το μέγεθός του.

Ήδη, τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν αξιοποιούνται στο πλαίσιο εκπονούμενης μελέτης, η οποία χρηματοδοτείται από την Τεχνική Βοήθεια του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Κλεισθένης". Συγκεκριμένα, εντός του Νοεμβρίου θα δοθεί, από το Υπουργείο μας, τεύχος οδηγιών προς όλες τις δημόσιες υπηρεσίες στο οποίο θα περιγράφονται οι διάφορες παράμετροι του προβλήματος και οι διαθέσιμες τεχνικές αντιμετώπισής του, ενώ θα διατυπώνονται και οδηγίες για την ανάλυση και αποτίμησή του. Επιπρόσθετα, ασχολούμαστε με την κατάρτιση βασικού επιχειρησιακού σχεδίου το οποίο θα περιλαμβάνει τη στρατηγική υλοποίησης των απαραίτητων παρεμβάσεων (π.χ. εσωτερική υλοποίηση, χρήση εξωτερικών υπηρεσιών εταιριών συμβούλων, χρήση υπηρεσιών αρχικών προμηθευτών κ.λπ), τις αντίστοιχες προτεραιότητες καθώς επίσης και τα σχετικά χρονοδιαγράμματα υλοποίησης και τους προϋπολογισμούς του. Θα συγκροτηθεί παράλληλα Ομάδα Διοίκησης έργου για την υποστήριξη του εν λόγω επιχειρησιακού. Τέλος, θα πραγματοποιηθούν ενημερωτικά σεμινάρια δοκιμές για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων όλων των φάσεων του έργου και θα καταρτισθεί σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την εξασφάλιση της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών στην περίπτωση κατά την οποία κάποιες από τις δράσεις προσαρμογής και αντιμετώπισης του προβλήματος δεν είναι επιτυχείς ή καθυστερήσουν.

Από μία πρώτη εκτίμηση των στοιχείων της μελέτης συμπεραίνεται ότι στο σύνολο σχεδόν των φορέων του δημόσιου τομέα έχει γίνει μια βασική μελέτη του προβλήματος είτε συνολικά είτε μερικά.

Παράλληλα με τις προαναφερόμενες ενέργειες συνεργαζόμαστε με τις ομόλογες υπηρεσίες των άλλων χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα, στο πλαίσιο του προγράμματος IDA για την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των διοικήσεων.

Ανεξάρτητα από τα προαναφερόμενα θεωρούμε ότι η υπεύθυνη και σωστή ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των υπευθύνων, με αποφυγή δημιουργίας κλίματος πανικού, είναι η πρώτη αλλά η ουσιαστικότερη παρέμβαση στην προσπάθεια επιτυχούς αντιμετώπισης του "Προβλήματος Έτους 2000".

Ο Υπουργός

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ"

17. Στην με αριθμό 2688/29.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18292/27.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2688/29.9.98 του Βουλευτή κ. Α. Δαβάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Πολιτισμού, σε συνεργασία με τις Γενικές Γραμματείες των Περιφερειών της Χώρας και τη ΔΕΗ, επεξεργάστηκαν και αποφάσισαν τα Πρόγραμμα "ΦΩΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ", που αφορά τον καλλιτεχνικό ηλεκτροφωτισμό μνημείων πολιτισμού σε όλη τη χώρα, ένα σε κάθε περιφέρεια.

Τα συγκεκριμένα μνημεία που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, προτάθηκαν από τις περιφέρειες με τη σύμφωνη γνώμη των αρχαιολογικών υπηρεσιών και των τοπικών φορέων και η ΔΕΗ με την υπ' αριθμ. 129/7.7.98 απόφαση του

διοικητικού συμβουλίου της, ανέλαβε, ως χορηγός, την υλοποίηση του προγράμματος.

2. Το πρόγραμμα έχει ήδη ξεκινήσει από τη ΔΕΗ, βρίσκεται σήμερα στο στάδιο εκπόνησης των μελετών, και επομένως δεν είναι εφικτή η ένταξη άλλων μνημείων σε αυτό, χωρίς ωστόσο, να αποκλείεται το ενδεχόμενο αυτό στο μέλλον, εφόσον επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του προγράμματος αυτού, κατόπιν σχετικής περί τούτου συμφωνίας και εισήγησης της Γενικής Γραμματείας της αντίστοιχης περιφέρειας και της αρμόδιας αρχαιολογικής υπηρεσίας.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

18. Στην με αριθμό 2131/10.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17260/27.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2131/10.9.98 η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το Δ.Σ. της ΔΕΗ με την υπ' αριθμ 157/11.8.98 απόφασή του ενέκρινε την οργάνωση της ΔΕΗ με βάση την κυβερνητική ανακοίνωση για την οργάνωση του ηλεκτρικού τομέα στην Ελλάδα της 25.7.97 και τις προτάσεις της σχετικής μελέτης εκπονήθηκε απο έμπειρο οίκο συμβούλων. Το βασικό οργανωτικό σχήμα προβλέπει τη δημιουργία 4 βασικών επιχειρησιακών μονάδων αντίστοιχα για τα ορυχεία, την παραγωγή, τη μεταφορά και τη διανομή μιας υποστηρικτικής επιχειρησιακής μονάδας και ενός επιχειρησιακού επιτελείου.

Με το νέο οργανωτικό σχήμα η ΔΕΗ διατηρεί το δημόσιο χαρακτήρα της και ο ρόλος της θα παραμείνει κεντρικός στο πλαίσιο της ανταγωνιστικής αγοράς που θα διαμορφωθεί, ενώ διασφαλίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων και τα συμφέροντα των καταναλωτών.

2. Το υπό διαμόρφωση νέο νομικό πλαίσιο για τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας θα ρυθμίζει και τα θέματα που αφορούν τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

19. Στην με αριθμό 2958/13.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18438/27.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης, η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2958/13.10.98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Σπ. Δανέλλης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η ΔΕΗ στα πλαίσια εφαρμογής των περιβαλλοντικών όρων των υδροηλεκτρικών έργων στον ποταμό Νέστο, που καθορίστηκαν με κοινή υπουργική απόφαση το 1996, είναι υποχρεωμένη να διερευνήσει τις επιπτώσεις από τη λειτουργία των φραγμάτων του Νέστου στο υπόγειο υδάτινο σύστημα.

Τη μελέτη αυτή, η ΔΕΗ την ανέθεσε στο Πανεπιστήμιο Θράκης σε συμφωνία με την τοπική αυτοδιοίκηση.

2. Η παρατηρούμενη πρόσφατα προσωρινή παρακράτηση ποσότητας νερών από τα φράγματα του ποταμού Νέστου, είναι προγραμματισμένη διακοπή της ροής του ποταμού που ζητήθηκε για μικρό χρονικό διάστημα από τους μελετητές του Πανεπιστημίου Θράκης, αναγκαία για την εκπόνηση της σχετικής μελέτης, οι οποίοι μελετητές, μας διαβεβαίωσαν ότι δεν θα δημιουργηθεί πρόβλημα στο οικοσύστημα.

Το διάστημα στο οποίο θα έχουμε τέτοιες διακοπές θα είναι μικρότερο από ένα μήνα.

3. Κατά συνέπεια η υπόψη παρακράτηση υδάτων στο Νέστο έχει καθαρά προσωρινό χαρακτήρα και όχι μόνο δεν γίνεται κατά παράβαση των περιβαλλοντικών όρων της κοινής υπουργικής απόφασης, αλλά ακριβώς σε εφαρμογή αυτών για την πληρότητα και την αξιοπιστία της εκτελούμενης μελέτης.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Φεβρουαρίου 1999.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ.4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 634/12.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τις ενέργειες του Υπουργείου, προκειμένου να εντάξει η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού στο πρόγραμμά της την ανθρακική μονάδα Αλιβερίου κλπ.

2. Η με αριθμό 623/11.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος Σπύρου προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ενισχύσει οικονομικά την ανέγερση του νομαρχιακού νοσοκομείου Κέρκυρας.

3. Η με αριθμό 644/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τη διασφάλιση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας κλπ.

4. Η με αριθμό 647/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελου Αποστόλου, προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την ίδρυση ενιαίου φορέα ελέγχου τροφίμων για την προστασία του καταναλωτή.

5. Η με αριθμό 637/12.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Τσαφούλια προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ενισχύσει το Α' Λύκειο Αγίου Κωνσταντίνου Αργινίου, προκειμένου να συνεχίσει αναβαθμισμένο τη λειτουργία του.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ.4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 622/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις ενέργειες της Κυβέρνησης, προκειμένου να λειτουργήσει πανεπιστημιακό τμήμα Νομικής στο Αργίνιο.

2. Η με αριθμό 641/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ρυθμίσει νομοθετικά για το ασυμβίβαστο στην υποψηφιότητα Δημοτικών Συμβούλων ορισμένων κατηγοριών δημοσίων λειτουργιών κλπ.

3. Η με αριθμό 645/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Β. Κωστόπουλου, προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη ρύθμιση εξόφλησης των οφειλών προς την Εταιρεία Ύδρευσης, Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΕΥΔΑΠ) Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής κλπ.

4. Η με αριθμό 648/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Πέτρου Κουναλάκη, προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την κράτηση και την προώθηση απέλασης του Σέρβου φοιτητή Αναστάσιου Ράντοβιτς.

5. Η με αριθμό 639/12.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Βασιλικής Αράπη-Καραγιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την καθυστέρηση καταβολής των αμοιβών των εκτάκτων εκπαιδευτικών των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

Ο κ. Λωτίδης έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ολοκληρώνεται σήμερα στο Κοινοβούλιο, μετά από τέσσερις μέρες συζήτησης, κάτω από τη βαριά σκιά των εξελίξεων στην υπόθεση του ηγέτη των Κούρδων, του Οτσαλάν. Και βεβαίως, δεν μπορώ να μη σταθώ λίγο στο θέμα της σύλληψης του Οτσαλάν και της κράτησής του στις τουρκικές φυλακές.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η χώρα είχε ανέκαθεν ιστορικές παραδοσιακές φιλικές σχέσεις με όλα εκείνα τα απελευθερωτικά κινήματα -και με το κουρδικό κίνημα- τα οποία διεκδικούσαν μια θέση στον ήλιο, μια θέση στη γη, μια πατρίδα. Εκφράσαμε με κάθε τρόπο τη φιλία μας και την αλληλεγγύη μας στο δοκιμαζόμενο κουρδικό λαό και οφείλουμε να το κάνουμε και σήμερα.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, ανεξάρτητα από τις ευθύνες για την κατάληξη του θέματος και τους χειρισμούς που οδήγησαν στο τραγικό αυτό αποτέλεσμα, δεν πρέπει να μείνουμε μόνο σ' αυτό. Η Ελλάδα οφείλει να κάνει ένα βήμα παραπέρα, να πάρει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και διεθνώς, όχι μόνο για να μη δικάσει ο ηγέτης των Κούρδων Οτσαλάν ως τρομοκράτης, αλλά ως ηγέτης ενός έθνους, αλλά προκειμένου να υπάρξει και διεθνής διάσκεψη για το κουρδικό και να υπάρξει επιτέλους μια πολιτική λύση για το μεγάλο αυτό θέμα.

Βεβαίως η Ενωμένη Ευρώπη και οι μεγάλες χώρες, αυτές που διαφεντεύουν τα της Ευρώπης, δεν μπορούν να κλείνουν τα μάτια μπροστά στο τεράστιο πρόβλημα το οποίο υπάρχει, δεν μπορούν να χρησιμοποιούν δυο μέτρα και δυο σταθμά. Δεν μπορούν να νίπτουν τας χείρας τους ως Πόντιοι Πιλάτοι. Και βεβαίως το ίδιο και σε μεγαλύτερο βαθμό, ισχύει και για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Κύριοι συνάδελφοι, πολλοί από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. - μπαίνω στη Συνθήκη του Άμστερνταμ γιατί ο χρόνος τρέχει- όταν το 1992 σε αυτήν εδώ την Αίθουσα κυρώναμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και εκφράζαμε τις επιφυλάξεις μας για το περιεχόμενο, τους όρους και τις προϋποθέσεις τις οποίες έθετε, είχαν προβλέψει ότι πολύ σύντομα η Συνθήκη αυτή θα αναθεωρηθεί, όχι μία, αλλά πολλές φορές.

Από την πρώτη στιγμή για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά την κύρωσή της από όλα τα εθνικά κοινοβούλια, υπήρχε μια κρίση νομιμοποίησης, μια κρίση αξιοπιστίας όσον αφορά και τους όρους και τις προϋποθέσεις.

Ένας παράγοντας που συνέβαλε, αν θέλετε, στην αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, ήταν οι πιέσεις των ευρωπαϊκών κοινωνιών, οι πιέσεις των πολιτών της Ευρώπης, αλλά και οι ανεπάρκειες και οι δομικές αδυναμίες της ίδιας της συνθήκης. Το όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν χωρούσε στα στενά περιθώρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Και να, που σήμερα έχουμε μπροστά μας την πρώτη αναθεώρηση αυτής της συνθήκης, που γίνεται με τη συζήτηση και την ψήφιση της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Είναι ανησυχητικό, κύριοι συνάδελφοι, να συζητούμε ένα τόσο σημαντικό θέμα και παρά την πανελλήνια τηλεοπτική του κάλυψη, η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών να μη γνωρίζει, όχι λεπτομέρειες, αλλά ούτε καν τι είναι αυτή καθ'εαυτή η Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Δεν υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, λογική σε αυτό, αφού όλα τα πολιτικά κόμματα και όλοι οι φορείς και όλοι οι πολίτες αποδέχονται ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να πάει μακριά, αν δεν έχει τη σύμφωνη γνώμη, τη συναίνεση, την αποδοχή της κοινωνίας των πολιτών. Άρα είναι ευκαιρία να δούμε τους μηχανισμούς πληροφόρησης, ενημέρωσης και επαφής με την κοινωνία, με τον ελληνικό λαό.

Είναι δε, πολύ μεγαλύτερη ευκαιρία, μια και οι ευρωεκλογές είναι πολύ κοντά -σε μερικούς μήνες- και πρέπει να μπει στο επίκεντρο των συζητήσεων των προεκλογικών και όχι μόνον, το θέμα της Ευρώπης και οι διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν μεταξύ των πολιτικών κομμάτων για την Ευρώπη και το μέλλον της.

Οι λαοί της Ευρώπης, κύριοι συνάδελφοι, περιμένουν από τα εθνικά κοινοβούλια και τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διασφάλιση των βασικών όρων και προϋποθέσεων για τη νέα πραγματικότητα, η οποία διαμορφώνεται. Περιμένουν για το δικαίωμα στην εργασία, για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου, για το κράτος-πρόνοια για τους κοινωνικά ανίσχυρους, για την ειρηνική διαβίωση μέσα σε κλίμα ασφάλειας, για την καταπολέμηση των σύγχρονων μορφών παθογένειας, για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ιδιαιτεροτήτων των λαών, με δεδομένη τη συμμετοχή όλων των φορέων στην καθημερινή ζωή της Ευρώπης.

Είναι κοινά παραδεκτό ότι η συνθήκη, την οποία συζητούμε, εξορθολογίζει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και κάνει ένα βήμα μπροστά προς τη σωστή κατεύθυνση. Εκτιμώ όμως -όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι- ότι το βήμα αυτό δεν είναι τολημρό όσο θα έπρεπε και ίσως κινείται στα πλαίσια που επιτρέπει η Κεντρική Τράπεζα και τα συμφέροντα των μεγάλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως και αν ακόμη είναι έτσι, το έλλειμμα της πληροφόρησης, το οποίο υπάρχει στην ελληνική κοινωνία και στον ελληνικό λαό, οφείλουμε με κάθε τρόπο να το καλύψουμε.

Σήμερα στην Ευρώπη, κύριοι συνάδελφοι, κυριαρχούν οι σοσιαλιστικές, οι προοδευτικές κυβερνήσεις. Και οι τρεις μεγαλύτερες χώρες έχουν κυβερνήσεις με προοδευτική πλειοψηφία. Σήμερα δηλαδή υπάρχουν πολιτικοί όροι διαφορετικοί από εκείνους που υπήρχαν το 1992. Δηλαδή οι αναγκαίοι πολιτικοί όροι, προκειμένου να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση ένα βήμα περισσότερο. Και πρέπει όλα αυτά τα οποία οι διάφοροι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κύρια των μεγάλων χωρών που προεκλογικά έλεγαν στους λαούς των χωρών τους, να τα αποδείξουν με συγκεκριμένες ενέργειες και συγκεκριμένες πρωτοβουλίες.

Οφείλουμε να δούμε τις διαθέσεις των εθνικών κοινοβουλίων, κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στην εκ βάθρων αναβάθμιση των θεσμοθετημένων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον περαιτέρω εκδημοκρατισμό του Ευρωκοινοβουλίου. Γιατί τώρα, που το επιτρέπουν -όπως εξήγησα προηγουμένως- οι συνθήκες, θα πρέπει να κάνουμε ένα ακόμη βήμα, ίσως μέσω μιας άλλης συνθήκης, που να θέτει σοβαρά και υπεύθυνα και να λύνει το ζήτημα του δημοκρατικού ελλείμματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ -όπως είπα πιο μπροστά- κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Είναι όμως αλήθεια ότι στις λαϊκές συνειδήσεις δεν αμβλύνει την εικόνα της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Χρειάζεται κάτι πιο προοδευτικό, πιο χειροπιαστό, που θα βοηθήσει και τη σύγκλιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ευρεία αποδοχή από τους οικονομικά ασθενέστερους.

Και βέβαια, στα πλαίσια αυτά, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, μέλος του οποίου -όπως ξέρετε- είναι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πριν από λίγες ημέρες, έβγαλε το μανιφέστο του, όπου μέσα στην Αντζέντα των θεμάτων για τον 21ο αιώνα της Ευρώπης, που θέτουν οι Ευρωπαϊκοί σοσιαλιστές, απαντούν στα καθημερινά προβλήματα των πολιτών, στην ανεργία, στην εγκληματικότητα, στα προβλήματα των νέων, για την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Πρέπει όμως, πέρα από τις γενικόλογες διακηρύξεις, να δώσουμε σάρκα και οστά στα αποτελέσματα αυτής της

συνθήκης, για να έχει πραγματικό περιεχόμενο και να συνοδευθούν από δέσμες μέτρων, που θα ενισχύουν και την απασχόληση και την κοινωνική Ευρώπη.

Και βεβαίως, το ζήτημα της κοινωνικής Ευρώπης και της απασχόλησης, δεν λύνεται στα πλαίσια της παραπομπής σε κάποιες επιτροπές, όταν μάλιστα, αυτές οι επιτροπές έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα.

Κύριοι συνάδελφοι -βλέπω το χρόνο να τρέχει- πρέπει να ρίξουμε το βάρος στην άσκηση πολιτικού ελέγχου της Κεντρικής Τράπεζας, αφού τίθεται εν μέρει από τη Συνθήκη και να προκαλέσουμε συζήτηση για το θέμα της χάραξης στρατηγικής.

Έχω την αίσθηση, όπως εξήγησα και πιο μπροστά ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ επιτρέπει να αισιοδοξούμε, υπάρχει το γενικό πλαίσιο. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα έλλειμμα, όσον αφορά την πολιτική ένωση της Ευρώπης, παρά το ότι η Ελλάδα για τους στόχους που είχε θέσει στη διαπραγμάτευση, όπως όλοι ομολογούν, τα πήγε αρκετά καλά και έτσι τίθεται θέμα διασφάλισης, έτσι σε εμβρυϊκή μορφή των εξωτερικών συνόρων και της σταδιακής, εν σπέρματι, δηλαδή, στην αρχή, αμυντικής πολιτικής, η οποία κάποτε μπορεί να οδηγήσει στο μέλλον σε μια κοινή πολιτική άμυνας.

Βεβαίως, έχουμε μπροστά μας την "ANTZENTA 2000" και τις διαπραγματεύσεις για την ΚΑΠ, για τους αγρότες, αλλά δεν είναι δυνατόν να θίξω αυτά τα θέματα λόγω έλλειψης χρόνου.

Όμως, θα πρέπει τα λίγα που κερδήθηκαν με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, κύριοι συνάδελφοι, να τα διευρύνουμε, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμα παραμένει στο πεδίο της πολιτικής ένωσης, στο πεδίο των παρεμβάσεων ακόμα και στην Ευρώπη, στο μαλακό της υπογαστήριο, στη γειτονιά της, απλώς θεατής στις εξελίξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λίγο.

Πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους ότι, αν πραγματικά θέλουμε η Ευρώπη να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο σαν οικονομική δύναμη, πρέπει να αποκτήσει και πολιτική δύναμη. Αυτό βέβαια κάποιος δεν το θέλουν. Αυτή την προοπτική με τον έναν ή τον άλλον τρόπο την υπονομεύουν. Και αυτό βεβαίως, δεν μπορεί να γίνει ούτε αύριο ούτε μεθαύριο. Είναι μία διαδικασία πολύπλοκη, πολύχρονη, με διαπραγματεύσεις, με συμβιβασμούς, με πιέσεις και βεβαίως σ' αυτήν την κατεύθυνση η Ελλάδα οφείλει και πρέπει να κινηθεί και να αναλάβει ενεργότερο ρόλο.

Αν παραδείγματός χάρη το θέμα της πολιτικής ένωσης είχε προχωρήσει, σήμερα η κατάληξη του προβλήματος Οτσαλάν δεν θα ήταν αυτή που είναι. Εάν κάποιος από τους όρους της Συνθήκης είχαν τεθεί πιο πριν σε λειτουργία, όπως το θέμα του ασύλου, δεν θα είχαμε αυτήν την κατάληξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην παίρνω χρόνο από τους επόμενους συναδέλφους, θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι, αν σήμερα μείνουμε μόνο στο "ναι", με τις όποιες επιφυλάξεις, αντιρρήσεις και ενστάσεις έχει ο καθένας, δεν θα βοηθήσουμε τη χώρα όπως θέλουμε και όπως πρέπει να τη βοηθήσουμε. Το "ναι" σήμερα στη Συνθήκη του Άμστερνταμ πρέπει να συνοδεύεται από μία πανεθνική προσπάθεια, για να συνδιαμορφώσουμε τις ευρωπαϊκές εξελίξεις με γενναίες και σοβαρές πρωτοβουλίες που θα πρέπει να πάρουμε. Και το έχουμε αποδείξει πολλές φορές στο παρελθόν ότι μπορούμε να πάρουμε πρωτοβουλίες και να επηρεάσουμε τις εξελίξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χυτήρης έχει το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί την τρίτη αναθεώρηση της Συνθήκης της Ρώμης, μετά την Ενιαία Πράξη του Λουξεμβούργου και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Τι οδήγησε στην τροποποίηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι σωστό σε μια πορεία

εξέλιξης να υπάρχουν αντικειμενικές αλλαγές και να χρειάζονται αντίστοιχες διορθώσεις.

Ποια είναι τα νέα στοιχεία και ποιοι οι στόχοι της Συνθήκης του Άμστερνταμ; Βασικοί στόχοι είναι:

Πρώτον, τα θέματα της απασχόλησης και των δικαιωμάτων των πολιτών να αποτελέσουν κεντρικό μήνυμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι σίγουρο ότι η ύπαρξη δεκαοκτώ εκατομμυρίων ανέργων έχει βάλει όλους σε προβληματισμό. Θα δούμε κατά πόσο η προσπάθεια απασχόλησης θα είναι και αποτελεσματική.

Δεύτερον, η εξάλειψη και των τελευταίων εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία πολιτών και εργασίας, με ταυτόχρονη μέριμνα ενίσχυσης της ασφάλειας εντός της Ενωμένης Ευρώπης.

Τρίτον, να καταστήσει η Ευρώπη πιο αισθητή την παρουσία της και στη διεθνή σκηνή.

Τέταρτον, να γίνει αποτελεσματικότερη η διάρθρωση των θεσμών της Ενωμένης Ευρώπης, εν όψει της προσεχούς διεύρυνσης.

Όλα αυτά είναι σωστά παρ'όλο που γενικώς θεωρείται η νέα συνθήκη ως ημιτελές βήμα. Και θεωρείται ως τέτοιο γιατί δεν προετοιμάζει ουσιαστικά την Ενωμένη Ευρώπη για τα επόμενα στάδια της πέμπτης κατά σειράν διεύρυνσης.

Δεν έφερε εντυπωσιακές αλλαγές, όπως αυτή της νομισματικής ένωσης, που είναι αποτέλεσμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Και δεν αποδίδει ιδιαίτερα βάρος στο ουσιαστικό θέμα των σχέσεων της Ενωμένης Ευρώπης με τους πολίτες.

Ως προς την εμβάθυνση, δηλαδή την ουσιαστικότερη δημοκρατία και τα θέματα που αφορούν την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας, έγιναν μόνο μικρά και δειλά βήματα.

Παρ'όλες όμως αυτές τις ουσιώδεις ελλείψεις που γεννούν ερωτηματικά και που δεν αποσαφηνίζουν το τοπίο της αυριανής Ευρώπης, πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν στη Συνθήκη του Άμστερνταμ και θετικά στοιχεία, όπως η διασφάλιση της δημοκρατικότητας της Ενωμένης Ευρώπης, η διαδικασία ακυρώσεων με αναστολή δικαιωμάτων κράτους-μέλους σε περίπτωση παραβίασης κοινών αρχών, η εξασφάλιση της προστασίας του ατόμου από την κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την επεξεργασία αυτών, η Συμφωνία του Σένγκεν για τον έλεγχο στα σύνορα, η απασχόληση ως προς την οποία τα κράτη-μέλη δεσμεύονται για τη διαμόρφωση συντονισμένης στρατηγικής.

Ενσωματώνεται τέλος με συμφωνία και της Μεγάλης Βρετανίας το κοινωνικό πρωτόκολλο και ενισχύεται ο τομέας της προστασίας του περιβάλλοντος.

Το σπουδαίο πάντως για μας και για όλην την ευρωπαϊκή πορεία, είναι από τη νομισματική ένωση να περάσουμε στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας.

Δεν έχει βέβαια σήμερα η Ευρώπη κοινό στρατό και μπορεί να χρησιμοποιεί μόνο μέσα οικονομικά, διπλωματικά, συμβάσεις και πρωτόκολλα που βέβαια σχετικά αποδίδουν. Υπάρχουν δηλαδή ζητήματα ουσιώδη που παραμένουν σε εκκρεμότητα. Είναι βέβαια ένα ισορροπημένο κείμενο, αποτελεί θετικό βήμα, δεν αντιμετωπίζει όμως -και αυτό πρέπει να το πούμε- όλες τις αδυναμίες που παρουσιάζει το νέο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Πιστεύω ότι μελλοντικά -και εννοώ στο άμεσο μέλλον- θα έχουμε νέα τροποποίηση με το όνομα μιας άλλης ευρωπαϊκής πόλης, όταν η Συνθήκη του Άμστερνταμ θα συμπληρωθεί εκ νέου. Η προοπτική αυτή είναι αναγκαία, γιατί συνδέεται με τη διεύρυνση της Ενωμένης Ευρώπης, ότι αυτή επιφέρει στα ήδη κράτη-μέλη και στην εμβάθυνση.

Το μόνιμο ερώτημα: "Εμβάθυνση ή διεύρυνση, διεύρυνση ή εμβάθυνση;" Ποιο πρώτα, ποιο μετά; Πίσω απ'όλα αυτά κρύβεται ασφαλώς η συνοχή της Ενωμένης Ευρώπης και αυτό είναι που πρέπει να μας ενδιαφέρει και εμάς πρωτίστως. Κυρίως τώρα μετά τις προθέσεις της Γερμανίας και της Ολλανδίας να περιορίσουν την οικονομική συμμετοχή τους. Αυτό σημαίνει ότι στο μέλλον η κοινοτική χρηματοδότηση θα μειωθεί και θα μοιράζεται σε περισσότερες χώρες. Οι δε χώρες

που πρόκειται να εισέλθουν στην Ενωμένη Ευρώπη, θα είναι εκ των πραγμάτων ανταγωνιστικές με την Ελλάδα.

Να γιατί θα πρέπει εκτός των άλλων να επισπεύσουμε τις διαρθρωτικές μας αλλαγές, ώστε να βρεθούμε την κατάλληλη στιγμή σε πλεονεκτική θέση.

Θέλω να τονίσω ότι η πολιτιστική διάσταση της Ενωμένης Ευρώπης, η Ένωση με σεβασμό στη διαφορετικότητα της ιστορίας και του πολιτισμού ενός εκάστου, πρέπει να φαίνεται σε κάθε πράξη και να μη δηλώνεται απλώς.

Ήδη η εμπορευματοποίηση της κουλτούρας άνευ κανόνων επιδρά αρνητικά σε όλην την Ευρώπη. Και εδώ μας ενδιαφέρει απολύτως εμάς τους Έλληνες, όταν είναι γνωστό ότι σ' αυτόν τον πολιτισμό στηρίχθηκε και αναπτύχθηκε ό,τι πνευματικό εννοούμε σήμερα με τον όρο Ευρώπη. Η Ελλάδα ως μικρό κράτος, είχε πάντα ηθικό κύρος και πνευματική δύναμη, μην υποτιμούμε αυτά τα όπλα.

Στην Ενωμένη Ευρώπη της αύριον η Ελλάδα μπορεί να σταθεί, εάν ξέρει να υποστηρίξει την πεμπουσία της ύπαρξής της. Η Ελλάδα δεν πάει με σκυμμένο το κεφάλι στην Ενωμένη Ευρώπη. Μπορεί να προσφέρει ισότιμα με τους άλλους αρκεί να το πιστέψουμε πρώτα εμείς οι ίδιοι.

Στην Αίθουσα αυτήν ακούστηκαν αντιρρήσεις. Ακόμα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ακούγεται συχνά και επαναλαμβάνεται από πολλούς ότι ο Καραμανλής μας έβαλε στην ΕΟΚ. Και είναι σωστό, μόνο που το κόμμα του, η Νέα Δημοκρατία, είναι η μόνη που δεν έμαθε να κολυμπά ακόμη.

Όταν πρόκειται για θέματα εθνικής πολιτικής πρέπει ο πολιτικός να αντιμετωπίζει κατάματα την πραγματικότητα με ευθύνη και πίστη. Το "ναι μεν αλλά" δεν είναι πολιτική ούτε πολύ περισσότερο το "ΠΑΡΩΝ", αγαπητοί συνάδελφοι του Συνασπισμού. Απέναντι σε ένα θέμα που θα καθορίσει το μέλλον της χώρας υποστηρίζουμε τις θέσεις μας με σθένος. Και αυτό πρέπει να κάνει η Ελλάδα στα ευρωπαϊκά όργανα. Και καυτηριάζουμε ασφαλώς τα αρνητικά. Παραδείγματος χάρι η περίπτωση Οτσαλάν. Αποτελεί τη μαύρη ρύπα της Ενωμένης Ευρώπης. Ουδέποτε στην ιστορία και στις πιο δύσκολες στιγμές της υπήρξε παρόμοια στάση που να αντιβαίνει στοιχειώδεις αρχές πολιτικής, πολιτισμού και ουμανισμού. Ένας εξόριστος -έννοια ιερή διαχρονικά- και κυνηγημένος ηγέτης που ουδείς τον δέχεται. Η τραγική κατάληξη ήταν θέμα χρόνου ό,τι και να γινόταν. Η Ενωμένη Ευρώπη ευθύνεται απολύτως. Λένε ότι είναι ντροπή. Φθάνει άραγε αυτή η φράση για να καλύψει τη στάση αυτή της Ενωμένης Ευρώπης; Το αιώνιο ερώτημα τίθεται πάλι: Υπάρχει ηθική στην πολιτική πράξη; Νομίζω ότι η ηθική δίνει οντότητα και νόημα στην πολιτική. Αλλιώς γίνεται απαξία με τα γνωστά φαινόμενα και με αβέβαιο αν όχι σκοτεινό μέλλον.

Η πολιτική που δεν εμπνέεται από τα ιδεώδη του ανθρωπισμού καταδικάστηκε από την ιστορία. Καταδικάζεται και σήμερα. Η Ενωμένη Ευρώπη ή θα είναι διαφορετική ή θα εμπνέεται από τις πολιτιστικές και πολιτικές παραδόσεις της, δηλαδή θα εμπνέει τους πολίτες ή δεν θα υπάρχει.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ και όποια άλλη Συνθήκη στο μέλλον πρέπει να έχει το τεκμήριο των ανθρωπίνων αξιών στη πράξη. Με αυτήν τη βεβαιότητα, υπεύθυνοι και θετικοί στις εξελίξεις, την ψηφίζουμε.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, υποστηρίζω μια πρωτοβουλία που κατά την γνώμη μου πρέπει να πάρει το ελληνικό Κοινοβούλιο, ένα ψήφισμα για να αναγνωρισθεί στον Οτσαλάν κάθε δημοκρατικό, νομικό, ατομικό δικαίωμα υπεράσπισής του και βέβαια αποκλεισμού της θανατικής καταδίκης του. Νομίζω ότι είναι το ελάχιστο που πρέπει να κάνουμε και πρέπει να προβούμε σε αυτό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το πανελλήνιο διακατέχεται σήμερα από οργή και αγανάκτηση για την τραγική κατάληξη της υπόθεσης Οτσαλάν. Και όλη η συζήτηση για το Άμστερνταμ αναπόφευκτα πλέον συνδέεται με αυτήν την υπόθεση.

Ντροπή και αγανάκτηση αισθάνομαι και εγώ μιλώντας από αυτό το Βήμα στην Εθνική Αντιπροσωπεία για το διασυρμό της χώρας, για την κατάντια να έχουμε καταστεί το όνειδος των Τούρκων, να μας χλευάζει σήμερα ο κ.Ετσεβίτ, ντροπή γιατί η Κυβέρνηση Σημίτη μεταξύ άλλων την ίδια ημέρα αντιμετώπισε κατά απάνθρωπο τρόπο την υπόθεση των προσφύγων της πλατείας Κουμουνδούρου.

Αφού άφησε για μήνες να δημιουργείται αυτή η κατάσταση, τελικά συμπεριφέρθηκε ως τριτοκοσμική εξουσία. Με πρωτοφανή για τα ελληνικά ήθη και έθιμα θρασύτητα αποφεύγουν η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός προσωπικά να αναλάβουν τις τεράστιες ευθύνες τους. Ο κ. Πάγκαλος προσπάθησε χθες να αποφύγει με ανούσιες σοφιστείες και ευφυολογήματα, τα ερωτήματα που του έθεσε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Όλα αυτά δημιουργούν αγανάκτηση.

Υπάρχει όμως και κάτι βαθύτερο, που και αυτό προκαλεί αγανάκτηση. Είναι η πολιτική μιθριδατισμού, η οποία καλλιεργείται συστηματικά από την Κυβέρνηση έναντι του ελληνικού λαού. Σας θυμίζω ότι ο Μιθριδάτης, φοβούμενος μήπως δολοφονηθεί με δηλητήριο, έπαιρνε μικρές δόσεις δηλητηρίου για να το συνηθίσει. Εσείς ποτίζετε τον ελληνικό λαό με μικρές δόσεις δηλητηρίου για να πάψει να αντιδρά στις καταστροφικές συνέπειες της πολιτικής της Κυβέρνησης Σημίτη. Έτσι ο λαός θα συνηθίσει τα Ίμια, τους S-300, την υπόθεση Οτσαλάν.

Υπάρχει όμως και η αδυναμία ισότιμης συμμετοχής μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, όταν είχαμε την υποτίμηση της δραχμής και δεν μπήκαμε στη ζώνη του ευρώ, ενώ η Ελλάδα θα μπορούσε με σωστές πολιτικές να συμμετέχει από την αρχή στη ζώνη ευρώ και να έχει άλλη διαπραγματευτική θέση και πολιτική. Τελικά, το μεγάλο ζητούμενο είναι ότι έχει μωρανθεί το άλας. Μιλάμε για πολιτισμό, αλλά υποβαθμίζουμε το ελληνικό φιλότιμο και αυτό το θεωρούμε εξυπνάδα.

Χρειαζόμαστε μία κυβέρνηση, η οποία θα διαχειριστεί αποτελεσματικά και με όραμα τις υποθέσεις της χώρας μας στα πλαίσια του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι. Εδώ όμως πρέπει να επισημάνω ότι η Κυβέρνηση Σημίτη κατέχει ένα παγκόσμιο ρεκόρ. Καταφέρνει να δημιουργεί η ίδια κρίσεις, όπως π.χ. στην υπόθεση της υγείας και της παιδείας και μετά αδυνατεί να τις διαχειριστεί. Έχουμε μία Κυβέρνηση που ούτε απλή διαχείριση κρίσεων δεν μπορεί να κάνει.

Αυτό το βλέπουμε και σήμερα. Η υπόθεση Οτσαλάν συνεχίζεται και το πανελλήνιο βουίζει. Δεν ξέρουμε πού στεκόμαστε. Η μία δε πλευρά, της Συμπολίτευσης, προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

Το ερώτημα που θέτω στα πλαίσια της συζήτησης της Συνθήκης του Άμστερνταμ είναι: πώς μπορεί μία τέτοια Κυβέρνηση να οδηγήσει τη χώρα στην ισότιμη συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Αυτό εκ των πραγμάτων είναι αδύνατον, διότι μία κυβέρνηση πρέπει να έχει όχι μόνο όραμα, αλλά και ικανότητα να το εφαρμόσει. Άκουσα τον Πρωθυπουργό στην ομιλία του να θριαμβολογεί για τα μικρά ουσιαστικά επιτεύγματα της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Και αντί ως υπεύθυνη Κυβέρνηση να μας δώσει ένα χρονοδιάγραμμα, ένα πρόγραμμα δράσης όσον αφορά το πώς θα αξιοποιήσουμε το θεσμικό πλαίσιο και πώς θα κτίσουμε πάνω σε αυτό, παίρνοντας πρωτοβουλίες, όπως έκανε ο αείμνηστος Καραμανλής, στα πλαίσια του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι, θριαμβολόγησε για τον πληθωρισμό, για την ΟΝΕ.

Θα ήθελα να θυμίσω στην Αίθουσα ότι, όταν η Ελλάδα στις 5 Ιουνίου 1975 υπέβαλε αίτηση για συμμετοχή στην τότε ΕΟΚ, βασικά υπήρχε μία πολιτική σκοπιμότητα. Ο νομιμοποιητικός λόγος ήταν η βούληση της Ελλάδας για την απώτερη δημιουργία ευρωπαϊκού κράτους που θα απαρτιζόταν από τα κράτη-μέλη με σκοπιμότητα και τότε την εθνική ασφάλεια μεταξύ άλλων. Πού είναι αυτό το όραμα σήμερα;

Αυτός βέβαια ο στόχος παραμένει ο ίδιος και εμείς και ο Πρόεδρος μας το τονίζουμε συνεχώς. Αλλά τι κάνει η Κυβέρνηση; Όταν είναι μία αδύναμη κυβέρνηση, πώς μπορεί αυτό να το πετύχει.

Επειδή θέλω στο λίγο χρόνο που έχω να εξειδικεύσω τα

θέματα, θα αναφερθώ σε δύο τρία σημεία της Συνθήκης του Άμστερνταμ και γενικά του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι.

Μιλάμε συνεχώς για δημοκρατικό έλλειμμα ή για δημοκρατικούς θεσμούς, για κοινωνική ωφέλεια, άκουσα για σοσιαλιστικές κυβερνήσεις για συμμετοχή των πολιτών και εγώ θα σας αναφέρω ένα πολύ απλό πράγμα, το οποίο υπάρχει από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Καννών του 1995, αλλά είχε ενσωματωθεί και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ και είναι κάτι που πρέπει να το καλλιεργήσουμε. Είναι οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας οι οποίες στη νέα ευρωπαϊκή γλώσσα αποκαλούνται καθολικές υπηρεσίες. Η έννοια είναι ότι προσταθεί το θεσμικό πλαίσιο, η πολιτική συμφωνία να συνδυάσει το κράτος δικαίου με εκείνο της ανοικτής οικονομίας, της ελεύθερης αγοράς. Αυτό το κράτος δικαίου, το δημοκρατικό κράτος θα θεμελιώνεται στο δυναμισμό της αγοράς αλλά και στην αλληλεγγύη και στη συνοχή μεταξύ κρατών και πολιτών.

Αυτή η ιδέα που είναι κεντρική για μία Ευρώπη στην οποία εμείς θα θέλαμε να ανήκουμε, δεν καλλιεργείται στην Ελλάδα. Ας το δούμε όμως πρακτικά το θέμα.

Με τι ασχολούμεθα τον τελευταίο καιρό στο οικονομικό μέτωπο; Ασχολούμεθα με τις διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, αυτό που αποκαλούμε αποκρατικοποίηση και η Κυβέρνηση αποκαλεί μετοχοποίηση.

Τι γίνεται σε αυτήν την περίπτωση; Αντί να ξεκαθαρίσουν αυτές οι βασικές σχέσεις, όπως παραδείγματος χάριν στα ταχυδρομεία, στη σταθερή τηλεφωνία στα απόμακρα χωριά και να δούμε πώς αυτό θα μπορεί να συνδυαστεί με κανόνες ελεύθερης οικονομίας ούτε το ένα κάνει η Κυβέρνηση ούτε το άλλο. Διατηρεί τα μονοπώλια άρα δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά την εξυγίανση μέσω της αγοράς και απλώς μετατρέπει το κεφάλαιο σε μετοχικό και προσκαλεί τη μειοψηφία, δηλαδή το ευρύ επενδυτικό κοινό να συμμετάσχει στο κεφάλαιο, χωρίς να έχει ξεκαθαρίσει ποιοι θα είναι οι στόχοι αυτών των οργανισμών, χωρίς να ξεκαθαρίζει ποια θα είναι η κοινή ωφέλεια και τότε θα μεγιστοποιείται το κέρδος.

Το συζητήσαμε αυτό στην Αίθουσα αυτή πριν από λίγες μέρες με την ευκαιρία του ΟΛΠ και του ΟΛΘ. Με τι όραμα, λοιπόν, θα προχωρήσουμε στην Ευρώπη; Πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτά τα θέματα από πρακτικής σκοπιάς;

Ένα άλλο θέμα είναι το θέμα του πολιτισμού. Εμείς ως χώρα έχουμε ένα τεράστιο πλεονέκτημα το οποίο δεν αξιοποιούμε. Που είναι οι κυβερνητικές προτάσεις για το πώς θα αναπτύξουμε πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να αξιοποιήσουμε το άρθρο 150 της Συνθήκης, όσον αφορά τον πολιτισμό; Τίποτα δεν γίνεται. Απλώς αρκούνται οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης να προσπαθούν να δανειστούν κάποια πιστοποιητικά καλής συμπεριφοράς, από άλλες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σοσιαλιστικές αγνοώντας και παίζοντας με τις λέξεις και τα συνθήματα γενικόλογα και αγνοώντας το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Δεν μπορεί να βασισθείς σε συνθηματολογία του τύπου "τώρα κυβερνούν οι σοσιαλιστές και άλλοτε ήταν οι συντηρητικοί και τώρα τα πράγματα είναι καλά", διότι ο αντίλογος θα είναι ότι τώρα έχουμε πολύ μεγαλύτερη ανεργία και ήδη τα αποτελέσματα των εκλογών του Έσσαν δίνουν τα μηνύματα.

Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι εκεί. Ας σταματήσουμε πλέον ως χώρα να ασχολούμαστε με γενικόλογες κουβέντες και ας ασχοληθούμε με τα πρακτικά θέματα και με το όραμα που απαιτείται για να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Και αυτό το όραμα δεν μπορεί να το δώσει η Κυβέρνηση Σημίτη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Στάθης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δυσάρεστες εξελίξεις που αφορούν στην υπόθεση Οτσαλάν, είναι φυσικό να βρίσκονται και σήμερα στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Ένας ηγέτης ενός αδικημένου από τη διεθνή κοινότητα λαού, όπως είναι ο κουρδικός, έπεσε στα χέρια των στρατοκρατών της Άγκυρας με την ανοχή ή αν όχι με τη βοήθεια, ορισμένων μεγάλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της

οποίας τη Συνθήκη του Άμστερνταμ συζητάμε σήμερα.

Παράδοξη η σύμπτωση, αλλά δεν είναι και η πρώτη φορά που συμβαίνει, όπου μια ένωση κρατών διατυμπανίζει την πίστη της στη δημοκρατία και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά να αρνείται να το κάνει στην πράξη. Στον κουρδικό λαό και στον Οτσαλάν η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνήθηκε επίμονα να βοηθήσει στα αυτόνομα και το μοιραίο συνέβη.

Γι'αυτό εξ αρχής πρέπει να κατηγορηματικά να επισημάνω πως ο χαρακτήρας τέτοιων συμβάντων σχετίζεται άμεσα με τη νέα τάξη πραγμάτων, στην οποία δεσπόζουν οι Η.Π.Α. και εξηγεί επίσης γιατί τόσο η Συνθήκη του Μάαστριχτ όσο και η Συνθήκη του Άμστερνταμ στα μεγάλα θέματα που αφορούν στους πολίτες της Ευρώπης, αν δεν σιωπούν, δεν προχωρούν, σε αναγκάει και άμεσες ρυθμίσεις σοβαρών εκκρεμοτήτων για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις κοινωνίες τους, των οποίων κυρίαρχη είναι η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας.

Σχεδόν δέκα χρόνια από την πτώση του τείχους του Βερολίνου κ.λπ. η αρχική αισιοδοξία για την τύχη του κόσμου φαίνεται να έφθασε στο τέλος. Ο πολίτης ατενίζει το μέλλον και πανικοβάλλεται. Η ανασφάλεια είναι εδραιωμένη στην κοινωνία μας. Οι ανατροπές των τελευταίων ετών αλλάζουν συνολικά το γεωστρατηγικό πρόσωπο του πλανήτη και θέτουν τις κοινωνίες μας μπροστά σε κρίσιμα σταυροδρόμια.

Το κράτος από μόνο του στις νέες συνθήκες αδυνατεί πλέον να καθορίσει την εξωτερική του πολιτική, αφού τα μεγάλα προβλήματα είναι παγκόσμια, είναι διασυστορικά, είναι προβλήματα όπως οι πυρηνικοί κίνδυνοι, οι νέες επιδημίες, ο αναλφαριθμητισμός, η πείνα, το περιβάλλον, οι φανατισμοί, οι τοπικοί πόλεμοι κ.λπ.

Στην περιοχή μας η εικόνα είναι ανησυχητική. Η Δυτική Ευρώπη βρίσκεται γεωγραφικά πιασμένη στις δύο δαγκάνες δύο εκτεταμένων ασταθών και επικίνδυνων περιοχών, της Ανατολής, όπου επικρατεί το οικονομικό ρημαδίο, οι εθνικισμοί και οι πόλεμοι, και της νότιας όχθης της Μεσογείου που βυθίζεται υπό το βάρος της δημογραφικής έκρηξης και είναι αντιμετώπιση με ένα πλανητικής έκτασης φαινόμενο που υπονομεύει την κυριαρχία της και αυτό είναι η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας.

Διαπίστωση: Η απαισιοδοξία στην περιοχή μας είναι γενική. Κόμματα και πολιτικοί θεωρούνται από όλους ως υπεύθυνοι της συνολικής κρίσης, μιας κοινωνίας που δεν προσφέρει ούτε ασφάλεια ούτε αλληλεγγύη. Οι κοινωνίες θέτουν ερωτήματα, ύστερα από την κοπιώδη έγκριση της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Οι πολίτες αναρωτιούνται αν πραγματικά αποτελεί πλεονέκτημα η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η προοδευτική εγκατάλειψη της εθνικής ανεξαρτησίας δεν αποτελεί ένα υπερβολικά υψηλό τίμημα.

Παγκοσμίως πάντως, η γραμμή πλεύσης, σχεδόν καθ'όλα νεοφιλελεύθερη, είναι η εξασφάλιση μιας μορφής δημοκρατίας στην υπηρεσία εξυπηρέτησης των αναγκών της αγοράς. Η αγορά ταυτίζεται δυστυχώς με το αληθινό, το ωραίο, το καλό, το σωστό και άλλα. Αυτό το σύστημα προφανώς ανάγεται σε ένα νέο ολοκληρωτισμό. Οι νέοι νόμοι που στηρίζονται στον ανταγωνισμό και την ανταγωνιστικότητα, επιβάλλουν διαρκή αντιπαλότητα και εξωθούν στην παραγωγή με το μικρότερο κόστος και στη γρήγορη αχρήστευση των προϊόντων. Η δε τεχνολογία μας επιτρέπει να παράγουμε περισσότερα σε λιγότερο χρόνο και με λιγότερους μισθωτούς.

Το σίγουρο είναι ότι η ασύδοτη επιβολή των νόμων της αγοράς οδηγεί στην ανεργία και στα υψηλά κέρδη για ορισμένους.

Το βασικό ερώτημα που προκύπτει είναι: Εάν οι κοινωνίες της Δύσης θα επιτρέψουν στους εκφραστές της πολιτικής του Νταβός να συνεχίσουν να θυσιάζουν τη δημοκρατία και τους εργαζόμενους για να σώσουν την αγορά.

Η βασική φιλοδοξία της δημοκρατίας είναι ο αγώνας κατά της φτώχειας, της αδικίας και της ανισότητας. Όταν η δημοκρατία αποτυγχάνει στους αγώνες της, τότε αμφισβητείται από τους πολίτες και οι συνέπειες μπορεί να είναι πολύ

οδυνηρές. Η δημοκρατία δεν μπορεί να αποτελεί τον υπηρέτη της αγοράς. Αντίθετα η δημοκρατία θα πρέπει να επανακαθορίζει τους όρους ανάπτυξης.

Η κοινωνία της σπατάλης πρέπει να παραχωρήσει τη θέση της σε μια κοινωνία δίκαιης αναδιανομής. Όταν σήμερα στη χώρα μας έχουμε τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές για το συνταξιούχο του ΟΓΑ και αντιμετωπίζουμε τέτοιο επίπεδο ανεργίας, αντιλαμβάνεσθε για τι πράγμα ομιλώ.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ θα αποδειχθεί ότι δεν έχει καμία σημασία, αν φιλοδοξία της είναι να θυσιάσει τη δημοκρατία στην αγορά, στη βάση του μοντέλου του μειωμένου κράτους της κοινωνικής ανασφάλειας, της ανεργίας και της εξαθλίωσης, όλο και περισσότερων πολιτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Συνθήκη, λόγω των προοπτικών που ανοίγει, μπορεί να αποτελέσει και σταθμό για την κοινωνία των πολιτών και προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει η Ελλάδα να εργαστεί με συνέχεια και συνέπεια, μαζί με τις άλλες συγγενείς δυνάμεις, τις παρούσες και αυτές που θα προκύψουν στο μέλλον.

Η μέχρι τώρα εμπειρία δεν εμπνέει και πολύ αισιοδοξία. Δυστυχώς η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ενσωματωμένη στη λογική και στο μοντέλο ανάπτυξης των Ηνωμένων Πολιτειών και αυτό δεν είναι διόλου παρήγορο, γιατί αυτή η κατάσταση με βεβαιότητα οδηγεί σε νέου τύπου ολοκληρωτισμούς.

Σήμερα ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί ότι το άλλοθι του εκσυγχρονισμού, δεν χρησιμεύει σε τίποτα άλλο, από το να κάνει να υπάγονται τα πάντα σε μία άκαμπτη και στείρα ομοιογένεια, σε ένα είδος κλωνοποίησης, θα μπορούσε να πει κανείς, στον πολιτισμό, στην πολιτική, στην κοινωνία.

Ο ίδιος τρόπος ζωής ακολουθείται από όλο τον πλανήτη, προβάλλεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και επιβάλλεται με το βομβαρδισμό της μαζικής κουλτούρας. Ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας, τα χαρακτηριστικά μιας κουλτούρας δεν επεβλήθησαν, ως παγκόσμια πρότυπα τόσο γρήγορα. Πρότυπα που είναι πολιτικά, οικονομικά και συνάμα πολιτιστικά, όπως ανέφερα πριν. Το παρατηρούμε με θλίψη βέβαια και το βιώνουμε σήμερα με τις δικές μας νεολαίες, τα δικά μας νιάτα.

Προς το παρόν οι αντιδράσεις που υπάρχουν είναι περιορισμένες και αναποτελεσματικές. Τι μπορούν άλλωστε να καταφέρουν μπροστά στη δύναμη της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας; Η εθνικότητα της επιχείρησης εξαφανίζεται. Έτσι μια οποιαδήποτε επιχείρηση μπορεί να συνάψει δάνεια στην Ελβετία, να εγκαταστήσει τα ερευνητικά της κέντρα στη Γερμανία, να αγοράσει τα μηχανήματά της στη Νότιο Κορέα, να στήσει τα εργοστάσιά της στην Κίνα, να επεξεργαστεί τη διαφημιστική εκστρατεία και το μάρκετινγκ στην Ιταλία, να πουλήσει στις ΗΠΑ και να έχει εταιρεία μικτών κεφαλαίων στην Πολωνία, στο Μαρόκο και στο Μεξικό. Και αυτή είναι μία πραγματικότητα.

Με τον τρόπο αυτό φθάνουμε στο διαζύγιο, μεταξύ των συμφερόντων της επιχείρησης και εκείνων της Κοινότητας, μεταξύ της λογικής της αγοράς και της λογικής της δημοκρατίας. Οι δε κυβερνήσεις καταντούν υπεργολάβοι αυτών των επιχειρήσεων, όπου οι χαμηλοί μισθοί και η μειωμένη κοινοτική προστασία υπερισχύουν εν ονόματι του ανταγωνισμού.

Συνολική σημερινή εικόνα: Παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, Αμφισβήτηση γενικότερα του κράτους και του κράτους πρόνοιας ειδικότερα, (λόγω της απαίτησης του σκληρού ανταγωνισμού που συνεπάγεται την αυξημένη παραγωγικότητα κλπ.) γενικευμένη καταστροφή των πολιτισμών. Δηλαδή προσοδευτική διάλυση των δημοκρατικών κατακτήσεων, εγκατάλειψη του ευρωπαϊκού κοινωνικού συμβολαίου, επιστροφή υπό το πρόσχημα της προσαρμογής και της ανταγωνιστικότητας στον πρωτόγονο καπιταλισμό του 19ου αιώνα.

Η παγκοσμιοποίηση που είναι πλέον γνωστή και στους αγρότες της περιοχής μου, σκότωσε την εθνική αγορά, που είναι μία από τις βάσεις της κυριαρχίας του κράτους-έθνους. Τα κράτη πλέον δεν μπορούν να αντισταθούν στις αγορές, ακόμη και με οργάνωση και πολιτική Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Στην Ευρώπη, τα κριτήρια σύγκλισης που θέσπισε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, μειωμένο δημόσιο χρέος, ισοζύγιο πληρωμών, χωρίς σοβαρές διαταραχές και συγκράτηση του πληθωρισμού, ασκούν μια πραγματική δικτατορία επί της πολιτικής των κρατών. Εξασθενούν τα θεμέλια της δημοκρατίας και επιτείνουν την κοινωνική οδύνη.

Το φαινόμενο της πολυεθνικοποίησης της οικονομίας στα πλαίσια τα οποία εντάσσεται η φιλοσοφία της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αναπτύχθηκε με θεαματικό τρόπο, για να φθάσουμε στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όπου τριάντα επτά χιλιάδες πολυεθνικές, μαζί με τις εκατόν εβδομήντα χιλιάδες θυγατρικές, τυλίνουν στα πλοκάμια τους τη διεθνή οικονομία.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ πολύ λίγο βελτιώθηκε σ'αυτόν τον τομέα χωρίς να παραγνωρίζονται οι προοπτικές που διανύονται. Δυστυχώς η πραγματικότητα της νέας παγκόσμιας κυριαρχίας ξεφεύγει σε μεγάλο βαθμό από τα μεμονωμένα κράτη, ενώ οι ευρύτερες ενώσεις τύπου Ευρωπαϊκής Ένωσης διέπονται ακόμα από πολιτικές συντηρητικού χαρακτήρα.

Η δημοκρατία παλαιότερα προϋπέθετε την κυριαρχία της πολιτικής επί της οικονομίας, προς όφελος των πολιτών. Σήμερα η δημοκρατία ταυτίζεται με τη διάλυση του κρατικού τομέα, με τις ιδιωτικοποιήσεις, με τον πλουτισμό μιας μικρής ομάδας προνομιούχων. Γι'αυτό η δημοκρατία αυτή απλώνεται σήμερα εύκολα και γρήγορα σε όλο τον κόσμο, σε αντίθεση με το παρελθόν που το μεγάλο κεφάλαιο τη δημοκρατία πολεμούσε.

Ο μηχανισμός που μπορεί να σταματήσει αυτόν τον αγώνα δρόμου προς την καταστροφή, δεν νομίζω να φαίνεται ακόμα ότι υπάρχει. Απαιτείται μία κριτική και κρίσιμη μάζα πολιτών αποφασισμένων να υπερασπιστούν τα στοιχειώδη δικαιώματά τους και να εργαστούν για μία πραγματική πολιτική κοινωνία η οποία απορρίπτει την οικονομική θεολογία που εμπιστεύεται στην αγορά τη διακυβέρνηση του κόσμου και η υποστηρίζει το μετριάσμο των διαρθρωτικών αλλαγών και την επικέντρωσή τους στην εσωτερική αγορά και όχι στις εξαγωγές.

Υποστηρίζει το μετριάσμο του ανταγωνισμού, την αποκατάσταση του σχεδιασμού, την αποδυνάμωση της κερδοσκοπίας, τη χρησιμοποίηση της Ευρώπης ως μοχλού ενός κοινωνικού προγράμματος. Πολύ σημαντικό ρόλο προς αυτήν την κατεύθυνση μπορούν να παίξουν οι σοσιαλιστικές δυνάμεις και τα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρκεί γρήγορα να απαλλαγούν από τα θανατηφόρα πλοκάμια της κάθε μορφής παγκοσμιοποίησης στον οικονομικό, πολιτιστικό και πολιτικό τομέα που υπονομεύουν τη δημοκρατία όπως την επιθυμούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε Στάθη τελειώστε. Κινδυνεύω να παρεξηγηθώ λόγω εντοπιότητας!!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί με τέτοιες προϋποθέσεις να πετύχει και με την έννοια αυτή η Συνθήκη του Άμστερνταμ μπορεί να αποτελέσει μοχλό επιτυχίας. Με αυτές τις προϋποθέσεις την ψηφίζω.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτερυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είμαστε όλοι μάρτυρες μιας επαίσχυντης πολιτικής πράξεως, η οποία πραγματικά κηλιδώνει τη μακράν ιστορία του ελληνικού γένους, το οποίο υπηρέτησε ιδανικά, αξίες, αρετές, ενδεχομένως κάποιες χρονικές στιγμές με κάποια διακριτική έκπτωση διακονίας αυτών των αρετών. Εν τούτοις, ιστορικά δικαιώθηκε, καταξιώθηκε από αυτήν τη μεγάλη του αφοσίωση.

Σήμερα, όμως, βλέπουμε ότι μία Κυβέρνηση από αδέξιους χειρισμούς, επιπολαιότητα, θα μπορούσε κανείς να τη χαρακτηρίσει και σκοπιμότητα, έφτασε σ'αυτό το τραγικό ολίσθημα που καταρράκωσε το υψηλό πατριωτικό φρόνημά μας.

Κύριε Υπουργέ, το 1821 δεν απέχει πολύ από σήμερα. Τότε

οι αγωνιστές, οι μάρτυρες του αγώνα, είχαν χαρακτηριστεί από την ηγεμονική Ευρώπη ως τρομοκράτες. Ο "Θούριος" του Ρήγα ακόμα ακούγεται στα αυτιά μας και ήταν πραγματικά το σάλπισμα για την αφύπνιση των υποδοχών λαών. Εσείς αύριο τι θα πείτε στις γενιές που θα έρθουν; Θα πείτε ότι έναν αγωνιστή, έναν πατριώτη που πάλευε και υπηρετούσε τις ίδιες αξίες τις πανανθρώπινες για τις οποίες οι δικοί μας αγωνιστές το 1821 θυσιάστηκαν, τον παραδώσατε άθελά σας, άτεχνα ή ακόμα και ηθελημένα στους δημίους και διώκτες του;

Θα πρέπει να καταλάβετε ότι, αν σήμερα το "διασκεδάσετε" προς τον ελληνικό λαό με την οποιαδήποτε επιχειρηματολογία, αύριο η ιστορία θα σας γράψει όλους εσάς της Κυβερνήσεως με μελανά γράμματα.

Κύριοι συνάδελφοι, χθες ο κύριος Υπουργός με την επιχειρηματολογία του δεν έπεισε κανέναν. Ο ελληνικός λαός δεν επείσθη από όλες τις αναφορές που έγιναν.

Ο ελληνικός λαός έχει μία αγωνία να μάθει τι γίνεται και κάθε μέρα που περνάει ξετιλίγεται το κουβάρι.

Σήμερα, πιστεύω, ακούσατε από τους επιτελείς κάτω στην Κένυα τι σας είπαν. Αισθάνονται ντροπή που είναι και αξιωματικοί και όταν θα ανακληθούν και θα έρθουν, θα παραιτηθούν. Εδώ θα πρέπει να δώσετε σαφείς απαντήσεις. Και πραγματικά τον κύριο Υπουργό χθες, που τον παρακολούθησα σε όλη του την πολυλογία, τον προσήγγισα ιατρικά. Στην ιατρική επιστήμη για να βγάλεις μία διάγνωση στο σκέλος της κλινικής εξετάσεως είναι μία παράμετρος η επισκόπηση. Επισκοπικά, λοιπόν, χθες ο κύριος Υπουργός τι παρουσίαζε; Παρουσίαζε μία υπεριδρωσία, ένα φλάσινγκ προσώπου, που αυτό εξηγείται από την υψηλή στάθμη κατεχολαμινών, που είχε και την συμπαθητικοτονία. Αυτά ακριβώς είναι συμπτώματα ενοχής. Αυτή, λοιπόν, η ενοχή ανταποκρίνεται κλινικά και παρουσιάζεται με αυτό όλο το σύνδρομο το ιατρικό που σας παρουσίασα.

Μπορεί η επιχειρηματολογία του στον ελληνικό λαό να τον έκανε περισσότερο αποκορυστικό. Η συνειδησή, όμως, του Υπουργού Εξωτερικών θα τον ελέγχει διά βίου γι αυτό το κατόντημα που έγινε.

Και θέλω να απαντήσω στον κ. Χυτήρη -δεν είναι εδώ- ότι είναι ένα έλλειμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης η "μαύρη τρύπα". Εσείς, λοιπόν, αποτολμήσατε να κλείσετε αυτήν τη μαύρη τρύπα που αφήνουν οι φίλοι μας οι Ευρωπαίοι; Προφανώς δεν νομίζω ότι έχετε τέτοιες ικανότητες και δυνατότητες.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ:

Είναι γεγονός ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ είχε τη μετεξέλιξή της, η Συνθήκη του Άμστερνταμ. Και πιθανόν αύριο, με τη διεύρυνση που επιχειρείται, και άλλες πόλεις θα είναι αυτές που ονοματολογικά θα βελτιώσουν ενδεχομένως την υπέρχουσα κατάσταση. Είναι γεγονός ότι η Συνθήκη αυτή μας αφορά όλους μας. Είναι αυτή που θέτει τις βάσεις της Ευρώπης που θέλουμε να κτίσουμε για τον 21ο αιώνα, που ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανησυχίες των Ευρωπαίων, που καθιερώνει μία δημοκρατικότερη και κοινωνικότερη Ευρώπη. Χρειαζόταν πραγματικά στην προσπάθεια της διεύρυνσης να έχει γίνει η ανανέωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περίεργως ακούστηκε πάλι χθες από τον Υπουργό Εξωτερικών να κάνει σχόλιο προς τον Πρόεδρό μας και παράλληλα να έχει και άλλους αποδέκτες άλλων περυγών, γιατί έχουμε κάποιες ανησυχίες, κάνουμε κάποιες αναφορές, όσον αφορά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά εμείς το δικαιούμεθα, διότι είμαστε φιλοευρωπαίοι ιστορικά και παραδοσιακά και θεωρούμε περηφάνεια το ότι η παράταξή μας, η δεξιά παράταξη, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν ο πρωτεργάτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρούμε δε συνέχεια το ότι χριστιανοδημοκράτες και συντηρητικοί είναι αυτοί που ενίσχυσαν το ευρωπαϊκό πνεύμα και έχουμε δικαίωμα να έχουμε τις ανησυχίες μας, να κάνουμε κριτική γιατί είμαστε και τελειοθηρικοί. Εσείς προφανώς, λόγω του ότι τώρα προσεγγίζετε το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, μένετε κάπου προσηλωμένοι σε αυτά τα ολίγα. Εμείς έχουμε δικαίωμα να ανησυχούμε.

Προσωπικά θέλω να καταθέσω κι εγώ κάποιες θέσεις μου, λέγοντας ότι η ΟΝΕ δεν είναι πανάκεια. Θυμίζει η ΟΝΕ πραγματικά

το φοιτητή που προσπαθεί να πάρει το πτυχίο, πιστεύοντας ότι μόλις πάρει το πτυχίο όλα τέλειωσαν, χωρίς να ξέρει ότι μετά το πτυχίο αρχίζει το δράμα. Εμείς οι γιατροί πιστεύουμε ότι μόλις πήραμε το πτυχίο ή κάναμε ειδικότητα όλα πια τα είχαμε κατακτήσει. Διαπιστώσαμε όμως ότι μετά την ειδικότητα άρχιζε για μας το μεγάλο δράμα. Έτσι, λοιπόν, είναι και η ΟΝΕ.

Βέβαια είναι μία ερώτηση που την απευθύνει ο ελληνικός λαός κι εγώ προσωπικά: Πώς θα μπορούμε στην ΟΝΕ; Θα μπορούμε ημιθάνεις; Θα μπορούμε γονυπετείς; Πως θα μπορούμε; Διότι ο ελληνικός λαός αγωνιά, δεν ξέρει τη μορφή και τον τρόπο που θα είναι αύριο στην Ευρώπη. Και προφανώς το λέω αυτό διότι δεν σας εμπιστεύεται σε χειρισούς, διότι κάθε μέρα βλέπει ακριβώς τι χειρισμούς κάνετε. Τα δεκαοκτώ εκατομμύρια άνεργοι που είναι σήμερα στην Ευρώπη δεν μας δίνουν τη δυνατότητα να πανηγυρίζουμε σαν Ευρωπαίοι και δεν μας δίνουν τη δυνατότητα να θριαμβολογούμε. Τι έχετε να μας επιδείξετε, αγαπητοί φίλοι της Κυβέρνησης, που σύμφωνα με το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο 13% είναι άνεργοι και οι συνθήκες δεν προοιωνίζουν τίποτα καλό;

Γίνεται μία συνεχής προσπάθεια διευρύνσεως προς ανατολάς και προς νότον. Εκεί βέβαια, θα υπάρξει ένα τεράστιο πρόβλημα με τα αγροτικά μας προϊόντα, ειδικά στην ανατολική διεύρυνση. Υπάρχει ένα πολιτικό έλλειμμα. Όσο περισσότεροι μπαίνουν τόσο λιγότερο βλέπουμε να μπορούμε να έχουμε τη σύγκλιση.

Οι μεγάλοι οραματιστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ήταν ο Ζάν Μονέ, ο Αντενάουερ, ο Καραμανλής, έβλεπαν την Ευρώπη περισσότερο σαν Ευρώπη των λαών. Δεν την έβλεπαν σαν Ευρώπη εμπορευμάτων, συμβάσεων, Ευρώπη της αγοράς.

Εγώ προσωπικά, έχω κάποιες ανησυχίες. Να θυμηθώ εδώ ότι επί προεδρίας της Γαλλίας έγινε μια προσπάθεια να μη γίνεται μετάφραση και στην ελληνική γλώσσα και στις άλλες γλώσσες. Αντιλαμβάνεστε τι μπορεί να συμβεί. Γι'αυτό, λοιπόν, εμείς αγρυπνούμε, γι'αυτό εμείς ανησυχούμε, γι'αυτό, λοιπόν, εμείς επιβάλλουμε κάποιες θέσεις που είναι θέσεις υπέρ της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Θα ήθελα να πω ακόμη, αγαπητοί συνάδελφοι, τι θα περίμενα εγώ στην κρίση των Ίμια, γιατί δεν προλαβαίνω να πω περισσότερα. Εγώ θα ήθελα να είχαμε έναν Ευρωπαίο Χόλμπρουκ. Δυστυχώς, δεν τον είχαμε. Είχαμε έναν υπερατλαντικό που επέβαλε αρχές. Και όχι μόνο αυτό, έδωσε και το στίγμα ότι δεν είμαστε σε θέση ως Ευρωπαίοι να διαχειριστούμε κρίσεις. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα πραγματικό έλλειμμα που θα πρέπει οπωσδήποτε να μας απασχολήσει. Είναι ένα έλλειμμα που υπάρχει στην κοινή εξωτερική πολιτική, της Ευρώπης η οποία και θα έπρεπε να αποφασίσει να ιδρυθεί πλέον αυτό το κράτος του Κουρδιστάν, αυτού του πολυπαθούς λαού και να μην είχαμε το φαινόμενο Οτσαλάν που πήγε άσφαλα να το λύσει δήθεν η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και φθάσαμε σ' αυτό το κατόντημα. Να υπάρχει θα έλεγα ευρωπαϊκός στρατός.

Θα πω και το άλλο: Ποια ήταν η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην κρίση της Γιουγκοσλαβίας; Ποια ήταν η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όταν οι φίλοι μας οι Άγγλοι πειρατικά μαζί με τους υπερατλαντικούς ξεσηκώθηκαν χωρίς να ενημερώσουν κανέναν και βομβάρδισαν το Ιράκ.

Αυτές είναι οι ανησυχίες μας, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τούτο διότι διακατεχόμεθα από το φιλοευρωπαϊκό πνεύμα. Βλέπουμε όμως ότι εσείς έχετε κάποιο έλλειμμα διαχείρισης αυτής της υψηλής φιλοευρωπαϊκής πολιτικής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Τζιτζικώστας και ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Ιωάννης Τζωάννος ζητούν ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Μολυβιάτης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ, όπως πολλοί από τους προηγούμενους συναδέλφους, να τονίσω ότι είναι γεγονός ότι η σημερινή συζήτησή μας για την Ευρώπη, πράγματι επισκιαζεται από την υπόθεση Οτσαλάν. Έτσι κι αλλιώς, το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης για τη συζήτησή μας ήταν υποτονικό. Παρουσιάστηκε και η υπόθεση Οτσαλάν που νομίζω ότι έχει σαφώς προβάδισμα στην επικαιρότητα.

Εξάλλου, σήμερα δεν είναι και η καταλληλότερη στιγμή για να μιλήσει κανείς υπέρ της Ευρώπης, αφού είναι γεγονός ότι η στάση της στο θέμα Οτσαλάν υπήρξε κάθε άλλο, παρά άφογος. Αλλά και η στάση της ελληνικής Κυβέρνησης στο θέμα αυτό ασφαλώς, οδήγηε στο συμπέρασμα ότι η ελληνική Κυβέρνηση φέρνει τεράστιες ευθύνες, διότι ανεξάρτητα από τις προθέσεις της, το αποτέλεσμα των χειρισμών της ήταν τραγικό για τον Οτσαλάν και επιζήμιο για τα εθνικά μας συμφέροντα, αλλά και για την τιμή, την αξιοπρέπεια και την αξιοπιστία της χώρας.

Το θέμα αυτό συζητήθηκε ήδη χθες πρόκειται να συζητηθεί και αύριο το πρωί στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, όπου και επιφυλάσσομαι να εκθέσω εκεί τις απόψεις μου.

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι η τελευταία ημέρα της μακράς συζητήσεώς μας για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Και νομίζω έχουν λεχθεί σχεδόν τα πάντα, τα συν, τα πλην, τα υπέρ, τα κατά, τα μειονεκτήματα, τα πλεονεκτήματα. Δεν νομίζω ότι εγώ έχω πολλά να προσθέσω σ'αυτά που ελέχθησαν. Γι'αυτό θα ήθελα να προσεγγίσω το θέμα, θα έλεγα στην ιστορική του προοπτική, κοιτάζοντας λίγο προς τα πίσω αλλά και προς το μέλλον της Ευρώπης. Και το κάνω αυτό για δυο λόγους. Προσωπικά, θεωρώ χρέος, καθήκον να αποτίσω φόρον τιμής σ'αυτούς οι οποίοι έβαλαν την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή της τροχιά. Και διότι νομίζω ότι είναι χρήσιμο να ανανεώσουμε λίγο τη συλλογική μας μνήμη για την πορεία της Ελλάδος στην Ευρώπη αλλά και για το πού βρίσκεται σήμερα η Ευρώπη.

Η πορεία της Ελλάδος στην Ευρώπη, κύριοι συνάδελφοι, άρχισε πριν από σαράντα ακριβώς χρόνια όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής υπέβαλε την αίτηση της συνδέσεως της χώρας μας με την τότε Κοινή Αγορά. Και μετά δύο χρόνια, το 1961, η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα, η οποία συνήψε Συμφωνία Συνδέσεως με την Κοινή Αγορά. Και αυτή η μεγάλη πολιτική ολοκληρώθηκε στις 28 Μαΐου 1979 όταν υπεγράφη η Συνθήκη Εντάξεως. Τότε η Ελλάς έγινε πλήρες και ισότιμο μέλος της Ευρώπης.

Γιατί τονίζω το αυτόνοτο, κύριοι συνάδελφοι; Διότι η Κυβέρνηση εμφανίζεται προσφάτως και προσωπικά ο κύριος Πρωθυπουργός, να ισχυρίζονται ότι η Κυβέρνηση Σημίτη κάνει την Ελλάδα ισότιμο μέλος της Ευρώπης. Η Ελλάδα είναι από το 1979 ισότιμο μέλος της Ευρώπης. Αυτό που επιχειρεί να κάνει σήμερα η Κυβέρνηση Σημίτη είναι να μη χάσει η Ελλάδα αυτήν την ιδιότητα, να μην πάψει να είναι ισότιμο μέλος της Ευρώπης, να μη βρεθεί στη δεύτερη ή στην τρίτη ταχύτητα. Συμφωνούμε με το στόχο αυτό, όχι βέβαια και με τις μεθόδους για την επίτευξή του. Αλλά, άλλο αυτό και άλλο να διαστρεβλώνεται ανεπίτρεπτα η ιστορική πραγματικότητα.

Θα ήθελα να προσθέσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής συνέλαβε το όραμα αυτό, της πορείας της Ελλάδος προς την Ευρώπη, είχε μια σύλληψη πολύ απλή, όπως πολύ απλά είναι όλα τα μεγάλα όραματα. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πίστευε ότι δύο είναι τα διαχρονικά, τα προαιώνια προβλήματα των Ελλήνων, του ελληνικού έθνους. Το ένα ήταν και είναι ακόμα η οικονομική υποανάπτυξη, η μιζέρια και η φτώχεια που συνόδευαν τους Έλληνες σε όλη τους την ιστορική πορεία και το άλλο ήταν η εξωτερική ασφάλεια, οι πόλεμοι, οι κατοχές, οι εμφύλιοι πόλεμοι, οι συρράξεις, η σκλαβιά. Αυτά ήταν τα δύο μεγάλα προβλήματα των Ελλήνων.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν πεπεισμένος ότι μόνο εάν η Ελλάδα γινόταν πλήρες και ισότιμο μέλος μιας πλήρως ενωμένης Ευρώπης, θα έλυνε κατά τρόπο οριστικό και ριζικό και τα δύο της αυτά προβλήματα. Το πρώτο σκέλος του οράματος επετεύχθη, γίνανε μέλος της Ευρώπης. Το δεύτερο, η ένωση της Ευρώπης δεν εξηρτάτο ούτε από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή ούτε από εμάς μόνο.

Και η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι γεγονός -και το είπαν όλοι οι συνάδελφοι εδώ- ότι δεν αποτελεί κανένα σημαντικό σταθμό στην πορεία της Ευρώπης -σε ορισμένους τομείς έκανε σημαντικά βήματα- αλλά, εννοώ προς την πορεία της Ευρώπης για την πολιτική της εννοποίηση και για την κατοχύρωση της ασφάλειας της ευρωπαϊκής.

Διερωτηθήκαμε ποτέ, κύριοι συνάδελφοι, γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί προηγήθηκε η νομισματική ένωση της Ευρώπης και όχι η πολιτική που είναι σχήμα πρωθύστερον; Διότι η νομισματική ένωση της Ευρώπης σημαίνει εγκατάλειψη ενός σημαντικού μέρους της εθνικής κυριαρχίας της κάθε χώρας που προσχωρεί στο Ευρώ. Πού παρεχωρήθη αυτή η εγκαταλειφθείσα κυριαρχία; Δεν παρεχωρήθη σε ένα συγκροτημένο υπερεθνικό πολιτικό όργανο. Προηγήθηκε η νομισματική ένωση, γιατί; Διότι αυτή ήταν η ανάγκη των πραγμάτων, αυτή ήταν η πίεση. Διότι εχρηιάζετο το ευρώ για να ισορροπήσει το δολάριο το οποίο δολάριο από παράδεισους νομισματικής σταθερότητας και ασφάλειας, κατέληξε να είναι παράγοντας νομισματικής αστάθειας και σπέκουλας.

Και η ανάγκη αυτή οδήγησε στο προθύτερο σχήμα να προηγηθεί η νομισματική από την πολιτική ένωση.

Γιατί δεν υπάρχει η πίεση για την πολιτική ένωση και για την οργάνωση της ασφάλειας της Ευρώπης; Διότι η Ευρώπη δεν αισθάνεται ότι απειλείται. Μετά την κατάρρευση του διπολικού συστήματος και τη λήξη του ψυχρού πολέμου, δεν υπάρχει απειλή κατά της Ευρώπης. Και αφού δεν υπάρχει απειλή κατά της Ευρώπης, η Ευρώπη δεν κάνει τον κόπο, δεν αναλαμβάνει το οικονομικό κόστος να οργανώσει την ασφάλειά της, δεν αισθάνεται η ίδια ότι απειλείται, καλώς ή κακώς. Εμείς, η Ελλάδα, είμαστε η μόνη χώρα που απειλείται, που έχει πρόβλημα ασφάλειας στην Ευρώπη.

Ένας δεύτερος λόγος, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, που δεν προχωράει η Ευρώπη γρηγορότερα στην πολιτική της εννοποίηση, όπως το θέλουμε, είμαι βέβαιος, εμείς οι Έλληνες, όπως είναι το συμφέρον μας, είναι ότι αυτό που γίνεται σήμερα στην Ευρώπη, είναι ένα πρωτοφανές, ένα άνευ προηγουμένου -και εγώ δεν διατάζω να το πω μεγαλειώδες-εγχείρημα.

Για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, κύριοι συνάδελφοι, μία ομάδα κρατών με παράδοση πολέμων, συγκρούσεων, προκαταλήψεων και κυρίως εθνικής κυριαρχίας, αποφασίζει να προχωρήσει προς την ένωση της εγκαταλείποντας μέρος ή και το σύνολο της κυριαρχίας τους. Και αυτό το κάνει κατά τρόπο ειρηνικό, οικειοθελή, δημοκρατικό και ελεύθερο. Αυτό δεν έχει προηγούμενο στην παγκόσμια ιστορία. Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες δεν είχαν την παράδοση της εθνικής κυριαρχίας, χρειάστηκαν ένα φριχτό και αιματηρό εμφύλιο πόλεμο για να ενωθούν. Η Ευρώπη ενώνεται χωρίς πόλεμο, ενώνεται με τη θέλησή της.

Αυτό, όμως, τι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει ότι η ταχύτητα της Ευρώπης είναι η ταχύτητα του πλέον απρόθυμου μέλους προς την πορεία αυτή. Είναι σαν μία νηοπομπή που η ταχύτητά της εξαρτάται από την ταχύτητα του πιο αργού πλοίου. Αλλιώς θα πάψει να είναι νηοπομπή, θα διαλυθεί.

Τα λέω αυτά, κύριοι συνάδελφοι, διότι η αίσθηση που αποκόμισα εγώ από τη συζήτηση είναι ότι υπάρχει μία ένταση και μία έκταση της κριτικής προς την Ευρώπη η οποία, κατά τη γνώμη μου, καταντάει να διαπνέεται από ένα αντιευρωπαϊκό πνεύμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω ένα λεπτό ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Βεβαίως.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα να παρακαλέσω όλους τους συναδέλφους, όχι μόνο αυτούς που δηλώνουν ότι θα καταψηφίσουν τη Συνθήκη, αλλά και εκείνους οι οποίοι δηλώνουν ότι θα την υπερψηφίσουν, να αναλογιστούμε λίγο τι είναι σήμερα η Ευρώπη, ποιο

είναι το μέλλον της και πού βρισκόμαστε εμείς μέσα σε αυτήν την υπόθεση. Σκεφθείτε πώς ήταν η Ευρώπη προ πενήντα ετών -ήταν η Ευρώπη των δύο παγκοσμίων πολέμων με τους πενήντα εκατομμύρια νεκρούς, που βγήκε καθημαγμένη. Και τι είναι σήμερα η Ευρώπη. Σήμερα η Ευρώπη είναι μία ομάδα των πιο προηγμένων, των πιο ελεύθερων, των πιο ανεπτυγμένων λαών που οι κυβερνήσεις τους αγωνίζονται για την ευημερία τους, για την πρόοδο, για τη δημοκρατία, για την ελευθερία.

Εγώ συμφωνώ με τις περισσότερες από τις επικρίσεις και συμφωνώ ότι είναι δικαίωμά μας και υποχρέωσή μας να αγωνιστούμε μέσα στην Ευρώπη για να τη φτιάξουμε όπως θέλουμε εμείς, να βελτιώσουμε τη θέση μας, και να προωθήσουμε τα συμφέροντά μας μέσα στην Ευρώπη. Αυτό είναι η Ευρώπη. Μία αέναη διαπραγμάτευση στην οποία ο καθένας μπορεί να συνεισφέρει αυτό που θέλει. Δεν τον εμποδίζει κανένας.

Σήμερα στην Ευρώπη κανείς δεν μπορεί να επιβάλει τίποτα σε κανέναν. Όλοι μας αγωνιζόμαστε, ο καθένας με τον τρόπο του και με τις δυνάμεις του, να πετύχουμε αυτό που θέλουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν ήμασταν στην Ευρώπη, πού αλλού θα πηγαίναμε; Υπάρχει άλλη τέτοια ομάδα χωρών με αυτά τα προσόντα που έχει η Ευρώπη; Θα ήταν η Ελλάδα έξω από την Ευρώπη ασφαλέστερη, πλουσιότερη, ισχυρότερη, δημοκρατικότερη; Δεν το πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι. Από εμάς όλους, από την κάθε χώρα εξαρτάται να κάνουμε την Ευρώπη αυτήν που θέλουμε. Άλλος θέλει την Ευρώπη των λαών, άλλος των πατριδών, άλλος των πολιτών, άλλοι βλέπουν την Ευρώπη των μονοπωλίων και των τραπεζιτών και τη φοβούνται -και ορθώς- άλλοι βλέπουν την Ευρώπη της Ομοσπονδίας και άλλοι βλέπουν μία Ευρώπη ελευθέρων συναλλαγών απλώς.

Κανείς όμως δεν μπορεί να επιβάλει την άποψή του σε κανέναν. Κι εμείς εδώ, αν θέλουμε, μπορούμε να καταψηφίσουμε τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Και αν την καταψηφίσουμε, δεν θα ισχύσει για κανέναν. Είναι δικό μας δημοκρατικό δικαίωμα. Αλλά για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να υποδείξουμε κάτι καλύτερο.

Αυτό το καλύτερο, όμως, πιστεύω ότι δεν υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, και γι' αυτό εγώ θα ψηφίσω υπέρ της Συνθήκης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξενιγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", τριάντα τρεις μαθητές και δύο συνοδοί του 2ου Γυμνασίου Ζωγράφου Αθηνών.

Η Βουλή του καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ'όλες της Πτέρυγες)

Ο κ. Μιχελιογιάννης έχει το λόγο.

ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μπω κι εγώ βέβαια στη συζήτηση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ, αλλά προηγουμένως ασφαλώς θα σχολιάσω -κι εγώ έχω δικαίωμα- την επικαιρότητα και με τον Ότσαλάν και όχι βέβαια αυτά που είπε ο μόλις κατελθών του Βήματος συνάδελφος κ. Μολυβιάτης, ο οποίος μίλησε μετά λόγου γνώσεως, υποστηρίζοντας τις δικές του απόψεις, αλλά αυτά που είπαν με περισσή σκληρότητα, με ύβρεις, αν όχι κατά την έννοια του ποινικού νόμου, αλλά οπωσδήποτε κατά την αρχαιοελληνική έννοια, οι προηγούμενοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λέγοντας ότι ντρέπονται για την πατρίδα τους και καταδικάζοντας με μεγάλη σκληρότητα την Κυβέρνηση και τον Υπουργό...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Για την Κυβέρνηση είπαμε και όχι για την πατρίδα. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Μην παραποιείτε αυτά που είπαμε.

ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Παρακαλώ, μην κάνετε διακοπές. Να έχετε τη δύναμη να ακούσετε και την άλλη φωνή.

Καταδικάζοντας, λοιπόν, με μεγάλη σκληρότητα την Κυβέρνηση και τον Υπουργό, οι συνάδελφοι αυτοί ίσως έκαναν μία κριτική αμετροεπή, έχοντας δικαίωμα να κάνουν μια κριτική, έκαναν όμως

ένα έγκλημα διά παραλείψεως. Δεν είχαν τη δύναμη να κρίνουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είχαν τη δύναμη να κρίνουν την πιθανή στάση των Αμερικανών, αλλά είχαν μόνο τη δύναμη να πουν ότι ντρέπονται για την πατρίδα τους και να καταδικάσουν την ελληνική Κυβέρνηση.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι αυτή η απανθρωπιά των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν έχουν σύνορα με την Τουρκία, που δεν έχουν προβλήματα ασφαλείας με την Τουρκία, που δεν έχουν προβλήματα καν με την Τουρκία, αυτή η στάση αυτών των κρατών οδήγησε σ' αυτό το αδιέξοδο και φόρτωσε αυτό το πρόβλημα στην Ελλάδα.

Τι θα πείραζε τους συναδέλφους να κρίνουν και την Ευρωπαϊκή Ένωση και να κρίνουν και τη στάση των ΗΠΑ; Ίσως έτσι απέδειξαν ότι ακολουθούν τη δική τους πολιτική παιδεία και τη δική τους πολιτική παράδοση.

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ, δηλαδή η κατάληξη της διακυβερνητικής διάσκεψης με τις έξι συνόδους κορυφής στο Τορίνο, στη Φλωρεντία, δύο φορές στο Δουβλίνο, στο Νόρθγουϊκ και στο 'Αμστερνταμ, με τις δεκαέξι υπουργικές συνεδριάσεις και με τις σαράντα συνεδριάσεις της ομάδας των εκπροσώπων, τροποποιεί τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τις συνθήκες ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τις άλλες συναφείς πράξεις. Είναι δηλαδή ένα ακόμα βήμα προς τα εμπρός όμως της Ευρώπης του Διεθνούς Δικαίου, της Ευρώπης των διεθνών συνθηκών, της Ευρώπης του πολιτισμού και της Ευρώπης της προόδου, χωρίς βέβαια να μπορούμε να πούμε ότι λύνει αυτή η προς κύρωση Συνθήκη τα καθημερινά προβλήματα των ευρωπαϊκών κρατών και των Ευρωπαίων πολιτών. Τα αντιμετωπίζει όμως καλύτερα από το Μάαστριχτ και συνεχίζει μια προσπάθεια για την πολιτική ένωση της Ευρώπης, για μια πολιτική ένωση λαών και κρατών σε μια πολυπολιτισμική ομοσπονδία της Ευρώπης.

Η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ πάνω απ' όλα θεσμοθετεί την αντιμετώπιση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να κρατήσει το οικοδόμημα το ευρωπαϊκό στέρεο, σταθερό και λειτουργικό.

Η Ελλάδα στηρίζει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη δημιουργία μιας Ευρώπης χωρίς σύνορα, όπως την ονειρεύτηκε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου.

Μπορεί ο Ζαν Μονέ και ο Ρομπέρ Σουμάν να συνέλαβαν την ευρωπαϊκή ιδέα, άλλοι όμως ηγέτες της Ευρώπης διαμόρφωσαν περαιτέρω τα πράγματα, πράγμα που κάνουν και οι σημερινοί ηγέτες της Ευρώπης.

Άκουσα στην επιτροπή να λέει η κ. Μπακογιάννη ότι η Ελλάδα ενδιαφέρεται για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κυρίως για να μπει η Κύπρος. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Ασφαλώς η Ελλάδα έχει συμφέρον εθνικό να μπει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα κρατάει μια στάση υπέρ της διεύρυνσης, διότι θέλει να δημιουργηθεί αυτή η Ευρώπη χωρίς σύνορα.

Η Ευρώπη, με τα σημερινά κράτη που υπάρχουν, δεν έχει πολιτικό μέλλον. Η Ευρώπη, για να αποκτήσει μια πραγματική πολιτική ένωση και για να είναι μια Ευρώπη χωρίς σύνορα και για να κρατήσει την ισοτιμία των κρατών-μελών, πρέπει να μπουν και τα κράτη της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης μέσα στα σύνορά της.

Η Ελλάδα, λοιπόν, μια μικρή χώρα που έχει συνείδηση ότι η ιδέα της διεύρυνσης είναι αντίθετη με την ιδέα της εμβάθυνσης, όπως και άλλες μικρές χώρες του Νότου, κράτησαν αυτήν τη σωστή πολιτική στάση υπέρ της διεύρυνσης. Και αυτό είναι κάτι που θα ανταμειφθούμε αργότερα. Οι καρποί της διεύρυνσης θα έρθουν αργότερα.

Εάν θέλουμε η Ευρώπη να φθάσει στην πολιτική ένωση που όλοι ονειρευόμαστε και να μη μείνει ένας άζοντας περί το Βερολίνο, όπως είχα την τιμή να το πω και στο Γάλλο Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών στον

κ. Μπουσκοβιέ στο Παρίσι, πρέπει η Ευρώπη να ανοίξει τα σύνορά της και να μπουν μέσα τα κράτη της Κεντρικής και

της Ανατολικής Ευρώπης. Εκεί, θα κριθούμε όλοι. Και πιστεύω ότι είναι άξια επαίνου η στάση των μικρών κρατών της Ευρώπης απέναντι στη διεύρυνση, όσο και αν αυτό τους στοιχίζει οικονομικά.

Ένα άλλο θέμα, που θεσμοθετεί η Συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας. Αρκούν δύο παραδείγματα, που δείχνουν πόσο μας κοστίζει η έλλειψη της ΚΕΠΠΑ στην Ευρώπη. Φαντασθείτε:

Θα μπορούσε η Γερμανία να κάνει αυτό που έκανε στην πρώην Γιουγκοσλαβία και να δημιουργήσει όλο το μετέπειτα μακελειό, για να αποκτήσει σφαίρες επιρροής, όπως είναι η σφαίρα επιρροής στην Κροατία, αν υπήρχε μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας για την Ευρώπη;

Θα μπορούσε ο Τόνι Μπλέρ, την ώρα που το Συμβούλιο Ασφαλείας συζητούσε για την πιθανότητα βομβαρδισμών στο Ιράκ, χωρίς να συνεννοηθεί ο ίδιος με κανένα Ευρωπαίο ηγέτη, να βγαίνει και να τίθεται επικεφαλής των βομβαρδισμών και να δικαιολογεί τους βομβαρδισμούς στο Ιράκ;

Αυτά τα παραδείγματα δείχνουν πόσο κοστίζει στους ευρωπαϊκούς λαούς η έλλειψη της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας.

Είναι τραγική αυτή η έλλειψη. Και είναι τραγικό να βλέπουμε στους διεθνείς οργανισμούς να υπάρχουν κράτη, όπως είναι η Ολλανδία, η Βρετανία, η Ισπανία και άλλα και να μην τολμούν να ομιλούν υπέρ της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας. Να μη δέχονται καν να συνεννοηθούν οι αμυντικές βιομηχανίες της Ευρώπης, για να έχουμε το απαραίτητο αμυντικό υπόβαθρο στην Ευρώπη, ώστε κάποτε να αποκτήσει η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση τα μέσα που χρειάζεται, για να εκτελεί τις αποστολές της και να μην εξαρτάται από το ΝΑΤΟ. Να μην τολμούν να ομιλούν υπέρ της διεύρυνσης, αλλά να κρατούν αυτήν τη θλιβερή στάση ακόμη και στο θέμα του Οτσαλάν, όπως είπα προηγουμένα.

Να, λοιπόν, γιατί η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένα βήμα μπροστά και να γιατί πρέπει να τη στηρίζουμε και γιατί πρέπει να την ψηφίσουμε. Δεν πρέπει να μείνουμε μόνο στην ΟΝΕ και το ευρώ παρά τη δύναμη που δίδουν στην Ευρώπη.

Αποτελεί η Συνθήκη του Άμστερνταμ το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο, για να έχουμε τη διεύρυνση της Ευρώπης, για να έχουμε την προϋπόθεση να αποκτήσει η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση τις δυνάμεις που χρειάζεται, για να αποτελέσει τον αμυντικό βραχίονα της Ευρώπης.

Κανέναν δεν είπε ότι δεν χρειάζονται σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Είναι θλιβερό όμως, να υπάρχουν Ευρωπαίοι που να στηρίζουν το ότι η Ευρώπη πρέπει να μείνει πάντοτε κάτω από την επιρροή των Ηνωμένων Πολιτειών και να μην έχει τη δική της πολιτική και αμυντική ανεξαρτησία.

Πιστεύω πως όσο η Βρετανία θα αποτελεί το βραχίονα μεταβίβασης της πολιτικής της Αμερικής στην Ευρώπη, τόσο εμείς θα έχουμε δυσκολίες στο να δημιουργήσουμε την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας. Είναι παρήγορο, λοιπόν, το ότι ο Μπλέρ ομιλεί για τον τρίτο δρόμο και κάνει διακηρύξεις. Και αυτές θα κριθούν βέβαια στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης του Άμστερνταμ αν είναι αληθινές. Γιατί, αν αλλάξει η στάση της Βρετανίας, θα μπορέσουμε να φθάσουμε ταχύτερα στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και στην Πολιτική Ασφάλειας.

Η Ελλάδα κατάφερε, μέσα στα πλαίσια της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας, να περάσει την ιδέα της εδαφικής ακεραιότητας και της εγγύησης των συνόρων, πράγμα το οποίο ενδιαφέρει κυρίως την Ελλάδα, γιατί τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα ασφάλειας στα σύνορά τους.

Επίσης, κατάφερε να περάσει, με αυτήν τη συνθήκη, την ανάπτυξη των νησιών. Και αυτό ενδιαφέρει κυρίως μια νησιωτική χώρα, όπως είναι η Ελλάδα.

Η Ελλάδα αγωνίστηκε επίσης, στα πλαίσια της Συνθήκης του Άμστερνταμ, για τον κοινωνικό χώρο της Ευρώπης, για να κρατήσουν αρκετά χρήματα τα διαρθρωτικά προγράμματα, το Ταμείο Συνοχής και οι κοινωνικές πρωτοβουλίες, για να κρατηθούν

σε υψηλό επίπεδο οι ίδιοι πόροι και ο προϋπολογισμός της Ευρώπης, έτσι ώστε να υπάρξει μια καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων και για να αντιμετωπισθεί ιδιαίτερα το πρόβλημα της απασχόλησης, που είναι το πιο καυτό πρόβλημα της Ευρώπης και που δημιουργεί τόσα πολιτικά παραταγούδα. Έτσι θα κρατηθεί η σύγκλιση και η συνοχή μεταξύ των Ευρωπαϊκών κρατών και των Ευρωπαϊκών οικονομιών.

Επίσης, πρέπει να πούμε ότι η Ελλάδα αγωνίστηκε για να αυξηθούν οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μέσα στα πλαίσια αυτής της Συνθήκης. Πιστεύω, λοιπόν, ότι στηρίζοντας αυτή τη Συνθήκη, στηρίζουμε μια Ευρώπη, που θα έχει ένα πολιτικό μέλλον σίγουρο, στηρίζουμε μια Ευρώπη που θα έχει ένα μεγαλύτερο κοινωνικό χώρο, μια Ευρώπη που θα στηρίζεται περισσότερο στα ανθρώπινα δικαιώματα, μια Ευρώπη που θα είναι άξια του παρελθόντος της, της ιστορίας της και του πολιτισμού της.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η δουλειά που έκανε η Ελλάδα στα πλαίσια της Συνθήκης του Άμστερνταμ ήταν πολύ σημαντική, έφερε σημαντικά αποτελέσματα και κανείς δεν μπορεί αυτό να το παραγνωρίσει. Αν θέλουμε, λοιπόν, μια Ευρώπη καλύτερη, μια Ευρώπη ισχυρότερη, μια Ευρώπη με μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία, μια Ευρώπη με μεγαλύτερη κοινωνική προοπτική, πρέπει να στηρίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Καλό είναι να το σκεφθούν και αυτοί οι οποίοι φέρονται κατ'αρχήν αρνητικοί, που κάνουν πολύ σκληρή κριτική και δεν καταλαβαίνουν ότι το μέλλον της Ευρώπης είναι στην πολιτική της ένωση, στη δημιουργία μιας Ευρώπης χωρίς σύνορα και το μέλλον της πατρίδας μας είναι μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα σύγχρονο ισχυρό ελληνικό κράτος, μια σύγχρονη ισχυρή Ελλάδα, μπορεί να γίνει μόνο μέσα στα πλαίσια της Συνθήκης του Άμστερνταμ στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όταν θα έχουμε μια ισχυρή Ελλάδα και ένα σύγχρονο ισχυρό ελληνικό κράτος, θα μπορέσουμε να υπηρετήσουμε τα όνειρα, τις ελπίδες και τις προοπτικές του Ελληνισμού. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η διαπίστωση ότι η ένωση της Ευρώπης αποτελεί το μεγαλύτερο εγχείρημα του αιώνα μας, ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Ξεκίνησε ως ιδέα, ως όραμα, σήμερα όμως είναι μια πραγματικότητα που φυσικά δεν έχει ολοκληρωθεί, αλλά είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι ο δρόμος είναι δρόμος χωρίς επιστροφή.

Μην ξεχνάμε ότι σήμερα όλες οι χώρες της Ευρώπης θέλουν να γίνουν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μην ξεχνάμε ότι ξεκίνησε ως μια ιδέα τότε για ένωση των χωρών της τότε Δυτικής Ευρώπης, σήμερα είναι στόχος για όλη την Ευρώπη από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια.

Δεν θα ήταν υπερβολή, αν και εγώ σημειώνα ότι αυτός ο στόχος και για τη χώρα μας είναι ένας εθνικός στόχος. Έχω μάθει να σέβομαι τη μειοψηφούσα άποψη, αλλά είναι μια μειοψηφούσα άποψη και μάλιστα με μικρό ποσοστό στη χώρα μας. Αναμφίβολα είναι θετικό το γεγονός ότι η χώρα μας είναι σήμερα στις λίγες χώρες που δρομολογούν τις εξελίξεις και μέσα απ'αυτήν τη θέση μπορεί να προσδιορίζει και τη δική της τύχη αλλά και την τύχη άλλων χωρών. Είναι επίσης φανερό ότι αυτή η πορεία δεν είναι μια πορεία σε ευθεία γραμμή για την ίδια την Ευρώπη, για όλη την Ευρώπη, αλλά και για κάθε χώρα χωριστά. Είναι αυτονόητο ότι οι κυβερνήσεις κάθε χώρας μπήκαν στις διαπραγματεύσεις, πήγαν στις συμφωνίες με προσταγή στο εθνικό συμφέρον, ότι δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα μέσον για να υπηρετηθούν οι πολίτες αυτής της χώρας.

Στην πορεία, κατά συνέπεια, υπάρχουν θετικά γεγονότα, υπάρχουν αρνητικά γεγονότα, υπάρχει αφετηρία, υπάρχουν υποσταθμοί, υπάρχουν ζητήματα που θα τα χρεώσει η ιστορία,

υπάρχουν ζητήματα που θα τα πιστώσει.

Είναι πραγματικά άσχημο να κάνουμε παρελθοντολογία και συνήθως την αποφεύγω. Αλλά όταν υπάρχει πρόκληση, ιδιαίτερα από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, καλό είναι να υπάρχουν κάποιες απαντήσεις.

Αναμφίβολα ένας σημαντικότερος σταθμός ήταν η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Να θυμηθούμε τότε ότι η χώρα μας ήταν σε πολύ δεινή θέση. Είχαμε πληθωρισμό και δημόσιο έλλειμμα υπερδιπλάσιο εκείνων που είχε θέσει ως στόχους τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είχαμε δημόσιο χρέος με ανοδικές τάσεις, είχαμε ένα αδύνατο εθνικό νόμισμα. Με βάση αυτά τα δεδομένα τότε κανένας ή σχεδόν κανένας δεν πίστευε ότι η χώρα μας θα υλοποιούσε τους στόχους μέσα στα συγκεκριμένα χρονικά πλαίσια που έθετε η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Όμως εκείνη η αρνητική, η δεινή κατάσταση δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιων πολιτικών; Δεν είχαν ιδεολογική αφετηρία στο ξεκίνημά τους; Δεν στηριζόταν σε κάποιο συγκεκριμένο πρόγραμμα σύγκλισης; Και η Νέα Δημοκρατία είχε τότε διαμορφώσει το δικό της πρόγραμμα σύγκλισης. Δεν θα πάω στους αριθμούς, είναι γνωστοί.

Μετά από τρία χρόνια υπήρχε απόκλιση σε όλους τους στόχους. Δεν είχε σε κανένα στόχο επιτευχθεί η παραμικρή σύγκλιση. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αν θέλετε να είστε αντικειμενικός, να αναφερθείτε και στη δεκαετία του '80.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Είναι αμείλικτοι οι αριθμοί για την περίοδο 1990-1994.

Σήμερα είμαστε εντός. Διαμορφώσαμε ένα άλλο πρόγραμμα σύγκλισης με διαφορετική ιδεολογική αφετηρία, με διαφορετικούς στόχους. Και θέλω να είμαι σαφής σε σχέση με την ιδεολογική αφετηρία.

Πολλές χώρες διαμόρφωσαν προγράμματα σύγκλισης που τα στήριξαν σε σταθεροποίηση αναμφίβολα -εκεί και εμείς- αλλά και σε μια επέλαση σε βάρος των εργαζομένων. Μειώθηκαν οι πραγματικές τους αποδοχές, η ανεργία αυξήθηκε δραματικά τις ίδιες περιόδους, υπήρξαν περικοπές συντάξεων και άλλων κοινωνικών δικαιωμάτων.

Δεν είναι αλήθεια ότι εκείνο το πρόγραμμα σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας τότε έφερε μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων κατά 10%; Υπάρχουν τα στοιχεία. Και ξέρετε, τα στοιχεία δεν διαψεύδονται, διότι πλέον διασταυρώνονται και επιβεβαιώνονται από διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς.

Σήμερα όλοι πιστεύουν -και πιστεύω ότι είναι η αλήθεια- ότι είμαστε εντός και αρχίζει η προβληματική για τη μετά την ΟΝΕ εποχή. Άρα πήγαμε από την απόκλιση στη σύγκλιση. Και αν δείτε τους στόχους που είχαμε θέσει, θα δείτε ότι ως Κυβέρνηση μέσα από ένα διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, μέσα από ένα ήρεμο κοινωνικό κλίμα ή, αν θέλετε, σχετικά ήρεμο, γιατί υπήρξαν και τριβές στη διαδικασία, φθάσαμε αυτούς τους στόχους. Τότε είχαμε αυταρχισμό, τώρα είχαμε δημοκρατική προσέγγιση για την επίτευξη αυτών των εθνικών στόχων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Τα λάστιχα των τρακτέρ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Πριν από πέντε χρόνια μιλούσαμε για το θαύμα της Ιρλανδίας, σήμερα δεν είναι λίγοι εκείνοι που μιλούν για το θαύμα της Ελλάδας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ: Λόγω ΕΟΚ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο δρόμος είναι μακρύς.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκονται στη φάση μόνο της νομισματικής ένωσης. Η οικονομική ένωση έχει ακόμη μεγάλο και πολύ δρόμο. Δεν υπάρχει κοινή δημοσιονομική πολιτική παραδείγματος χάρι. Δεν υπάρχει προϋπολογισμός. Οι επί μέρους πολιτικές, η κοινή αγροτική πολιτική, τα διαρθρωτικά ταμεία, που υπάρχουν προσεγγίσεις εδώ,

δεν αναιρούν σε καμιά περίπτωση αυτήν τη διαπίστωση. Αναμφίβολα η μεγάλη επιτυχία είναι το ευρώ, που αλλάζει από τα πράγματα τη φυσιογνωμία της Ευρώπης.

Τώρα, αν θέλουμε να μιλήσουμε και για πολιτική ένωση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δηλαδή άμυνα, εξωτερική πολιτική, λειτουργία των θεσμών κλπ., όπως καταλαβαίνετε ο δρόμος είναι μακρύς. Ο ευρωσκεπτικισμός, όπου αναπτύσσεται, δεν είναι στον αέρα, έχει βάση.

Σ' αυτήν την περίοδο, γιατί θέλω να είμαι συγκεκριμένος, είναι φανερό ότι μιας και οι μεγάλες χώρες έχουν επιλέξει ως κύρια επιλογή τους το θέμα της διεύρυνσης, αναμφίβολα στον πυρήνα είναι το θέμα της αύξησης των πόρων.

Άκουσα χθες τον κ. Καραμανλή με έναν ανεύθυνο πολιτικό λόγο να λέει: "τι κάνει η Ελλάδα προς αυτήν την κατεύθυνση". Υποβάλλει υπομνήματα, οι Υπουργοί καθόμαστε στα τραπέζια, φωνάζουμε για την αύξηση των ιδίων πόρων. Είμαστε μόνο εμείς; Είναι και άλλες χώρες. Αλλά όπως ξέρετε αυτά τα ζητήματα δεν εξαρτώνται από μια χώρα και ιδιαίτερα όταν καταγράφεται ως μικρή χώρα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Εγώ πιστεύω ότι εδώ πρέπει να ρίξουμε ιδιαίτερο βάρος, γιατί το θεωρώ κρίσιμο και για τις παραπέρα πολιτικές μας.

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα που αναδεικνύεται, γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση κυρίως, αλλά και τα άλλα κόμματα, δεν έχουν το θάρρος να πάρουν ξεκάθαρες θέσεις. Υπήρχε το Μάαστριχτ και αυτό ως αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων και συμβιβασμών και ως σημαντική απόφαση για την πορεία της ΟΝΕ και της χώρας μας. Είναι φανερό όμως ότι στη Συνθήκη του Μάαστριχτ κυριαρχούν οι πολιτικές εξαγορές, οι νεοφιλελεύθερες τότε συνταγές και ιδεολογίες που κυριαρχούσαν σε όλη την Ευρώπη. Άρα το Άμστερνταμ είναι μία πρόοδος. Εγώ δεν είπα ότι ήλθε ο σοσιαλισμός με το Άμστερνταμ. Μη γίνει καμία παρανόηση. Ακούσατε έστω και έναν από το οποιοδήποτε κόμμα της αντιπολίτευσης να πει ότι το Άμστερνταμ είναι μία πρόοδος; Γιατί επιτέλους σ' αυτήν τη χώρα δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε σε κάποια πράγματα αυτονόητα;

Δεν είναι φανερό ότι στο Άμστερνταμ επικρατούν άλλες αρχές, άλλες αξίες και ότι αυτό ήλθε ως αποτέλεσμα των αλλαγών που έγιναν στις κυβερνήσεις και στις μικρότερες αλλά κυρίως στις μεγάλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Εξωτερική πολιτική και άμυνα στη διάσταση που είναι, θέματα δικαιοσύνης, εσωτερικών, θεσμικών οργάνων, ο ρόλος και ο έλεγχος της Κεντρικής Τράπεζας -είναι πολύ σημαντικό αυτό το ζήτημα- το περιβάλλον, η πραγματική σύγκλιση και θα έλθω σ' αυτήν παρακάτω.

Είπε χθες ο κ. Καραμανλής "ξέρετε περιλήφθηκαν γενικές διατάξεις για μια κοινή εξωτερική πολιτική και αναφορά στο απαράβιαστο των συνόρων, στο σεβασμό των διεθνών συμβάσεων κλπ. Αυτές είναι γενικές αναφορές". Δηλαδή περίμενε η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής ότι μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ θα έλεγαν οι Ευρωπαίοι ότι αν αύριο το πρωί έχετε επίθεση, παραδείγματος χάρι, από τη γείτονα χώρα, εμείς θα είμαστε εδώ μπροστά; Είχαμε βάλει τέτοιο στόχο και δεν το ξέραμε;

Να θυμάσαι από πού ξεκινάς, ποια είναι η αφετηρία και μετά τι υλοποιείται. Θυμάμαι την κριτική που είχε γίνει στον αείμνηστο Πρόεδρό μας, τον Ανδρέα Παπανδρέου, όταν κέρδισε τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα. Πάλι τα ίδια έλεγαν "τι είναι αυτά; Διακηρύξεις; Επιθυμίες;" Κι όμως τα ΜΟΠ έγιναν μία πραγματικότητα για τη χώρα, με θετικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη της.

Αυτός λοιπόν τώρα είναι ένας μακρύς δρόμος, αλλά έχει ξεκινήσει.

Στο Μάαστριχτ υπήρχαν ανελαστικά κριτήρια. Στο Άμστερνταμ έχουμε ευελιξία και αυτό είναι πολύ σημαντικό για τις μικρές χώρες. Τι σημαίνει ευελιξία; Παραδείγματος χάρι, πολιτική διαπραγμάτευση. Συζητούσαμε τότε για πολιτική διαπραγμάτευση; Δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι η Ελλάδα πρέπει να μπει στην ΟΝΕ με πολιτική διαπραγμάτευση. Η Ελλάδα πρέπει να μπει με το σπαθί της και το έχει τονίσει κατ' επανάληψη ο Πρωθυπουργός. Κι έτσι θα μπει. Αλλά είναι

μια αλλαγή στην κυρίαρχη σκέψη και αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Υπάρχει βέβαια και το θέμα της κοινωνικής σύγκλισης, η κατοχύρωση και η διεύρυνση του ευρωπαϊκού κοινωνικού κεκτημένου. Υπάρχει ένα κεφάλαιο σ' αυτές τις Συνθήκες για την απασχόληση. Απασχόλησε καθόλου χθες την ομιλία του κ. Καραμανλή ή άλλων συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας αυτό το κεφάλαιο; Αναφέρθηκαν καθόλου; Το έπιασαν στο στόμα τους; Γιατί το υποβαθμίζουμε; Πέντε Συμβούλια Κορυφής συνεχόμενα είχαν ως κεντρικό ζήτημα τα θέματα της απασχόλησης. Και είναι φανερό ότι η καταπολέμηση της ανεργίας ή τα ζητήματα που συνδέονται με τον κοινωνικό αποκλεισμό και ό,τι πάει να διαμορφωθεί εκεί, είναι σε κατεύθυνση πραγματικής σύγκλισης. Γιατί, αν δεν είναι αυτό πραγματική σύγκλιση, τότε τι είναι; Άρα εντάσσεται σε μια άλλη λογική.

Είναι ένα βήμα, λοιπόν, διαφορετικό απ' αυτά που ίσχυαν μέχρι σήμερα, ένα βήμα μπροστά. Τελείωσε το θέμα; Ασφαλώς όχι. Χρειάζεται να γίνουν πολλά και να περάσουμε μέσα από δύσκολους δρόμους. Όμως, αυτός ο συντονισμός και το γεγονός ότι κάθε χώρα είναι πλέον υποχρεωμένη να υποβάλει εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση, με συγκρίσιμους και επαληθεύσιμους στόχους, που και η ίδια τους θέτει σε μία πρώτη βάση και η ανταλλαγή καλών πρακτικών και ο συντονισμός, δίνει μια ελπίδα. Αν κανείς το συνδυάσει ότι μπήκαν τα ζητήματα της χρηματοδότησης, ιδιαίτερα της μικρής και μεσαίας επιχείρησης, από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το βήμα πάει ακόμα πιο μπροστά.

Προχθές, κύριοι συνάδελφοι, ήμουν στο άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων στη Βόννη. Η Γερμανική Προεδρία άνοιξε την προβληματική για να φέρει ένα σχέδιο, ώστε να διαμορφώσουμε ένα ευρωπαϊκό σύμφωνο για την απασχόληση. Ξέρετε πόσο σημαντικό είναι, όταν μία μεγάλη χώρα όπως η Γερμανία μπαίνει μπροστά σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα. Μέχρι τώρα υπήρχε το ευρωπαϊκό Σύμφωνο Σταθερότητας. Αναμφίβολα και είναι χρήσιμο. Αλλά το ζητούμενο πλέον είναι πώς αυτά τα δύο σύμφωνα θα γίνουν κοινή πολιτική, που δεν θα αφορά μόνον τους Υπουργούς Εργασίας, αλλά το ECOFIN και τις κυβερνήσεις συνολικά.

Σε αυτές τις μεγάλες επιλογές και στις επί μέρους πολιτικές είναι φανερό ότι η ανεργία δεν έχει μαγικές συνταγές. Όσοι δημαγωγούν πάνω στην ανεργία κάνουν μεγάλο λάθος. Είναι ένα πρόβλημα που θα το έχουμε για χρόνια μπροστά μας, όχι μόνο η Ευρώπη αλλά και όλος ο κόσμος. Οι καλές συνταγές βέβαια είναι οι επενδύσεις, τα χαμηλά επιτόκια και η επένδυση στη γνώση, η διά βίου μάθηση, η εξειδίκευση του ανθρώπινου δυναμικού, η αναβάθμιση των ανθρώπινων προσόντων. Βέβαια αυτές οι συνταγές δεν αποδίδουν από τη μία μέρα στην άλλη.

Από την άλλη μεριά έχουμε πάει σε επί μέρους προγράμματα για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Σήμερα στη χώρα μας υλοποιούνται προγράμματα για τους νέους. Είναι το πρόγραμμα "Νέοι στην ενεργό ζωή". Ακόμη υλοποιούνται προγράμματα για τους μακροχρόνια ανέργους, για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας με το πρόγραμμα STAZ για τους αποφοίτους ΑΕΙ και ΤΕΙ. Είναι προγράμματα που μπορεί να μη δίνουν απάντηση για μόνιμες θέσεις απασχόλησης, αλλά σε κάθε περίπτωση είναι μία ανάσα, είναι μία ευκαιρία ζωής για τους νέους, για τους ανθρώπους που δεν είναι εντός των τειχών.

Δεν είναι προγράμματα ευκαιριακά. Το πρόγραμμα "Νέοι στην ενεργό ζωή", που φιλοδοξεί να έχει εκατόν δέκα χιλιάδες θέσεις εργασίας μέσα από μία εξυγίανση του όλου συστήματος την περίοδο 1998-1999, δίνει επιδότηση στον άνεργο και όχι στην επιχείρηση, ώστε να βρει δουλειά με βάση τα προσόντα του ή να πάει σε προγράμματα κατάρτισης, τέσσερις χιλιάδες (4.000) δραχμές την ημέρα, δηλαδή εκατό χιλιάδες το μήνα. Ο επιχειρηματίας προσθέτει τα υπόλοιπα. Είναι δε ένα πρόγραμμα δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων μηνών. Αυτό σημαίνει ότι αν κάποιος είναι ικανός και μπει μέσα στην παραγωγική διαδικασία, είναι αυτονόητο ότι θα βρει δουλειά, πέρα από το ότι υπάρχει και η υποχρέωση της επιχείρησης να τον κρατήσει.

Η Ελλάδα μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία είναι οι πρώτες χώρες που άρχισαν αυτά τα συγκεκριμένα προγράμματα. Ξέρω ότι

δεν είναι η ώρα της αποτίμησης, γιατί αυτά τα πράγματα δεν αποτιμώνται από τη μία ημέρα στην άλλη. Το σίγουρο είναι ότι σε αυτά τα προγράμματα, που αυτήν τη στιγμή υλοποιούνται, συμμετέχουν κυρίως αν όχι αποκλειστικά μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Ξέρετε πόσο σημαντικό είναι το ζήτημα της στήριξης της μικρής και της μεσαίας επιχείρησης, η οποία είναι επιχείρηση εντάσεως εργασίας και όχι εντάσεως κεφαλαίου ή νέων τεχνολογιών, όπου το κράτος μπορεί να δίνει επιδοτήσεις χωρίς ανταπόκριση στα ζητήματα της απασχόλησης.

Είναι φανερό ότι όλα αυτά στην πορεία θα συνδεθούν με το ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο. Η παλιά ιστορία της απορρόφησης για την απορρόφηση δεν μπορεί να ισχύσει. Πρέπει να δούμε πώς η απορρόφηση θα είναι αποτελεσματική. Γίνονται έλεγχοι. Τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν στην αρχή. Η χώρα μας πηγαίνει πολύ καλά και θα πάει καλύτερα, από τις εμπειρίες που θα αντλήσει.

Έτσι, λοιπόν, πέρα από το γενικό θέμα της Ευρώπης που εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον της χώρας και στα ειδικότερα ζητήματα, η Ελλάδα είναι μία κερδισμένη χώρα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Εδώ μπορεί κανείς να αναφέρει και τα ζητήματα της Κύπρου και των νησιών.

Άκουσα να λέγεται ότι η χώρα μας είναι τελευταία στις κοινωνικές δαπάνες και ότι αυτό βγαίνει μέσα από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά θα ήθελα να μου πείτε και τότε ήταν πρώτη. Στις κοινωνικές δαπάνες πάντα ήταν τελευταία. Σήμερα όμως υπάρχουν στοιχεία μέχρι το 1995. Μεταξύ 1980 και 1995 στην Ελλάδα αυξήθηκε σημαντικά το ποσοστό του ΑΕΠ που χρησιμοποιήθηκε για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Επιπλέον επιτυγχάνεται μία σημαντικότερη κοινωνική σύγκλιση με τις άλλες χώρες.

Συγκεκριμένα, η σχέση κοινωνικής δαπάνης προς Α.Ε.Π. στην Ελλάδα ως ποσοστό αντίστοιχης σχέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση εξελίχθηκε ως εξής: Το 1980 -γιατί η ιστορία σ'αυτήν τη χώρα δεν αρχίζει από την ημέρα που ανέλαβε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.- η σχέση ήταν 39,9%. Το 1989 σε σχέση με το μέσο όρο της Κοινότητας ήταν 65,9%. Το 1993 το 66% γίνεται 56,8%. Το 1995, μέσα σε δύο χρόνια αφ'ότου ανέλαβε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., το 56,8% γίνεται 75,8%. Τα πολιτικά συμπεράσματα ας τα βγάλει ο κάθε υγιώς σκεπτόμενος Έλληνας.

Παρακαλώ, αυτός ο πίνακας να κατατεθεί στα Πρακτικά και να συγκριθεί με τα στοιχεία που έχει δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

"ΥΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Αθήνα, 5.11.98

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τα τελευταία στοιχεία για τις κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, η Ελλάδα εμφανίζεται τελευταία από πλευράς ιεράρχησης.

Επισημαίνεται, ότι η Ελλάδα για όλα τα χρόνια που υπάρχουν στοιχεία βρισκόταν στη χαμηλότερη θέση με όλες τις 12 χώρες-μέλη τις οποίες γίνεται η σύγκριση. Η θεαματική αλλαγή όμως, αφορά τη δυναμική αυτής της σχέσης. Μεταξύ 1980 και 1995 αφ' ενός αυξάνει θεαματικά το ποσοστό του ΑΕΠ που χρησιμοποιείται για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, και αφ'ετέρου επιτυγχάνεται μια σημαντικότερη κοινωνική σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, η σχέση κοινωνικές δαπάνες προς ΑΕΠ στην Ελλάδα ως ποσοστό της αντίστοιχης σχέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση εξελίχθηκε ως εξής:

1980 39,9%

1989 65,9%

1993 56,8%

1995 75,8%

Τα πολιτικά συμπεράσματα ως προς το ποιές κυβερνήσεις δημιούργησαν το κοινωνικό κράτος στη Ελλάδα είναι προφανή. Η Ν.Δ. είναι η τελευταία που μπορεί να ασκεί κριτική για το όλο θέμα.")

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτή είναι η αλήθεια. Απομονώνουμε στοιχεία και δίνουμε πολλές φορές -δεν ξέρω γιατί- πλαστές καταστάσεις στον ελληνικό λαό και πλαστή εικόνα.

Είπα στην αρχή ότι η ολοκλήρωση είναι ένα δύσκολο θέμα, δηλαδή το να φθάσουμε στην οικονομική αλλά και στην πολιτική ένωση. Το κρίσιμο ερώτημα το οποίο θα πλανάται τα επόμενα χρόνια, κύριοι συνάδελφοι, θα είναι το εξής: Θα επικρατήσει η δημοκρατία και η κοινωνική αλληλεγγύη ή η αγορά; Οφείλω να ομολογήσω ότι αυτό δεν είναι ένα θέμα που αφορά μόνο την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Εγώ θα έλεγα ότι είναι το σύγχρονο πρόβλημα της ανθρωπότητας.

Για μας, η χωρίς φραγμούς λειτουργία της αγοράς δεν υπηρετεί τους αδύνατους λαούς, αλλά υπηρετεί τους λίγους. Η μέχρι σήμερα πορεία αυξάνει τις ανισότητες. Άρα, στο ερώτημα "μετά την ΟΝΕ, τι;" η απάντηση είναι: "Η πραγματική σύγκλιση, η κοινωνική Ευρώπη". Γιατί αν δεν γίνει αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ο ευρωσκεπτικισμός ο οποίος υπάρχει θα αναπτυχθεί και αυτό θα είναι ό,τι χειρότερο για τη συνολική πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πριν τελειώσω, αισθάνομαι ως ξεχωριστό χρέος να πω δύο λόγια για τα γεγονότα που βιώνουμε αυτές τις μέρες, για τις δραματικές εξελίξεις γύρω από το κυρδικό ζήτημα και την τύχη του Οτσαλάν. Όλη αυτή η εξέλιξη αναμφίβολα θλίβει όλους τους υγιείς σκεπτόμενους ανθρώπους, όλους τους δημοκρατικούς πολίτες σε όλον τον κόσμο και πολύ περισσότερο εμάς, που αυτήν την υπόθεση την έχουμε στηρίξει με όλες μας τις δυνάμεις.

Σήμερα όλη η συζήτηση εστιάζεται στις ευθύνες γι' αυτό το ζήτημα, αν και πιστεύω είναι κοινή συνείδηση ότι οι ευθύνες είναι εκτός αυτής της χώρας, είναι εκτός της Ελλάδας.

Σε ό,τι αφορά τη δική μας θέση, τις ευαισθησίες μας και το χειρισμό μας, έχει τοποθετηθεί και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εξωτερικών και δεν θέλω να προσθέσω τίποτα. Όμως, ειλικρινά, ενοχλούμαι αφάνταστα, ιδιαίτερα από τα πρωτοσέλιδα και από το πώς γίνεται η ενημέρωση του ελληνικού λαού. Αυτό είναι ένα μείζον ζήτημα δημοκρατίας για τη χώρα μας, που πιστεύω ότι κάποια στιγμή πρέπει να συζητηθεί ανοικτά και σοβαρά στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Άλλωστε αυτό συνδέεται και με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Πολλοί κάνουν μία κριτική, γιατί ο ελληνικός λαός δεν έχει συνειδητοποιήσει τι είναι αυτό το πράγμα. Εδώ έγιναν συζητήσεις, στους κοινωνικούς εταίρους έγιναν συζητήσεις, συνέδρια, μας υπέβαλαν προτάσεις. Απλά και μόνο αυτά δεν αναδείχθηκαν και μπορεί βέβαια να δεις και ευθύνες της Κυβέρνησης και των πολιτικών κομμάτων, αλλά πρέπει να δούμε πλέον και τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Πάρτε πρωτοβουλία. Κυβέρνηση είσαστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σήμερα το μεσημέρι άκουγα κάποιους, οι οποίοι υποβάθμιζαν τελείως ή αγνοούσαν την επίσημη κυβερνητική θέση και δεν ήταν αξιόπιστη η Κυβέρνηση της χώρας, αλλά έλεγαν τι έγραφε η "ΧΟΥΡΙΕΤ"!

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δραματικά φαινόμενα, αρνητικές εξελίξεις και πρέπει προς αυτήν την κατεύθυνση να κινηθούμε όλοι μας. Όταν ηρεμήσουν τα πράγματα, τότε θα δει ο καθένας καλύτερα τις ευθύνες, αλλά το σίγουρο είναι ότι ο ελληνικός λαός, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνησή του θα σταθούν δίπλα στον κυρδικό λαό. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο γενικό συμπέρασμα από τη συζήτηση που έγινε ίσαμε τώρα -εγώ την παρακολούθησε με προσοχή- είναι ότι η Συνθήκη που πρόκειται να κυρώσουμε, χωρίς καμία αμφιβολία, είναι ακόμα ένα βήμα προς τα εμπρός στη μακρά και επίπονη πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη. Στην πορεία αυτή το Μάαστριχτ απετέλεσε, πράγματι, ιστορικό σταθμό. Το Άμστερνταμ δεν είναι ασφαλώς κάποια μεγάλη κατάκτηση, την οποία θα μπορούσαμε να χαιρετίσουμε με ενθουσιασμό, είναι όμως αδιαμφισβήτητη μια σχετική επιτυχία. Ο τελικός στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έρχεται λίγο πιο κοντά.

Σήμερα οι Έλληνες πολίτες και τα ελληνικά πολιτικά κόμματα στη συντριπτική τους πλειοψηφία στηρίζουν ανεπιφύλακτα την προσπάθεια της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Είναι ιστορικά ενδιαφέρον ότι ανάλογη στήριξη, τουλάχιστον από τις δύο μεγάλες παρατάξεις της εποχής, είχε στη χώρα μας η ευρωπαϊκή ιδέα, όταν ξεκίνησε αυτή η μακρά και η επίπονη πορεία στη δεκαετία του '50.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Κατά τη γνώμη μου ήταν υπερβολικό να αναμένει κανείς -κάνω μία σύντομη ιστορική αναδρομή- ότι θα μπορούσε η Ελλάδα του '50, με νωπές ακόμα τις πληγές του εμφυλίου πολέμου, να συμμετάσχει στην πρώτη πορεία των ευρωπαϊκών χωρών, έστω και αν από εκείνη την εποχή υπήρξαν μερικοί οξυδερκείς πολιτικοί που το υποστήριξαν. Το βέβαιο όμως είναι ότι όταν τελικά οδηγηθήκαμε στις συμφωνίες σύνδεσης το 1961 από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, η απόφαση αυτή εξέφραζε και τη Δεξιά φυσικά, αλλά και ολόκληρο το κέντρο υπό τον Γεώργιο Παπανδρέου και το Σοφοκλή Βενιζέλο και μόνο η Αριστερά διετύπωνε αντιρρήσεις, και αυτή όχι ιδιαίτερα έντονες.

Το ρήγμα στη στάση των Ελλήνων έναντι της Ευρώπης εμφανίστηκε πολύ αργότερα και συμπίπτει με την εμφάνιση του ΠΑΣΟΚ και τα γνωστά συνθήματα τα οποία χρησιμοποίησε κατά τη διάρκεια της πρώτης "ηρωικής", ας πούμε, περιόδου. Από τότε, από τα τέλη της δεκαετίας του '70, η Ελλάς έπαψε να είναι ενωμένη στην υποστήριξη της ευρωπαϊκής ιδέας.

Όταν το 1981 -μαζί με τον Γκένσερ και με τον Αιμίλιο Κολόμπο- ως Υπουργός των Εξωτερικών της κυβέρνησης Ράλλη προωθούσα την έννοια της πολιτικής ένωσης της Ευρώπης, στην Ελλάδα οι απόψεις τις οποίες εξέφραζε υπεστηρίζοντο από πολύ λιγότερους. Απ' ό,τι στη δεκαετία του '50 ή του '60, καθώς η πλειοψηφία είχε παρασυρθεί από τη ρητορική του ΠΑΣΟΚ της εποχής.

Τελικά το 1981 το ΠΑΣΟΚ έγινε Κυβέρνηση. Τότε ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε το ρεαλισμό να προσαρμόσει τη ρητορική του στην πραγματικότητα και να μη διαταράξει σοβαρά τη θέση μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Παρ' όλα αυτά η σχέση της Ελλάδας με την ΕΟΚ στα χρόνια της δεκαετίας του '80 πέρασε από πολλές περιπέτειες και σκαμπανεβίσματα. Δημιουργήθηκαν προβλήματα χωρίς λόγο και σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις και στην ευρωπαϊκή μας πορεία και γενικότερα στην εξωτερική μας πολιτική.

Η οριστική στροφή του Ανδρέα Παπανδρέου σε σχέση με την Ευρώπη, η οποία έκλεισε το κεφάλαιο αυτό, ήλθε μετά τις εκλογές του 1993. Τότε, ο Ανδρέας Παπανδρέου έκανε μια συνολική στροφή στην εξωτερική πολιτική και έναντι των ΗΠΑ και έναντι του ΝΑΤΟ και έναντι της Ευρώπης. Ήταν εποχή που του απάντησα τότε ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στις προγραμματικές του δηλώσεις "καλά κάνεις και στρέφεις προς τις ΗΠΑ, πρόσεξε μην το παρακάνεις".

Στην πορεία αυτή η συμφωνία του Μάαστριχτ ήταν, όπως προανέφερα, ιστορικός σταθμός. Θα σας εξομολογηθώ σήμερα ότι ο λόγος για τον οποίο είχα ζητήσει έκτακτη σύγκληση της Βουλής το καλοκαίρι του 1992 για την κύρωση της Συμφωνίας δεν ήταν μόνο η φυσική επιθυμία που είχαμε να είμαστε από τις πρώτες χώρες που θα κύρωναν τη Συμφωνία, είχα μέσα μου ακόμα αμφιβολίες για τη στάση που θα τηρούσε έναντι της Συμφωνίας ο Ανδρέας Παπανδρέου. Δεν ήμουν βέβαιος ότι θα άντεχε στον πειρασμό και στις εσωκομματικές πιέσεις

και θα υπερψήφιζε τη Συμφωνία, αν η κύρωση γινόταν σε μία περίοδο πιο κοντά στις εκλογές.

Ιστορική ήταν η αναδρομή, αλλά χρήσιμη.

Σήμερα είναι ευχάριστο το γεγονός ότι βαδίζουμε όλοι μαζί, είναι όμως ανάγκη να ξεκαθαρίσουμε τι επιδιώκουμε. Τα γενικά πλεονεκτήματα της πορείας προς την ευρωπαϊκή εννοποίηση είναι δεδομένα και για εμάς, εφόσον μετέχουμε. Και εμείς, όπως και όλοι οι άλλοι, θα επωφεληθούμε.

Το ερώτημα, που έχει σημασία, είναι ποιες ειδικές προτεραιότητες θα πρέπει να θέσουμε ως χώρα, οι οποίες θα αποτελέσουν τη βάση μιας κοινά αποδεκτής, τουλάχιστον από τη μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου, εθνικής πολιτικής στα πλαίσια της Ευρώπης. Ποιες, δηλαδή, θα είναι οι εθνικές μας προτεραιότητες στην ευρωπαϊκή μας πολιτική. Αυτό είναι το συγκεκριμένο θέμα στο οποίο θα αφιερώσω σήμερα, όσο μπορώ πιο σύντομα, την παρέμβασή μου.

Κατά τη γνώμη μου τέσσερις πρέπει να είναι οι εθνικές μας προτεραιότητες στην Ευρώπη: Η ασφάλεια, το αγροτικό πρόβλημα, οι κοινοτικοί πόροι και το Κυπριακό. Θα αναπτύξω σύντομα την κάθε μία από αυτές.

Συμφωνούμε ασφαλώς όλοι στην άποψη ότι είναι ανάγκη η πολιτική ένωση της Ευρώπης να καλύψει το θέμα της ασφάλειας. Να μας προσφέρει, δηλαδή, την ασφάλεια την οποία χρειάζεται η Ελλάδα περισσότερο από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, λόγω γεωγραφικής θέσης και ιστορίας. Είναι γνωστοί και οι κίνδυνοι και τα προβλήματα.

Συνεπώς πρέπει η Ελλάδα να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητές της για να συμβάλει και αυτή με το μέτρο των δυνάμεών της, να προχωρήσει η πολιτική ένωση με τη διάσταση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας, η οποία τελικά θα σημάνει και η εγγύηση των ευρωπαϊκών συνόρων.

Αυτό που έχει καθοριστική σημασία δεν είναι τόσο η διατύπωση των επί μέρους άρθρων, στην οποία έχουμε δυσκολίες και πετυχαίνουμε ό,τι μπορούμε, όσο η προώθηση της ιδέας της πολιτικής ένωσης καθαυτής, που θα δημιουργήσει στην Ευρώπη τη δική της δυναμική και θα καταστήσει τελικά απαραίτητα και ενιαία τα ευρωπαϊκά σύνορα.

Με αυτά τα δεδομένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευεχέηγο αλλά και σημαντικό ότι ο ελληνικός λαός στο συντριπτικό του ποσοστό αποδέχεται σήμερα την πορεία προς την Ευρώπη και ότι έχουμε στην Ελλάδα ευρωπαϊκή πλειοψηφία μεγαλύτερη από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Ίσως γιατί εμείς οι Έλληνες έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η ασφάλειά μας θα είναι μια αυτόματη συνέπεια από την ολοκλήρωση της Ενωμένης Ευρώπης.

Σε ό,τι αφορά τους στόχους που συνδέονται με τα εσωτερικά θέματα, άκουσα πολλά από την Κυβέρνηση για τις πρωτοβουλίες της σε σχέση με την "κοινωνική διάσταση" της Ευρώπης. Μας τα ξαναείπε απόψε ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Φοβάμαι ότι οι Έλληνες σοσιαλιστές παρασύρονται από τα ίδια τους τα συνθήματα, τα κλισέ και την προπαγάνδα τους και δίνουν υπέρμετρη σημασία σε αυτό που ονομάζεται κοινωνική διάσταση.

Δεν πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα φιλελεύθερα κόμματα στην Ευρώπη είναι λιγότερο κοινωνικά ευαίσθητα από τα σοσιαλιστικά. Όλοι όσοι βρισκόμαστε στην πολιτική είμαστε το ίδιο ευαίσθητοι και, εν πάση περιπτώσει, τα σοσιαλιστικά κόμματα που κυβερνούν σήμερα τις τέσσερις μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες δεν περίμεναν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για να διαμορφώσουν την κοινωνική τους πολιτική. Αν υπάρχει ένα σοβαρό θέμα το οποίο θα έπρεπε να συζητηθεί πανευρωπαϊκά, αυτό είναι η επικουρικότητα σε σχέση με την κοινωνική πολιτική. Ποιες, δηλαδή, πολιτικές πρέπει να προωθηθούν στο εθνικό και ποιες στο κοινοτικό επίπεδο.

Η σημερινή πάντως Κυβέρνηση θα έκανε καλύτερα αντί για τα μεγάλα λόγια και τις πρωτοβουλίες -που για μένα δεν είναι δυσάρεστες, ούτε είμαι αρνητικός για την Ευρώπη- να απορροφούσε τους πόρους, που ήδη μας δίνουν στα πλαίσια του δευτέρου Πακέτου Ντελόρ, για την κοινωνική πολιτική και την παιδεία, όπου παρουσιάζεται -όπως γνωρίζουμε όλοι μας- τραγική

καθυστέρηση, την οποία κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Το μεγαλύτερο όμως κοινωνικό πρόβλημα -και σε αυτό θέλω να επιμείνω- το οποίο αντιμετωπίζει η Ελλάδα σήμερα και το οποίο θα πάρει εκρηκτικές διαστάσεις στα επόμενα χρόνια, είναι το αγροτικό πρόβλημα. Αυτό έχει κατ'εξοχήν κοινωνική διάσταση.

Η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο αγροτικό πληθυσμό. Σήμερα έχουμε σχεδόν 20%. Πριν από μερικές δεκαετίες είχαμε 40% και θα έχουμε 10% την προσεχή δεκαετία.

Το αληθινό κοινωνικό πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό. Πρόκειται για μία τρομακτική αλλαγή, η οποία είναι αυτονόητο ότι θα δημιουργήσει τεράστιες κοινωνικές εντάσεις, τις οποίες δεν είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία.

Στη δεκαετία του '80 αλλά και στη συνέχεια ελάχιστες ήταν οι προσπάθειες που έγιναν για να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές και οι επενδύσεις, που θα μπορούσαν να καταστήσουν τη γεωργία μας ανταγωνιστική.

Συνεπώς σήμερα το υπ'αριθμόν ένα πρόβλημα κοινωνικής πολιτικής που έχει και σημαντικές οικονομικές διαστάσεις είναι πώς θα παρέμβουμε στη διαμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, έτσι ώστε η διαδικασία της διευρύνσης και η εν εξελίξει διαδικασία της αλλαγής της ΚΑΠ να μην οδηγήσουν στην απόγνωση και στο αδιέξοδο ένα πολύ μεγάλο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού. Παράλληλα βέβαια με την προσπάθεια του εκσυγχρονισμού, όπου έχουμε να καλύψουμε σχεδόν μία ολόκληρη χαμένη εικοσαετία, προσπάθεια για την οποία φυσικά χρειαζόμαστε και κοινοτικούς πόρους.

Έτσι έρχομαι στο τρίτο σημαντικό πρόβλημα, που συνδέεται με το αγροτικό και το οποίο θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την ελληνική περιφέρεια, που είναι οι πόροι της Κοινότητας για την Κοινή Αγροτική Πολιτική και για τη χρηματοδότηση των διαρθρωτικών ταμείων.

Απασχολήθηκε και δικαιολογημένα και ο κύριος Υπουργός Εργασίας πριν από μένα. Τα τελευταία χρόνια έθετα συστηματικά στους Υπουργούς του Π.Α.Σ.Ο.Κ. το ερώτημα: τι πρόκειται να γίνει με το θέμα των ιδίων πόρων της Ευρώπης. Είχα την εντύπωση ότι δεν τους απασχολούσε το θέμα, δεν το ήξεραν, δεν μου απαντούσαν. Μέχρις ότου κατέστη απόλυτα σαφές ότι στην Ευρώπη, χωρίς να υπάρχει η αντίδραση που έπρεπε να υπάρχει από τους μικρούς και συγκεκριμένα από τη δική μας χώρα, επεκράτησαν οι απόψεις των πλουσίων χωρών, που ζητούσαν τον περιορισμό των ιδίων πόρων και της δικής τους καθαρής συμμετοχής.

Την κακή αρχή την έκαμε η κ. Θάτσερ στη δεκαετία του '80, που αγωνίστηκε και πήρε "πίσω τα λεφτά της", μεταφράζω τον αγγλικό όρο. Στη συνέχεια κατά τη διάρκεια της διαπραγματεύσεως του Μάαστριχτ, του απεχθούς Μάαστριχτ κατά τη φράση που του ξέφυγε χθες του Υπουργού των Εξωτερικών, αποσπάσαμε ένα ποσοστό 1,27 του συνολικού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, ως οροφή των ιδίων πόρων της Ευρώπης.

Ήταν μια σκληρή μάχη, την οποία δώσαμε χιλιοστό με χιλιοστό με τους δυνατούς και ιδίως με τον καγκελάριο Κολ τότε, στην οποία μετείχαμε και εμείς στη Συνάντηση Κορυφής. Ξεκινήσαμε από το 1,23 και φθάσαμε τελικά στο 1,27.

Στη συνέχεια το 1,27, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεπαισθήτως θα έλεγα διολίσθησε στο 1,12 στην εφαρμογή και τώρα ζητούν να σταθεροποιηθούν οι δαπάνες σε αυτό το ύψος και με αυτούς του όρους να φτιάξουν και την καινούρια αγροτική πολιτική και να κάνουν με τη διευρύνση προς χώρες που δεν είναι πλούσιες, όπως ήταν οι χώρες που μπήκαν όταν συζητούσαμε στο Μάαστριχτ.

Αυτήν την προσπάθεια, στην οποία πρωταγωνιστεί η νέα σοσιαλιστική κυβέρνηση της Γερμανίας, πρέπει να την πολεμήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις και να σταματήσουμε να σπαταλούμε τις δυνάμεις μας, για να παρεμποδίσουμε π.χ. την ευρωπαϊκή βοήθεια προς την Τουρκία, η οποία δεν μας εξυπηρετεί αμέσως πρακτικά σε τίποτα, γίνεται μόνο για λόγους εσωτερικής εκμετάλλευσης και παρεμποδίζει, αντίθετα,

την επίτευξη άλλων στόχων της ευρωπαϊκής μας πολιτικής.

Τα τελευταία χρόνια -θέλω να το πω ξεκάθαρα- τότε με τα Σκόπια, τότε με την Τουρκία, εξαντλήσαμε σε λάθος κατεύθυνση τις εθνικές μας δυνάμεις στην Ευρώπη. Δώσαμε μάχες που σε τελική ανάλυση και εκεί που τις κερδίσαμε, στην πραγματικότητα διευκόλυναν την πολιτική άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Αμφιβάλλω, όμως, αν διευκόλυναν την ελληνική εξωτερική πολιτική.

Χαίρομαι, διότι ο κ. Σημίτης σήμερα είπε ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει θετικά την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας με την αυτονόητη προϋπόθεση, την οποία όλοι έχουμε θέσει, ότι η Τουρκία θα προσαρμοστεί στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις μειονότητες και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Στο σημείο αυτό θεωρώ χρέος μου να αναφερθώ στη σύλληψη και τη μεταφορά του ηγέτη του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος Αμπντούλάχ Οτσαλάν στην Τουρκία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό που συνέβη οδήγησε σε τραγικά επικίνδυνες καταστάσεις και καταλήξαμε να διασύρεται διεθνώς η χώρα και ταυτόχρονα πετύχαμε το ακατόρθωτο, να στρέψουμε εναντίον μας και τις δύο πλευρές, και τους Κούρδους και τους Τούρκους. Την αποτυχία αυτήν τη φορά τουλάχιστον δεν τόλμησε ούτε η Κυβέρνηση να αρνηθεί.

Επικαλείται τις καλές της προθέσεις. Θέλω να είμαι ξεκάθαρος και έντιμος. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι η Κυβέρνηση ήθελε να παραδώσει τον Οτσαλάν στους Τούρκους. Την κατηγορία αυτήν την απορρίπτω. Δεν μπορώ να φανταστώ ελληνική κυβέρνηση, η οποία να κάνει μια τέτοια ενέργεια, η οποία θα επλήγανε στην καρδιά τον κάθε Έλληνα και θα ευτέλιζε διεθνώς τη χώρα μας. Στη μεταξύ μας κριτική οφείλουμε όλοι να επιδείξουμε αυτοσυγκράτηση. Από την άλλη όμως πλευρά, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, στην πολιτική όπως και στον πόλεμο, όλα κρίνονται από το αποτέλεσμα. Υπήρξε μια μεγάλη εθνική αποτυχία. Πληγώθηκε η εθνική μας περηφάνεια. Αυτό που συνέβη εγγίζει τα όρια της τραγωδίας. Είναι αδύνατο να μην υπάρχουν ευθύνες. Χωρίς καμία αμφιβολία την πρώτη ευθύνη την έχει ο Πρωθυπουργός, ο οποίος φέρει κατά το Σύνταγμα και την πολιτική τάξη την ευθύνη για τη συνολική πορεία της Κυβέρνησης, ιδίως στα μεγάλα θέματα της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής. Δεν μπορεί να παραμένει θεατής και να κρίνει εκ των υστέρων αυτά που συμβαίνουν ο κ. Σημίτης στην εξωτερική πολιτική -και όχι μόνο σ' αυτήν. Και αν στην τραγωδία των Ιμίων είχε τη δικαιολογία ότι ήταν καινούριος, σήμερα που είναι τρία χρόνια Πρωθυπουργός πώς θα δικαιολογηθεί;

Αναμφισβήτητα είναι σωστή η θέση ότι η Ελλάς δεν μπορούσε να δώσει άσυλο στον Οτσαλάν. Αυτό θα έβλαπτε και την Ελλάδα και τον κουρδικό λαό. Από την άλλη πλευρά όμως, την ώρα που η Κυβέρνηση αποφάσισε για λόγους ανθρωπιστικούς -εγώ δεν είμαι αντίθετος- να δώσει προσωρινή διέξοδο στον Οτσαλάν, ήταν ανεπίτρεπτο λάθος να τον στείλει στην Κένια. Όφειλε να τον φιλοξενήσει στην Ελλάδα, φανερά ή κρυφά. Γιατί στο τέλος-τέλος, όχι μόνο μια μεγάλη αλλά και μια μικρή χώρα δικαιούται να κρατά κρυφές ορισμένες τακτικές κινήσεις της, που θα αποκαλυφθούν ενδεχομένως μετά δεκαετίες.

Η Ελλάς, πάντως, από τη στιγμή που τον κρατούσε στα χέρια της, από τη στιγμή που αυτός μας εμπιστεύτηκε, ήμασταν υποχρεωμένοι να τον προστατεύσουμε. Ο φιλοξενούμενος κατά την ελληνική παράδοση και την αίσθηση τιμής των Ελλήνων είναι ιερός, διότι τελικά από τα χέρια μας τον απήγαγαν οι τουρκικές αρχές.

Θέλω επίσης να σημειώσω ότι ο Κουρδικό φέρνει στο προσκήνιο και τη στάση της Ευρώπης και της Αμερικής αλλά και ολόκληρης της διεθνούς κοινότητας στο Κόσοβο. Σήμερα γίνονται προσπάθειες εξεύρεσης λύσης και οι ένοπλοι Αλβανοί αυτονομιστές κάθονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων στο Παλάτι του Ραμπουγιέ μαζί με τους Σέρβους. Είναι ακριβώς η περίπτωση Οτσαλάν, ο οποίος, αντίθετα με τους Αλβανούς, αντιμετωπίζεται απλώς ως κοινός τρομοκράτης. Εν πάση περιπτώσει, αυτό που την ώρα αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτό και η Ελλάς ποτέ δεν μπορεί να το δεχθεί είναι

να υπάρξει δημοψήφισμα για την τύχη του Κόσοβο. Είναι μια ανεύθυνη πολιτική, που μπορεί να καταλήξει σε αλλαγή συνόρων, κάτι που θα δημιουργήσει τεράστιους κινδύνους για ολόκληρη την περιοχή. Αρκετά ήταν τα λάθη της Δύσης στη Βοσνία. Ας μην επαναληφθούν για δεύτερη φορά.

Στα πλαίσια της εξωτερικής μας πολιτικής ήταν σωστή η πολιτική που συνέδεσε την πορεία της Τουρκίας προς την Ευρώπη με την πορεία του Κυπριακού. Ήταν μια πολιτική, τα θεμέλια της οποίας τέθηκαν το 1990 στη Διάσκεψη Κορυφής του Δουβλίνου και ακολουθήθηκε έκτοτε με επιτυχία από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Απ' αυτήν τη πολιτική είναι πλέον αδύνατο η Ευρώπη να κάνει πίσω. Αυτό που εμείς πρέπει τώρα να εξασφαλίσουμε, σε ό,τι αφορά την ενταξιακή πορεία της Κύπρου, είναι ότι σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι η Κύπρος όμηρος της Τουρκίας.

Η Τουρκία δεν μπορεί να έχει λόγο για το αν θα μπει η Κύπρος στην Ευρώπη. Αυτή θα πρέπει να είναι η βάση της πολιτικής μας. Είναι μια πολιτική με θεμέλια και με διάρκεια, από την οποία ποτέ δεν πρέπει να φύγουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, η προεκλογική εκστρατεία για τις ευρωεκλογές έχει αρχίσει, δυστυχώς, πρόωρα. Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός εγκαινίασε την προεκλογική του εκστρατεία με επιθέσεις κατά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας του 1990-1993 και εναντίον της σημερινής της ηγεσίας.

Η επίθεση κατά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας του 1990-93 μόνο από το κόμπλεξ που αισθάνεται από το γεγονός ότι η ανάγκη των πραγμάτων τον αναγκάζει να εφαρμόζει έστω και ανεπιτυχώς τη δική μας πολιτική, που αναθεματίζει άλλοτε, μπορεί να ερμηνευτεί. Κι όταν κατηγορεί τη σημερινή Νέα Δημοκρατία, ότι δεν πήρε αρκετά σαφή θέση υπέρ των καταλήψεων των σχολείων από τους μαθητές και των εθνικών οδών από τους αγρότες, δεν πρέπει να ξεχνά ότι και εκείνος όπως και όλοι οι βαρόνοι του ΠΑΣΟΚ στήριξαν όχι μόνο τις καταλήψεις στα σχολεία το 1990 αλλά και τις κινητοποιήσεις των αγροτών της Κρήτης για την τιμή της σταφίδας, που κατέληξαν στο κάψιμο των νομαρχιών του Ηρακλείου και των Χανίων, πράξεις για τις οποίες οι φυσικοί αυτοурγοί είχαν στο δικαστήριο την αμέριστη συμπαράσταση του ΠΑΣΟΚ, που επιβεβαίωσε έτσι πανηγυρικά ότι αυτό υπήρξε ο ηθικός αυτοурγός τους.

Σημειώστε δε ότι η σταφίδα είχε τότε 249,59 δραχμές και δέκα σχεδόν χρόνια αργότερα επί των ενδόξων ημερών του κ. Σημίτη η τιμή της είναι εκατόν εξήντα πέντε (165) με εκατόν εβδομήντα πέντε (175) δραχμές χωρίς να κουνιέται φύλλο στο Ηράκλειο.

Με τον τρόπο που άρχισε η προεκλογική εκστρατεία είναι φυσικό να συζητείται, παρά τις δαβεβαίωσεσι του Πρωθυπουργού, και το ενδεχόμενο των διπλών εκλογών τον Ιούνιο.

Προσωπικά είμαι βέβαιος ότι δεν θα τις κάνει με δική του πρωτοβουλία. Διότι, αν τις κάνει, θα τις χάσει. Κινδυνεύουμε όμως με τον τρόπο αυτό να μετατρέψουμε ολόκληρο το διάστημα μέχρι την Άνοιξη του 2000 σε μια μακρά προεκλογική περίοδο, που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την πορεία προς την ΟΝΕ.

Ταυτόχρονα η εμπλοκή των ευρωεκλογών με εσωτερική κομματική αντιπαράθεση, που είναι ως ένα βαθμό φυσική και αυτονόητη, κινδυνεύει να έχει για μια ακόμα φορά το αποτέλεσμα να μη συζητηθούν παρά ελάχιστα τα ευρωπαϊκά θέματα κατά τη διάρκεια αυτής της εκλογικής εκστρατείας.

Επίσης, ταυτόχρονα η εσωστρέφεια και η τυφλή αντιπαράθεση προς την οποία κινείται ο εκλογικός αγώνας των ευρωεκλογών δεν βοηθά την προσπάθεια να συνεισφέρει η Ελλάδα και στον αμιγώς ευρωπαϊκό προβληματισμό και να συνειδητοποιήσει ότι η ισότιμη συμμετοχή, την οποία επιδιώκουμε, δεν συνεπάγεται μόνο δικαιώματα, αλλά περιλαμβάνει και υποχρεώσεις.

Η μονοσήμαντη σχέση μας με την Ευρώπη, από την οποία μονίμως ζητούμε, πρέπει να γίνει περισσότερο αμφίδρομη και να επιχειρήσουμε μια ουσιαστική αναβάθμιση της ποιότητας

του ευρωπαϊκού μας λόγου. Να πάψουμε να δίνουμε την εντύπωση ότι εξετάζουμε τα πάντα μόνο μέσα από το πρίσμα της προώθησης των στενών δικών μας συμφερόντων.

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να δώσουμε τον αγώνα για να μην προχωρήσει η διεύρυνση χωρίς να έχουν ληφθεί τα θεσμικά προβλήματα που σήμερα υπάρχουν. Είναι ανάγκη στα αμέσως επόμενα χρόνια να προχωρήσει η εμβάθυνση, να περιοριστεί το δημοκρατικό έλλειμμα και να τεθούν οι βάσεις για το νέο ευρωπαϊκό σύνταγμα και την κάρτα των δικαιωμάτων του Ευρωπαίου πολίτη.

Αν η Ευρώπη προχωρήσει ανέτοιμη στη διεύρυνση, ολόκληρη η πορεία για την οποία αγωνίστηκαν γενεές Ευρωπαίων θα τεθεί σε κίνδυνο. Κι αυτό βεβαίως δεν πρέπει να συμβεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριοι Βουλευτές, τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος για την ιδιαίτερα σημαντική συνθήκη του 'Αμστερνταμ, καθοριστική θα λέγαμε, ερχόμενη ως συνέχεια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, για το μέλλον της χώρας μας, την άκουσε ο ελληνικός λαός τόσο από τη Γενική Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε. κ. Αλέκα Παπαρήγα όσο και από τους άλλους Βουλευτές του κόμματός μας.

Προσωπικά είχα προσανατολιστεί να αναφερθώ κυρίως στα ζητήματα των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας. Δεν θα το πράξω συγκλονισμένος από τις πρόσφατες εξελίξεις που είχαμε γύρω από την υπόθεση Οτσαλάν και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ ιδιαίτερα στο ζήτημα αυτό.

Είναι αλήθεια ότι αυτές τις ημέρες ζει ο ελληνικός λαός στιγμές έντονης αγανάκτησης ενάντια στην πολιτική και τους χειρισμούς μιας Κυβέρνησης, της οποίας η υποταγή στους Αμερικανούς και ΝΑΤΟικούς αφέντες είναι τέτοια, που την οδηγεί όχι μόνο στο να εκτελεί πιστά τις διαταγές τους, αλλά και να τις υιοθετεί σε βαθμό που να τις εμφανίζει ως αυθεντικά δικές της.

Αυτό συμβαίνει πράγματι με την παράδοση στους στρατοκράτες της 'Αγκυρας του ηγέτη του Ρ.Κ.Κ. και ενός από τους επιφανέστερους ηγέτες του κουρδικού λαού Αμπντούλάχ Οτσαλάν με αποκλειστική ουσιαστικά ευθύνη της ελληνικής Κυβέρνησης.

Είναι αλήθεια ότι το καθεστώς της Τουρκίας βρήκε στο πρόσωπο της ελληνικής Κυβέρνησης ένα συνεπέστατο σύμμαχο και δεν είναι δυνατόν με ψέματα, όπως επιδιώχθηκε μέχρι στιγμής, η Κυβέρνηση να συγκαλύψει αυτές τις τεράστιες ευθύνες της.

Το θέμα δεν αφορά βέβαια μόνο το μαρτυρικό κουρδικό λαό και τον ηγέτη του Ρ.Κ.Κ.. Αφορά γενικότερα, κατά την άποψή μας, κάθε άνθρωπο που διαπνέεται από τις αρχές της ανθρωπιάς, της αλληλεγγύης, από το σεβασμό σε ιδανικά, για τα οποία και ο ελληνικός λαός μάτωσε. Ούτε φυσικά το κύριο, όπως επιδιώχθηκε εδώ πέρα να εμφανιστεί, είναι αν όλα αυτά έγιναν με διαφάνεια ή κρυφά.

Το κύριο, κατά τη γνώμη μας, είναι ότι έτσι ή αλλιώς η Κυβέρνηση Σημίτη διέπραξε ένα συγερρό έγκλημα όχι μόνο εις βάρος του κουρδικού λαού αλλά εις βάρος της ανθρωπότητας. Η συμπεριφορά της αυτή δυσφημίζει τη χώρα στα μάτια των λαών.

Θα ήθελα δε να σας πω ότι προσωπικά αυτές τις μέρες δέχομαι συνεχώς τηλεφωνήματα από ξένους φίλους μου, φίλους του ελληνικού λαού, οι οποίοι μου εκφράζουν τον αποτροπισσμό τους για τη στάση αυτή της Κυβέρνησης.

Αγανάκτηση λοιπόν και ντροπή νιώθει ο ελληνικός λαός από τη στάση αυτή της Κυβέρνησης, που έχει από πάνω και το θράσος να ζητά και την επιβράβευση της.

Είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση πήρε τα μέτρα της και στη χώρα μας για να προλάβει τις αντιδράσεις των Κούρδων που έχουν καταφύγει εδώ, εναντίον των οποίων κυριολεκτικά θα λέγαμε έχει κηρύξει έναν ανοικτό πόλεμο, προκαλώντας φυσικά έτσι ρίγη συγκίνησης στο καθεστώς της 'Αγκυρας.

Προχθές, πράγματι, αφού ξυλοφόρτωσε τους λίγους Κούρδους που

είχαν συγκεντρωθεί έξω από τη Βουλή, δεν συγκινήθηκε ούτε μπροστά στην αυτοπυρπόληση δύο από αυτούς, αλλά τους συνέλαβε, όπως ουσιαστικά συνέλαβε και όσους είχαν κατασκηνώσει στην Κουμουνδούρου. Και οι φήμες λένε πως πολλούς από αυτούς έχει την πρόθεση να τους απελάσει προφανώς στα πλαίσια του ίδιου πακέτου συμφωνίας για τον Οτσαλάν.

'Όπως, επίσης, πρέπει να το καταγγείλουμε για άλλη μια φορά, κινδυνεύει η ζωή των τριών αγωνιστριών Κούρδων, που βρίσκονται αποκλεισμένες αυτήν τη στιγμή στο Ναϊρόμπι της Κένιας, που συνόδευαν τον Οτσαλάν.

Δεν είναι τυχαίοι οι πανηγυρισμοί του Τούρκου πρωθυπουργού και γενικά των Τούρκων ιθυνόντων και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης της γειτονικής χώρας, που ισχυρίζονται ότι υπήρξε μυστική συμφωνία ανάμεσα σε δύο χώρες μέλη του ΝΑΤΟ, την Ελλάδα και Τουρκία, και την Κένια από την άλλη μεριά, για τη σύλληψη του Οτσαλάν και την καταπολέμηση, όπως λέει, με τον τρόπο αυτόν της τρομοκρατίας.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, από το καθεστώς της 'Αγκυρας γι'αυτήν την τεράστια συμβολή της Κυβέρνησής μας στην καταπολέμηση των εγκληματιών τρομοκρατών Κούρδων όπως τους αποκαλεί το καθεστώς της 'Αγκυρας. Και μπορεί στα λόγια ο κ. Πάγκαλος να λέει άλλα, αλλά αυτό που έχει σημασία είναι οι πράξεις και όχι τα λόγια. 'Εχουμε μπουχτίσει από λόγια, που έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις πράξεις ή οι πράξεις να έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα λόγια.

'Εχουμε εδώ, λοιπόν, ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για το τι σημαίνει κοινή εξωτερική πολιτική ασφάλειας, τι σημαίνει Σένγκεν και υποταγή στις σκοπιμότητες των ιμπεριαλιστών του δικαιώματος χορήγησης πολιτικού ασύλου στους κατατρεγμένους αγωνιστές.

Και επειδή πολλοί αναφέρθηκαν για τα δικαιώματα του ανθρώπου που προωθεί αυτή η Συμφωνία, θα ήθελα να τους πω να είναι λιγάκι πιο συγκρατημένοι, γιατί στο όνομα της υπεράσπισης της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως ξέρετε, διαπράχθηκαν τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Και θέλω εδώ να σας αναφέρω και προσωπικά την πείρα μου, γιατί συμμετέχω σε διάφορους τέτοιους οργανισμούς, οι οποίοι διακρίνονται από υποκρισία. Διακηρύσσουν ανοιχτά την πίστη στα δικαιώματα του ανθρώπου και την ίδια στιγμή στηρίζουν με όλα τα μέσα το αιμοσταγές καθεστώς της 'Αγκυρας. Ας είμαστε λοιπόν πιο συγκρατημένοι. Τέτοια μέριμνα του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προωθεί και η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Και μην κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αίσχος για την Ευρώπη.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με μια καλοστημένη συνωμοσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Η.Π.Α., που βρήκαν την πιο πειθήνια κυβέρνηση τους για να την εκτελέσει, αποφεύγοντας επιμελώς φυσικά να επισύρουν εναντίον τους την αγανάκτηση του κουρδικού λαού, αλλά και της Ελληνικής και γενικότερα της διεθνούς κοινής γνώμης.

Αυτή η υπόθεση αποτελεί κατά τη γνώμη μας ακόμη ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της υποκρισίας όλων αυτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης -όπως είπαμε- των Αμερικανών, που δήθεν κόπτονται για τα δικαιώματα του ανθρώπου και της ελευθερίας των λαών, που όπως είπαμε, προωθούνται δήθεν κατά τα άλλα από τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ.

'Ετσι, ενώ ετοιμάζουν αυτές τις μέρες επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο κατά της Γιουγκοσλαβίας, για να προστατεύσουν τους Αλβανόφωνους, ενισχύοντας προκλητικά και με όλα τα μέσα το λεγόμενο Απελευθερωτικό Στρατό, εξοπλίζουν μέχρι τα δόντια την Τουρκία στη γενοκτονία που πραγματοποιεί κατά του Κουρδικού λαού και στην καταπίεση που ασκεί κατά του τουρκικού λαού. Γιατί δεν πρέπει να το ξεχνάμε, αυτήν τη στιγμή στην Τουρκία υφίσταται τα πάνδεινα και ο ίδιος ο τουρκικός λαός.

Και για να κλείσω με το θέμα αυτό, θα ήθελα, ως απάντηση στα όσα μας είπε ο κ. Πάγκαλος και άλλοι κυβερνητικοί παράγοντες, να θυμίσω και τα εξής. Ο Οτσαλάν, πριν πάει

στην Ιταλία, έκανε κρούση στην Ελλάδα για άσυλο. Πριν πάει στην Κένια, κατέβηκε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, φιλοξενήθηκε σε διάφορα σπίτια, είχε επαφές με παράγοντες της Κυβέρνησης και έφυγε για την Κένια μόνο όταν πήρε τη διαβεβαίωση από την Κυβέρνηση για την ασφάλειά του. Όσο για την ανάμιξη των Αμερικανών, ο κ. Πάγκαλος επιβεβαίωσε τις καταγγελίες μας διαβάζοντας δηλώσεις Αμερικανού εκπροσώπου που μας διαβεβαιώνει ότι οι Η.Π.Α. δεν έχουν άμεση ανάμιξη. Και είναι αλήθεια ότι όταν ο Αμερικανός έχουν τόσο πιστούς υπηρέτες, όπως η ελληνική Κυβέρνηση, δεν λερώνουν άμεσα τα χέρια τους.

Και επιτρέψτε μου τελειώνοντας να καταθέσω σε σας τα όσα μου είπε μέλος της συνοδείας του Οτσαλάν που βρίσκεται ακόμη στην Κένια, ζητώντας την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είχα, πριν ανέβω στο Βήμα, τηλεφωνική επικοινωνία μαζί της. Είχαν τη ρητή εγγύηση, πριν φύγουν από την Ελλάδα, από την ελληνική Κυβέρνηση, ότι είναι εξασφαλισμένη η ασφάλειά τους και ιδιαίτερα του Προέδρου Οτσαλάν.

Το Σάββατο πήγαν στην Κένια τέσσερις άνδρες της ελληνικής ΕΥΠ με στόχο να εκδιώξουν τον Οτσαλάν και τους συνοδούς του από την κατοικία του πρέσβη μας. Υποχώρησαν όμως μπροστά στην κατηγορηματική άρνησή τους και προφανώς γιατί κατάλαβαν και οι ίδιοι περί τίνος επρόκειτο. Τη Δευτέρα πήγαν στο σπίτι του πρέσβη μας Κενιάτες αστυνομικοί, έπειτα από συζήτηση που είχε η Κυβέρνηση της Κένιας με τον πρέσβη μας, για να τον πάρουν και να τον πάνε στο αεροδρόμιο, για να πάει σε ασφαλές μέρος όπως του είπαν. Ο πρέσβης μας επικοινωνήσε με την ελληνική Κυβέρνηση και πήρε την εντολή να διαβεβαιώσει τον Οτσαλάν ότι όλα είναι εντάξει και πρέπει να πάει με τους Κενιάτες, γιατί υπάρχει ασφαλές αεροπλάνο που θα τον οδηγήσει σε ασφαλές ευρωπαϊκό μέρος. Η Κυβέρνηση εδώ μας είπε άλλα όμως. Μας είπε ότι ο Πρόεδρος Οτσαλάν δεν άκουσε τις συμβουλές της ελληνικής Κυβέρνησης και έφυγε με δική του ευθύνη και πρωτοβουλία. Υπάρχει όμως κατηγορηματική διάψευση από τους παρόντες μάρτυρες για κάτι τέτοιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ερώτημα που θέτουμε για άλλη μια φορά είναι, ποια είναι τα ανταλλάγματα της συμφωνίας Ελλάδας-Τουρκίας-Κένιας.

Η στάση αυτή της ελληνικής Κυβέρνησης, κύριε Πρόεδρε, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τα αισθήματα του λαού μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κόρακα, σας παρακαλώ. Παίρνετε χρόνο από τους άλλους ομιλητές.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε, κύριε Κόρακα. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν είναι για το θέμα του Οτσαλάν.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση θα περίμενε κανείς μια άλλη στάση. Θα έπρεπε να έχει την ευαισθησία, αν όχι να παραιτηθεί συνολικά η Κυβέρνηση, τουλάχιστον να παραιτηθούν οι Υπουργοί οι οποίοι είναι άμεσα εμπλεκόμενοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Και το ερώτημα, βεβαίως, που τίθεται είναι τι κάνουν όλοι αυτοί οι αντιπολιτευόμενοι εσωκομματικά στα λόγια μπροστά σ'αυτήν την κατάσταση.

Το λόγο έχει, βεβαίως, ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα παρακαλούσα πολύ τους άλλους ομιλητές να μη γίνεται παραβίαση του χρόνου. Υπάρχουν άλλοι τριάντα τρεις γραμμένοι, θέλουν εξ αυτών να μιλήσουν τουλάχιστον οι μισοί και θα πρέπει να κάνουμε οικονομία στο χρόνο.

Ορίστε, κύριε Αποστόλου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όλοι πρέπει να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν όμως όλοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι μια Συνθήκη, που πρέπει να μιλήσουν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Γι' αυτό, ας όψονται οι συνάδελφοι που ο καθένας παίρνει και κάποιο χρόνο. Τουλάχιστον η Κυβέρνηση δεν απασχόλησε επί της Συνθήκης αυτής.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Με συγχωρείτε, αλλά γνωρίζετε πολύ καλά ότι ζητήσαμε, ακριβώς επειδή υπάρχει μεγάλος κατάλογος, να πάμε και αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Κόρακα. Δεν χάνετε την ευκαιρία να πάρετε το λόγο. Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι στα πλαίσια, αν και η επικαιρότητα είναι τέτοια, που δυστυχώς μας αναγκάζει να ασχοληθούμε και με ένα θέμα για το οποίο αγαπητοί συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός, ο οποίος έχει βρεθεί για δεκαετίες στη δίνη κατατρεγμών και διώξεων, σήμερα αισθάνεται ταπείνωση για τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση χειρίστηκε το θέμα Οτσαλάν.

Αυτό που κατάφερε η Ελλάδα είναι ότι την ίδια ώρα που παντού δήλωνε ότι δεν θέλει να εμπλέξει το κουρδικό πρόβλημα στην ελληνοτουρκική διένεξη, με τον όλο χειρισμό της κατάφερε να διασυνθεί διεθνώς, αφού ενεπλάκη στην όλη διαδικασία εξουδετέρωσης του Οτσαλάν, κάτι για το οποίο πλέον η διεθνής κοινή γνώμη έχει εκδηλώσει την άποψη ότι προσφέραμε τον Οτσαλάν στην Τουρκία. Και όσο και να θέλει η Κυβέρνηση να διατυπώνει διαφορετικές απόψεις, αυτή είναι η άποψη που έχει διαμορφωθεί στη διεθνή κοινή γνώμη.

Και αν αυτό για την Κυβέρνηση δεν σημαίνει τίποτα, για τον ελληνικό λαό που έχει περηφάνεια και φιλότιμο, αυτή η μαύρη Τρίτη, όπως ορθά χαρακτηρίστηκε από την "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", θα είναι η μαύρη Τρίτη της ιστορίας του.

Ο Συνασπισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει ζητήσει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής. Υπάρχουν ευθύνες, άσχετα αν και ο προλαλήσας Υπουργός είπε ότι οι ευθύνες είναι εκτός συνόρων. Οφείλει η Κυβέρνηση να δώσει και θα δώσει σαφείς εξηγήσεις στον ελληνικό λαό, οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ μέχρι τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, δυστυχώς η πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης χαρακτηρίστηκε από ελλειμματικές πολιτικές, κυρίως στα θέματα ανεργίας και κοινωνικής πολιτικής, ενώ ανέδειξε το κυνήγι των δεικτών ως πρωτίστη επιδίωξη με την καθιέρωση νομισματικών και δημοσιονομικών πολιτικών.

Το αποτέλεσμα είναι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση να σημαδεύεται από στρατιές ανέργων, εκατομμύρια πολιτών να ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και συλλογικές δομές να διαλύονται. Σήμερα κυριαρχεί η ελαστικότητα στις εργασιακές σχέσεις, η μερική απασχόληση, τα δήθεν προγράμματα εξόδου από την εργασία και, γενικά, πολιτικές συρρίκνωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Έχουμε φθάσει σε σημείο να υπάρχουν τόσες στρατιές ανέργων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην έχει πάρει κανένα ουσιαστικό μέτρο κατά της ανεργίας, αφού οι δαπάνες για την αντιμετώπιση της ανεργίας επαφίενται στις πολιτικές των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μπορεί σήμερα να κυριαρχούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μικροί δείκτες πληθωρισμού, γενικώς μικροί δείκτες, ταυτόχρονα όμως κυριαρχούν και νεοφιλελεύθερες πολιτικές, πολιτικές τις οποίες πάντα πληρώνουν οι οικονομικά ασθενέστεροι.

Και έρχομαι, αγαπητοί συνάδελφοι, στη Συνθήκη του Άμστερνταμ με ένα βασικό ερώτημα: Οι ελπίδες για μία κοινωνικά δικαιότερη προσέγγιση των προβλημάτων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και για εξασφάλιση των συνόρων, με αυτήν τη Συνθήκη συμπληρώνονται ή αποτελούν απλές διακηρύξεις; Μήπως όταν έρχεται η ώρα της υλοποίησης των διακηρύξεων η πρακτική μας οδηγεί σε άλλους δρόμους και άλλους τερματισμούς; Μήπως οι διακηρύξεις για τα ανθρώπινα

δικαιώματα και για το σεβασμό των πολιτικών αξιών, όταν έρχεται η ώρα της κρίσης, ξεχνιούνται και θυσιάζονται στο βωμό των συμφερόντων;

Στο θέμα του Οτσαλάν -που δεν είναι μόνο θέμα του συγκεκριμένου προσώπου, αλλά πρώτιστα είναι πρόβλημα του κουρδικού λαού, ενός λαού που αγωνίζεται για τα δικαιώματά του- η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι τεράστια. Η στάση των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση αυτή θα αποτελεί μελανό σημείο στην ευρωπαϊκή ιστορία. Πού πήγε ο ευρωπαϊκός πολιτισμός; Και δεν αναφέρομαι στην αδυναμία της να δώσει λύση στο κουρδικό πρόβλημα, αλλά αναφέρομαι στην αδυναμία της σε ένα στοιχειώδες θέμα. Στο θέμα της χορήγησης του πολιτικού ασύλου σε ένα πρόσωπο καταδικασμένο, σε ένα πρόσωπο που αγωνίζεται για τα δικαιώματα του λαού του.

Δυστυχώς οι εξελίξεις αυτές, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελούν ντροπή όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα έρθω ειδικά, αγαπητοί συνάδελφοι, στην "Ατζέντα 2000" για να δούμε πώς οι διακηρύξεις ξεχνιούνται, όταν έρχεται η ώρα της υλοποίησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν ανακοινώθηκε η "Ατζέντα 2000" τον Ιούλιο του 1997 υπήρχε ένας έστω ασθενής άνεμος αισιοδοξίας στην περιφέρεια. Μέχρι σήμερα, όμως, όλα όσα έχουν συμβεί τελικά είναι αρνητικά για την πορεία της "Ατζέντα 2000", αφού αυτό που φαίνεται είναι ότι θα καταστήσουν τους κατοίκους του νότου φτωχούς συγγενείς του πλούσιου βορρά.

Και το λέω αυτό διότι, ενώ στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής της Βιέννης τονίστηκε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που απασχολεί τους λαούς των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ανεργία και αποφασίστηκε η κατάρτιση ενός συμφώνου απασχόλησης συμπληρωματικού του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, το θέμα που σκίασε τις άμεσες προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν η επίμονη προβολή του αιτήματος της Γερμανίας αλλά και των άλλων βορείων χωρών να μειωθούν οι εισφορές τους στον κοινοτικό προϋπολογισμό, αίτημα που θα επανέλθει από πλευράς της σημερινής προεδρίας της Γερμανίας στην επρχόμενη σύνοδο το Μάρτιο.

Έτσι, η πρόταση της ευρωπαϊκής επιτροπής για την "Ατζέντα 2000" για κοινοτικό προϋπολογισμό ίσο με το 1,27 του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος των κρατών-μελών θα γίνει αντικείμενο σκληρής διαπραγμάτευσης. Και αν αυτό το εξαιρετικά χαμηλό ποσοστό ήταν εντελώς ανεπαρκές για την επίτευξη της συνοχής, γίνεται φανερό ότι οποιαδήποτε μείωση θα σημάνει μεγάλη οπισθοδρόμηση, όταν είναι γνωστό ότι χώρες σαν τη δική μας έχουν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν κάτω από το 70%. Και καταλαβαίνετε ότι χρειάζονται εισροές πολύ περισσότερες για να μπορέσουμε να φθάσουμε τουλάχιστον σε αυτό που είχε προτείνει αρχικά η επιτροπή.

Όμως, ο μεγαλύτερος κίνδυνος, αγαπητοί συνάδελφοι, προέρχεται από την προσπάθεια επανεθνικοποίησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Μια τέτοια προοπτική θα σημάνει όχι μόνον τη διεύρυνση των ανισοτήτων, που θα δημιουργούνται πλέον από τη δυνατότητα ή μη των πλουσίων ή φτωχών χωρών να ενισχύουν την αγροτική τους πολιτική, αλλά κυρίως θα σημάνει την απεμπόληση της χρηματοδοτικής αλληλεγγύης, με αποτέλεσμα τη μη επίτευξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Είναι προφανές για μας ότι μια Ευρώπη-δύναμη δεν μπορεί να αφήσει τη γεωργία της έρμαιο των ανεξέλεγκτων και αστάθμητων δυνάμεων της παγκόσμιας αγοράς. Ούτε πρέπει να επιτρέψει τη διάλυση του κοινωνικού ιστού στις αγροτικές περιφέρειες. Ειδικά για τη χώρα τη δική μας η διάλυση αυτή θα έχει αρνητικότερες επιδράσεις. Και θα πρέπει με οποιοσδήποτε θυσίες να κρατήσουμε αυτόν τον κόσμο τον αγροτικό κόσμο στις ρίζες του. Είναι πρωτίστως θέμα εθνικό. Και οι επρχόμενοι δύο μήνες θα είναι πάρα πολύ κρίσιμοι, γιατί διαμορφώνεται η Κοινή Αγροτική Πολιτική. Και θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε αυτές τις επιθέσεις.

Αυτό που είναι σίγουρο, κύριοι συνάδελφοι, για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ότι θα καθορίσει την πορεία και την προοπτική της Ενωμένης Ευρώπης. Και ένα τόσο σοβαρό θέμα δεν θα πρέπει

να αποφασίζεται ερήμην των λαών. Η διενέργεια δημοψηφίσματος - κάτι που συμβαίνει στις άλλες χώρες- θα έδειχνε, αν μη τι άλλο, ότι η Κυβέρνηση εμπιστεύεται την κρίση του ελληνικού λαού σε κρίσιμα θέματα.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου είναι υπέρ της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αλλά μέσα από πολιτικές πραγματικές σύγκλισης και προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η βαριά σκιά της παράδοσης του Οτσαλάν θα κυνηγά και θα ταπεινώνει πάντα όχι μόνον την Ελλάδα αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που για τόσο καιρό ήταν αδιάφορη για το δράμα το δικό του αλλά και για το δράμα του λαού του.

Όλες οι παραπάνω διαπιστώσεις μας οδηγούν στη μη επικύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Αλλά επειδή ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός του Συνασπισμού της Αριστεράς και τη Προόδου είναι δεδομένος, γι' αυτό και ψηφίζουμε "παρών".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αναστάσιος Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και, μέσα σε αυτήν, η Ελλάδα, διακρίνονται νομίζω σε δύο ευρείες κατηγορίες:

Είναι τα προβλήματα τα οποία συνδέονται με την κοινωνική κατάσταση στην Ευρώπη συνολικά, αλλά και σε κάθε χώρα-μέλος. Προβλήματα τα οποία επηρεάζονται από την αυστηρή δημοσιονομική και νομισματική πολιτική. Επηρεάζονται από τα ρεύματα των μεταναστών. Επηρεάζονται, ακόμη, από τη λειτουργία του νέου κέντρου εξουσίας, που είναι η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα.

Η άλλη κατηγορία αγγίζει τα προβλήματα τα θεσμικά. Τα προβλήματα της φυσιογνωμίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένας Έλληνας Ευρωβουλευτής και διακεκριμένος συνταγματολόγος, ο καθηγητής κ. Τσάτσος, νομίζω με πολύ επιστημονική ακριβότητα, έχει εξηγήσει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία ενωσιακή τάξη σύνθετη των Ευρωπαίων πολιτών και των κρατών εθνών. Αλλά εκείνο το οποίο κατ'εξοχήν τονίζει είναι πως πρόκειται για μία ενωσιακή τάξη, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

Μπροστά σε αυτήν την εξέλιξη, η διάκριση ανάμεσα σε εκείνους οι οποίοι υποστηρίζουν τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε εκείνους οι οποίοι είναι αντίθετοι είναι απατηλή. Γιατί μέσα σε εκείνους οι οποίοι υποστηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συμμετοχή σε αυτήν υπάρχουν δύο διαφορετικές, τουλάχιστον, απόψεις.

Και αυτό συμβαίνει σε όλες περίπου τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμβαίνει και εδώ. Αλλά επειδή ουδέποτε φροντίσαμε να είναι σε βάθος και όλη την απαιτούμενη έκταση ενήμερος ο λαός μας για τα προβλήματα και για τη θέση του καθενός μας, αυτή η διάκριση, ορατή και σαφής σε άλλες χώρες, εδώ αποκρύπτεται.

Εγώ δεν θα ασχοληθώ με τα οικονομικά θέματα, πολύ περισσότερο που έχουμε αυτόν τον ασφυκτικό περιορισμό της ώρας που μας διατίθεται. Θα ασχοληθώ με το θέμα των θεσμών, στη βάση την οποία το τοποθέτησε ο καθηγητής κ. Τσάτσος.

Προς τα πού πάει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πάει, πράγματι, προς μία δημοκρατική λειτουργία, η οποία φέρνει πράγματι τους πολίτες κοντά στα κέντρα αποφάσεων, όπως ορίζει ένα από τα πρώτα άρθρα της Συνθήκης του Μάαστριχτ, τροποποιημένο ανεπαίσθητα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ; Ή, αντίθετα, λειτουργεί προς την κατεύθυνση της απόστασης ανάμεσα στους πολίτες και στα κέντρα λήψης των αποφάσεων;

Προσωπικά πιστεύω ότι ο μόνος τρόπος, η μόνη λειτουργική λύση, για να έρθουν κοντά οι πολίτες προς τα κέντρα των αποφάσεων, είναι η σύνδεση των εθνικών κοινοβουλίων με αυτά τα κέντρα. Διότι μόνο μέσα από τα εθνικά κοινοβούλια εκπροσωπούνται γνήσια οι λαοί, εκπροσωπούνται γνήσια τα κράτη-έθνη, τα οποία συγκροτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατά συνέπεια μόνο αν εμείς οι ίδιοι μέσα από την

επικείμενη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος καθορίσουμε τις αρμοδιότητες και τις ευχέρειες του Εθνικού Κοινοβουλίου να πληροφορείται έγκαιρα τις επικείμενες αποφάσεις και να επηρεάζει τις κυβερνήσεις προτού προβούν σε ανάληψη ευθυνών και δεσμεύσεων, μόνο τότε θα αισθανθούμε ότι οι λαοί πράγματι βρίσκονται κάπως κοντύτερα απ' ό,τι τώρα στα κέντρα λήψης των αποφάσεων. Και απόδειξη ότι υπάρχει απόσταση είναι ότι σήμερα συζητούμε εμείς, που είμαστε υπέρ της συμμετοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με ελεύθερη τη γνώμη, αλλά δέσμια την ψήφο. Διότι όσοι είμαστε υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τι θα εισηγηθούμε στη Βουλή; Να μην ψηφίσουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ; Δηλαδή, να πάρει η Ελλάδα το βάρος του μπλοκαρίσματος όλης της εξέλιξης, το βάρος ότι, εξαιτίας της Ελλάδος δεν τίθεται σε ισχύ η Συνθήκη του Άμστερνταμ; Διότι είχε παρατηρήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών ότι δεν απαιτείται μόνο ομοφωνία για την υπογραφή της Συνθήκης, αλλά απαιτείται και ομοφωνία κοινοβουλίων. Αυτό είναι νομικά σωστό, αλλά όχι πολιτικά σωστό. Διότι ομοφωνία στο Συμβούλιο Κορυφής ή στο Συμβούλιο Υπουργών είναι ομοφωνία για κάθε κεφάλαιο, για κάθε άρθρο, για κάθε διάταξη.

Η ομοφωνία, την οποία καλούμεθα εμείς εδώ να εκφράσουμε, είναι μία ομοφωνία συνολική, η οποία δεν μας επιτρέπει να επηρεάσουμε, άρα δεν επιτρέπει και σ' αυτούς που εκπροσωπούμε να επηρεάσουν έστω και κατ' ελάχιστον, το περιεχόμενο και τις κατευθύνσεις που εκφράζει η Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι πρέπει κάποτε στον ελληνικό λαό να θέσουμε το θέμα, προς ποια Ευρωπαϊκή Ένωση βαίνουμε και σε ποια Ευρωπαϊκή Ένωση αποβλέπουμε.

Παρατηρήθηκε απ' αυτό το βήμα την πρώτη μέρα της συζήτησης ότι υπήρξαν τάσεις, τις οποίες δεν αποδέχθηκε η ελληνική Κυβέρνηση, τάσεις οι οποίες αποφεύχθηκε τελικά να επικρατήσουν. Δέχομαι ότι αποφεύχθηκε να επικρατήσουν οι τάσεις, οι οποίες οδηγούν στην αποδοχή της περιβόητης ευελιξίας, στην έκταση που το ήθελαν οι ισχυρές χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακόμα η τάση, η οποία εκφράζεται με το ότι στην Κομισιόν οι επίτροποι πρέπει να διαιεθούν σε δύο κατηγορίες, στους επίτροπους πρώτης κατηγορίας και σε κάποιους βοηθούς επιτρόπους, μία προοπτική η οποία θα ξαναεμφανιστεί, εάν προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη μεγάλη διεύρυνση, στην οποία αποβλέπουν ορισμένες χώρες.

Εμείς τι θέση παίρνουμε απέναντι σε αυτά; Διότι το ότι τώρα απεφεύχθησαν αυτές οι ρυθμίσεις, δεν σημαίνει ότι εγκαταλείφθηκε η προσπάθεια να επιβληθούν αυτές οι ρυθμίσεις. Πρέπει κάποτε να αποφασίσουμε -το τονίζω για πολλοστή φορά- εάν αποβλέπουμε σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση των κρατών-εθνών κατά πρώτο λόγο ή αν αποβλέπουμε σε μια Ένωση η οποία θα είναι ένωση των πληθυσμών, που όμως, αν θα είναι ένωση των πληθυσμών, αυτό θα συμβεί εις βάρος χωρών όπως η Ελλάδα και όχι βεβαίως εις βάρος των ισχυρών κρατών-εθνών.

Για εκείνους οι οποίοι επικαλούνται τάχα αριστερές απόψεις και θεωρούν ξεπερασμένο το κράτος-έθνος δεν δίνω μόνο την απάντησή του

'Ελληνα καθηγητή που ανέφερα προηγουμένως, αλλά υπάρχει και η γνωστή απάντηση του σοσιαλιστή Πρωθυπουργού της Γαλλίας Λιονέλ Ζοσπέν, ο οποίος απαντάει όχι μόνο σε Γάλλους με διαφορετικές απόψεις αλλά και σε Έλληνες και σε άλλους.

Παρακολούθησα με προσοχή την αγόρευση του εξαίρετου συναδέλφου και γνώστη των θεμάτων κ. Μολυβιάτη. Βεβαίως απαιτείται ομοφωνία. Οι συσχετισμοί όμως υπάρχουν. Υπάρχουν οι ισχυροί, υπάρχουν και οι αδύνατοι πληθυσμιακά και οικονομικά. Πρέπει θεσμικά να κατοχυρωθεί η πραγματική ισοτιμία, διότι σιγά-σιγά οι πληθυσμιακοί συσχετισμοί θα επηρεάζουν περισσότερο τη θεσμική συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

'Ηδη γνωρίζουμε ότι άλλο αριθμό επιτρόπων δικαιούνται χώρες με μεγάλο πληθυσμό και άλλο αριθμό επιτρόπων χώρες με μικρότερο πληθυσμό. Γνωρίζουμε επίσης ότι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του οποίου τόσο πολύ εξαιρείται ο ρόλος -δεν τον αμφισβητώ- η εκπροσώπηση δεν είναι μόνο κατά ομάδες -το αντίστοιχο των

κομμάτων των εθνικών Βουλών- αλλά δεν παύει να είναι και εθνική εκπροσώπηση. Δεν είναι τυχαίο ότι πρόσφατα όταν ετέθη το θέμα της μορφής ή δυσπιστίας κατά της Κομισιόν, όλοι οι Γερμανοί Βουλευτές -ή πάντως οι περισσότεροι- ανεξάρτητα από το σε ποια ομάδα ανήκε ο καθένας, ψήφισαν εναντίον της Επιτροπής, διότι πίσω απ' αυτήν την καταψήφιση υπάρχει η επιδίωξη της Γερμανίας να περιορίσει τη συμμετοχή της στους καλούμενους ιδίους πόρους, μια μείωση των ιδίων πόρων στην οποία, ως γνωστόν, αντιστέκεται η Κομισιόν, η οποία είναι υπέρ της διατήρησης ή ενδεχομένως και της αυξήσεως των ιδίων πόρων.

Θα μου επιτρέψετε να πω και λίγα λόγια γι' αυτήν την προβαλλόμενη επιτυχία για την ακεραιότητα των χωρών-μελών και για τα σύνορα της Ευρώπης. Δεν είναι πρωτογενείς οι διατάξεις και πρέπει να αντιληφθούμε τι σημαίνει αυτό. Οι διατάξεις τις οποίες επικαλούνται οι εξαίροντες την επιτυχία, είναι διατάξεις οι οποίες απλώς παραπέμπουν σε υφιστάμενους καταστατικούς χάρτες, σε υφιστάμενες συνθήκες, σε υφιστάμενες συμβάσεις. Κατά συνέπεια είναι μια αναγνώριση η οποία ουσιαστικά αποτελεί μια επανάληψη, χωρίς να έχει συγκεκριμένα πρακτικά αποτελέσματα.

Η κοινή εξωτερική πολιτική της Ένωσης θα είναι, όπως ρητά ορίζει και η Συνθήκη του Μάαστριχτ, εκείνη η οποία θα χαράσσεται, όταν θα συμπίπτουν τα συμφέροντα και οι επιδιώξεις των ισχυρών χωρών-μελών και θα επιτυγχάνεται κατά κάποιον τρόπο και η συμφωνία των μικρότερων.

Θα πρέπει επίσης να αγωνιστούμε ώστε στα Συμβούλια Κορυφής ή στα Συμβούλια Υπουργών να διατηρηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η αρχή της ομοφωνίας, διότι αν δεν υπάρξει η αρχή της ομοφωνίας, οιαδήποτε συμφωνία μεταξύ των ισχυρών θα είναι δεσμευτική και για χώρες όπως η Ελλάδα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έως αυτήν τη στιγμή ούτε προστασία των συνόρων ούτε προστασία της ακεραιότητάς μας προσφέρει. Η ακεραιότητά μας εξαρτάται απολύτως και αποκλειστικά από τις δικές μας δυνάμεις, από τους δικούς μας χειρισμούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσω για ένα λεπτό ακόμα. Υπήρξατε αρκετά επιεικής σε άλλες περιπτώσεις και καλά κάνατε. Παρακαλώ, να είσαστε και σε μένα.

Τελειώνω με μια αναφορά στο γνωστό θέμα, το οποίο προέκυψε από χτες τα ξημερώματα. Δεν θα αναφερθώ στους χειρισμούς και στις ευθύνες, τις οποίες πιστεύω ότι έχει η Κυβέρνηση. 'Ό,τι είχα να εκφράσω γι' αυτό έως σήμερα περιλαμβάνεται στην κοινή δήλωση που έκανα μαζί με άλλους επτά διακεκριμένους συναδέλφους και εμμένω εκεί.

'Εχω όμως να πω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία και με κείμενα επικαλείται τις δημοκρατικές παραδόσεις της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία και μέσα από τα κείμενα αναφέρεται στον καλούμενο πολιτικό πολιτισμό της Ευρώπης, προτίμησε περισσότερο τον πολιτικό πολιτισμό τον οποίον εξέφραζαν οι μοναρχίες όπως της Αυστρο-Ουγγαρίας, τον πολιτικό πολιτισμό τον οποίο εξέφραζε ο Μέτερνιχ, τον πολιτικό πολιτισμό ο οποίος οδήγησε στην παράδοση του Ρήγα Φεραίου στους εχθρούς του και απεμπόλησε εκείνο τον πολιτικό πολιτισμό ο οποίος έχει ως ένα χαρακτηριστικό το να μην παραδίδονται οι πολιτικά διωκόμενοι στους εχθρούς τους. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση απέδειξε ότι η επίκληση της δημοκρατικής παράδοσης και του πολιτικού της πολιτισμού, αυτή η επίκληση σε κρίσιμες περιπτώσεις είναι υποκριτική και δεν είναι πειστική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πέντε λεπτά θέλετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι μόνο μία ερώτηση, ούτε καν παρέμβαση.

'Ηθελα να ξέρω αν έχετε υπόψη σας, αν πρόκειται να έλθει

απόψε ο κύριος Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εξωτερικών ο κ. Πάγκαλος. Γιατί, όπως ξέρετε σήμερα για το θέμα που συζητήθηκε έντονα χθες, είναι περισσότερο φορτισμένη η ατμόσφαιρα μετά και τις εικόνες που μετέδωσε η τηλεόραση για τον Οτσαλάν, δεμένο κλπ.. Υπάρχουν καταθέσεις ταγματάρχη της ΕΥΠ, των συνεργατών του Οτσαλάν. Επειδή έχω σκοπό να πάρω το λόγο με παρέμβαση πέντε λεπτών, θα ήθελα -για να προσδιορίσω το χρόνο- να ξέρω, αν πρόκειται να έρθει ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κ. Πάγκαλος, που απουσιάζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το Προεδρείο δεν γνωρίζει αν θα έρθει ο κύριος Πρωθυπουργός ή ο κ. Πάγκαλος. Δεν το γνωρίζει.

Ο κ. Ρωμαίος έχει το λόγο.

Κάνω έκκληση σε όλους σας για την τήρηση του χρόνου επακριβώς. Ο καθένας μόνος του θεωρεί ότι μπορεί να υπερβαίνει το χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Να γίνει επτάλεπτο, να μιλήσουν όλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Όχι δεν γίνεται τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ναι, αλλά προηγουμένως όλοι είπατε να δώσουμε παράταση χρόνου.

Θα τηρήσω επακριβώς το χρόνο σε όλους και δεν θα δεχθώ παραπάνω από δεκάλεπτο.

Ο κ. Ρωμαίος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνει η πενήντημερη συζήτηση για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Από αυτό το βήμα υπήρξε άνεση να αναπτυχθούν από όλες τις πλευρές τα επιχειρήματα, γιατί κάποιοι θα την ψηφίσουν και γιατί κάποιοι θα την καταψηφίσουν.

Υπήρξε άνετη η δυνατότητα για να επισημανθούν τα θετικά, τα αρνητικά στοιχεία, πόσο μακριά πήγε η Συνθήκη, πόσο ανταποκρίθηκε στα οράματά μας και ποια είναι η σημασία της.

Μέσα σ' αυτόν το λίγο χρόνο θα μου επιτρέψετε επιγραμματικά να προβώ σε ορισμένες επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση είναι ότι η διαπραγμάτευση γι' αυτήν τη σημαντική Συνθήκη στηρίχθηκε σε ένα κείμενο που για πρώτη φορά διαμορφώθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα από όλα τα κόμματα. Υπήρξε μια αρχική πρόταση της Κυβέρνησης, συζητήθηκε αναλυτικά στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και στις 19 Μαρτίου 1996 σ' αυτήν την Αίθουσα έγινε μια μακρά συζήτηση με βάση την πρόταση της Κυβέρνησης και το υπόμνημα της επιτροπής. Έγινε σύνθεση των θέσεων και των απόψεων και η Κυβέρνηση πήγε σε διαπραγμάτευση με εθνικές θέσεις, καθαρές και σαφείς, τι έπρεπε να επιδιώξει και τι έπρεπε να αποφύγει.

Πρόσθετα σ' αυτό το κείμενο η Κυβέρνηση κατέθεσε παραρτήματα, σημαντικά, με νέες θέσεις και πρωτοβουλίες.

Το αρχικό κείμενο αφορούσε την αντζέντα που έχει τεθεί για διαπραγμάτευση, αλλά επιπροσθέτως η ελληνική Κυβέρνηση έφερε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τα θέματα της απασχόλησης, των συνόρων, του πολιτισμού, του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και άλλα. Υπήρχε και στρατηγική και τακτική. Η τακτική αυτή διαμορφώθηκε κατά την περίοδο της διαπραγμάτευσης με μικρές ή μεγάλες συμμαχίες με άλλες χώρες. Αυτή είναι η μόνη τακτική που μπορούσε μια κυβέρνηση να ακολουθήσει σε μια μεγάλη διαπραγμάτευση.

Επειδή τότε είχα την ευθύνη και της διαμόρφωσης των θέσεων και των πρώτων διαπραγματεύσεων, θα σας θυμίσω ότι είχε συσταθεί μια άτυπη επιτροπή από όλα τα κόμματα, η οποία συνεχώς εκαλείτο στο Υπουργείο Εξωτερικών και είχε ενημέρωση για την πορεία της διαπραγμάτευσης. Πιστεύω ότι ήταν μια καλή αρχή για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε τα μεγάλα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι σε όλους τους στρατηγικούς στόχους είχαμε επιτυχία από ικανοποιητική μέχρι και μερική. Και δεν ήταν δυνατόν να ήταν διαφορετικά, διότι πρέπει να γίνει σαφές ότι πήγαμε σε μία διαπραγμάτευση με άλλες δεκατέσσερις χώρες,

αποφασισμένοι να μην κάνουμε παραχωρήσεις στους μεγάλους -το είπε και ο κ. Πεπονής προηγουμένως- για την ομοφωνία και για άλλα, αλλά και με προθέσεις, πάλι σωστά, να πετύχουμε ό,τι περισσότερο και ό,τι καλύτερο για τα δικά μας συμφέροντα, είτε αυτό αφορά την προστασία των συνόρων είτε το θεσμικό πλαίσιο είτε την όλη δομή και την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κάτω από αυτό το πρίσμα πρέπει να κρίνουμε τα αποτελέσματα. Δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρχει κάποιος, είτε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα είτε εκτός αυτής, που θα μπορούσε να πιστέψει ότι εμείς θα παίρναμε χωρίς να δώσουμε. Συμβιβασμός γίνεται σ' αυτήν τη διαπραγμάτευση. Και όταν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα δεν καταφέραμε ποτέ σχεδόν να διαμορφώσουμε ένα νομοσχέδιο από κοινού σε οποιοδήποτε θέμα, νομίζω ότι είναι τουλάχιστον υπερβολή να υποστηρίζουμε είτε από αυτό το βήμα είτε από αλλού ότι θα μπορούσε η Ελλάδα από μόνη της, μέσα από τη διαπραγμάτευση με δεκατέσσερις άλλες χώρες, να πει "όχι" στους μεγάλους για το διευθυντήριο που επιδιώκουν, αλλά ότι θα περάσουν και τη διασφάλιση των συνόρων και εκείνο και το άλλο, δηλαδή τις δικές μας επιδιώξεις. Έτσι πρέπει να κριθεί το αποτέλεσμα.

Μικρό ή μεγάλο βήμα, ήταν ένα βήμα. Όσο σημαντικός ήταν ο στόχος να πετύχουμε την ένταξη μέσα στη Συνθήκη των δικών μας θέσεων, εξίσου σημαντικός ήταν και ο στόχος να αποτρέψουμε την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου σε βάρος των μικρών χωρών. Εδώ υπάρχει ένα σοβαρό θέμα, που πρέπει να το συζητήσουμε. Το έθεσε ο κ. Πεπονής και συμφωνώ. Όταν μιλάμε με μεγάλη ευκολία και λέμε "ναι" στη διεύρυνση και πριν από τη διεύρυνση εμβάθυνση και ολοκλήρωση, πρέπει να θέσουμε το θέμα, πόση εμβάθυνση θα υπάρξει, πόση ολοκλήρωση σε σχέση με το κράτος. Δηλαδή, τι θα παραχωρήσουμε σε σχέση με το έθνος, όπως πολύ σωστά τέθηκε. Αυτά τα θέματα πρέπει να συζητηθούν εγκαίρως. Όλοι πρέπει να δεχθούμε ότι το Άμστερνταμ είναι ένα δειλό βήμα, αλλά είναι ένα βήμα, το οποίο συμπληρώνει προς το θετικότερο -δηλαδή προς τη διαφάνεια, προς τη δημοκρατικότητα- το Μάαστριχτ, το οποίο ήταν μία συνθήκη που είχε ως μόνο στόχο την ΟΝΕ.

Θα μου επιτρέψετε σε αυτό το σημείο -θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να είμαι μέσα στο χρόνο- να διαβάσω δύο παραγράφους από την ομιλία που είχα το Μάρτιο του 1996 σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, όταν συζητούσαμε τις προτάσεις.

Έλεγα τότε: "Δεν ξέρω πόσο μπορούμε να προωθήσουμε όλες τις θέσεις μας, αλλά αυτό που είναι σίγουρο είναι όχι μόνοι μας, γιατί δεν είμαστε μόνοι, μαζί με πολλούς άλλους μπορούμε να αποτρέψουμε μία προσπάθεια θεσμικής αλλαγής, η οποία θα κατοχυρώσει τα οιαδήποτε διευθυντήρια, η οποία θα ανατρέψει την ισορροπία των κρατών-μελών, μία θεσμική αλλαγή η οποία θα οδηγήσει προς τα πίσω". Και αυτό το πέτυχε η ελληνική Κυβέρνηση. Και πρόσθετα: "Πρέπει επίσης να επισημάνω ότι στη διακυβερνητική θα υπάρξει μία μικρή ή μεγάλη θεσμική αλλαγή. Είχαμε οράματα, είχαμε στόχους, αλλά γνωρίζαμε και ποιες είναι οι δυσκολίες και ποια είναι η πραγματικότητα. Δεν ήρθαμε εδώ" -τότε, όταν ξεκινήσαμε τη διαπραγμάτευση- "να υποσχεθούμε ότι όλες τις θέσεις μας θα τις περάσουμε, αλλά αυτό που λέμε ευρωπαϊκό γίγνεσθαι δεν περιορίζεται σε αυτή. Είναι μία καθημερινή διαδικασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση". Και ανέφερα τότε -και αναφέρθηκε και από πολλούς ομιλητές και σε αυτήν τη συζήτηση- ότι το Άμστερνταμ είναι ένα βήμα θεσμικό, αλλά μπροστά μας είναι η ΚΑΠ, η αντζέντα του 2000, είναι και άλλα.

Η τελευταία επισημάνση, η οποία έγινε και από τον κ. Πεπονή, σε σχέση με το ρόλο του Εθνικού Κοινοβουλίου. Αυτάπαι κύριοι που δεν έχω το χρόνο. Θέλω να καταθέσω, κύριε Πρόεδρε, ότι το Μάιο του 1989 στην Κοινοβουλευτική Επιθεώρηση είχα κάνει την πρόταση να γίνει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, η οποία θα παίζει, όμως, ένα ουσιαστικό ρόλο και θα είναι άμεσα συνδεδεμένη με την Ολομέλεια.

Κύριε Πεπονή, κύριοι συνάδελφοι, οι προτάσεις που κάνατε προηγουμένως είναι μέσα εδώ, από το 1989. Επομένως, στηρίζω απόλυτα αυτήν την άποψη. Επειδή μπροστά μας έχουμε μία μακρά πορεία, όχι μόνο θεσμικών διαπραγματεύ-

σεων, αλλά και μεγάλων προβλημάτων, η πρότασή μου είναι μία. Αναβάθμιση αυτής της επιτροπής, συζήτηση όλων των μεγάλων θεμάτων με συμμετοχή της Κυβέρνησης. Τα μεγάλα θέματα δεν έρχονται αιφνιδιαστικά στην Ευρώπη. Η διαδικασία είναι αρκετά μακρόσυρτη. Ο χρόνος υπάρχει, να διαμορφώσουμε τις θέσεις μας μαζί με την Κυβέρνηση, να ελέγξουμε εν συνεχεία την οποία κυβέρνηση για τη διαπραγμάτευση και τότε μπορούμε να πούμε ότι πράγματι το ελληνικό Κοινοβούλιο παίζει, όπως πρέπει να παίζει, ένα ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτικής και στην πληροφόρηση του ελληνικού λαού. Και η υπεύθυνη πληροφόρηση πρέπει να προέρχεται από αυτό το Βήμα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κονταξής έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τόσο σοβαρό θέμα της κυρώσεως της Συνθήκης του Άμστερνταμ οπωσδήποτε είναι υποβαθμισμένο και υποβαθμίζεται περαιτέρω και λόγω των τραγικών για την πατρίδα μας γεγονότων της στυγνής παραδόσεως του Οτσαλάν στην Τουρκία.

Θα ασχοληθώ και με τα δύο θέματα, όσο μπορώ πιο επιγραμματικά, γιατί ο χρόνος, όπως ξέρετε, είναι πολύ περιορισμένος.

Για το πρώτο θέμα της κυρώσεως της Συνθήκης του Άμστερνταμ θα κάνω μία αναδρομή, γιατί όσοι λαοί έχουν κοντή μνήμη, η προοπτική τους δεν θα είναι καλή και θα καταλήξει σε άσχημο αποτέλεσμα.

Όπως ξέρουμε όλοι ο σκοπός της Ε.Ο.Κ., όπως τότε λέγαμε, της Ευρωπαϊκής Ενώσεως τώρα -που και ως νέος Βουλευτής προσπαθούσε στα χωριά της Άρτης να πείσει τον κόσμο υπέρ της ωφελιμότητος της Ε.Ο.Κ.- ήταν και είναι πολλαπλός.

Τα οικονομικά οφέλη τα έθετα πάντα σε τέταρτη, πέμπτη σειρά. Σε πρώτη σειρά έβαζα τη διασφάλιση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, σε δεύτερη σειρά έβαζα την εξασφάλιση των συνόρων μας, στη συνέχεια είχα άλλους λόγους και έπειτα έβαζα και την οικονομική ενίσχυση, που έχουν τα φτωχά κράτη από τα πλούσια, ούτως ώστε να επέλθει μία οικονομική εξίσωση των κρατών, με τελικό σκοπό την πολιτική ένωση των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Βεβαίως, η διασφάλιση των συνόρων μας δεν επιτυγχάνεται φυσικά ούτε με την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία περιλαμβάνει μόνο γενικόλογες, μη δεσμευτικές, διακηρύξεις που περιλαμβάνονται ήδη σε καταστατικούς χάρτες, συνθήκες, συμβάσεις κλπ.

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας ζωντανός οργανισμός. Έχει την Ευρωβουλή, έχει την Επιτροπή των Υπουργών, διαφόρων επιτροπών, όπου σε όλα αυτά τα όργανα γίνονται συζητήσεις, επιλύονται διάφορα θέματα και αναλόγως με τα θέματα, τα οποία θέτει κάθε κράτος και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων, που κάθε κράτος προβάλλει, επιτυγχάνει ή όχι οφέλη υπέρ του κράτους του.

Το ότι έτσι είναι φαίνεται και από τον τίτλο του σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα, το οποίο λέει: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην τελική πράξη, στην οποία επισυνάπτονται ενδεικτικά τα κείμενα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ.". Είναι μία σειρά σταδίων που διήλθε η Ευρωπαϊκή Ένωση και θα διέλθει.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να αμφισβητήσει κανείς ότι λόγω της εντάξεώς μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι καθαρά έργο της Νέας Δημοκρατίας και του ίδρυτός της Νέας Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή, έχουν ληφθεί και πάρα πολλά μέτρα κοινωνικού περιεχομένου, τα οποία δεν θα ελάμβανε η Ελλάδα ή θα ελάμβανε πολύ καθυστερημένα.

Ερχόμεθα τώρα στη στάση των διαφόρων κομμάτων, όπως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Ανδρέου Παπανδρέου. Θα θυμάστε όλοι σας -γιατί αν δεν ήσασταν τότε Βουλευτές, θα ήσασταν οπωσδήποτε στελέχη της Ν. Δ. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κλπ. - την κάθετη αντίδραση και αντίθεση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα θυμάστε όλοι σας, ότι, στις 28 Σεπτεμβρίου του 1979, κατά την πανηγυρική υπογραφή της σχετικής Συμβάσεως στο Ζάππειο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ήταν παρόν.

Θα θυμάστε επίσης, ότι στη συζήτηση της Βουλής για την κύρωση της Συμβάσεως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απεχώρησε και η αποχώρηση ενός κόμματος από τη Βουλή είναι η κορυφαία πράξη αντιδράσεως.

Βέβαια, τότε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. Και οι Βουλευτές του ΔΗ.Κ.ΚΙ. αυτά που υποστηρίζει τώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα υποστήριζε από το 1981, που ενταχθήκαμε η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μέχρι και προ δύο, τριών ετών, μέχρις ότου απεχώρησαν από ΠΑΣΟΚ και δημιούργησαν το ΔΗ.Κ.Κ.Ι.

Γεννάται λοιπόν, το ζήτημα: Ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου όταν είχε αυτές τις θέσεις κατά της Ευρωπαϊκής Ενώσεως -ήταν θέσεις του Ανδρέα Παπανδρέου και ακολουθούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- τις οποίες έλεγε και τις οποίες πίστευε ο ελληνικός λαός, ένα μέρος του ελληνικού λαού, τις έλεγε επειδή ήταν πραγματικά γνώστης του θέματος ή τις έλεγε για να παραπλανήσει τον ελληνικό λαό; Γιατί, εάν δεν γνώριζε αυτό το βασικό θέμα, θα πει ότι τα περί μεγάλου οικονομολόγου που ελέγοντο, δεν ήταν τόσο σωστά. Γιατί αν δεν ήξερε αυτό το πολύ βασικό θέμα, τότε τι ήξερε; Εκτός εάν τα έλεγε αυτά για να παραπλανήσει τον ελληνικό λαό, πράγμα που πιστεύω και που συνδέεται και με πολλές άλλες μεταγενέστερες πράξεις στη ζωή του.

Δεν είναι δυνατόν ένας άνθρωπος, ο οποίος πήγε στην Αμερική, εργάστηκε εκεί, παντρεύτηκε αμερικάνα, γεννήθηκαν τα παιδιά του εκεί, να έχει τόσο μένος κατά της Αμερικής. Δυστυχώς, δεν έχω το χρονικό περιθώριο, για να πω περισσότερα.

Λόγω αυτής της στάσεως του ΠΑΣΟΚ, υπήρξε η πλήρης απομόνωση της Ελλάδος και μετά τις τριτοκοσμικές περιπλανήσεις μας, μετά τον εφύαλτη των τριτοκοσμικών καθεστώτων, προτύπων τότε του Παπανδρέου, "καθήσαμε" στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η υπαιτιότης του ΠΑΣΟΚ είναι πολύ μεγάλη, ακριβώς σε αυτό το θέμα, γιατί από το 1981 μέχρι τώρα, που είναι περίπου είκοσι χρόνια, το μέγιστο χρονικό διάστημα, για να μην πω όλο, πλην τριετήμιου χρόνιου του κ. Μητσotάκη ήταν κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ και οι καθυστερήσεις που έχουμε έναντι της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, οφείλονται ακριβώς, στην εγκληματική πολιτική των κυβερνήσεων, ΠΑΣΟΚ, είτε επί Ανδρέα Παπανδρέου είτε επί Σημίτη.

Θλίβομαι πραγματικά, βλέποντας κύριοι συνάδελφοι -κυρίως του ΠΑΣΟΚ- να μιλάτε τώρα όλοι σας, υπέρ της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, χωρίς ίχνος ντροπής -με συγχωρείτε για την έκφραση- έναντι αυτών που λέγατε. Και όσοι δεν μιλάτε χειροκροτείτε αυτούς που ομιλούν, υπέρ της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και δεν θυμάσθε τι λέγατε είτε ως Βουλευτές είτε ως στελέχη του ΠΑΣΟΚ σε όλα τα χωριά του νομού σας ο καθένας, κατά της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Πώς αυτές οι οβιδιακές μεταμορφώσεις;

Προ ολίγου άκουσα τον Υπουργό Εργασίας. Τι ωραία τα έλεγε περί των οφελιμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Τι έλεγε, όμως, προ ετών ο αγαπητός φίλος κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου; Γελάτε, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση, η πραγματικότητα.

Το μέγιστο δυστύχημα, όπως είπα, είναι το ότι το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στη κυβέρνηση αυτό το χρονικό διάστημα και αισθάνθηκα την μεγίστη ντροπή στις 2 Μαΐου του 1998, όταν όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ήθελαν να ενταχθούν στην ΟΝΕ, ενετάχθησαν, πλην της Ελλάδος και αυτό είναι η μεγίστη ντροπή, λόγω της πολιτικής ακριβώς των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, γιατί την Ελλάδα η Ευρωπαϊκή Ένωση την κατέταξε στη δεύτερη κατηγορία.

Είδαμε όλοι προ ημερών τον κύριο Πρωθυπουργό να μιλάει

στο Κιλκίς και στις Σέρρες με μπλέ φόντο, με μπλέ βάση του εδράνου, με μπλε βάθρο. Αυτές είναι οι μεταμορφώσεις του ΠΑΣΟΚ και επίσης τέτοιες μεταμορφώσεις υπάρχουν και στο τραγικό θέμα των ημερών με τον Οτσαλάν και τους Κούρδους.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Οτσαλάν παρεδόθη από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ στους Τούρκους. Αυτή είναι η γενική θέση όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και στην Ελλάδα, αλλά και των εφημερίδων και των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών που είναι προσκείμενοι στο ΠΑΣΟΚ και όλων των διεθνών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Όμως και οι καταλήψεις δεκαεπτά μόνον ελληνικών πρεσβειών, προξενείων κ.λπ. από τους κούρδους αυτό μαρτυρεί.

Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, τι θα υποστεί ο Οτσαλάν στις φυλακές της Τουρκίας και νομίζω ότι θα έχετε τύψεις συνειδήσεως, τουλάχιστον οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτή τη κατάσταση. Οι ερινύες θα σας κυνηγούν. Είναι ντροπή για την Ελλάδα, είναι ντροπή για την δήθεν πολιτισμένη Ευρώπη.

Είστε ικανοποιημένοι, κύριοι συνάδελφοι, από αυτή την κατάσταση; Σχεδόν ίδια μεταχείριση, δεν είχε και ο Ρήγας Φεραίος; Τι ειρωνεία τύχης! Δεν είναι εδώ ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης, που πριν από λίγες ημέρες διοργάνωσε στη Βουλή εκδήλωση για τον Ρήγα Φεραίο. Γιατί την ίδια τύχη, την οποία έχει ο Οτσαλάν με Σημίτη και Πάγκαλο, είχε και ο Ρήγας Φεραίος με τον Μέτερνιχ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κονταξή, σας παρακαλώ. Μ'αυτόν τον τρόπο θα υπάρξουν συνάδελφοι που δεν θα μιλήσουν. Συνεχώς έρχονται εδώ και παρακαλούν να μιλήσουν. Την πρότασή σας θα μπορούσατε να την κάνετε μέσα στα δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ: Ο κ.Πάγκαλος δεν νομίζω να είναι ήσυχος στο υπόλοιπο μέρος της ζωής του. Θα έχει πολλούς φόβους και πιστεύω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από αυτήν την πράξη θα τιμωρηθεί. Την προδοσία πολλοί ηγάπησαν, τον προδότη όμως ουδείς. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρόδωσε τον κουρδικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ.Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ζήτησα για δύο λεπτά το λόγο,για μια σύντομη παρέμβαση, γιατί ειπώθηκε από προηγούμενο ομιλητή,ότι πηγαίνοντας προς την Κυβερνητική Διάσκεψη, υπήρχε μια διακομματική επιτροπή, που ήμασταν όλοι σύμφωνοι. Υπήρχε, όντως, ένα κοινό πόρισμα ορισμένων κομμάτων. Εμείς είχαμε διαφορετική άποψη. Είναι γνωστό ότι είχαμε διαφορετική άποψη και καταθέσαμε διαφορετικό πόρισμα. Αυτό για να μη δημιουργούνται εντυπώσεις. Πιθανά να του διέφυγε του προηγούμενου ομιλητή, αλλά πρέπει να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Ο κ.Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται κάτω από την βαριά σκιά της υποθέσεως Οτσαλάν, μιας υποθέσεως που έθιξε το γόητρο, την υπερηφάνεια και την αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού. Μιας υποθέσεως για την οποία οι ευθύνες της Κυβερνήσεως είναι τεράστιες. Αλλά γι'αυτές θα αναφερθούμε αύριο, στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας.

Είναι, όμως, αν θέλετε, παράδοξο να συζητάμε σήμερα για την Ευρώπη και τα δύο μεγάλα κόμματα να είναι υπέρ της Ευρώπης, όταν η συμπεριφορά και η στάση της Ευρώπης στο κουρδικό θέμα γενικότερα, και στο ειδικότερο του Οτσαλάν, είναι απαράδεκτη. Θα έλεγα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της στο θέμα αυτό στάθηκε κατώτερη των περιστάσεων.

Θα διαφωνήσω με το συνάδελφο κ.Κονταξή και θα διαφωνήσω ριζικά. Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πάγκαλος να εξομοιώνεται με το Μέτερνιχ! Για όνομα του Θεού! Βρίζουμε το Μέτερνιχ εξομοιώνοντάς τον με το Μέτερνιχ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ: Οι εξομοιώσεις ήταν στα αρνητικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και μπαίνω τώρα στο θέμα της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Στην ολιγόλεπτη παρέμβασή του ο κ. Πάγκαλος επέκρινε τον προβληματισμό τον οποίο προέβαλε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Και είπε "δεν περιμένα από εσάς τους διαπρύσιους κήρυκες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να έχετε προβληματισμό". Θα δεχόμουν την κριτική από οποιονδήποτε άλλον. Δεν δεχόμαι την κριτική από τον κ. Πάγκαλο και από το κόμμα του.

Γιατί όλοι θυμόμαστε, όλοι ζούμε σ'αυτόν τον τόπο, όλοι ζήσαμε αυτές τις στιγμές, το πόσο αυτή η παράταξη, η οποία σήμερα βρίσκεται στην Κυβέρνηση της χώρας εναντιώθηκε στην ένταξη της Ελλάδας το 1981, εναντιώθηκε σε όλες τις μεγάλες επιλογές του Κωνσταντίνου Καραμανλή, επιλογές για τις οποίες ο Κωνσταντίνος Καραμανλής αγωνίστηκε με πάθος, συνέπεια και συνέχεια, επιλογές που δικαιώθηκαν ιστορικά.

Λέγαμε τότε ναi στην τότε Ε.Ο.Κ. στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, και θυμόμαστε που αποχωρήσατε από την Αθήνα, διότι δήθεν ήρθε πολύ πρόωρα η κύρωση της Συνθήκης. Δεν ήλθατε καν στη μεγαλειώδη τελετή στο Ζάππειο και κατεβάσατε τους ανθρώπους στο δρόμο λέγοντας, ότι η ένταξή μας στην Ε.Ο.Κ. θα είναι το κύκνειο άσμα των αγροτών.

Είχαμε πει τότε ότι η Ελλάδα ανήκει στο δυτικό κόσμο και μας λειδωρούσατε. Είχατε περιπλανήσεις τριτοκοσμικές. Θυμόμαστε βεβαίως τη συμφωνία και τις συμμαχίες που κάνατε με τους τότε έξι και έρχεσθε σήμερα να είσθε πιο φανατικοί στην ένταξη της Ελλάδος στο δυτικό στρατόπεδο.

Άλλωστε δεν δικαιώθηκε η πολιτική μας εκείνη, όταν κατέρρευσε ολόκληρο το σύστημα του υπαρκτού σοσιαλισμού; Λέγαμε τότε ότι πρέπει να μείνουμε στο ΝΑΤΟ και μας απαντούσατε με το σύνθημα "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο". Σήμερα ο κ. Τσοχατζόπουλος γίνεται ΝΑΤΟϊκότερος και από εμένα ακόμα.

Κύριοι συνάδελφοι, θα δεχόμουν την οποιαδήποτε κριτική, αλλά δεν τη δεχόμαι από σας, διότι ο προβληματισμός που εξέφρασε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας είναι προβληματισμός πανευρωπαϊκός. Όλοι και οι πλέον φιλοευρωπαϊστές εκφράζουν έναν προβληματισμό κατά πόσο η Συνθήκη του Άμστερνταμ ικανοποιεί τις σημερινές ανάγκες.

Θα έλεγα ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ υπήρξε μια ημιτελής συμφωνία. Βεβαίως, επιβεβαίωσε πλήρως τη θεωρία του ποδηλάτου. Διότι έστω και με μικρή ταχύτητα το ποδηλάτο πρέπει να κινείται, γιατί αν παύσει να κινείται τότε ο ποδηλάτης θα πέσει και θα τραυματισθεί, είτε βαρύτερα είτε ελαφρύτερα.

Θα έλεγα επίσης ότι με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ -και γι'αυτό την ψηφίζουμε και γι'αυτό τη στηρίζουμε και γι'αυτό είμαστε θετικά τοποθετημένοι γι'αυτήν- αποτελεί μια βελτίωση. Δεν ικανοποιεί, όμως, πλήρως τις δικές μας απαιτήσεις. Δεν ικανοποιεί το όραμα για το οποίο εργαστήκαμε. Δεν ικανοποιεί αυτό που θέλουν αυτήν τη στιγμή οι ευρωπαϊκοί λαοί. Και είναι αστέιο να επιχειρήσει κανείς να αντικρούσει τους ισχυρισμούς τόσο του Πρωθυπουργού όσο και του εισηγητή της Πλειοψηφίας, ότι έγιναν σημαντικά βήματα στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και στην Πολιτική Ασφάλειας, βήματα. Διότι δεν έγιναν. Αντιθέτως έχουμε μία στασιμότητα επικίνδυνη. Και βεβαίως δεν μπορεί να μιλάμε για Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει τέτοια γιγαντιαία οικονομική ισχύ, χωρίς να έχει πολιτική ισχύ. Διότι τότε θα έχουμε μια οικονομική ένωση χωρίς πολιτικό βάρος.

Θα σας ρωτούσα ευθαρσώς αν είστε ικανοποιημένοι από τη θέση που πήρε η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πρόβλημα της Βοσνίας. Είναι ένα καθαρά ευρωπαϊκό πρόβλημα, ένα πρόβλημα που δημιούργησαν οι Ευρωπαίοι, ένα πρόβλημα που θα μπορούσαν να το λύσουν από την πρώτη στιγμή και στο τέλος κατέληξαν να ζητήσουν την αμερικάνικη παρέμβαση για να λυθεί το πρόβλημα.

Επίσης θα πω και το τελευταίο συμβάν που αναφέρεται στην αμερικανοβρετανική επίθεση στο Ιράκ. Οι υπουργοί Αμύνης του ΝΑΤΟ, οι περισσότεροι των οποίων μετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνεδρίαζαν και έμαθαν από το CCN ότι επίκειται αμερικανοβρετανική επίθεση στο Ιράκ.

Θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι, να πω με αυτά ότι αν δεν αποκτήσουμε Κοινή Εξωτερική Πολιτική ως Ευρωπαίοι και Πολιτική Ασφάλειας, τότε κανείς δεν μας υπολήπτεται, κανείς δεν θα μας λογαριάζει, κανείς δεν μας λαμβάνει υπόψη, όπως συνέβη με τους υπουργούς Αμύνης στην τελευταία αυτή σύνοδο, σχετικά με το Ιράκ που προανέφερα.

Φοβάμαι, όμως, ότι επίτηδες οι Ευρωπαίοι δείχνουν αυτήν την επιφυλακτικότητα, διότι δεν επιθυμούν για λόγους καθαρά δημοσιονομικούς να αναλάβουν το κόστος μιας ευρωπαϊκής αμυντικής πολιτικής. Και έτσι αφήνουν τις ΗΠΑ να καταβάλουν το μεγαλύτερο κόστος. Και είναι φυσικό οι ΗΠΑ καταβάλλοντας το μεγαλύτερο κόστος να έχουν και τον κύριο λόγο για τις οποιασδήποτε πρωτοβουλίες. Έτσι αν δεν θεραπευθεί αυτό το τεράστιο κενό, τότε θα έχουμε έναν ανάπηρο οργανισμό, που βεβαίως δεν θα ανταποκρίνεται στο ρόλο της Ευρώπης, όπως τον επιθυμούμε και όπως τον συνέλαβαν οι οραματιστές της.

Ένα άλλο θέμα το οποίο δεν εθίγη επαρκώς είναι η καθιέρωση της αρχής της ευελιξίας. Γνωρίζετε τι είναι η καθιέρωση της αρχής της ευελιξίας και γνωρίζετε ποιες είναι οι διαδικασίες. Απλώς εγώ εκφράζω το φόβο ότι η εφαρμογή της αρχής της ευελιξίας ενδεχόμενα θα οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση σ' ένα σύστημα διακυβερνητικής οικονομικής συνεργασίας. Το επιθυμούμε; Έχουμε λάβει τα μέτρα μας; Είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν από αυτή την εφαρμογή;

Θέλω ακόμη να θίξω ένα άλλο θέμα, στα λίγα λεπτά που μου απομένουν. Ήδη προγραμματίζονται νέες διευρύνσεις. Μπορούμε να ελπίζουμε ότι αυτές οι νέες διευρύνσεις θα έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα αν δεν προηγηθεί η ανάλογη και απαιτούμενη εμβάθυνση; Είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε σε μια πραγματική πολιτική ένωση που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις της απορροφήσεως και των νέων χωρών που θα προστεθούν;

Αναμφισβήτητο το ευρύ αποτελεί ένα μεγάλο βήμα. Αναμφισβήτητο η ΟΝΕ, στην οποία μόνη η Ελλάς εξ όλων των χωρών, ενώ το επιθυμούσε δεν συμμετείχε στο πρώτο στάδιο της, είναι θετικό βήμα. Μήπως θα πρέπει να περιμένουμε την απορρόφηση των συνεπειών από την ΟΝΕ για να κάνουμε το επόμενο μεγάλο βήμα;

Φοβάμαι, ότι η απουσία από το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, τόσο του Χέλμουτ Κολ, όσο και του Φρανσουά Μιτεράν, έχει ήδη δημιουργήσει τάσεις βραδυπορείας. Και είναι χαρακτηριστική η στάση των Γερμανών χριστιανοδημοκρατών με τις επιφυλάξεις που διέτυπωσαν για την "Ατζέντα του 2000".

Πάντως ευθύς εξ αρχής είπα ότι πρέπει -και χαίρομαι που συμφωνούν σε αυτό το δύο μεγάλα κόμματα- η Συνθήκη του Άμστερνταμ να επικυρωθεί με πλήρη συνείδηση των θετικών στοιχείων, αλλά και των τεραστίων αδυναμιών της. Και πιστεύω ότι πρέπει όλοι μας να εργαστούμε, ώστε η συνεχιζόμενη διαδικασία και τα βήματα που θα επακολουθήσουν να κινηθούν προς τη σωστή κατεύθυνση. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει για μια παρέμβαση πέντε λεπτών ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κοινή είναι η διαπίστωση ότι στις πέντε μέρες συζήτησης για την κύρωση της Σύμβασης του Άμστερνταμ, τα μέλη της Κυβέρνησης εμφανίζονται απρόθυμα να έρθουν και να στηρίξουν την συμφωνία που υπέγραψε η Κυβέρνησή τους.

Αν εξαιρέσετε τον πριν από λίγο ομιλήσαντα Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κανένας άλλος Υπουργός της Κυβέρνησης δεν εμφανίστηκε να στηρίζει τη συμφωνία. Και το σημειώω, διότι για την Αξιωματική Αντιπολίτευση αυτή η απουσία στήριξης από τα μέλη του υπουργικού συμβουλίου, είναι ενδεικτική, δεν θα έλεγα λιποταξίας από την στήριξη της συμφωνίας, πάντως όμως δεν μπορεί να μην επισημανθεί μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Και βεβαίως η συνέχιση της συζήτησης γίνεται, κύριε Πρόεδρε, με τη συνέχεια των αποκαλύψεων γύρω από τα αποτελέσματα των τραγικών χειρισμών της Κυβέρνησης γύρω από την υπόθεση Οτσαλάν, που κατερράκωσαν και την τιμή και την αξιοπρέπεια της πατρίδος μας. Πρέπει δε να σας σημειώσω, ότι οργή και

αγανάκτηση είναι τα συναισθήματα που έχει ολόκληρος ο ελληνικός λαός μπροστά σ' αυτήν την τραγωδία που έγινε με ευθύνες της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού και του Υπουργού των Εξωτερικών. Και βεβαίως με την γνωστή πρακτική της Κυβέρνησης ουδείς εμφανίζεται να αναλάβει τις τρομακτικές ευθύνες από τις βαρύτατες κατηγορίες που έχει και η Κυβέρνηση και ο Υπουργός των Εξωτερικών.

Θέλω όμως -και αυτός είναι ο λόγος που πήρα το λόγο για να μιλήσω, κύριε Πρόεδρε- να πω ότι -μετά τη χλωμή τοποθέτηση που έκανε ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του σε ό,τι αφορά την πορεία ένταξης της Κύπρου και μετά από τη διαπίστωση ότι, ενώ εμφανίζονται τα μέλη της Κυβέρνησης ως ευρωπαϊστές, δεν μπορούν να συνεννοηθούν ούτε με τους Αφρικανούς- έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις και αμφιβολίες γι' αυτήν την πορεία. Και γι' αυτό απευθύνουμε αυστηρή προειδοποίηση στην Κυβέρνηση για όσα θα ακολουθήσουν. Και το κάνουμε, πρώτον, διότι δεν θα πρέπει να προχωρήσει σε σοβαρές πολιτικές παραχωρήσεις η Κυβέρνηση, για να επιτύχει πολιτικά την ένταξη και να την εκμεταλλευτεί στην ΟΝΕ και να μετακυλήσει σοβαρά εθνικά προβλήματα στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που έρχεται.

Και επίσης, κύριε Πρόεδρε, όπως και στην περίπτωση των Σ.300, εξαιτίας της ανεπαρκούς προετοιμασίας της Κυβέρνησης, της έλλειψης ολοκληρωμένης στρατηγικής και σωρείας λαθών, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ναρκοθετηθεί η διαδικασία ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να καταστεί όμηρος πολιτικών λύσεων και μάλιστα στην πορεία του κυπριακού με συνομοσπονδιακές λύσεις και κυρίως με όρους της Τουρκίας.

Παράλληλα, όμως, αναπτύσσεται και η σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία, χωρίς αντίστοιχη πρόοδο των όρων του Λουξεμβούργου. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η Νέα Δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενη στην Κυβέρνηση, την καλεί τουλάχιστον για όσο χρονικό διάστημα θα κυβερνά ακόμα και έγκαιρα, να κάνει σαφές ότι δεν θα συναινέσει σε οποιαδήποτε αποσύνδεση της κυπριακής ένταξης, από εκείνη των άλλων υποψηφίων κρατών μέσω της επιβολής προσθέτων όρων και κάθε είδους αδικαιολόγητων καθυστερήσεων της ενταξιακής διαδικασίας. Και συγχρόνως η Αξιωματική Αντιπολίτευση καλεί όλα τα κόμματα και τον Πρόεδρο της Βουλής να αναλάβουν σαφείς πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση, που μόλις πριν από λίγο επεσήμανα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ζήτησε το λόγο ο κ. Κρανιδιώτης για δευτερολογία.

Ορίστε, κύριε Κρανιδιώτη, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω από το τελευταίο.

Ο κ. Σιούφας είπε για τους κινδύνους που ενέχει η ενδεχόμενη υποχώρηση σε θέματα εθνικά χάριν της ΟΝΕ.

Θέλω να επαναλάβω ότι η Κυβέρνηση μένει σταθερή στους στόχους της, που είναι ηπροάσπιση των εθνικών συμφερόντων της χώρας και η ένταξη στην ΟΝΕ.

Και επειδή αναφερθήκατε στο θέμα της Κύπρου, θέλω να θυμίσω ότι είναι αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ξεκίνησε -με τη διαπλοκή που έκανε με τις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης- Τουρκίας- την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μην ξεχνάτε τη Λισσαβόνα και το Δουβλίνο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι, δεν υπήρχε καμία νέα αναφορά τότε σ'αυτά τα ζητήματα. Και επειδή έγινε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Το Δουβλίνο υπήρχε, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Το Δουβλίνο επανέλαβε απόφαση, η οποία είχε παρθεί τον Απρίλιο του 1988. Δεν προσέθεσε τίποτε καινούριο.

Λοιπόν, η απόφαση αυτή για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Κύπρο ξεκίνησε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας και οριστικοποιήθηκε με την απόφαση για την ημερομηνία έναρξης των διαπραγματεύσεων το Μάρτιο του 1995, ύστερα από σκληρές πράγματι διαπραγματεύσεις, τις οποίες έκανε η ελληνική Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και χαιρόμαι διότι σ'αυτήν την πολιτική υπάρχει αυτήν τη στιγμή γενικότερη και ευρύτερη συναίνεση όλου του πολιτικού κόσμου της χώρας και εδώ και στην Κύπρο. Άρα, η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν πρόκειται να υποχωρήσει από τα θέματα αυτά, αλλά αντίθετα θα συνεχίσει με ένταση να αγωνίζεται για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι πιστεύει ότι η προοπτική αυτή είναι η προοπτική που διασφαλίζει τα συμφέροντα του κυπριακού ελληνισμού. Και δεν πρόκειται βεβαίως, χάριν της ένταξης, να θυσιάσει τις βασικές αρχές που πρέπει να αποτελέσουν τη θεμελιώδη βάση για τη λύση του κυπριακού και που αυτές περιλαμβάνονται στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και τις Συμφωνίες Κορυφής του '77 και του '79.

Με την ευκαιρία, όμως, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ εν ολίγοις στο θέμα της Συνθήκης του Άμστερνταμ και ενδεχομένως να απαντήσω σε κάποια από τα ζητήματα που τέθηκαν εδώ στο Κοινοβούλιο. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένας σταθμός σε μία πορεία ενίσχυσης της Ευρώπης. Είναι ένα εγχείρημα το οποίο ιστορικά πέτυχε. Ξεκίνησε τη δεκαετία του '50 και αποτελεί υλοποίηση ιδεών και οραμάτων, γενεών και γενεών Ευρωπαίων.

Πέτυχε αυτό το πείραμα να αποφευχθούν πόλεμοι. Πέτυχε αυτό το πείραμα να βοηθήσει την ανάπτυξη της Ευρώπης και να αντιμετωπίσει τα κοινωνικά, οικονομικά, οικολογικά και άλλα προβλήματα των ευρωπαϊκών λαών.

Η ώθηση για την Ενωμένη Ευρώπη γίνεται σήμερα πολύ πιο έντονη μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου. Πράγματι, δημιουργείται ένας χώρος ασφάλειας, ένας χώρος οικονομικής ανάπτυξης και προόδου για τα κράτη-μέλη και γι'αυτό, μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, όλες οι χώρες που ανήκαν στον πρώην ανατολικό συνασπισμό επιδιώκουν και επιθυμούν να γίνουν μέλη αυτής της Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία δυνατή οντότητα στο νέο διεθνές σύστημα και πράγματι αποτελεί μία απάντηση στις προκλήσεις αλλά και στα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης. Η συμμετοχή, λοιπόν, της χώρας μας μέσα σε αυτήν την Ένωση είναι μία εγγύηση για το μέλλον.

Στη διάρκεια, όμως, της συζήτησης που διεξήχθη -και πράγματι πρέπει να ομολογήσω ότι διεξήχθη σε υψηλό επίπεδο- διατυπώθηκαν κάποιες κριτικές και κάποιες διαμαρτυρίες, γιατί η Ευρώπη δεν είναι όσο δυνατή θα θέλαμε. Πράγματι, η Ευρώπη δεν είναι όσο δυνατή θα επιθυμούσαμε. Και αυτό δεν οφείλεται βεβαίως σε λάθη τα οποία έχουμε κάνει εμείς. Αντίθετα, εμείς έχουμε αγωνισθεί -και ίσως περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα- να ενδυναμώσουμε αυτήν την Ένωση, να ενδυναμώσουμε τις αρμοδιότητές της, να ενδυναμώσουμε το διεθνές της ρόλο.

Η πρόοδος, όμως, της Ευρώπης είναι μια σειρά από σταθμούς οι οποίοι επιτυγχάνονται μέσα από ένα συμβιβασμό. Ήμασταν έξι χώρες, παλαιότερα, εννέα μετά, αυτή τη στιγμή δεκαπέντε και η προοπτική είναι ότι θα γίνουμε σύντομα είκοσι πέντε χώρες. Όπως αντιλαμβάνεσθε, ο συμβιβασμός αυτός γίνεται όλο και πιο δύσκολος. Η Ελλάδα, όμως, έχει αγωνισθεί και έχει πετύχει σημαντικά κέρδη σε όλες τις διαπραγματεύσεις που έγιναν και πρόσφατα στο Άμστερνταμ, αλλά και σε όλες τις συζητήσεις οι οποίες διεξάγονται για τα ευρωπαϊκά θέματα.

Αναφέρθηκα και στην ομιλία που είχα κάνει πριν από μερικές μέρες, στην έναρξη αυτής της συζήτησης, στα επιτεύγματα του Άμστερνταμ και που ακριβώς η Κυβέρνηση με τη διαπραγμάτευση της κατόρθωσε να πετύχει συγκεκριμένα αποτελέσματα. Και είχα αναφέρει τότε το κοινωνικό κεφάλαιο, τα θέματα της απασχόλησης, την ΚΕΠΑ. Ενισχύθηκε η ΚΕΠΑ. Μερικοί υποτιμούν την αρχή των συνόρων η οποία μπήκε σαν μία αρχή, με δική μας πρωτοβουλία, για την ενίσχυση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής. Δεν πρέπει να υποτιμούμε αυτήν την αρχή. Βεβαίως, δεν σημαίνει ότι ξαφνικά η

Ευρώπη θα προστατεύει τα σύνορά μας. Είναι, όμως, μία αρχή υποχρεωτική την οποία είναι αναγκασμένες οι χώρες στη διαμόρφωση της Κοινής Εξωτερικής τους πολιτικής να τη λαμβάνουν υπόψη. Εμείς θα επεξεργασθούμε περαιτέρω την αρχή αυτή, ώστε να διαμορφωθούν συγκεκριμένες πολιτικές που θα στηρίζονται πάνω στις αρχές της αλληλεγγύης, της προστασίας της ακεραιότητας, της προστασίας των συνόρων.

Πρωθώσαμε βεβαίως και μία σειρά από άλλα ζητήματα. Προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που είναι το αντιπροσωπευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά πρωθώσαμε και το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων.

Εν πάση περιπτώσει, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία -όλοι το έχουν παραδεχθεί αυτό- ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι καλύτερη από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, είναι ένα θετικό βήμα και ασφαλώς θα υπάρξουν και άλλα θετικά βήματα- είναι ένας σταθμός σε μία πορεία την οποία εμείς στηρίζουμε και στην οποία συμμετέχουμε ενεργά.

Υπάρχει αυτήν τη στιγμή μια αντζέντα, μια ημερήσια διάταξη για το μέλλον. Γιατί ήδη το Άμστερνταμ είναι παρελθόν. Υπάρχουν νέα ζητήματα, νέες προκλήσεις, νέα προβλήματα. Και πάνω σε αυτά, έχουμε αναπτύξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική. Μια στρατηγική για την Ευρώπη, για το ρόλο, για το περιεχόμενο της Ευρώπης στο μέλλον.

Υποστηρίζουμε την πολιτική ένωση, γιατί πιστεύουμε ότι πράγματι η Ευρώπη πρέπει να αναπτυχθεί σε μια πολιτική ένωση, με τη δική της ασφάλεια, με τη δική της Κοινή Εξωτερική Πολιτική.

Διαμορφώνουμε ήδη -και θα ολοκληρώσουμε σύντομα- θέσεις για τα θέματα της ασφάλειας και θα τα υποβάλουμε σε αυτήν τη συζήτηση που έχει ξεκινήσει.

Πρόκειται σύντομα να συζητηθούν πάλι ζητήματα, τα οποία έμειναν έξω από το Άμστερνταμ. Θέματα, που σχετίζονται κυρίως με θεσμικά ζητήματα: Στάθμιση ψήφων, θέματα που έχουν να κάνουν με τον αριθμό των επιτρόπων. Ενδεχομένως, να υπάρξει νέα διακυβερνητική. Εμείς υποστηρίζουμε ότι αυτή η διακυβερνητική δεν πρέπει να περιοριστεί μόνον σε αυτά τα ζητήματα, αλλά θα πρέπει να επεκταθεί και σε νέα ζητήματα. Ζητήματα, που έχουν να κάνουν με πολιτική. Ζητήματα, που έχουν να κάνουν με θέματα εξωτερικής πολιτικής. Ζητήματα, που έχουν να κάνουν με την άμυνα και την ασφάλεια της Ευρώπης.

Υποστηρίζουμε τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βέβαια, γιατί υποψήφια είναι η Κύπρος γιατί πιστεύουμε ότι είναι μία σημαντική στρατηγική επιλογή η ένταξη της Κύπρου, αλλά και γιατί πιστεύουμε ότι, με τη διεύρυνση, ενισχύεται ο πολιτικός ρόλος της Ευρώπης. Και θέλουμε αυτή η Ευρώπη να αγκαλιάσει και τα Βαλκάνια κάποια στιγμή.

Επιμένουμε στην κοινωνική διάσταση της Ευρώπης και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θέλουμε παρεμβατικές πολιτικές και όχι να κυριαρχήσει η αγορά στη μελλοντική Ευρώπη που οικοδομούμε.

Συζητούμε αυτήν τη στιγμή τα θέματα της "Αντζέντας 2000". Είναι σκληρή η διαπραγμάτευση εκεί. Επιμένουμε να διατηρηθεί το ύψος του προϋπολογισμού, έτσι ώστε να μπορέσει να χρηματοδοτήσει τις πολιτικές που επιδιώκουμε και να χρηματοδοτηθεί επίσης και η διεύρυνση. Επιμένουμε στα θέματα των διαρθρωτικών ταμείων και στη διατήρηση της κοινής αγροτικής πολιτικής. Και θα επιμένουμε μέχρι τέλους σε αυτές τις θέσεις, ώστε να εξυπηρετηθούν, στον καλύτερο δυνατό βαθμό, τα συμφέροντα της χώρας μας.

Η Ελλάδα, λοιπόν, έχει και στρατηγική και πρόγραμμα.

Η σίγουρη ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση τον επόμενο χρόνο, αποτελεί πράγματι το επιστέγασμα μιας σοβαρής πορείας που έχουμε ξεκινήσει, για να κατοχυρώσουμε τα συμφέροντα της χώρας μας.

Το Άμστερνταμ είναι ένας θετικός σταθμός. Έχει αδυναμίες. Θα προσπαθήσουμε, κατά την εφαρμογή του, να τις βελτιώ-

σουμε. Όμως και στις επόμενες διαπραγματεύσεις που θα ακολουθήσουν, θα προσπαθήσουμε να τις βελτιώσουμε. Ο σταθμός αυτός είναι, όπως είπα, αποτέλεσμα σκληρής διαπραγματεύσεως. Είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού. Και πράγματι, οι διαπραγματεύσεις για μικρότερες χώρες, όπως είναι η δική μας, είναι πολύ πιο σκληρές και επίπονες. Και η Κυβέρνηση διαπραγματεύθηκε. Και το αποτέλεσμα πιστεύω ότι είναι θετικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Εάν θέλετε, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε ένα λεπτό, για να τελειώσω με μία αναφορά στο θέμα του Οσαλάν, γιατί πολλοί αναφέρθηκαν σε αυτό το πολύ δυσάρεστο γεγονός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ. Άλλωστε, για δευτερολογία δικαιούσθε δεκαπέντε λεπτά. Είπαμε, μήπως εξοικονομήσουμε χρόνο από εσάς.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Νόμιζα ότι θα μου αρκούσε μικρότερος χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, δικαιούσθε αυτόν το χρόνο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όλοι λυτούμαστε βεβαίως για τις εξελίξεις. Εκείνο που θέλω πράγματι να τονίσω, είναι ότι η ελληνική Κυβέρνηση προσπάθησε. Και απέδειξε, νομίζω, την αλληλεγγύη της προς τον αγώνα του κουρδικού λαού.

Είναι άδικο αν επιρρίπτονται ευθύνες, όταν εμείς είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη, η οποία από χρόνια και τόσες φορές, επανειλημμένα έχουμε θέσει το θέμα και έχουμε υποστηρίξει τον αγώνα του κουρδικού λαού. Αυτό, πραγματικά, δεν πρέπει να ξεχνιέται. Και αυτή θα είναι και η πορεία που θα ακολουθήσουμε και στο μέλλον.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, ηπιότερους τόνους στο ζήτημα, όχι βαριές λέξεις και εκφράσεις, που δεν βοηθούν το επίπεδο της συζήτησης και το περιεχόμενο του θέματος το οποίο συζητούμε.

Γιατί, πραγματικά, κανένας δεν μονοπωλεί εδώ ούτε την ευαισθησία, ούτε τον πατριωτισμό. Όλοι είμαστε το ίδιο ευαίσθητοι, το ίδιο πατριώτες.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Εσείς που ξέρετε λεπτομέρειες, ενημερώστε μας, όχι γενικότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ.Ιντζές έχει το λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Πρέπει να παρέμβετε και εσείς, κύριε Πρόεδρε. Δικαιούμαστε μία ενημέρωση εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαφίλιππου, μην θορυβείτε.

Ορίστε, κύριε Ιντζέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές της δεκαετίας του 1990 είχαν επικρατήσει οι αρχές και οι ιδεολογίες του νεοφιλελευθερισμού. Απότοκο αυτής της επικράτησης, μαζί με την κατάρρευση των σοβιετικών καθεστώτων στην Κεντρική, Νοτιοανατολική και Ανατολική Ευρώπη, ήταν η ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Με την εφαρμογή της Συνθήκης του Μάαστριχτ -ιδιαίτερα για την επίτευξη των πέντε στόχων και το ευρώ- είχαμε σαν αποτέλεσμα είκοσι εκατομμύρια ανέργους στην Ευρώπη και πενήντα εκατομμύρια να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Για πρώτη φορά στην Ευρώπη οργανώθηκαν κινήματα ανέργων. Στην Ελλάδα είναι οξύτατο το θέμα της ανεργίας και το αγροτικό πρόβλημα, το οποίο θα είναι πρόβλημα δεκαετίας στην Ελλάδα, γιατί θα είναι ο τομέας εκείνος της οικονομίας που θα τροφοδοτεί την ανεργία, εφόσον στόχος είναι το 20% περίπου του πληθυσμού που ασχολείται στο γεωργικό τομέα να μειωθεί γύρω στο 6%-8%.

Εξαιτίας αυτών των αποτελεσμάτων και εξαιτίας της δυσμενούς τροπής της κοινής γνώμης σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έσπευσε το διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αρχίσει τη διακυβερνητική για την αναθεώρηση της Συνθήκης του

Μάαστριχτ.

Θα αναφέρω ορισμένα στοιχεία από μία γνωστή εταιρεία που κάνει δημοσκοπήσεις σε πανευρωπαϊκό επίπεδο την "Grand Torn Done" η οποία και στην Ελλάδα δημιουργεί τέτοιου είδους δημοσκοπήσεις και είναι η "ΕΥΘΥΜΟΣ Α.Ε." για την Ελλάδα. Λέει λοιπόν, ότι στη Γαλλία το 1998 αυτοί που ήσαν υπέρ του ευρώ ανήρχοντο στο 21%, και το 1999 κατήλθαν στο 11%. Στη Γερμανία έχει κατέλθει στο 11% και στην Αυστρία από το 39% στο 31%.

Αναφέρω ορισμένα νούμερα εν συντομία για να δείτε την πτωτική τάση των ευρωπαίων πολιτών έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως σήμερα οδεύει, που είναι μία Ευρωπαϊκή Ένωση κεφαλαίου. Το ίδιο αναφέρεται και σε σχέση με το τι αναμένουν από την κυκλοφορία του ευρώ, ως προς τον ανταγωνισμό πάντα σε σχέση με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Το 50% περιμένει ότι θα αυξηθεί ο ανταγωνισμός. Το 15% ότι θα μειωθεί και το 14% είναι ουδέτερο.

Αυτά τα στοιχεία είναι μερικά από αυτά που ελήφθησαν υπόψη για να έρθει η διακυβερνητική επιτροπή να αναθεωρήσει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και να βάλει ορισμένα φιασίδια, να μιλήσει για κοινωνική πολιτική ή μάλλον για πολιτική απασχόλησης γιατί αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Μέχρι τώρα η Συνθήκη του Μάαστριχτ αφορούσε κατ'εξοχήν θέματα κεφαλαίου τραπεζιτικού, βιομηχανικού και χρηματοπιστωτικού γενικότερα. Επειδή άρχισαν οι λαοί να αντιλαμβάνονται τι τους περιμένει, ήρθαν να κάνουν ορισμένες προσθήκες με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, απολύτως διακηρυκτικού χαρακτήρα.

Δεν προβλέπονται κονδύλια για να επιτευχθεί η μείωση της ανεργίας και η αύξηση της απασχόλησης. Δεν υπάρχει Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας. Απόδειξη ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να εφαρμόσει διεθνή συνθήκη. Αναφέρω στο δικαίωμα από τη συνθήκη της θάλασσας, για να επεκτείνει τα θαλάσσια σύνορά της την αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα μίλια, για παράδειγμα.

Τρανή απόδειξη είναι ότι οι χώρες που μετέχουν ως μόνιμα μέλη στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, κάθε μια ασκεί δική της πολιτική. Εδώ είναι η αντίφαση. Ενώ διακηρύσσουμε ότι πρέπει να έχουμε και θα προσπαθήσουμε να έχουμε Κοινή Εξωτερική Πολιτική, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα ίδια κράτη-μέλη -μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ- δεν δεσμεύονται από τη διακήρυξη της Συνθήκης του Άμστερνταμ και κάθε μία έχει δική της πολιτική. Αυτό το λέω, για να αποδείξω στον ελληνικό λαό και στη Βουλή, ότι είναι μόνο διακηρυκτικού χαρακτήρα, ούτε προβλέπονται συγκεκριμένα όργανα.

Επειδή υπάρχει μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα, τρανό παράδειγμα είναι ο τρόπος λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Για πρώτη φορά μία υπηρεσία νομισματική είναι εκτός πολιτικού ελέγχου. Πού υπάρχει η δημοκρατική νομιμότητα, η λαϊκή νομιμότητα αυτής της υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, από πού αντλεί την εξουσία να ορίζει πολιτική, που έχει άμεσο αντίκτυπο στο βιοτικό επίπεδο του λαού; Πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν δεν υπάρχει κοινή δημοσιονομική πολιτική και την πολιτική τιμών, που σημαίνει όχι μόνο τιμές στα προϊόντα, αλλά και στην εργασία, διότι και η αμοιβή της εργασίας είναι τιμή, προσδιορίζεται από μία αρχή, που δεν έχει καμία απολύτως δημοκρατική νομιμότητα.

Αυτό το δημοκρατικό έλλειμμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει σε πολύ μεγάλο βαθμό και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για παράδειγμα, στην Ελλάδα για δεύτερη φορά δεν τολμά η σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως και η χθεσινή της Νέας Δημοκρατίας, τέτοιου είδους συμβάσεις να τις θέσουν ενώπιον της κρίσης του ελληνικού λαού, δηλαδή, να κάνουν δημοψήφισμα.

Από τη μία διακηρύσσουν ότι θέλουν μία Ευρώπη των λαών και των πολιτών, που να μετέχουν, να συμμετέχουν στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, και από την άλλη τους Ευρωπαίους πολίτες, τον ελληνικό λαό, τους λαούς των κρατών-μελών τους αφήνουν παρατηρητές εκ του μακρόθεν. Εδώ τυχαία

υπάρχει μια πλειοψηφία, που θα επικυρώσει τη Συνθήκη βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 2, ενώ γνωρίζει ότι στη Γαλλία τέτοιος συσχετισμός κοινοτικών δυνάμεων υπήρχε το 1994, αν δεν με απατά η μνήμη, αλλά όταν πήγαν σε δημοψήφισμα, μόνο 49% με 51% ήταν η πλειοψηφία.

Αυτό σημαίνει ότι η λαϊκή πλειοψηφία και βούληση είχε ανατρέψει τους συσχετισμούς που υπήρχαν στη Βουλή και εκεί και συντηρητικά και σοσιαλιστικά κόμματα είχαν διχοτομηθεί υπέρ ή κατά της Συνθήκης του Μάαστριχτ, κάτι που δεν τολμά να κάνει η παρούσα Κυβέρνηση, διότι γνωρίζει ότι ο λαός δεν συμφωνεί με αυτά που λέει. Γιατί όταν εκλέγονται Βουλές δεν αναφέρονται σε συγκεκριμένο θέμα της πορείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά κυριαρχούν άλλα προβλήματα και ιδιαίτερα τα εσωτερικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτός είναι ο λόγος που φοβάται η Κυβέρνηση το δημοψήφισμα. Υπάρχει μια λαοφοβία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1890 -πριν εκατό χρόνια- είχε μια εξωτερική πολιτική, τη λεγόμενη πολιτική της "άψογης στάσης". Η άψογη στάση της Ελλάδας οδήγησε στο τραγικό 1897, σ'εκείνη την τρομερή ήττα της Ελλάδας. Η σημερινή Κυβέρνηση ακολουθεί την ίδια άψογη στάση έναντι της Τουρκίας, αλλά δεν έχει αντιληφθεί ότι η Ελλάδα έχει φινλανδοποιηθεί. Υπάρχει αυτός ο διπλωματικός όρος όταν μια χώρα εξαρτά την τακτική της από μια άλλη, από τη Σοβιετική Ένωση. Σήμερα η Ελλάδα, έχει τουρκοποιηθεί, ως προς την εξωτερική της πολιτική. Παράδειγμα και τα S-300 και τα Ίμια και η Μαδρίτη και η παράδοση -δυστυχώς ντρέπομαι και ως Έλληνας πολίτης και πολύ περισσότερο ως εκπρόσωπος του λαού στη Βουλή- ενός αγωνιστή για την ελευθερία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Τελειώνω, μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Τι μισό λεπτό; Οι συνάδελφοι πιέζουν για να μιλήσουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Μου θυμίζει τις αρχές του 19ου αιώνα, όπως παρεδόθη στις τουρκικές αρχές από τις αυστριακές ο Ρήγας Φεραίος. Τότε όμως, υπήρχε η πενταπλή συμμαχία. Σήμερα, οι υποκριτές της Ευρώπης και η Κυβέρνηση, ενώ μιλούν για δημοκρατία και για ανθρώπινα δικαιώματα και για λαϊκή συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, ακολουθούν την ίδια πολιτική των αρχών του περασμένου αιώνα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θα καταψηφίσουμε τη Συνθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Παπαζώη έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ (Υπουργός Αιγαίου): Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε και σήμερα την επικύρωση της νέας Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτω από το βαρύ κλίμα της απαγωγής του Οτσαλάν στην Τουρκία. Αναρωτιόμαστε όλοι γιατί ισχυρές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτής που θέλουμε να οικοδομήσουμε μέσα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, υπέκυψαν στους εκβιασμούς της Τουρκίας, αρνούμενες να δώσουν πολιτικό άσυλο στον Οτσαλάν.

Το κοινό αίσθημα των Ευρωπαίων για την στάση αυτή, εκφράζεται σήμερα με την φράση "ντροπή χωρίς σύνορα" που υπάρχει σε ευρωπαϊκό πρωτοσέλιδο.

Η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα που παρά το γεγονός ότι είχε καταστήσει εξ αρχής σαφές, ότι η χορήγηση ασύλου στον Οτσαλάν δεν ήταν προς όφελος ούτε του κοινού ζητήματος ούτε και των εθνικών μας συμφερόντων, δέχθηκε την ύστατη στιγμή και αφού όλες οι πόρτες είχαν κλείσει, να διευκολύνει την εξεύρεση ασύλου για τον Κούρδο ηγέτη.

Η ατυχής κατάληξη της υπόθεσης Οτσαλάν, δεν μπορεί να μας κάνει να ξεχνάμε αυτό το γεγονός και να καταλογίζουμε ευθύνες στην Ελλάδα, επειδή ένας άνθρωπος, διωγμένος από παντού, κυριολεκτικά ιπτάμενος πάνω από την Ευρώπη χωρίς τόπο να πατήσει στη γη, κατέληξε χωρίς ευθύνες της χώρας μας, σε τουρκικές φυλακές.

Άλλωστε, είναι πάγια και σταθερή η θέση μας για τη διεθνοποίηση του κοινού ζητήματος και την προβολή της πολιτικής του διάστασης σε διεθνές επίπεδο.

Είναι θλιβερό και συγχρόνως επικίνδυνο για καθαρά αντιπολιτευτικούς λόγους να τροφοδοτούνται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης από δηλώσεις διαφόρων που επιδιόδοι σε πλειοδοσία πατριωτισμού δεν παίρνουν υπόψη τους την εξαιρετικά λεπτή και περίπλοκη θέση της Ελλάδας σ' αυτήν την υπόθεση. Είναι ακόμη περισσότερο επικίνδυνο, όταν στην χορεία αυτών των τιμητών της ελληνικής Κυβέρνησης συγκαταλέγονται εκείνοι οι οποίοι ως ιδιώτες ενεπλάκησαν στην υπόθεση Οτσαλάν και αναμίχθηκαν με ερασιτεχνικό τρόπο σε σοβαρά ζητήματα εξωτερικής πολιτικής που επηρεάζουν με άμεσο τρόπο ζωτικά εθνικά μας συμφέροντα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Με τους οποίους, όμως, συνεργάστηκε η Κυβέρνηση.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ (Υπουργός Αιγαίου): Φαντάζομαι, ότι θα μας τα πει ο Υπουργός Εξωτερικών. Ακούσατε πολλά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και νομίζω ότι εκτιμήσατε όλοι τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκαν ορισμένα θέματα. Παρά τις ανησυχίες μας και τον προβληματισμό μας για τη στάση της Ευρώπης σε θέματα όπως η υπόθεση Οτσαλάν και το κοινού ζήτημα, αλλά και άλλα θέματα που αφορούν εξωτερική πολιτική, είναι προς το συμφέρον της χώρας μας να επενδύσουμε στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι θετική προς αυτήν την κατεύθυνση. Είναι συμφέρουσα για την Ελλάδα.

Θα προσπαθήσω να αναφέρω ορισμένα οφέλη για τη χώρα μας σε ένα περιορισμένο αριθμό θεμάτων που νομίζω, ότι δικαιολογούν την επικύρωσή της από την ελληνική Βουλή. Είναι γνωστό ότι στο κέντρο των στόχων της ελληνικής Κυβέρνησης υπήρξε το αίτημα για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με συμμάχους μας άλλες χώρες-μέλη πετύχαμε ένα νέο κεφάλαιο για την απασχόληση να μπει στη Συνθήκη για πρώτη φορά. Ένα κεφάλαιο που παρέχει τη δυνατότητα για συντονισμένη δράση για τα δεκαοκτώ εκατομμύρια ανέργων της Ένωσης να μεριμνά με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση κρίσιμων θεμάτων όπως η ανεργία στους νέους.

Ένα δεύτερο σημαντικό κεφάλαιο, είναι ο σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας και των εξωτερικών συνόρων. Η αναφορά που εισήχθη με την επιμονή της ελληνικής κυβέρνησης σχετικά με την εδαφική ακεραιότητα της Ευρώπης, δημιουργεί έννομο δικαίωμα. Το θέμα των εξωτερικών συνόρων είναι ένα από τα σημαντικότερα για τη χώρα μας. Είναι προφανές ότι η αναγνώριση του Αιγαίου ως εξωτερικού συνόρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με τις αρχές και τους κανόνες που υιοθετήθηκαν για τα εξωτερικά σύνορα και την ακεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενισχύουν σημαντικά την ανάπτυξη στα νησιά. Αυτό γιατί τα νησιά χρειάζονται καθεστώς ασφάλειας για να διατηρήσουν τον πληθυσμό τους, ώστε να προσελκύσουν επενδύσεις και τουρισμό.

Οι ελληνικές προτάσεις για την ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας και του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συμπεριελήφθησαν στο κείμενο της Συνθήκης που προβλέπει μια απλούστερη και ευρύτερη διαδικασία συναπόφασης και επεκτείνει το ρόλο και τη σημασία της Επιτροπής Περιφερειών.

Η επικύρωση της Συνθήκης συνδέεται άμεσα και με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποτελεί για την Ελλάδα πολιτική προτεραιότητα όσον αφορά την ένταξη της Κύπρου.

Άφησα για το τέλος το μεγάλο ζήτημα της ειδικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τις νησιωτικές περιοχές, περιοχές που σύμφωνα με τη νέα Συνθήκη θεωρούνται ως περιοχές εφαρμογής ειδικών μέτρων και ευνοϊκών ρυθμίσεων. Θέλω να επισημάνω ότι το νέο άρθρο 158, το πρώην 130 της Συνθήκης και η σχετική δήλωση για τις νησιωτικές περιοχές της Κοινότητας, αναγνωρίζουν ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι δομικές αδυναμίες τους και να υπάρξουν ειδικά μέτρα προς όφελος των νησιών. Αυτό αποτελεί μια μεγάλη επιτυχία της ελληνικής Κυβέρνησης που πρωτοστά-

ησε στις διαπραγματεύσεις γι' αυτό το θέμα. Επιτρέψτε μου να σας διαβάσω αυτούσια τη σχετική δήλωση: "Η Διάσκεψη αναγνωρίζει ότι οι νησιωτικές περιοχές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα, οφειλόμενα στο νησιωτικό τους χαρακτήρα, τα οποία επειδή είναι μόνιμα εμποδίζουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.

Η Διάσκεψη αναγνωρίζει αντιστοίχως ότι η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να λάβει υπόψη τα προβλήματα αυτά και ότι εφόσον υπάρχει ανάγκη μπορούν να ληφθούν ειδικά μέτρα υπέρ των περιοχών αυτών για την καλύτερη και ισότιμη ένταξή τους στην εσωτερική αγορά".

Είναι φανερό ότι γίνεται εδώ πράξη η πρωτοβουλία που είχε ο Ανδρέας Παπανδρέου στην Σύνοδο Κορυφής της Ρόδου το 1988 για το Αιγαίο, που επεκτάθηκε τότε στις ιδιαίτερα απομακρυσμένες νησιωτικές περιοχές, άλλων ευρωπαϊκών χωρών και η οποία όμως δεν βρήκε καμία συνέχεια στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, γεγονός που έκανε να χάσουμε για τα νησιά του Αιγαίου ένα πολύ σημαντικό χρονικό διάστημα.

Θα ήθελα, όμως, εδώ να διευκρινίσω ότι η συμπερίληψη των προτάσεων αυτών στη νέα Συνθήκη δεν σημαίνει και αυτόματη επίλυση των προβλημάτων των νησιών. Ανάμεσα στην αναφορά τους στη Συνθήκη και στην υλοποίησή τους πρέπει να κτίσουμε με πολύ συστηματική συμμετοχή μας μια ειδική πολιτική για τα νησιά. Γι' αυτό το Υπουργείο Αιγαίου σε στενή συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, αρμόδιο γι' αυτό το θέμα, συγκρότησε διυπουργική επιτροπή με την επιστημονική υποστήριξη του Πανεπιστημίου Αιγαίου και εξετάζουμε όλες τις πολιτικές, τα μέτρα, τα προγράμματα, τις νομοθετικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις τους στα νησιά. Ο στόχος μας είναι να προλαμβάνουμε από το στάδιο των πρώτων αναγνώσεων και διαπραγματεύσεων δράσεις ή αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις στα νησιά.

Παράλληλα καταρτίζουμε το πρόγραμμα για τα νησιά ως εξειδίκευση της σχετικής νομικής βάσης που αποκτήσαμε στη Συνθήκη και προβάλλουμε τις θέσεις μας διά μέσου του ΥΠΕΞ για τα νησιά, στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων για την αναθεώρηση του Κανονισμού για τα διαρθρωτικά ταμεία.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν είναι τέλεια. Η πρόοδος σε ορισμένους τομείς δεν ήταν ικανοποιητική, ενώ σε μερικούς άλλους τομείς εξασφάλισε μόνο ότι οι αποφάσεις θα ληφθούν αργότερα. Είναι προφανές επίσης ότι οι αλλαγές με τη νέα συνθήκη δεν είναι δραματικές. Μπορούν, όμως, να λύσουν αδιέξοδα διαδικασιών και πολιτικών. Ακριβώς για να εξασφαλίσουμε την πρόοδο που μέχρι σήμερα δεν επιτεύχθηκε, πρέπει να επικυρώσουμε τη Συνθήκη. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν μπορεί εύκολα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περάσει ο βαρύς απόηχος της υπόθεσης Οτσαλάν απ' όλες τις πτέρυγες αυτής της Αίθουσας. Ανεξαρτήτως από τα αναπάντητα ερωτήματα που μέχρι στιγμής έχουν προκύψει, για τον τρόπο της παράδοσης του ηγέτη των Κούρδων Αμπντούλ Οτσαλάν στους Τούρκους, εκείνο που είναι σίγουρο ως τραγικό αποτέλεσμα, είναι ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη κατόρθωσε σε ελάχιστο χρόνο τα ακατόρθωτα. Κατόρθωσε να στρέψει εναντίον της χώρας μας τους απανταχού Κούρδους, να καταστήσει την Ελλάδα κεντρικό στόχο του κούρδικου κινήματος, να δώσει στην Αγκυρα ισχυρά επιχειρήματα που από καιρό επιζητούσε σχετικά με τη στήριξη της Ελλάδας έναντι του απελευθερωτικού κινήματος των Κούρδων, να απεμπλέξει πλήρως την Ιταλία από την ανωτέρω υπόθεση, να θέσει σε κίνδυνο τις σχέσεις της χώρας μας με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των ΗΠΑ και να κατηγορείται η Ελλάδα από την Κένια, ότι εισήγαγε παρανόμως τον Οτσαλάν στο έδαφός της, με συνέπεια να αποπεμφθεί και ο πρέσβης μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση Σημίτη πέτυχε κάτι πρωτοφανές,

να στρέψει τους πάντες εναντίον μας. Πέτυχε ένα τεράστιο φιάσκο που έφερε πλατιά χαμόγελα στην Τουρκία και ταυτόχρονα ντροπή και ανασφάλεια στον ελληνικό λαό, πληγώνοντας παράλληλα και την εθνική του υπερηφάνεια.

Επανελήφθη, κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά η ιλαροτραγωδία της νύκτας των Ιμίων. Οι ίδιοι μοιραίοι άνθρωποι, στα ίδια μοιραία λάθη. Αισθανθήκαμε όλοι μας όπως εκείνο το μοιραίο βράδυ.

Επανερχομαι στο κεντρικό θέμα της σημερινής συζητήσεως, προκειμένου να εξετάσω ακροθιγώς την προς επικύρωση Συνθήκη που σήμερα συζητάμε. Η συζήτηση, λοιπόν, στην Εθνική Αντιπροσωπεία της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ, είναι μία σημαντική ευκαιρία για όλους μας, αγαπητοί συνάδελφοι, να συνειδητοποιήσουμε τη θέση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ουδείς αμφισβητεί ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πιστοί στην ευρωπαϊκή ιδέα, οδήγησαν τη χώρα στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Και αυτό όχι για λόγους απλούς και μόνο μιας πολιτικής τακτικής, αλλά γιατί αυτή η παράταξη πίστευε και πιστεύει, ότι η θέση της Ελλάδος θα πρέπει να είναι με τους ισχυρούς της Ευρώπης, μια ιστορική επιλογή για την οποία σήμερα όλοι εμείς στη Νέα Δημοκρατία αισθανόμαστε και δικαιωμένοι και υπερήφανοι.

Αυτή η Συνθήκη είναι σαφές ότι ανοίγει νέους δρόμους και χαράζει νέους ορίζοντες στην ευρωπαϊκή προοπτική της πατρίδας μας. Είναι όμως αποδεδειγμένο πως δεκαοκτώ χρόνια μετά την πλήρη ένταξη της χώρας μας, στην τότε ΕΟΚ και κάνοντας μία αναδρομή των αποφάσεων από τη Ρώμη στο Μάαστριχτ και σήμερα στο Άμστερνταμ δεν καταφέραμε να ενημερώσουμε πλήρως τον ελληνικό λαό για τις μεγάλες αλλαγές και εξελίξεις που συμβαίνουν.

Έχουμε λησμονήσει κάτι, που θα έπρεπε να ήταν πρώτιστο μέλημά μας: Ότι, σε ευρωπαϊκό επίπεδο η κάθε χώρα δεν θα πρέπει να κινείται στατικά, αλλά θα πρέπει να επιδιώκει συνεχώς την όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή της στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων και ενεργειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη έχει διαπιστωθεί ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί ένα ορόσημο στις εξελίξεις της ενοποιητικής διαδικασίας της Ευρώπης. Οι όποιες επιτυχίες ή οι όποιες αποτυχίες της, θα αποτελέσουν κρίσιμο παράγοντα για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία είναι σίγουρο ότι εμβαθύνεται με την ΟΝΕ και επεκτείνεται από ένα νέο μεγάλο αριθμό υποψηφίων μελών.

Ο τρόπος με τον οποίο τα νέα άρθρα της Συνθήκης θα εφαρμοστούν, θα χρησιμεύσουν και θα υλοποιηθούν, θα είναι αποφασιστικός για το πώς οι πολίτες της Ευρώπης θα απαντήσουν σε ζωτικά προβλήματα του πολιτικού, του οικονομικού και του κοινωνικού μας συστήματος.

Τα εκατόν δεκαέξι περίπου νέα άρθρα, τα δεκατρία πρωτόκολλα και οι σαράντα πέντε διακηρύξεις της Συνθήκης, πρέπει να λειτοουργήσουν ως εργαλεία για την αποτελεσματικότητα της Ένωσης στα προβλήματα του μέλλοντος, για την παροχή νέων δυνατοτήτων στα ευρωπαϊκά όργανα, ούτως ώστε να επιτυγχάνονται λογικά αποτελέσματα σε ορισμένο χρονικό διάστημα, αλλά και για την αύξηση της διαφάνειας, την κοινοβουλευτική συμμετοχή με την αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τη δημοκρατική υπευθυνότητα.

Η εφαρμογή όλων αυτών προϋποθέτει την ύπαρξη ισχυρών κυβερνητικών σχηματισμών στα κράτη-μέλη, αλλά και το σημαντικότερο τη θέληση των πολιτών να αποδεχθούν να ενεργήσουν τις πολιτικές αυτές.

Ξεχωρίζω δύο σημαντικά θέματα, που πρόκειται να απασχολήσουν στο άμεσο μέλλον την Ευρωπαϊκή Ένωση: Τη μελλοντική διεύρυνσή της με την είσοδο χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, καθώς επίσης και την ανάγκη για την άμεση εφαρμογή μιας βιώσιμης περιφερειακής ανάπτυξης, χωρίς αποκλεισμούς και ανισότητες.

Η ειλημμένη απόφαση για τη διεύρυνση θα έπρεπε ήδη να μας έχει βάλει σε σκέψεις και πολλούς προβληματισμούς, όσον αφορά τις ενδεχόμενες επιπτώσεις για τη χώρα μας, από την

είσοδο ομοειδών αγροτικών προϊόντων. Τίποτα όμως δεν έχει επιτευχθεί, δεν έχει σχεδιαστεί και δεν έχει υλοποιηθεί προς την κατεύθυνση αυτή, με αποτέλεσμα ένα μεγάλο μέρος αγροτικών μας προϊόντων, κυρίως κτηνοτροφικών να υποστούν σημαντικό πλήγμα. Αλλά και μέχρι τότε οι δεκατρείς ελληνικές περιφέρειες θα διακρίνονται από χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, υψηλά ποσοστά ανεργίας και συνεχώς φθίνουσα πορεία και γήρανση του αγροτικού τους πληθυσμού;

Πολύ φοβούμαι ότι το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα είναι η τελευταία ευκαιρία για μια δυναμική εξέλιξη της ελληνικής περιφέρειας.

Ταυτόχρονα, αν θέλουμε πράγματι να προσφέρουμε σ' αυτήν τη νέα αναπτυξιακή πορεία, θα πρέπει να στηριχθούμε στις καθαρές τεχνολογίες, που θα είναι φιλικές προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Η νέα Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι για τους ευρωπαϊκούς λαούς μια νέα πρόκληση. Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι σε αρκετά σημαντικούς τομείς υπήρξε πρόοδος, σε άλλους όμως είχαμε μια μεγάλη στασιμότητα.

Το μήνυμα που βγαίνει από τη Συνθήκη είναι ότι με αυτήν, αναμφίβολα, η Ευρώπη ως σύνολο κρατών κάνει ένα βήμα μπροστά. Για να κάνει όμως και η Ευρώπη των πολιτών το αντίστοιχο θετικό βήμα, είναι απαραίτητο όλες οι προτεινόμενες πολιτικές να μην παραβλέπουν την κοινωνική διάσταση.

Είναι ανάγκη να επιδειχθεί και να τονισθεί περισσότερο από κάθε άλλη φορά η πολιτική πρόνοιας για εργασία και απασχόληση, κατάρτιση και εκπαίδευση, αλλά και εφαρμογή συνθηκών ίσων ευκαιριών σε όλες τις δραστηριότητες της ανθρώπινης ζωής και κοινωνίας.

Διαφορετικά είναι σαφές ότι οι ανισότητες αυτές θα δημιουργήσουν στο μέλλον ένα εκρηκτικό μείγμα που θα αυξήσει τα προβλήματα και θα ναρκοθετήσει τη θέση της χώρας μας στην Ενωμένη Ευρώπη.

Επίσης, θα πρέπει όλους να μας προβληματίσει η άγνοια, που κατά συντριπτικό ποσοστό διακατέχει τον Έλληνα πολίτη, σχετικά με τη Συνθήκη που τόσες μέρες συζητούμε σε αυτήν την Αίθουσα. Και η ευθύνη όλων γίνεται ακόμη μεγαλύτερη όταν αναλογιστούμε ότι είναι μία από τις σπάνιες περιπτώσεις κατά τις οποίες τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση ταυτίζονται πολιτικά εφόσον, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προσχωρήσατε επιτέλους πλήρως στις ιδέες και τους προσανατολισμούς μας, έτσι ώστε να δημιουργείται μία μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία που εκφράζει απόλυτα και τον οριστικό ευρωπαϊκό προσανατολισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Και η ευθύνη αυτή εντοπίζεται στο γεγονός, ότι η Συνθήκη αυτή πιστοποιεί εναργέστατα τη σαφή υπεροχή του οικονομικού σκέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι του πολιτικού.

Το τρίπτυχο διεύρυνση, -μία αγορά,- ένα νόμισμα, αποτέλεσε και αποτελεί ένα σαφές πλαίσιο των τεχνικών εξελίξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ελλοχεύει όμως, κύριοι συνάδελφοι, ο μέγας κίνδυνος να καταστεί η Ευρώπη ένας οικονομικός γίγαντας και παράλληλα ένας πολιτικός νάνος. Αν δεν θεραπευθεί αυτή η δυσαρμονία, η Ευρωπαϊκή Ένωση κινδυνεύει να καταστεί ένα δύσμορφος και ανάπηρος πολιτικός οργανισμός, ο οποίος κατά πολύ θα απέχει από τη φιλοσοφία και τη σύλληψη των οραματιστών της πολιτειακής οντότητας της Ευρώπης.

Με την εκτίμηση του δύσκολου και επίπονου αγώνα για την ισορροπία των δύο σκελών της Ενώσεως, ψηφίζουμε υπέρ της κυρώσεως της Συνθήκης, βέβαιοι ότι συντελούμε και εμείς στην κοινή προσπάθεια για μία Ευρώπη ισχυρή και μεγάλη που θα αγκαλιάζει τους λαούς και θα δίδει προοπτική και όραμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιθυμώ και εγώ να εκφράσω τη συμπάραστασή μου στον κουρδικό λαό που αγωνίζεται για την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματά του. Ενώνω και εγώ τη φωνή μου με αυτήν των άλλων

συναδέλφων, να κινήσει από αυτήν την Αίθουσα σταυροφορία για τη σωτηρία του Κούρδου ηγέτη που κινδυνεύει η σωματική του ακεραιότητα και η ζωή του.

Η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται σήμερα σε μία ομολογουμένως δύσκολη περίοδο για την Ευρώπη και τη χώρα μας να κυρώσει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Τη συνθήκη που υπεγράφη στην ομώνυμη Ολλανδική πόλη στις 2 Οκτωβρίου του 1997. Μία Συνθήκη που αποτελεί ένα ακόμη βήμα, έναν ακόμη σταθμό στην ανολοκλήρωτη, αλλά εξελεκτική πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Δύο χρόνια πριν την αυγή του νέου αιώνα, η Ευρωπαϊκή Ένωση υπό την πίεση μεγάλων προκλήσεων, ιστορικών ανακατατάξεων και νέων προοπτικών αναζητά νέους δρόμους για την ουσιαστικότερη λειτουργία της. Δύο κρίσιμα χρόνια συνδεδεμένα με την καθιέρωση σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης του ενιαίου νομίσματος, με τη διαδικασία της διεύρυνσης, με την επανεξέταση των θεσμών και της λειτουργίας τους, ώστε να γίνουν περισσότερο δημοκρατικοί και αποτελεσματικοί, με την ενίσχυση τέλος της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας.

Κι αν η Συνθήκη του Μάαστριχτ για την Ενωμένη Ευρώπη και το ενιαίο νόμισμα επισφραγίζει την ολοκλήρωση της οικονομικής ένωσης με αποκορύφωμα την καθιέρωση του ευρώ από 1.1.1999, που συνιστά τη σημαντικότερη ιστορική εξέλιξη για την Ευρώπη μετά την ίδρυσή της, η Συνθήκη του Άμστερνταμ αναδεικνύει την ευρωπαϊκή έννομη τάξη από τάξη αγοράς σε τάξη αξιών.

Πράγματι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ που αποτελεί το νέο καταστατικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δίνει έμφαση στην κοινωνική Ευρώπη και επιδιώκει τη συμπλήρωση της Νομισματικής και Οικονομικής Ένωσης με την πολιτική ένωση.

Πράγματι ο νέος καταστατικός ευρωπαϊκός χάρτης, όπως το διαμόρφωσε η διακυβερνητική συνδιάσκεψη με ουσιαστική συμβολή της Ελλάδος και καθοριστική παρέμβαση του ίδιου του Πρωθυπουργού και του Υπουργού των Εξωτερικών, επιδιώκει και επιτυγχάνει την αναζωογόνηση και τον εμπλουτισμό του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου με πολιτικές και δράσεις, που απαντούν στα άμεσα και πιεστικά προβλήματα των Ευρωπαίων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε τώρα τα θετικά μέτρα, τις θετικές ρυθμίσεις που συνομολογούνται με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ας δούμε τι προσθέτει αυτή η Συνθήκη στο οικοδόμημα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Μια προσεκτική μελέτη της Συνθήκης επιτρέπει την κατάταξη των αλλαγών σε τρεις κατηγορίες:

Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει ρυθμίσεις, μέτρα και αλλαγές που κατατείνουν και συμβάλλουν στην ανάπτυξη της κοινωνικής Ευρώπης και της Ευρώπης των πολιτών.

Ενδεικτικά αναφέρω: Διακηρύσσεται ρητά πως η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας της δημοκρατίας του κράτους δικαίου και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Προωθείται ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης. Θεσπίζεται συμβουλευτική επιτροπή απασχόλησης για να επικουρεί την επιτροπή και το συμβούλιο στον συντονισμό των προσπαθειών καταπολέμησης της ανεργίας, ενώ προβλέπεται η υπογραφή συμφώνου για την απασχόληση μεταξύ των κρατών.

Εντάσσεται το κοινωνικό πρωτόκολλο στις κανονιστικές διατάξεις της Συνθήκης και δίνεται έμφαση στη καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων, στην προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων στην καταπολέμηση του ρατσισμού και στην ισότητα μεταξύ των ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας.

Αναγνωρίζεται η αειφόρος ανάπτυξη και ο σεβασμός του περιβάλλοντος ως πρωταρχικοί στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην ίδια κατηγορία ρυθμίσεων εντάσσονται οι διατάξεις για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου υγείας των πολιτών, για την αυξημένη προστασία των καταναλωτών, για τη διαφάνεια με το δικαίωμα των πολιτών, για πρόσβαση σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου και της Επιτροπής, με τη δυνατότητα οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απευθύνονται στα όργανα και να παίρνουν απάντηση σε μια

από τις δώδεκα επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία των ατομικών δεδομένων και την ενσωμάτωση της Συνθήκης Σένγκεν στον πρώτο πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος με την καθιέρωση της δυνατότητας, ανάληψης δράσης για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου φιλετικής ή εθνοτικής καταγωγής θρησκείας ή πεποιθήσεων αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Η δεύτερη κατηγορία αλλαγών και ρυθμίσεων αναφέρεται στη δημοκρατικότερη άρθρωση και αποτελεσματικότερη λειτουργία των κοινοτικών θεσμών. Στη κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται η αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του μόνο άμεσα εκλεγμένου από τους Ευρωπαίους πολίτες οργάνου. Η ενθάρρυνση των εθνικών κοινοβουλίων να συμμετέχουν περισσότερο στις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναβάθμιση της θέσης του προέδρου της επιτροπής, η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της επιτροπής των Περιφερειών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Η τρίτη κατηγορία αναφέρεται στη Κοινή Εξωτερική Πολιτική και στην Πολιτική Ασφάλειας. Στον τομέα αυτό έγιναν δειλά και μικρά βήματα. Χρειάζεται να γίνουν και άλλα πολλά και μεγάλα. Η Συνθήκη κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Αναφέρω μερικές ρυθμίσεις. Διευρύνεται το πεδίο της ΚΕΠΠΑ με τους νέους στόχους της διαφύλαξης, της ακεραιότητας της Ένωσης και της διατήρησης και ενισχύσεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τις αρχές του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ, της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και του χάρτη του Παρισιού συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν τα εξωτερικά σύνορα.

Θεσπίζεται ενισχυμένη ρήτρα ενδοκοινοτικής αλληλεγγύης και αναγνωρίζεται ο στόχος της σταδιακής αναμόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής με πρόβλεψη της ενσωμάτωσης της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι λίγοι εκείνοι που εξέφρασαν και εκφράζουν και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και μέσα και έξω από αυτήν την Αίθουσα το σκεπτισμό τους και τις επιφυλάξεις τους για την αποτελεσματικότητα αυτής της προσπάθειας.

Είναι οι ευρωσκεπτικιστές, είναι οι ευρωπείσμις, είναι αυτοί που φοβούνται πως η Ευρώπη προχωρεί σε αλλαγές που δεν μπορεί να ελέγξει. Είναι αυτοί που μιλούν για ανούσιους λόγους, που θα ενισχύσουν τους ισχυρούς και θα σμικρύνουν τους αδύνατους.

Οι τραγικές εξελίξεις και συνέπειες στην υπόθεση του Κούρδου ηγέτη Αμπντουλάχ Οτσαλάν ίσως ενισχύουν τους φόβους αυτών που ανησυχούν. Είναι αλήθεια ότι στην υπόθεση του κουρδικού και του ηγέτη τους οι ηγεσίες της Ευρώπης δεν επέδειξαν την υπευθυνότητα που έπρεπε. Δυστυχώς η Ευρώπη, η κοιτίδα του πολιτισμού, της ελευθερίας, των ανθρωπίνων και ατομικών δικαιωμάτων αποδείχθηκε κατώτερη των περιστάσεων. Δυστυχώς, στην περίπτωση αυτή περίσσεψε η υποκρισία και ο αμοραλισμός. Ας ευχηθούμε ότι η νέα Συνθήκη θα αλλάξει τα δεδομένα και θα δημιουργήσει τη νέα εικόνα της Ενωμένης Ευρώπης.

Στον αντίποδα των λίγων ευρωσκεπτικιστών υπάρχει το πλειοψηφικό ρεύμα των ευρωπαϊστών, αυτών που πιστεύουν ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στη διατήρηση της ισοτιμίας των ευρωπαϊκών κρατών και τον τονισμό της εθνικής ταυτότητας και της πολιτισμικής τους ιδιαιτερότητας. Πιστεύουν πως προωθεί με ευστοχία την ενοποιητική διαδικασία για μια Ευρώπη οικονομικά σταθερή, εύρωστη και αναπτυσσόμενη, αλλά και κοινωνική, ειρηνική, δημοκρατική και περιβαλλοντική, μια Ευρώπη των λαών και των πολιτών της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Συνθήκη αποτελεί ένα μεγάλο βήμα για την ασφάλεια και την ειρήνη της Ευρώπης για τη δημιουργία της Ευρώπης των πολιτών και των λαών της. Με τη νέα Συνθήκη η Ελλάδα θα έχει πιο ισχυρή φωνή και αποκτά τη δική της θέση στην Ενωμένη Ευρώπη. Έστω και αν κάποιοι έχουν επιφυλάξεις, ας κυρώσουν με την ψήφο τους τη συμφωνία, γιατί το

μέλλον μας ανήκει, το μέλλον ανήκει στην Ευρώπη. Και εγώ βεβαίως, θα υπερψηφίσω την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Τσοβόλας, Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Μια πεντάλεπτη παρέμβαση θα κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα προηγουμένως, κύριε Πρόεδρε, τον Υφυπουργό Εξωτερικών τον κ. Κρανιδιώτη να λέγει ότι η Κυβέρνηση προώθησε τις διαδικασίες ένταξης της Κύπρου στην Ενωμένη Ευρώπη. Αλήθεια εξακολουθεί να πιστεύει η Κυβέρνηση, αλλά και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, μετά και από τη ματαίωση της εγκατάστασης των πυραύλων S-300 στην Κύπρο, ότι η Κύπρος μέσα από τις ενταξιακές διαδικασίες θα οδηγηθεί τελικά σε ένταξη στην Ευρώπη, χωρίς να υποκύψει στις πιέσεις -αφού απέδειξε ότι είναι επιρρεπής στις πιέσεις και με την υπόθεση Οτσαλάν και με την υπόθεση των S-300- και στη νομιμοποίηση τετελεσμένων γεγονότων με συνομοσπονδία; Θα ήθελα πραγματικά μια τοποθέτηση, αν και δεν έχει καμία αξία η τοποθέτησή σας, διότι, επαναλαμβάνω, έχετε αποδειχθεί σε όλα αναξιόπιστοι. Έτσι, διαβεβαιώνετε τη Βουλή και τον ελληνικό λαό μέχρι το Νοέμβριο μήνα του 1998, ότι θα εγκατασταθούν οπωσδήποτε οι πύραυλοι S-300 στην Κύπρο. Εγκρίθηκε το Γενάρη του 1997 ομόφωνα από όλα τα κόμματα της Κύπρου με τη συμφωνία και της ελληνικής Κυβέρνησης, η σύμβαση αγοράς εγκατάστασης. Και τελικά, αιφνιδιαστικά, χωρίς να δώσετε σε κανέναν λόγο, χωρίς να νοιώσετε την ανάγκη ότι πρέπει να δώσετε λόγο, χωρίς να δώσετε πειστική εξήγηση, τελικά ματαιώσατε την εγκατάσταση.

Η πρόβλεψή μας είναι, κύριε Υπουργέ -και το λέμε αυτό με πόνο ψυχής, γιατί εδώ μας οδηγείτε συνεχώς στη μία μετά την άλλη υποχώρηση σε όλα τα εθνικά θέματα, Κυπριακό, Αιγαίο, Σκοπιανό, έτσι όπως συνηθίσατε τους Τούρκους και τους Αμερικάνους, Άγγλους, Γερμανούς κ.λπ. -ότι από την στιγμή που πήρατε ένα μεγάλο κατήφορο, εάν τουλάχιστον ως Κυβέρνηση αν δεν απομακρυνθείτε, δεν φύγετε το συντομότερο δυνατό, τελικά θα δεχθείτε και τις νέες πιέσεις που θα ασκηθούν, ώστε να δεχθείτε συνομοσπονδία στην Κύπρο με δύο ξεχωριστές εδαφικές ενότητες, που στην κάθε μία να υπάρχει ξεχωριστή εθνότητα, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι με μια χαλαρή κεντρική κυβέρνηση.

Άλλωστε, όλοι άκουσαν τον κύριο Πρωθυπουργό στο ΜΕΓΑ να διατυπώνει την τραγική θέση, τη βλαπτική θέση, δημόσια, ότι οι Τούρκοι θέλουν θερμό επείσδριο και ότι η ελληνική Κυβέρνηση ακολουθεί μία πολιτική που δεν θα της κάνει το χατήρι. Δηλαδή, ποια είναι αυτή η πολιτική; Των συνεχών υποχωρήσεων και στο Κυπριακό και στο Αιγαίο και στο Σκοπιανό. Και διερωτώμαι πραγματικά ως Έλληνας πολίτης και διερωτάται ο κάθε πολίτης: τότε γιατί διαθέτετε τέσσερα τρισεκατομμύρια για να αγοράσετε εξοπλισμό, να τον ανανεώσετε, όταν λέτε ότι τα όπλα δεν είναι αυτοσκοπός; Και όταν από τη μία μεριά παραγγέλλετε S-300, δημιουργείτε την αίσθηση στον κυπριακό λαό και στον ελληνισμό ότι προωθείτε στην πράξη το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα και τελικά έρχεστε και λέτε τα τελείως αντίθετα. Αυτό σαν μία παρατήρηση, ότι με αυτήν την πολιτική οδηγείται και το κυπριακό -και εσείς και η κυπριακή πλευρά, εκείνοι που το αποδέχονται, όχι όλα τα κόμματα, ευτυχώς-σε ατραπούς δύσκολες.

Και έρχομαι για τον Οτσαλάν που είπατε. Μετά από αυτό που είδε ο ελληνικός λαός σήμερα και ο Ελληνισμός, που μεταδόθηκε από όλα τα κανάλια σε όλο τον κόσμο, τον Οτσαλάν δεμένο και φλωμένο, στην κατάσταση που τον είδαμε, προφανώς από επεμβάσεις ιατρικές, ένωσε μεγαλύτερη πολλαπλή ντροπή ο Έλληνας πολίτης, το μέλος του Ελληνισμού σε όλο τον κόσμο. Ένωσε μεγάλη ντροπή για το κατόρθωμα μιας Κυβέρνησης, η οποία κατόρθωσε το ακατόρθωτο: Και να δώσει ερείσματα στην Τουρκία και από την άλλη μεριά να δημιουργήσει μία δυσάρεσκεια στον κουρδικό λαό,

τον οποίο διαβεβαιώνουμε από την πλευρά του ΔΗ.Κ.ΚΙ., ότι ο ελληνικός λαός είναι μαζί του, είναι μαζί με τον αγωνιζόμενο κουρδικό λαό, ανεξάρτητα από τους χειρισμούς που κάνει η Κυβέρνηση, η οποία δεν απηχεί καθόλου, ούτε κατ'ελάχιστον τον ελληνικό λαό και τον Ελληνισμό που είναι περήφανοι για τους αγώνες του για ανθρωπιά, για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και δεν υπάρχει ευαισθησία από κανέναν σε αυτήν την Κυβέρνηση, την ανείπωτη Κυβέρνηση, να παραιτηθεί κάποιος για να αποκαταστήσει εν μέρει την τρωθείσα τιμή, την αξιοπρέπεια και την ιστορία με παραδόσεις του ελληνικού λαού και του Ελληνισμού.

Δεν υπάρχει καθόλου ευαισθησία ούτε σε τόσο σοβαρό θέμα, που σήμερα κλάψανε και κλαίνε όλοι οι Έλληνες πολίτες γι'αυτό το κατάντημα και την Κυβέρνηση, παχύδερμα να χαμολάει και να έχει και τα μούτρα να έρχεται εδώ στη Βουλή. Να έρχεται και να προσπαθεί να βρει δικαιολογία στα αδικαιολόγητα, όταν ακούει σήμερα ο ελληνικός λαός δηλώσεις του ταγματάρχη της Ελληνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών να λέει αυτά που λέει -τα άκουσαν σε όλα τα κανάλια- όταν βλέπει επίσης το δικηγόρο του Οτσαλάν να λέει όσα είπε και όταν αυτήν τη στιγμή είναι εγκλωβισμένοι οι τέσσερις συνεργάτες του Οτσαλάν, έχουμε υποχρέωση όλα τα κόμματα, η Βουλή. Και προτείνω να γίνει ψήφισμα γιατί είναι τεράστιο το θέμα, ηθικό και πολιτικό με ηθικές προεκτάσεις με συνέπειες για τα εθνικά μας θέματα και για την Ελλάδα. Προτείνω η Ελληνική Βουλή, αφού δεν υπάρχει ευαισθησία καμία ούτε σε Πρωθυπουργό ούτε σε Κυβέρνηση συνολικά, προτείνω να παρθεί ομόφωνη απόφαση, να περισώσουμε ό,τι είναι δυνατόν, συμπαράστασης, δηλαδή, στον αγώνα του Κουρδικού λαού, αλλά και με ειδική αναφορά ότι καθιστούμε υπεύθυνη και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, αλλά και τους διεθνείς οργανισμούς που κωφεύουν, κλείνουν τα μάτια τους κατά τρόπο πολιτικά ανέντιμο, απέναντι σε αυτήν την κατάσταση του κουρδικού προβλήματος, του κουρδικού λαού, αλλά και του ηγέτη των Κούρδων, του Οτσαλάν. Όταν την ίδια στιγμή με άλλα μέτρα και άλλα σταθμά, όπου εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των Αμερικανών ή των Άγγλων, στέλνουν αεροπλάνα εναντίον του Ιράκ, κάνουν αποκλεισμούς και πεθαίνουν χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο στο Ιράκ.

Όταν, επίσης, με άλλα μέτρα και άλλα σταθμά αντιμετωπίζουν τους αντάρτες στο Κόσοβο. Εκεί, με συμφωνία και της Κυβέρνησης, το ΝΑΤΟ λέει ότι θα στείλει δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Και είναι ένας λαός δεκάδων εκατομμυρίων ανθρώπων ο οποίος επί πολλά χρόνια αντιμετωπίζει τη βαρβαρότητα της Τουρκίας και την πρόκληση, με τις δηλώσεις Ετσεβίτ, που ακούσαμε, της Τσιλέρ, του Γιλμάζ και άλλων, ότι καμία χώρα δεν πρέπει να τα βάλει με την Τουρκία. Τι άλλο θέλετε, κύριοι της Κυβέρνησης, για να αντιληφθείτε ότι καταρρακώσατε την Ελλάδα και το ελληνικό φιλότιμο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Προτείνω, κύριε Πρόεδρε, ψήφισμα και παρακαλώ να μπει σε ψηφοφορία. Να καθήσουν όλα τα κόμματα να φτιάξουν αυτό το ψήφισμα και να ορθώσουμε το ανάστημα, αφού δεν μπορεί να το ορθώσει η Κυβέρνηση, δεν θέλει να το ορθώσει, γιατί ακολουθεί μία υποτελή πολιτική, που εξευτελίζει κυριολεκτικά τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά και την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Αυτό το υποβάλλω σαν αίτημα ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. με όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Και ελπίζω ότι την ύστατη αυτή στιγμή θα υπάρξει αποδοχή αυτής της πρωτοβουλίας μας. Και ας κάνει ό,τι θέλει η Κυβέρνηση. Ας επιμείνει στην έλλειψη ευαισθησίας. Κρίνεται κάθε μέρα από τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Και είναι νωπιά -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- τα λόγια που ήθελε να μας πει κατ' επανάληψη ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι αναβαθμίστηκε δήθεν, με την πολιτική που εφαρμόζει αυτός και η Κυβέρνησή του, το κύρος της Ελλάδας που ήταν χαμένο πριν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Είπατε για πεντάλεπτη παρέμβαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν υπάρχει χειρότερη εικόνα της Ελλάδας από αυτήν την οποία δημιούργησε με αλλεπάλληλες πράξεις. Ήμια, Συνθήκη Μαδρίτης, ματαίωση της εγκατάστασης των πυραύλων, αλλά και το θέμα του Οτσαλάν, που ήταν η ταφόπετρα στην Κυβέρνηση και στην πολιτική της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, ήδη υπερβήκατε το χρόνο κατά πολύ.

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κρανιδιώτης έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά λυπάμαι, διότι ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. έθεσε ένα ερώτημα και μετά έσπευσε αμέσως να δηλώσει ότι δεν τον ενδιαφέρει η απάντηση την οποία θα πάρει.

Λυπάμαι, επίσης, γιατί θέματα εξωτερικής πολιτικής γίνονται αντικείμενο αντιπολιτευτικής εκμετάλλευσης και άλλων μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων.

Εύχομαι και ελπίζω, ότι τα θέματα αυτά θα τα κρατήσουμε σε ένα επίπεδο, γιατί, όπως είπα και προηγουμένως, ουδείς μονοπωλεί εδώ, είτε τον πατριωτισμό είτε την ευαισθησία.

Θα απαντήσω στο θέμα της Κύπρου που θέσατε ως Κασσάνδρα. Μου δώσατε επίσης και την εντύπωση ότι κάπου εύχεστε να αποτύχει και αυτή η προσπάθεια για να δικαιωθείτε κιόλας εκ των υστέρων. Θα διαψευσθείτε, κύριε Πρόεδρε του ΔΗ.Κ.ΚΙ., διότι πραγματικά το θέμα της Κύπρου το έχουμε πρώτη προτεραιότητα της εξωτερικής μας πολιτικής. Έχουμε απτά αποτελέσματα, θετικά αποτελέσματα, της προσπάθειας και των αγώνων που έχουμε κάνει για να προωθήσουμε πραγματικά την πορεία της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μέσα από σκληρές διαπραγματεύσεις, από διπλωματικούς εκβιασμούς, με τη σωστή χρήση της δυνατότητας του βέτο, το οποίο είχε η Ελλάδα, κατάφερε να εξασφαλίσει τη σύμφωνη γνώμη και των εταίρων για να προχωρήσει η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν έχει μπει καμία προϋπόθεση στην πορεία αυτή, δεν υπάρχουν ούτε όροι ούτε προϋποθέσεις. Η ένταξη της Κύπρου έχει ξεκινήσει και προωθείται ομαλά. Οι διαπραγματεύσεις βρίσκονται ήδη σε προχωρημένο στάδιο. Η Κύπρος είναι μία από τις χώρες που πληρούν ήδη τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις.

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι η ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων θα προχωρήσει κανονικά, ομαλά και σ'αυτό η Ελλάδα αποτελεί εγγύηση.

Η Ελλάδα εγγυάται ότι η Κύπρος θα γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όταν λέμε η Κύπρος, εννοούμε ολόκληρη η Κύπρος, διότι αυτό σημαίνει ότι μόνο έτσι θα εξασφαλιστούν τα συμφέροντα του κυπριακού ελληνισμού, αλλά και τα συμφέροντα ευρύτερα όλων των κατοίκων της Κύπρου.

Έχουμε πει επανειλημμένα ότι η Ελλάδα θα κάνει χρήση όλων των θεσμικών δυνατοτήτων, οι οποίες της παρέχονται ώστε να διασφαλίσει αυτήν την πορεία. Και κανένας βεβαίως, δεν έχει μιλήσει για συνομοσπονδία, μια λύση την οποία κανένας δεν αποδέχεται. Να σας πω και κάτι άλλο. Δεν είναι μόνο ότι εμείς δεν την αποδεχόμαστε, αλλά δεν μπορεί μία συνομοσπονδία Κύπρος να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία Κύπρος, δηλαδή, η οποία θα έχει δυο κυριαρχίες και δύο διεθνείς προσωπικότητες.

Εμείς επιμένουμε ότι η Κύπρος θα έχει μία κυριαρχία, μία διεθνή προσωπικότητα και θα προχωρήσει η ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Πώς θα γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν θα είναι ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε

Πρόεδρε, ερωτώ ευθέως τον κύριο Υφυπουργό: Υπάρχει, ναι ή όχι, πρόταση από τη Μεγάλη Βρετανία, από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για ύπαρξη δύο εδαφικών ενότητων την οποία ασφαλώς δεν τη λένε συνομοσπονδία; Απατηλά θέλουν να την εμφανίσουν ως ομοσπονδία, ακριβώς για να κρύψουν τη σκοπιμότητα.

Σας προειδοποιούμε ότι αν υπάρξει ελληνική κυβέρνηση και κυπριακή κυβέρνηση που να αποδεχθεί κάτω από οποιοσδήποτε πιέσεις τέτοια λύση, τότε θα βάλει την ταφόπετρα και στην Κύπρο και στο Αιγαίο και μεσομακροπρόθεσμα στη Θράκη, σε σχέση με την υπόλοιπη Ελλάδα. Ευχόμαστε να μην υπάρξουν τέτοιες εξελίξεις. Θα είμαστε πρώτοι εμείς που θα πούμε ότι πράγματι δεν είχαμε δίκιο.

Φοβούμαστε όμως ότι οι εξελίξεις, μετά και τη ματαίωση της εγκατάστασης των πυραύλων, μετά από τις αποστάσεις τις ίδιες που τηρούνται μεταξύ Ντενκτάς και Κληρίδη, δυστυχώς οι εξελίξεις δεν πάνε καλά.

Δεν είναι μικροπολιτικές σκοπιμότητες, κύριε Υπουργέ, το να γελοιοποιείτε η Ελλάδα διεθνώς, προς βλάβη μάλιστα των εθνικών συμφερόντων. Εκτός εάν εσάς δεν σας επηρεάζουν το τι λέει η διεθνής κοινή γνώμη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσει και κανένας Βουλευτής. Δώστε τη δυνατότητα να ακουστούν και άλλες φωνές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.):μετά από αυτά τα οποία ζει και χθες και σήμερα, σε όλα τα κανάλια, σε όλο τον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Καράτσος έχει το λόγο, αν δεν επιθυμεί να μιλήσει ο κύριος Υφυπουργός.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Λυπούμαι που ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. επιμένει να κάνει την Κασσάνδρα, λυπούμαι που ικανοποιείται με αυτομαστίγωμα. Λυπούμαι ειλικρινά, διότι, ενώ τον διαβεβαιώνουμε ότι αυτή είναι η πορεία μας, αυτή είναι η πολιτική μας, εξακολουθεί και αμφιβάλλει και αμφισβητεί. Δεν πρέπει να ρίχνουμε το επίπεδο της συζήτησής μας σ'αυτό το σημείο.

Πραγματικά σας προσκαλώ όλους να κρατήσουμε τα εθνικά θέματα στο επίπεδο που επιβάλλεται. Δεν έχουμε πει ποτέ εμείς ότι θα δεχόμασταν οποιαδήποτε άλλη λύση εκτός απ'αυτήν που προβλέπουν τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και οι Συμφωνίες Κορυφής. Δεν υπάρχει εξάλλου σχέδιο το οποίο εσείς αναφέρατε, είτε από τους Βρετανούς είτε από τους Αμερικανούς, για συνομοσπονδιακή λύση του κυπριακού. Τουλάχιστον εγώ δεν γνωρίζω τέτοιο σχέδιο. Αντίθετα αυτό το οποίο ξέρω είναι ότι έχουμε καταφέρει να ευθυγραμμιστούν όλοι -και το εννοώ πραγματικά όλοι- πάνω στη γραμμή των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών που προβλέπουν μία διζωνική, δικαιοδική, ομοσπονδιακή Κύπρο. Και αυτή είναι η προσάθειά μας, αυτός είναι ο αγώνας μας και αυτό θα είναι και το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Καράτσος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ταπείνωση στα 'Ιμια και το "ευχαριστώ" στους Αμερικανούς, μετά το ξεπούλημα των S-300, η Κυβέρνηση, για άλλη μία φορά, πρόδωσε τις προσδοκίες του λαού μας. Η Ελλάδα, όχι μόνον έχασε έναν καλό σύμμαχο, αλλά διασύρθηκε διεθνώς. Και σήμερα, εδώ στο Κοινοβούλιο, δεν μπορούν να αρθρώσουν λέξη.

Ο Πρωθυπουργός, σε ανακοίνωσή του, χαρακτηρίζει τους Κούρδους "τρομοκράτες" και τον αγώνα του Κουρδικού Απελευθερωτικού Κινήματος "αποσχιστικό κίνημα".

Λίγες ημέρες πριν, σε τηλεοπτική του παρουσία, είπε πως είναι η συνέχεια του Ανδρέα Παπανδρέου.

Κύριε Σημίτη, ο Ανδρέας Παπανδρέου υποδέχθηκε με τιμές κράτους τον ηγέτη του Παλαιστινιακού Απελευθερωτικού Κινήματος Γιασέρ Αραφάτ. Ενώ εσείς παραδώσατε τον ηγέτη του Κουρδικού Απελευθερωτικού Κινήματος στους Τούρκους. Εκεί είναι η διαφορά, η μεγάλη διαφορά.

Και ενώ μέχρι χθες η Τουρκία μας κατηγορούσε ότι υποθαλπούμε τρομοκράτες, τώρα σχεδόν μας ευχαριστεί, που συμβάλαμε στην εξόντωση ενός "τρομοκράτη".

'Αραγε, κύριοι του μεταλλαγμένου ΠΑ.ΣΟ.Κ., τρομοκράτες ήταν οι πατριώτες, που πολέμησαν τον κατακτητή στα βουνά το 1940;

Εάν είχατε ίχνος ευαισθησίας, έπρεπε να είχατε παραιτηθεί.

Σύντομα όμως ο λαός θα σας δώσει την απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ που συζητούμε σήμερα, είναι συμπλήρωμα των διατάξεων των Συνθηκών της Ρώμης, του Σένγκεν και του Μάαστριχτ. Ψηφίζοντας, λοιπόν, σήμερα τη Συνθήκη αυτήν, επικυρώνουμε πανηγυρικά και τις άλλες συνθήκες.

Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας σκέπτονται, όπως φαίνεται, να ψηφίσουν τη Συνθήκη του Άμστερνταμ όλοι μαζί. Τώρα, τους ερωτώ λοιπόν: Εσείς, που δεν ψηφίσατε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τη Συνθήκη του Σένγκεν ή εσείς που, για ευνόητους λόγους, απείχατε από την ψηφοφορία, τι θα κάνετε τώρα; Αν ψηφίσετε σήμερα, ακυρώνετε την προηγούμενη αρνητική σας ψήφο; Αν, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, ψηφίσετε, θα επικυρώσετε και τη Συνθήκη του Σένγκεν;

Εμείς, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, καταψηφίσαμε τότε τη Συνθήκη του Σένγκεν, αλλά και τώρα θα καταψηφίσουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Εσείς, οι εβδομήντα περίπου συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, και όσοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κάνατε το ίδιο, σήμερα θα ψηφίσετε θετικά;

Πρέπει να μάθει ο ελληνικός λαός την αλήθεια. Μην προσπαθήσετε να τους ξεγελάσετε. Άδικος κόπος! Ο λαός θέλει να μάθει, τότε λέτε αλήθεια και τότε ψέματα.

Και ερωτώ: Μήπως δεν ψηφίσατε τη Συνθήκη Σένγκεν, για να δείξετε πως τάχα είσατε αντίθετοι, για πολιτικά οφέλη; Μήπως ψηφίζετε σήμερα τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, γιατί πιστεύετε ότι δεν συντρέχουν λόγοι παραβίασης των ατομικών, πολιτικών και θρησκευτικών δικαιωμάτων; Τι θα πείτε, άραγε, στον ορθόδοξο ελληνικό λαό; Ότι δεν γνωρίζετε; Ή ότι τους εξαπατήσατε, κάνοντας τους ήρωες και τους θρησκευόμενους τότε; Ξεκαθαρίστε τώρα τη θέση σας!

Κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι μικρομεσαίοι, οι συνταξιούχοι περνούν δύσκολες ημέρες. Οι επιχειρήσεις κλείνουν ή μία μετά την άλλη. Εργαζόμενοι πετιούνται στο δρόμο!

Τέτοιοι νόμοι και συμφωνίες, πέρα από τον περιορισμό των ατομικών και θρησκευτικών ελευθεριών, σκοπεύουν και στην αντιμετώπιση των αντιδράσεων κάθε κοινωνικής ομάδας, που δημιουργεί η φιλελεύθερη αντιλαϊκή πολιτική που εσείς προωθείτε.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. πιστεύει -και έχει αποδειχθεί- ότι αυτές οι συνθήκες δεν λύνουν προβλήματα. Χώρες, που τις έχουν εφαρμόσει, για παράδειγμα στον τομέα της εγκληματικότητας, δεν έχουν μείωση, αλλά αύξηση, όπως και στη χώρα μας.

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα, που δημιουργείται, είναι ότι μπορούν οι αστυνομικές αρχές μιας χώρας-μέλους να παρακολουθούν, να καταδιώκουν και να συλλαμβάνουν πρόσωπα στο έδαφος μιας άλλης χώρας-μέλους. Θύματα των αντιδημοκρατικών αυτών μηχανισμών, εκτός από τους πολίτες, είναι οι οικονομικοί μετανάστες και οι πολιτικοί πρόσφυγες.

Πώς θα προστατευτούν όλοι αυτοί; Σκεφτείτε, κύριοι συνάδελφοι, τι θα γινόταν, αν ίσχυε αυτό τότε, που πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα αναγκάστηκαν λόγω των συνθηκών που

επικρατούσαν να πάνε σε άλλες χώρες.

Όλες αυτές οι ρυθμίσεις προωθούνται σε μια εποχή που σημειώνονται τοπικές στρατιωτικές συγκρούσεις, που η φτώχεια και η κοινωνική περιθωριοποίηση αυξάνονται, ενώ πάνω από την Ευρώπη πλανιέται το φάντασμα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. πιστεύουμε ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ο αποσβεστήρας των κραδασμών που προκάλεσε το Μάαστριχτ. Είναι ένας τρόπος να περάσει η πολιτική των ισχυρών και του μεγάλου κεφαλαίου. Έτσι, χωρίς να ενημερωθεί ο λαός, αυτοί που δόθηκαν υπηρετούν τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία, ψηφίζουν σήμερα για να περάσουν τα σχέδιά τους, φημώνοντας το λαό.

Το νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει την πορεία προς την ΟΝΕ και το ευρώ, γιατί οδηγεί δόθεν στην ευρωπαϊκή εννοποίηση, για το καλό των λαών. Αν ήταν έτσι, και μεις θα ήμασταν μαζί σας.

Προσπαθούν με απατηλά τεχνάσματα, με ψεύτικες υποσχέσεις να μας πείσουν για τις καλές προθέσεις των κυρίαρχων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς, όμως, αποδείχθηκε και αποδεικνύεται καθημερινά αυτό που το ΔΗ.Κ.ΚΙ. και ο Πρόεδρος μας λέει καθημερινά. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δύο όψεις. Η μια έχει τα πλούτη και τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου και η άλλη έχει τη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση των πλατιών λαϊκών μαζών και την κατάργηση του κράτους πρόνοιας.

Σήμερα, η φτώχεια δεν είναι προνόμιο των κατηγοριών εκείνων που ήταν στο περιθώριο της ανάπτυξης. Αγγίζει άτομα και νοικοκυριά σε μεγάλη έκταση. Αγρότες πετούν την παραγωγή τους. Ο ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος. Όταν είναι κάποιος πάνω από σαράντα χρονών δεν μπορεί να βρει δουλειά με τίποτα. Οι στρατιές των ανέργων, των οικονομικών προσφύγων και των απελπισμένων νέων που ζητούν μια θέση εργασίας μεγαλώνουν.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα, αλλά και ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της περιβόητης προσαρμογής και παγκοσμιοποίησης. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η ανεργία στην Ευρώπη ξεπέρασε το 10% του εργατικού δυναμικού. Οι κοινωνικές ομάδες που πλήττονται περισσότερο από την ανεργία είναι οι νέοι, οι γυναίκες, τα άτομα με ειδικότητες που σιγά σιγά χάνονται και τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Παρ' όλα αυτά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία θεωρούν την ΟΝΕ μονόδρομο. Συνεχίζουν την πολιτική της λιτότητας οι εκσυγχρονιστές του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την έχουν κάνει σημαία τους. Δεν λένε όμως στο λαό ότι για να πετύχουν τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, μέχρι το 2000 θα έχουμε απώλεια διακοσίων ενενήντα χιλιάδων θέσεων εργασίας. Για να προσεγγίσει, δηλαδή, η Ελλάδα τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, θα ξεπεράσουν τις εκατό χιλιάδες οι άνεργοι. Δεν λένε ότι τα τελευταία χρόνια η ανεργία στις επτά πλουσιότερες χώρες της Δύσης αυξήθηκε ραγδαία.

Μας οδηγούν σε μια κοινωνία όπου οι μόνοι νόμοι που μετρούν είναι οι νόμοι του ανταγωνισμού, εκεί, δηλαδή, όπου οι αριθμοί προηγούνται των ανθρώπων, εκεί που όλα αρχίζουν και τελειώνουν με αυτό που λέγεται οικονομία της αγοράς, δηλαδή σε ένα χώρο όπου το μεγάλο κεφάλαιο δρα χωρίς έλεγχο, ενώ οι πολίτες αφήνονται εντελώς στην τύχη τους.

Εγώ, ειλικρινά, αναρωτιέμαι, πού πήγαν, κύριοι του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ., όλα αυτά που μας λέγατε τόσα χρόνια; Πού πήγαν αυτά για τα οποία κάνατε αγώνες και θυσίες για να μας πείσετε; Γιατί άραγε, κομματιάσατε τις σημαίες που για δύο αιώνες κουνούσαν οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι στα μεγάλα πεδία των αγώνων; Γιατί καταργήσατε το κράτος πρόνοιας, που με τόσες θυσίες χτίσαμε και ήταν ο πυρήνας του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού;

Διότι είσατε συντηρητικό φιλελεύθερο κόμμα.

Να, γιατί εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. εκφράζουμε το όραμα και τις προσδοκίες του λαού. Δεν μπορεί ο Ευρωπαίος εργαζόμενος, ο Ευρωπαίος πολίτης να δεχτεί το όραμα και την προοπτική της ανταγωνιστικότητας, σε σχέση με τις Η.Π.Α. και την Ιαπωνία, πληρώνοντας το βαρύ τίμημα του ευτελισμού της ζωής του.

Η παγκοσμιοποίηση και η προσαρμογή, όπως την εννοούν οι φιλελεύθεροι ιθύνοντες, σημαίνει εξίσωση μισθών και κοινωνικής προστασίας στα επίπεδα των σκλάβων εργαζομένων στις αγορές του Ειρηνικού. Δεν είναι, όμως, λίγοι αυτοί που ανησυχούν για το οικονομικό σύστημα. Ακόμα και επιφανείς εκπρόσωποι του χρηματιστηριακού και βιομηχανικού κατεστημένου, πιστεύουν ότι το οικονομικό σύστημα πρέπει να οδηγήσει στην αναγνώριση ενός κοινού συμφέροντος και όχι στην εξυπηρέτηση ατομικών συμφερόντων.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα με την ψήφιση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, επιβεβαιώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας μηχανισμός εξυπηρέτησης του μεγάλου κεφαλαίου, σε βάρος των εργαζομένων.

Επιβεβαιώνεται ότι η δόθεν καθιέρωση χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης είναι όνειρο απατηλό αφού η Συνθήκη Σένγκεν έχει και συνταγματική κατοχύρωση.

Επιβεβαιώνεται ότι η εξωτερική πολιτική των κρατών-μελών δεν εξασφαλίζει την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ανεξαρτησία αλλά την υποταγή τους στον πυρήνα των ισχυρών χωρών που προσπαθεί να επιβάλει νέα τάξη πραγμάτων.

Επιβεβαιώνεται ακόμη πως η περιβόητη Κοινή Αγροτική Πολιτική που απασχολεί το μεγαλύτερο κομμάτι των ευρωπαϊκών λαών παραμένει ευχή. Όλα όμως αυτά δεν είναι τυχαία. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ γίνεται σιγά-σιγά το πανίσχυρο σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές είναι αλήθειες που πρέπει να μάθει ο λαός.

Εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. προσπαθούμε να ενημερώσουμε το λαό. Βρίσκουμε όμως πολλά εμπόδια από την αντιδημοκρατική δομή του δικού μας συστήματος, από την εμπλοκή των Μέσων Ενημέρωσης στην άσκηση της πολιτικής και στη δυνατότητα πληροφόρησης του λαού. Γι'αυτό επιμένουμε και δεν ψηφίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Και λέμε πως πρέπει να γίνει δημοσιόφισμα, αφού πρώτα ενημερωθεί πλήρως ο κυρίαρχος ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Καλαμακίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ είναι συζήτηση για το νέο καταστατικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Συνθήκη αυτή αποτελεί τμήμα του δημοσίου βίου μας ως Ευρωπαίων πολιτών στην ένωση λαών και κρατών που θα διέπεται από την αρχή της ισοτιμίας, θεσμικά και πολιτισμικά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη στις προκλήσεις των καιρών που έχουν να κάνουν με την υποστήριξη της ευρωπαϊκής κοινωνίας, των Ευρωπαίων πολιτών, την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων, την ενίσχυση της εξωτερικής δράσης και ταυτότητας της Ένωσης.

Οι απαντήσεις στις προκλήσεις βρίσκονται στο ερώτημα τι είδους Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουμε. Η απάντηση της Ελλάδας είναι σαφής. Θέλουμε μία Ένωση με δημοκρατικά δομημένους και νομιμοποιημένους θεσμούς που εγγυώνται την ισότητα όλων των χωρών-μελών, με κοινές πολιτικές δράσεις και επαρκή οικονομικά μέσα.

Θέλουμε μία Ευρώπη που θα οικοδομείται στις αξίες της δημοκρατίας, θέλουμε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αναλάβει νομοθετικές λειτουργίες ως το εκλεγμένο αντιπροσωπευτικό σώμα της Ένωσης.

Τέλος, θέλουμε μία Ευρώπη με κοινωνικό περιεχόμενο και στόχους.

Με τη Συνθήκη αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση παύει να είναι μόνο τάξη αγοράς, αλλά αποκτά χαρακτήρα μιας έννομης τάξης αξιών. Δείχνει το κοινωνικό της πρόσωπο, ιδίως στα θέματα δημοκρατίας, ελευθερίας, κράτους δικαίου, αλληλεγγύης και συνοχής.

Η νέα Συνθήκη καταφέρει τη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος, αφού αναβαθμίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο καθίσταται ισότιμο και συννομοθέτης του Ευρωπαϊκού

Συμβουλίου στα πλαίσια της διαδικασίας της συναπόφασης.

Με την υπογραφή της Συνθήκης της Ρώμης και του Μάαστριχτ η Ευρωπαϊκή Κοινότητα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ αλλάζει πρόσωπο. Στο κατώφλι του 21ου αιώνα το ευρωπαϊκό όραμα παίρνει σάρκα και οστά.

Η πορεία προς το μέλλον διαγράφεται ευοίωνη και ενταγμένη σε μία θετική και μη αναστρέψιμη δυναμική. Αν ανατρέξουμε στην αρχή της ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα διαπιστώσουμε ότι η ίδρυση πέρασε από πολλά στάδια. Όμως ο δημοκρατικός διάλογος και ο καλόπιστος συμβιβασμός ως πόντοι αρχές της ενδοευρωπαϊκής συνεννόησης τελικώς θριάμβευαν. Η κοινότητα έχει ως αποστολή να προαγάγει την αρμονική ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, τη συνεχή και ισόρροπη επέκταση της οικονομίας, την εξασφάλιση της σταθερότητας, την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου, τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των κρατών-μελών και τέλος την οικοδόμηση μίας κοινότητας με κοινωνικό πρόσωπο που θα απαντά αποτελεσματικά στα προβλήματα της ανεργίας του περιβάλλοντος, της ιθαγένειας και θα προασπίζει τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ η Ευρώπη είναι πλέον εξοπλισμένη με αξιοζήλευτα όπλα. Το κοινό νόμισμα υπέρτατο σύμβολο της οικονομικής ενότητας, η κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική, ένα εναρμονισμένο δίκαιο και αμβλυμένες διαφορές ανάμεσα στις φτωχές και πλούσιες περιοχές, η πολιτική, οικονομική και νομισματική ένωση αποτελούν τις αλληλοεξαρτώμενες επιδιώξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει πλήρης οικονομική ένωση, ούτε πλήρης και τέλεια νομισματική και πολιτική ένωση χωρίς την ταυτόχρονη ολοκλήρωση αυτών των διαδικασιών.

Γι' αυτόν το λόγο ορθώς έχουν καθιερωθεί αυτές οι επιδιώξεις ως τελικοί στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα διατύπωσε με επιμονή και σαφήνεια τις θέσεις της όπως είναι η ανάπτυξη γνήσιες εξωτερικής πολιτικής που θα κάλυπτε τους τομείς της ασφάλειας και της άμυνας, ρυθμίσεις που θα απέκλειαν το ενδεχόμενο της δημιουργίας κοινότητας δύο ταχυτήτων, την οικονομική και κοινωνική συνοχή και τη σύγκλιση των οικονομιών, την ενίσχυση των δημοκρατικών βάσεων της κοινωνίας, τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της κοινότητας με την προσθήκη νέων τομέων όπως της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού, του περιβάλλοντος, της έρευνας και της τεχνολογίας και της ανεργίας.

Βέβαια η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν περιέχει όλα όσα εμείς προτείνουμε. Οσάυτο θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Άλλωστε το Άμστερνταμ ήταν ένας συμβιβασμός ο οποίος για να επιτευχθεί έπρεπε να συμφωνήσουν όλοι. Είναι γνωστό ότι δια του συμβιβασμού επέρχεται αποτέλεσμα δια αμοιβαίων υποχωρήσεων. Πάντως το Άμστερνταμ ασχολήθηκε με όλα τα θέματα και αν το συγκρίνουμε με το Μάαστριχτ πρέπει να πούμε ότι το Άμστερνταμ αποτελεί πρόοδο.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ καθιερώνει μία δημοκρατικότερη και κοινωνικότερη Ευρώπη. Επιφέρει σαφείς βελτιώσεις στην εξωτερική πολιτική της Ένωσης. Χάρis σε αυτήν τη συνθήκη η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι αποτελεσματικότερη και ταυτόχρονα δημοκρατικότερη. Θα δημιουργήσει περισσότερες θέσεις εργασίας και απασχόλησης. Θα αυξήσει το κύρος της στη διεθνή σκηνή και τέλος θα καταπολεμήσει αποτελεσματικότερα το οργανωμένο έγκλημα.

Με τη Συνθήκη της Ρώμης ιδρύθηκε, ως γνωστόν, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Με την ενιαία πράξη δόθηκε νέα ώθηση στην εσωτερική αγορά. Με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ χαράχτηκε ο δρόμος της ΟΝΕ. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ δίνει απαντήσεις στις σημερινές ανησυχίες. Για πρώτη φορά έχουμε τη δυνατότητα να συμφιλιώσουμε μέσα από τη διεύρυνση της Ένωσης ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ έχει τέσσερις βασικούς στόχους.

Πρώτον, να τεθεί η απασχόληση και τα δικαιώματα των πολιτών στο επίκεντρο της Ένωσης.

Δεύτερον, να εξαλειφθούν τα τελευταία εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία και ενίσχυση ασφάλειας.

Τρίτον, να δοθεί η δυνατότητα στην Ευρώπη να καταστήσει περισσότερο αισθητή την παρουσία της στη διεθνή σκηνή.

Και τέταρτον, να καταστεί αποτελεσματικότερη η διάρθρωση των θεσμών της Ένωσης.

Τέλος, η Συνθήκη που είναι προς κύρωση, ενθαρρύνει τη μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις υποθέσεις της Ένωσης. Δίνει τη δυνατότητα για ενισχυμένες συνεργασίες και συνοδεύει αυτήν την ευελιξία με μηχανισμούς προστασίας. Ενισχύει νέες διατάξεις, ενισχύει τα ατομικά δικαιώματα. Βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου. Στο εξής, κάθε άτομο θα μπορεί να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τις πράξεις, που θεωρεί αντίθετες προς τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Παρά τις όποιες αδυναμίες και κενά, η νέα Συνθήκη κρίνεται ότι μπορεί να διαμορφώσει δυναμικές προοπτικές για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, με στήριξη της κοινωνίας των πολιτών. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποψινή συζήτηση διεξάγεται στο βαρύ κλίμα και τη δραματική ατμόσφαιρα, την οποία έχει προκαλέσει το γεγονός, που ξεκίνησε τη Δευτέρα το βράδυ.

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν, η τραγικότερη ίσως ανθρώπινη μορφή από τα έξι δισεκατομμύρια των ζώντων ανθρώπων του πλανήτη αυτήν τη στιγμή, είναι μία ερινιά, μία τύφη συνειδήσεως για όλους μας και όταν μάλιστα μπορεί να σκεφθεί κανείς ότι με τη συναυτουργία τη δική μας κατέληξε στα χέρια των δημίων του, αυτό το πράγμα καθίσταται ακόμη χειρότερο, ακόμη πιο βαρύ για μας, ακόμη πιο ασήκωτο.

Στείλαμε τον Οτσαλάν στο στόμα των λύκων. Στείλαμε τον Οτσαλάν σε μία χώρα ασύντακτη, αφρικανική, σε ένα προτεκτοράτο αμερικανικό, που δεν ισχύουν κανόνες κράτους δικαίου. Και βεβαίως μας εμπιστεύτηκε να προστατεύσουμε τη ζωή του και την αξιοπρέπειά του και την ελευθερία του μέσα στο σπίτι μας, στην ελληνική πρεσβεία, στο ελληνικό έδαφος και αποδειχθήκαμε ανίκανοι να κάνουμε αυτό το πράγμα και τον παραδώσαμε με τον τρόπο, που το κάναμε. Δεν έχει σημασία πώς ερμηνεύει κανείς την έννοια "παραδώσαμε". Έχει σημασία ότι η ανθρωπότητα σήμερα απ' αυτήν την εικόνα της άκρας ταπείνωσης των ανθρώπων, που είδε σε όλους τους δέκτες της σε όλον τον κόσμο, μπορεί να είναι ντροπιασμένη η ίδια και ιδίως η Ευρώπη για μία συνθήκη, της οποίας συζητούμε απόψε και η οποία είχε μία παράδοση πολιτισμική, είχε αρχές διεθνιστικές.

Ορισμένες τουλάχιστον από τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαν μια προϊστορία στο θέμα σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προστασίας των διωκόμενων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Απέδειξαν οι χώρες αυτές ότι δυστυχώς υπέκυψαν στον κυνισμό της εποχής και αρνήθηκαν να προστατεύσουν έναν άνθρωπο, τον οποίο τώρα βεβαίως είδαν πώς τον μεταχειρίζεται μια βάρβαρη χώρα, η οποία συμπεριφέρεται και εντός και εκτός των ορίων της, πέραν και εναντίον της διεθνούς και της εσωτερικής της νομιμότητας.

Η ευθύνη μας είναι βαρύτατη, η ενοχή μας είναι βαρύτατη και δεν γνωρίζω αυτήν τη στιγμή να πω τι πρέπει να κάνουμε για να αποδείξουμε την ειλικρίνη μας μετάνοια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Η Ελλάδα τον παρέδωσε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Για την Ελλάδα είπα, αγαπητέ συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Η Ευρώπη.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκουμε στην Ευρώπη. Με ποια έννοια το λέω αυτό; Δεν είμαστε κομπλεξικοί ευρωπαϊστές, όπως αποκαλούνται ορισμένοι εξ ημών, διότι απλούστατα είμαστε Ευρωπαίοι.

Η συμμετοχή μας, η ένταξή μας στην Ευρώπη, είναι δικαίωμα

μας και δικαίωμα το οποίο έχουμε πληρώσει και το ξαναπληρώνουμε καθημερινά. Κανένας δεν μας κάνει χάρη. Στο κάτω-κάτω, για να αντιμετωθίσω κάπως τον Καβάφη, "τόσοι και τόσοι βαρβαρότεροί μας αφού το γράφουν, ας το γράψουμε και εμείς". Είμαστε, λοιπόν, Ευρωπαίοι.

Βέβαια, δεν μας απελευθέρωσαν οι Ευρωπαίοι. Η συμβατική ιστορία στο σημείο αυτό είναι σκοτεινή και με μια αχλύδα. Δίνει την αίσθηση ότι στα 1827 οι στόλοι των δυνάμεων έκαναν τη ναυμαχία του Ναυαρίνου για να απελευθερώσουν εμάς, ενώ είναι πασίγνωστο ότι οι στόλοι των δυνάμεων προχώρησαν πειθαναγκάζοντες στη ναυμαχία του Ναυαρίνου, διότι ακριβώς οι ευφυείς τότε Έλληνες, από τον Κολοκοτρώνη μέχρι και τους άλλους ηγέτες, μπορούσαν να παράγουν πολιτική, να σκέπτονται μεγάλη στρατηγική, υψηλή πολιτική -για να χρησιμοποιήσω την έκφραση του συρμού- και είχαν υποδείξει στους καραβοκύρηδες να γίνουν πειρατές και να οχλούν τα καράβια των Εγγλέζων, των Γάλλων και των Ρώσων, για να τους πειθαναγκάσουν στη συνέχεια να συρθούν στη ναυμαχία του Ναυαρίνου.

Αυτή η λεγόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησε ως οικονομική αγορά και δυστυχώς, παρά τη μεταγλώτισή της, εξακολουθεί να είναι αποκλειστικά οικονομική αγορά. Δεν κατάφερε σ' αυτό το διάστημα της ιστορίας των τόσων ετών να γίνει αληθινή πολιτική ένωση, γι' αυτό άλλωστε και η αδυναμία της να είναι παρούσα σε οποιοδήποτε ευρωπαϊκό πρόβλημα διατάραξης της ειρήνης, ανατροπής των ισορροπιών κλπ. Είναι μια οικονομική αγορά.

Οι νεοφιλελεύθεροι γεννητόρες του Μάαστριχτ, είναι αυτοί οι οποίοι συνέλαβαν την ιδέα της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης. Εμείς απλώς την μυθοποιήσαμε εδώ στην Ελλάδα. Μάλιστα φτιάξαμε διάφορους, πολλαπλούς μύθους της ΟΝΕ και κάναμε αιματηρές θυσίες για να φθάσουμε σ' αυτήν την ΟΝΕ. Τα 'Ιμια είναι μια θυσία. Η εγκατάλειψη των S-300 είναι μια θυσία. Η παράδοση του Οτσαλάν είναι μια θυσία.

Εν πάση περιπτώσει, εκτιμώ ότι αυτή η ΟΝΕ, η οποία χρησιμοποιεί την ανεργία και την ύφεση ως εργαλεία, προκειμένου να επιτευχθούν οι επιθυμητοί αριθμοί στο έλλειμμα και στον πληθωρισμό, δεν μπόρεσε να επιλύσει τα προβλήματα, όπως δεν τα κατάφερε και το Μάαστριχτ. Εκτιμώ ότι δεν θα τα καταφέρει και το 'Αμστερνταμ, αν και αυτό έχει κάνει μια απειροελάχιστη, ανεπαίσθητη πρόοδο, αλλά μάλλον είναι ένα βήμα σημειωτόν σε σχέση με το Μάαστριχτ.

'Εχω την εντύπωση ότι ένας εκσυγχρονιστής Πρωθυπουργός, σοσιαλιστής Πρωθυπουργός, ο Λιονέλ Ζοσπέν, ο οποίος εμφανίστηκε ξαφνικά στις 13 του περασμένου Ιανουαρίου σε ένα ξέσπασμα από τη γαλλική κρατική τηλεόραση, έθεσε τα πράγματα στη σωστή τους βάση, έχοντας υπόψη προφανώς και την εσωτερική κατάσταση της ανεργίας και της νέας φτώχειας, η οποία μαστιάζει τη Γαλλία, αλλά και των άλλων προβλημάτων που υπάρχουν γενικότερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είπε, λοιπόν, να μην περιμένουμε απ' αυτόν το μύθο, τον οποίο ονομάζουμε κοινωνική Ευρώπη, να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας, το πρόβλημα της απασχόλησης, το πρόβλημα της κοινωνίας των 2/3. Ενετότισε όμως το ποια είναι η κινητήρια δύναμη που μπορεί να δώσει λύση σ' αυτό το πρόβλημα. Μίλησε για το έθνος, μίλησε για την πατρίδα. Και είπε, ότι το έθνος -η διαπραγματευτική και σκληρή έννοια του έθνους- είναι η μήτρα της κοινωνικής δικαιοσύνης και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Και αυτό το οποίο δεν μπορεί να συμβεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, λόγω των ιδεών, οι οποίες επικρατούν είτε στους τραπεζίτες της Ευρώπης είτε στους άλλους κύκλους, δεν μπορεί να γίνει δυστυχώς. 'Επρεπε να γίνει με ένα πρόγραμμα δράσεων κοινωνικών κατά της ανεργίας, υπέρ της απασχόλησης, υπέρ της ανταγωνιστικότητας. Αυτό, λοιπόν, αφού δεν μπορεί να γίνει σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να γίνει σε εθνικό επίπεδο.

Σε ό,τι αφορά την ψευδαίσθησή μας ότι με ρητορικές απλές αναφορές σε κοινή εξωτερική πολιτική, σε κοινή ευρωπαϊκή άμυνα ή σε κοινό ευρωπαϊκό στρατό πολύ περισσότερο, θα λυθούν τα προβλήματα καλόν είναι να προσγειωνόμαστε. Μερικά πράγματα μπορεί να συμβούν κάποτε, στο μακρινό μέλλον, αλλά δεν έχουν

καμία σχέση με την ενεστώσα πραγματικότητα. Και οφείλουμε να προσαρμοστούμε σ' αυτήν την πραγματικότητα. Αυτά τα ρητορικά σχήματα δεν μπορούν να λύσουν κανένα πρόβλημα. Δεν υπάρχει δυνατότητα για έναν κοινό λόγο επί των διεθνών προβλημάτων. Ως αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει όργανο παραγωγής πολιτικής σ' αυτό το κεφάλαιο και φαίνεται ότι δεν θα υπάρξει.

Ωστόσο είμαστε μέλη μιας Ένωσης και οφείλουμε να συμβάλλουμε με τις ενέργειές μας και με τη δράση μας, ώστε αυτή η Ένωση να οδηγηθεί σε δρόμους που να απαντούν στα τρέχοντα προβλήματα της Ευρώπης των πατρίδων και όχι των απάτριδων γραφειοκρατών, της Ευρώπης των λαών και της Ευρώπης των πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραπονήθηκε προηγούμενα ο κ. Κρανιδιώτης ότι άδικα κατηγορείται η Κυβέρνηση, με όσα της αποδίδονται απ' αυτό το Βήμα, στην υπόθεση Οτσαλάν.

'Όλες οι πληροφορίες, κύριε Κρανιδιώτη, επιβεβαιώνουν το αντίθετο μέχρι στιγμής. 'Όσο περνούν οι ώρες, είμαστε βέβαιοι ότι θα τεκμηριώνεται περισσότερο ότι η Κυβέρνηση συνέβαλε αποφασιστικά στην παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους.

Κύριοι Βουλευτές, ο Πρωθυπουργός δήλωσε ικανοποιημένος από το διαμορφωμένο κείμενο της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ και μάλιστα μίλησε για "σοσιαλιστική άνοιξη".

Ο κ. Πάγκαλος χθες ισχυρίστηκε πως οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές εφαρμόστηκαν κατά την ψήφιση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ στην Ευρώπη. Σήμερα, λοιπόν, ανατρέπονται όλα αυτά τα αντιδραστικά που είχε δήθεν η Συνθήκη του Μάαστριχτ και μάλιστα είδε ότι με τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ έρχεται και μία "σοσιαλιστική άνοιξη".

Αυτό που ισχυρίζεται σήμερα η Κυβέρνηση ότι με τη Συνθήκη αυτή την οποία περνάει η σοσιαλδημοκρατία, κατοχυρώνονται τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα των λαών, είναι άλλο ένα αποπροσανατολιστικό τρικ της Κυβέρνησης, για να μπορέσει έτσι εν όψει των εκλογών να αποπροσανατολίσει τον κόσμο και να εμφανίσει τη Συνθήκη στα δικά της τα μέτρα. Μήπως άραγε δεν ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη Συνθήκη του Μάαστριχτ μαζί με τον Συνασπισμό; Μήπως τα ίδια αποτελέσματα δεν θα έχουμε σήμερα, όπως φάνηκε από τις ομιλίες των δυο μεγάλων κομμάτων για τη στήριξη της νέας Συνθήκης της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ; Μήπως, κύριοι Βουλευτές, υπάρχει καμία διαφορά σήμερα απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές επιλογές τις θέσεις και τις απόψεις, αλλά και τις πολιτικές πρακτικές, όπως εκφράζεται και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αλλά και με τη συμφωνία αυτήν την οποία συζητούμε σήμερα ανάμεσα στα δύο κόμματα το συντηρητικό αν θέλετε στη χώρα μας, αλλά και της κεντροαριστεράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτό φυσικά γίνεται και σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Σοσιαλδημοκρατικές, κεντροαριστερές είναι αυτές οι κυβερνήσεις, οι οποίες ψήφισαν και εισήγαγαν και στήριξαν τα δύο εκτρώματα απέναντι στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Κύριοι Βουλευτές, δείτε αν θέλετε, παραπέρα τις θέσεις των δύο κομμάτων πέρα από το Μάαστριχτ και το Αμστερνταμ, δείτε στο ΝΑΤΟ, δείτε σε άλλα θέματα που έχουν σχέση με την εξωτερική μας πολιτική. Δείτε πώς τελικά συμπεριφέρονται απέναντι στα δικαιώματα και στις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Κύριοι Βουλευτές, καυχιέται η Κυβέρνηση επίσης ότι με τη Συνθήκη εξασφαλίζεται η απασχόληση. Δεν πέρασε κανένας μάλιστα ομιλητής απ' αυτό το Βήμα, να μην ισχυριστεί ότι η Συνθήκη κατοχυρώνει ουσιαστικά το μεγάλο πρόβλημα της απασχόλησης και ότι λύνει ουσιαστικά το πρόβλημα της ανεργίας. Τι έγινε αλήθεια; Εχθές ο κύριος Υπουργός Εργασίας μας είπε ότι έχουν πέντε συμβούλια ασχοληθεί με το θέμα της απασχόλησης. Τι έγινε όμως από εδώ και πέρα. Μια επιτροπή η οποία ουσιαστικά δεν έχει κανένα δικαίωμα παρέμβασης και θα εκφέρει μόνο ευχολόγια. Το πρόβλημα της

ανεργίας μέσα απ' αυτά τα συμβούλια αποφασίστηκε να το αντιμετωπίσει κάθε χώρα χωριστά με δικούς της πόρους. Ούτε μια δραχμή δεν διατίθεται από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Η Ελλάδα δε, είχε ετοιμάσει και είχε υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα σχέδιο για την απασχόληση της ανεργίας. Απερρίφθη, κύριοι Βουλευτές.

Όλα είναι ευχολόγια και η κατεύθυνση που δίνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και με αυτήν τη συμφωνία είναι οι άνεργοι και οι εργαζόμενοι να θεωρούνται όλοι απασχολήσιμοι. Να μοιράζονται την ανεργία, να μοιράζονται το μεροκάματο.

Ξέρετε ακόμη -το είπε και ο σύντροφος Κωστόπουλος απ' αυτό το Βήμα- ότι για πρώτη φορά στην Ελλάδα επιτρέπεται και κατοχυρώνεται το lock out που μπορούν να κηρύξουν οι μεγάλες βιομηχανίες και γενικά ο εργοδότης; Όταν μάλιστα κατά το νόμο που συζητήθηκε το 1982 ο τότε Υπουργός Εργασίας ο κ. Κακλαμάνης, ο σημερινός Πρόεδρος της Βουλής, είχε πει ότι απαγορεύεται να ισχύσει το lock out. Απαγορεύεται το lock out στη χώρα μας.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση επίσης ότι αναβαθμίζονται τα κοινωνικά δικαιώματα και ότι πάλεψε ουσιαστικά για την αναβάθμιση αυτή μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι Βουλευτές, αυτό το λέει επειδή η κοινωνική χάρτα μπαίνει στο κείμενο της συνθήκης. Μήπως όμως δεν υπήρχε η κοινωνική χάρτα και στο Μάαστριχτ σαν πρωτόκολλο; Πώς μέχρι σήμερα εκφράστηκε η κατοχύρωση των κοινωνικών δικαιωμάτων. Σαρωθούνται το ένα μετά το άλλο όλα τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων του λαού μας. Αυτό είναι το αποτέλεσμα. Και στη χάρτα που υπήρχε σαν πρωτόκολλο στο Μάαστριχτ και σήμερα που ενσωματώνεται την ίδια ακριβώς πολιτική ακολουθεί η Κυβέρνηση και οι άλλοι έναν και μόνο στόχο θέλουν να εξυμνητήσουν. Την πλουτοκρατία από τη μια και την καταλήστευση των κοινωνικών και εργατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Ισχυρίζεται επίσης η Κυβέρνηση ότι αισθάνεται ικανοποίηση από το γεγονός ότι ενσωματώνεται στη Συνθήκη η κατοχύρωση των εξωτερικών συνόρων της Ευρώπης, που σημαίνει ότι προστατεύονται και τα ελληνικά σύνορα, μια και είναι σύνορα της Ευρώπης.

Κύριοι συνάδελφοι, η σχετική διάταξη που αναφέρεται στα σύνορα παραπέμπει στις υπάρχουσες διεθνείς συμφωνίες, όπως στις αρχές του ΟΗΕ, στην τελική πράξη του Ελσίνκι, στους στόχους του Χάρτη των Παρισίων και άλλα. Τηρήθηκαν όμως μέχρι σήμερα αυτές οι αρχές; Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παίρνει μέτρα, αν θέλετε, στις απειλές που εξαπολύουν οι Τούρκοι απέναντι στην ανεξαρτησία της χώρας μας; Γιατί μέχρι σήμερα δεν συμπαράταχθηκε ποτέ η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις υποδείξεις και τις θέσεις που έχει προβεί η Ελλάδα για τα σύνορα, την εδαφική ακεραιότητα κλπ.; Γιατί πάντα υποστηρίζουν τους Τούρκους; Και γιατί, αν θέλετε, αναρρέθηκε η πέμπτη παράγραφος από το καταστατικό της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης που έλεγε ότι τα μέλη μπορούν να προστατεύσουν τα μέλη τους από οποιαδήποτε επίθεση; Κατ' απαίτηση των Τούρκων αποσύρθηκε και αυτό.

Βλέπετε, λοιπόν, πως και αυτά είναι ευχολόγια και τίποτα περισσότερο.

Ισχυρίζεται, επίσης, η Κυβέρνηση ότι υπάρχει μία αναφορά για μία πολιτική ανάπτυξης των νησιών. Μάλιστα η κ. Παπαζώη επικαλέστηκε αυτό, αλλά δεν ξέρω αν το προσέξατε είπε ότι "μπορεί η Ευρώπη να πάρει μέτρα για την ενίσχυση των νησιών". Είναι δυννητικό ευχολόγιο, κύριοι Βουλευτές, γιατί αν κανείς κοιτάξει αυτήν τη συμφωνία θα δει ότι δεν ξεχωρίζει τις περιοχές των νησιών από τις λιγότερο ανεπτυγμένες άλλες περιοχές, όπως είναι οι αγροτικές περιοχές και οι ορεινές υποβαθμισμένες περιοχές. Και στο σημείο που αναφέρεται σε αυτές τις περιοχές προσθέτει τη λέξη "και τα νησιά". Εκεί όμως που ήθελε η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματική στήριξη στα νησιά, στις μεγάλες υπερπόντιες χώρες και στα εδάφη, έδωσε πραγματικές ενισχύσεις και τις περιλαμβάνει μέσα στη συμφωνία, όπως είναι οι χώρες που έχουν αυτά τα νησιά Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία και όπου γίνεται αναφορά και για τις Καναρίους Νήσους και για τις Αζόρες και για τη Μαδέρα κλπ.

Η Κυβέρνηση λέγει ότι εξασφαλίζονται τα δημοκρατικά δικαιώματα. Κύριοι Βουλευτές, για το πώς εξασφαλίζονται τα δημοκρατικά δικαιώματα στη χώρα μας, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη δεν θα μπορούσε να προσθέσει κανείς τίποτα περισσότερο από αυτά που είπε ο προηγούμενος ομιλητής, ο κ. Παπαθεμελής, για την κατατρόπωση ουσιαστικά, για το κυνήγημα, για την αφερεγγυότητα, για τα απάνθρωπα δημοκρατικά δικαιώματα που επιβάλουν οι χώρες αυτές στους λαούς.

Τι προστέθηκε σε αυτό; Η μόνη εγγύηση που δίδεται στα δικαιώματα των γυναικών, του παιδιού, στην αντιμετώπιση του ρατσισμού, στις εγγυήσεις για το άσυλο -βλέπε Οτσάλαν- με τη Συνθήκη αυτή είναι πολύ πίσω από την ευρωπαϊκή χάρτα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κύριοι Βουλευτές. Και δεν είναι τυχαίο ότι αυτά τα δημοκρατικά δικαιώματα και στη χώρα μας σήμερα καταπατούνται βάνουσα. Ένα δημοκρατικό δικαίωμα σήμερα του πολίτη είναι να ζητήσει δημοψήφισμα όταν πρόκειται για κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Ε, αυτό το δημοψήφισμα, οι δημοκρατικές διαδικασίες της Ευρώπης, αλλά και της Κυβέρνησης ιδιαίτερα το αποκάλεσαν οχλοκρατία, κύριοι Βουλευτές. Μάλιστα, έτσι αντιμετωπίζεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω επίσης, κύριοι Βουλευτές, ότι επειδή ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι ο πολίτης σήμερα θα είναι πιό κοντά στις αποφάσεις και θα ενημερώνεται κλπ., μπαίνει ένα ερώτημα: Πόσο κοντά ήταν ο πολίτης στις δύο αυτές συμφωνίες; Πόσο ενημερώθηκε; Πόσο έγινε συζήτηση; Και όπως ενημερώθηκε, ενημερώθηκε διαστρεβλωμένα και κατευθυνόμενα, όπως συμφέρι σήμερα την Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα που ψήφισαν μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Καμία άλλη ενημέρωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης θα ήθελα να ρωτήσω: Ποιος ποτέ Υπουργός ή Πρωθυπουργός ενημέρωσε τη Βουλή για αυτά τα οποία λέει και αποφασίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποιος Βουλευτής από σας έχει διαβάσει ποτέ τα Πρακτικά των συζητήσεων και των αποφάσεων που φαίνονται στα διοικητήρια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Γκατζή, σας παρακαλώ, δεν έχετε άλλο χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω με αυτήν τη φράση.

Τό κόμμα μας κατ' επανάληψη έχει θέσει θέμα και στο Σύνταγμα να κατοχυρωθεί, αλλά και στον Κανονισμό της Βουλής και να περάσει η διαδικασία της κυβερνώσας Βουλής, όπου ο Πρωθυπουργός, Υπουργός θα δεσμεύεται με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε, κύριε Γκατζή, σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Αλλά,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε, γιατί έχουν δικαιώματα και οι άλλοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: ...από τέτοιες κυβερνήσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ήδη περάσει σχεδόν δύο χρόνια από τη στιγμή που ψηφίστηκε η Συνθήκη τον Οκτώβριο του 1997 και η οποία μετά την επικυρωσή της από τα κράτη-μέλη θα αποτελέσει το νέο πλαίσιο για τους πολίτες της Ένωσης.

Σ' αυτό το διάστημα, σημαντικές εξελίξεις διαφοροποίησαν το περιβάλλον τόσο στη χώρα μας όσο και στις άλλες χώρες.

Στη χώρα μας η αλματώδης πορεία της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα η ισχυρή ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων, μας επιτρέπει να είμαστε πλέον βέβαιοι για την ένταξη της Ελλάδος στη ζώνη των χωρών του ευρώ την 1.1.2001. Αυτό δημιουργεί νέα δεδομένα για τον Έλληνα πολίτη.

Τα τελευταία χρόνια συντελέστηκαν και συντελούνται

τεράστια βήματα για την προσαρμογή της ευρωπαϊκής και της ελληνικής οικονομίας στις συνθήκες της παγκόσμιας οικονομίας.

Είναι επίσης γεγονός ότι η ταχύτητα αυτών των προσαρμογών για τη χώρα μας υπήρξε πολλαπλάσια σε σχέση με άλλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα η διόρθωση των συνεπειών και φαινομένων της παγκοσμιοποίησης επιτυγχάνεται όχι μόνο μέσω της προώθησής των κοινών πολιτικών της Ένωσης, αλλά επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της ανάπτυξης και υπεράσπισης ενός νέου ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου που είναι συνυφασμένο με την υπεράσπιση του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους.

Επιτυγχάνεται με την προώθηση πολιτικών που αφορούν την καταπολέμηση της ανεργίας, την ενίσχυση της απασχόλησης και γενικότερα την ενίσχυση κοινοτικών πολιτικών.

Για την ανάπτυξη και την υπεράσπιση αυτού του κοινωνικού μοντέλου που έρχεται σε αντίθεση με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές, αλλά και με προσανατολισμό στη πολιτική Ευρώπη, την Ευρώπη των αξιών, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε σημαντικότερη συμμετοχή. Η Ελλάδα προώθησε σημαντικές προτάσεις για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, για τα νησιά μας, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα για τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς από εμάς δεν έχει το δικαίωμα να ξεχνάει το ορόσημο του ευρώ. Το κοινό νόμισμα, σηματοδοτεί μια νέα εποχή όπου οι ευρωπαϊκοί λαοί αυτοδεσμεύονται για το κοινό μέλλον τους. Αυτοδεσμεύονται για ένα μέλλον πολιτικό έστω και αν η σημερινή συγκυρία δεν επέτρεψε για ποικίλους λόγους να αποτυπωθεί και το κείμενο της Συνθήκης.

Αυτό που η σημερινή νέα γενιά δεν γνωρίζει αλλά που οι παλαιότερες γενιές γνωρίζουν πολύ καλά είναι η τεράστια προσπάθεια των ευρωπαϊκών λαών, όχι μόνο να γιατρέψουν τις πληγές από δύο παγκόσμιους πολέμους που σφράγισαν τον 20ο αιώνα αλλά και να συμβάλουν στη δημιουργία ενός οικοδομήματος όχι μόνο με οικονομική βαρύτητα αλλά και με πολιτική βαρύτητα και οντότητα που θα διαδραματίζει ρόλο και στη διεθνή σκηνή, για μια Ευρώπη πολιτική, μία Ευρώπη αξιών.

Αν και έχουν γίνει σοβαρές παρεμβάσεις στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης, υπολείπονται αυτών που εμείς επιδιώκουμε στους κρίσιμους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, στα θέματα της εμβάθυνσης των δημοκρατικών θεσμών.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι και τα κείμενα των συνθηκών απηχούν κάθε φορά έναν αποδεκτό συμβιβασμό των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των συμφερόντων των κρατών-μελών.

Ένα τέτοιο συμβιβασμό, σε θετική κατεύθυνση, εκφράζει και η νέα Συνθήκη που καλούμαστε να επικυρώσουμε.

Με έκπληξη άκουσα αρκετούς συναδέλφους να μιλούν για κενές διακηρύξεις, για διακηρύξεις χωρίς νόημα και περιεχόμενο. Αυτοί οι συνάδελφοι μάλλον ξεχνούν ότι αυτά που σήμερα ακούγονται ως δεδομένα και αυτονόητα πριν από μερικά χρόνια αποτελούσαν το όραμα των λαών που υπέγραψαν εκείνη την πρώτη συνθήκη.

Αυτό που ορίζεται σήμερα στη Συνθήκη, ότι δηλαδή η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου, αρχές οι οποίες είναι κοινές στα κράτη-μέλη, είναι αποτέλεσμα κοινωνικών και πολιτικών αγώνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στην πορεία της ευρωπαϊκής οικοδόμησης, παρά μόνο για να τονίσω το πραγματικά αυτονόητο, ότι, δηλαδή, η πορεία αυτή της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης έχει σφραγισθεί από πολλά και σημαντικά πολιτικά και οικονομικά γεγονότα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε και έχει όραμα για την Ευρώπη, για μία Ευρώπη ενωμένη, μία Ευρώπη δημοκρατική, μία Ευρώπη με δική της

αυτόνομη εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, με δική της άμυνα, μία Ευρώπη κοντά στον πολίτη και τα προβλήματά του, μία Ευρώπη της συνοχής, χωρίς ανισότητες βορρά-νότου, χωρίς κοινωνικές ανισότητες μέσα στα ίδια τα κράτη.

Η προσπάθεια που καταβάλει σήμερα η χώρα μας για την ένταξη της στην ΟΝΕ δεν εξαντλείται σε πολιτικές κινήσεις. Τέτοια πολιτική κίνηση ήταν η ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ το 1981 χωρίς να πληρούνται οι οικονομικές προϋποθέσεις, χωρίς να έχει προετοιμαστεί η ελληνική οικονομία και κοινωνία. Αποκλειστικά και μόνο με καθαρά πολιτικά κριτήρια ενταχθήκαμε τότε στην ΕΟΚ.

Μας επιβλήθηκαν γι'αυτό ανεπιθύμητοι όροι με δυσμενή, στη συνέχεια, αποτελέσματα για την ελληνική οικονομία. Η αποβιομηχάνιση της χώρας που ακολούθησε, αποτελεί μία χαρακτηριστική συνέπεια αυτής της διαδικασίας. Η υπερβολική εξάρτηση της γεωργίας από τις επιδοτήσεις αποτέλεσε μία δεύτερη άμεση συνέπεια.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν επιδιώκει να ενταχθεί με πολιτικά κριτήρια, όπως πολλές φορές ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν επιδιώκει να συμμετέχει η χώρα ως φτωχός συγγενής της Ευρώπης που θα εκλιπαρεί για εξαιρέσεις, αλλά να συμμετέχει ισότιμα και δυναμικά στο ευρωπαϊκό περιβάλλον για να μπορεί η φωνή της να έχει βαρύτητα. Εμείς θα μπορούμε με το σταθί μας υλοποιώντας όλα τα κριτήρια της Συνθήκης, όπως και τα υπολοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό το επιτυγχάνουμε μέσα από τη δυναμική πορεία της ελληνικής οικονομίας, μέσα από τις διαρθρωτικές αλλαγές που προωθούμε και τις υποδομές που αναπτύσσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα φορά σε αυτήν την Αίθουσα η Αντιπολίτευση επαλήθευσε για να αμφισβητήσει τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας, την πορεία σύγκλισης της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για μια ακόμα φορά γινόμεστε μάρτυρες ένα τμήμα του Ελληνικού Κοινοβουλίου να αμφισβητεί αυτό που η Ευρώπη και όλοι οι διεθνείς οργανισμοί συνεχώς επιβεβαιώνουν, δηλαδή την υγιή τροχιά της ελληνικής οικονομίας. Όλοι, εκτός της Αντιπολίτευσης, συμφωνούν ότι η πολιτική μας εξασφαλίζει ταυτόχρονα σταθεροποίηση, δημοσιονομική εξυγίανση, υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, κλίμα εμπιστοσύνης και προοπτικών στον πολίτη, στις παραγωγικές τάξεις, αλλά και στη διεθνή σκηνή. Και αυτό είναι η πραγματική σύγκλιση για τη χώρα.

Η Ελλάδα συνεπώς συγκλίνει. Αυτοί που αποκλίνουν από την πραγματικότητα, δεν είναι η ελληνική οικονομία, αλλά όσοι αμφισβητούν την ορατή πορεία της.

Πετύχαμε πολλά περισσότερα απ' ό,τι σε προηγούμενες περιόδους καλύπτοντας τρεις και τέσσερις φορές μεγαλύτερη απόσταση από άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η Ελλάδα δεν είναι πλέον ο δημοσιονομικός ουραγός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχει πλέον τα υψηλότερα δημοσιονομικά ελλείμματα. Αυτά δεν αμφισβητούνται. Σήμερα υπάρχει αλλαγή τοπίου. Έχουμε ένα νέο οικονομικό περιβάλλον.

Τα τελευταία χρόνια βιώνουμε μία αλλαγή πλεύσης με τον τερματισμό ενός εικοσιπενταετούς κύκλου προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας στο διεθνές περιβάλλον. Η είσοδός μας στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1.1.2001 δεν αποτελεί το τέλος μιας διαδρομής, αλλά ένα σημαντικό σταθμό στην πορεία της χώρας μας προς την πραγματική σύγκλιση και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων των πολιτών.

Στην αυγή του 21ου αιώνα, η πορεία της ευρωπαϊκής οικονομίας θα εξαρτηθεί από το βαθμό ενσωμάτωσης των οικονομιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, από την ολοκλήρωση, τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς και από την ικανότητα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των κυβερνήσεων των κρατών-μελών να εφαρμόσουν με επιτυχία τις κοινές πολιτικές για τον ανταγωνισμό, για το περιβάλλον, για τη γεωργία, για τα διευρωπαϊκά δίκτυα, για την έρευνα και την τεχνολογία.

Η υιοθέτηση ενός ενιαίου νομίσματος αποτελεί, όχι μόνον

κορυφαίο ιστορικό και πολιτικό γεγονός, αλλά και σαφή ένδειξη του προχωρημένου βαθμού ενσωμάτωσης των οικονομιών τους και ισχυρή δέσμευση για μια κοινή πορεία στο μέλλον. Στην κοινή αυτήν πορεία βαδίζει και η χώρα μας.

Όμως, στην ίδια αυτήν κοινή πορεία, στοχεύουν όλες οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και η Κύπρος, οι οποίες θα προσχωρήσουν σταδιακά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς αυτές τις χώρες, θα μεταμορφώσει την εικόνα, αλλά και τη δυναμική της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα αμέσως επόμενα χρόνια, γεγονός που θα μεταβάλει ριζικά το ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Κλειδί, για την επιτυχία μιας κοινής μελλοντικής πορείας, είναι οι στόχοι στους οποίους θα επικεντρωθεί η πολιτική ενοποίησης και η αποτελεσματικότητα με την οποία θα επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Και σε αυτό το πεδίο, στο να καθορισθούν δηλαδή στόχοι που να αντιστοιχούν στις ανάγκες και προκλήσεις της επόμενης χιλιετίας, η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί ένα σημαντικό κείμενο αρχών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ευρώπη δεν υπάρχουν μόνον κοινά σημεία, αλλά και διαφορές. Διαφορές, οι οποίες πηγάζουν από διαφορετικά σημεία εκκίνησης των οικονομιών και των κοινωνιών μας. Γι' αυτόν το λόγο, έχει τεράστια σημασία η απάντηση που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του πλαισίου της Συνθήκης του Άμστερνταμ, σε κρίσιμα ζητήματα, που απασχολούν τους Ευρωπαίους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Η νέα Συνθήκη πραγματικά καινοτομεί σε ό,τι αφορά τα θέματα της απασχόλησης. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο στόχος της προώθησης ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης, ανάγεται σε έναν από τους κύριους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με αυτόν τον τρόπο, διατρανώνεται και στο νέο κείμενο η βούληση των κρατών-μελών να αναδείξουν το θέμα της απασχόλησης ως κεντρικό ζήτημα των ευρωπαϊκών οικονομιών.

Η στροφή του βάρους της οικονομικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την πραγματική οικονομία συνδέεται στενά με το νέο πολιτικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνδέεται με την παραδοχή ότι η δημιουργία της Νομισματικής Ένωσης δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο βελτίωσης της κοινωνικής ευημερίας.

Οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις, που αποτελούν πλέον την πλειοψηφία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ανάμεσά τους η ελληνική Κυβέρνηση, γνωρίζουν ότι η ένταξη μιας χώρας στο ευρώ δεν οδηγεί, μέσα από τους αυτόματους μηχανισμούς της αγοράς, σε κοινωνική δικαιοσύνη και αύξηση της απασχόλησης, όπως πρεσβεύει η φιλελεύθερη οικονομική πολιτική.

Ακούστηκε πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα ότι όλα αυτά, οι διακηρύξεις ή οι ρυθμίσεις, αποτελούν κενά γράμματα, χωρίς καμία ιδιαίτερη αξία, χωρίς να αγγίζουν τον Έλληνα πολίτη, εργαζόμενο ή άνεργο. Αυτό αποτελεί μια τεράστια αναλήθεια. Όλα τα μέτρα, που λαμβάνονται για την ενίσχυση της απασχόλησης και ήδη υλοποιούμε και τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση, έχουν πολυετή προοπτική, προωθώντας τις λεγόμενες ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία. Όλα αυτά δεν αποτελούν κενό γράμμα, αλλά και δεν εξαντλούν την πολιτική μας και τη συνεχή αναζήτηση στο κρίσιμο ζήτημα της απασχόλησης.

Στην εποχή μας, η απασχόληση και η ουσιαστική αντιμετώπιση του φαινομένου της ανεργίας συνδέεται κυρίως με την αναπτυξιακή διαδικασία. Εάν δεν εξασφαλίσεις υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, δεν μπορείς να έχεις αποδεκτές λύσεις για την απασχόληση. Αυτό η Κυβέρνηση το γνωρίζει πολύ καλά. Γι' αυτό και προσπάθησε -και πέτυχε- να ανατρέψει το καθεστώς της ύφεσης και των μηδενικών ρυθμών ανάπτυξης, που είχαν οδηγήσει στην έκρηξη της ανεργίας στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Έχουμε πετύχει εξαπλάσιους ρυθμούς ανάπτυξης από εκείνη την περίοδο.

Ειδικά για την Ελλάδα, το θέμα της εμβάθυνσης και πραγματικής

σύγκλισης συνδέεται αναπόσπαστα με το θέμα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, που αποτελεί και στο νέο κείμενο της Συνθήκης του Άμστερνταμ, βασικό στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οικονομική και κοινωνική συνοχή στη Συνθήκη του Άμστερνταμ επαναλαμβάνεται ως στόχος της Κοινότητας, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη στο σύνολο των περιοχών και περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την προσθήκη και των νήσων.

Δεν πρέπει να υποβαθμίζουμε τη σημασία της πολιτικής για τις νησιώτικες περιοχές, όπως καταγράφεται στη Συνθήκη. Αποτελεί σημαντική παρέμβαση της χώρας μας κατά τη διαπραγμάτευση και συνδέεται άρρηκτα με την πολιτική για τα νησιά μας που προωθεί η ελληνική Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική και κοινωνική συνοχή δε σημαίνει ελεημοσύνη προς τις φτωχές περιφέρειες. Ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής σημαίνει επένδυση με στόχο την αυξημένη δυνατότητα των περιφερειών να αναπτύξουν το δυναμικό τους. Σημαίνει επένδυση, με στόχο την αύξηση της συνολικής μελλοντικής ευημερίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρόταση της επιτροπής με την "Αντζέντα 2000" αναγνωρίζει πλήρως την ανάγκη επίτευξης ισορροπίας μεταξύ της δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιβάλλει η ΟΝΕ αφ' ενός και της προώθησης και ενίσχυσης των θεμελιακών πολιτικών της Ένωσης αφ' ετέρου, πολιτικών όπως η Κοινή Αγροτική Πολιτική που αποτελεί την παραδοσιακή ραχοκοκκαλιά της ευρωπαϊκής οικονομίας και η Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή, που είναι ένας από τους τρεις βασικούς πολιτικούς προσανατολισμούς της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διαπραγμάτευση αυτή για τα θέματα της "Αντζέντα 2000" είναι σίγουρα σκληρή, εκτιμάται όμως ότι θα ολοκληρωθεί στο αμέσως προσεχές διάστημα και είμαστε βέβαιοι ότι θα αποδώσει για τη χώρα σημαντικούς πόρους για τη συνέχιση της πολιτικής της Οικονομικής και Κοινωνικής Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυβέρνηση προετοιμάζει εδώ και ενάμιση χρόνο το νέο αναπτυξιακό σχέδιο της χώρας για τα επόμενα χρόνια στην αυγή της νέας χιλιετίας. Και το προετοιμάζει με όραμα και με συνέπεια.

Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να κατηγορείτε την Κυβέρνηση ακόμα και γι' αυτό το ζήτημα; Γιατί και αυτό ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα. Ποτέ στη χώρα μας δεν ξεκίνησε τόσο έγκαιρα, τρία χρόνια από την ημέρα της έναρξης της νέας προγραμματικής περιόδου ο σχεδιασμός του προγράμματος της ανάπτυξης της χώρας μας, όταν εσείς την περίοδο που είχατε την κυβερνητική ευθύνη πράξατε ακριβώς το αντίθετο. Σχεδιάσατε αυτό που δεν είχε ανάγκη η χώρα. Εντάξατε μικρά έργα, χωρίς αναπτυξιακό όφελος για την κοινωνία και τελικά, σπαταλήσατε πολύτιμους πόρους για τη χώρα. Γιατί φαίνεται να ξεχνάτε ότι η Κυβέρνησή μας στην έλλειψη αυτού του δικού σας σχεδιασμού απάντησε στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με νέα μεγάλα αναπτυξιακά έργα υποδομής, με προγράμματα και παρεμβάσεις που ήδη αλλάζουν την εικόνα της χώρας. Και αυτή η εικόνα θα ολοκληρωθεί με το νέο σχέδιο ανάπτυξης που η Κυβέρνηση προωθεί, μια ανάπτυξη που θα οδηγήσει στο να είναι η Ελλάδα μια διαφορετική χώρα απ' αυτήν που γνωρίζουμε σήμερα, μια Ελλάδα στην οποία ο πολίτης θα ζει σε ένα καλύτερο περιβάλλον.

Ο πολίτης μπορεί να αμφισβητεί, να διερωτάται. Γνωρίζει όμως πολύ καλά ποιος θέλει και ποιος μπορεί να διασφαλίσει το μέλλον της χώρας, βαδίζοντας σε ένα δύσκολο, δύσβατο και σύνθετο δρόμο.

Πιστεύω ότι όλα αυτά τα κρίσιμα ζητήματα που σηματοδίνουν την πορεία του τόπου, αποτελούν εθνική υπόθεση που αφορά όλες τις πολιτικές και παραγωγικές δυνάμεις.

Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός θα προχωρήσουν αταλάντευτα, με σταθερό προσανατολισμό στο δρόμο της ανάπτυξης, της δημιουργίας, της ισότητας και δυναμικής συμμετοχής της χώρας μας στη νέα Ευρώπη. Και σ' αυτό το

δρόμο βαδίζουμε με την πίστη ότι θα πετύχουμε. Και η επιτυχία αυτή της χώρας μας στο επόμενο διάστημα, δεν θα είναι επιτυχία μιας κυβέερνησης ή ενός κόμματος, θα είναι επιτυχία ενός ολόκληρου λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητη η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ αποτελεί ένα βήμα μπροστά για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σίγουρα, όχι τόσο φιλόδοξο, όσο εμείς θα θέλαμε και όσο οι περιστάσεις το απαιτούν, όμως είναι ένα βήμα μπροστά και για την πραγματική οικονομία, αλλά και για τις άλλες εσωτερικές πολιτικές και περιλαμβάνει βέβαια, θετικές διατάξεις.

Κάνουν, λοιπόν, απόλυτο λάθος όσοι ισχυρίζονται ότι δεν αφορά τον Ευρωπαϊκό πολίτη, αλλά μόνο αριθμούς της ονομαστικής οικονομίας. Εκεί που δεν κάνουν λάθος, είναι ότι η πρόοδος στα θέματα της οικονομίας δεν είναι ανάλογη με την πρόοδο στα θέματα των δημοκρατικών θεσμών, της εξωτερικής πολιτικής, ασφάλειας και άμυνας της Ευρώπης.

Η πιο πρόσφατη επιβεβαίωση γι' αυτό έρχεται από την τραγική υπόθεση Οτσαλάν, όταν μια ολόκληρη Ευρώπη άφησε μόνη την Ελλάδα να υπερασπιστεί τις διεθνείς αρχές του ανθρωπισμού.

Ανεξάρτητα από το τελικό αποτέλεσμα που λυτεί χωρίς αμφιβολία κάθε Έλληνα είναι γεγονός ότι τη στιγμή που άλλοι σήκωναν μαχητικά αεροσκάφη για να απομακρύνουν τον Οτσαλάν, η Ελλάδα αναζητούσε λύσεις και τρόπους, για να προσφέρει, στο μέτρο των δικών της δυνατοτήτων, ανθρωπιστική στήριξη στον ηγέτη ενός καταδικασμένου λαού.

(Θόρυβος, κωδωνοκρουσίες)

Ο ελληνικός λαός γνωρίζει πολύ καλά πόσο τραγικά μόνη βρέθηκε η Κυβέρνησή του σ' αυτήν την προσπάθεια. Όμως, εκεί που οι άλλοι ήθελαν να προστατέψουν ουσιαστικά και μόνο τα οικονομικά συμφέροντά τους στην Τουρκία, η Ελλάδα είχε κρίσιμα εθνικά συμφέροντα να προστατεύσει και αυξημένες ευθύνες. Και όμως, δεν δείλιασε.

Για άλλη μια φορά, η ιστορία θα γράψει ότι οι Έλληνες μόνοι υπερασπίστηκαν τις ανθρωπιστικές αξίες και τα ιδεώδη που αποτελούν στοιχεία του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Τελικά είμαστε οι μόνοι που δίνουμε αξία στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ.

Η υπόθεση Οτσαλάν είναι γεμάτη από τραγικά στοιχεία. Ο πόνος του ελληνικού λαού για το συμβάν και το ατυχές αποτέλεσμα παραμένει βαθύτατος. Οι ηθικές και ανθρωπιστικές διαστάσεις αυτής της υπόθεσης δεν έκλεισαν για την Ελλάδα και δεν πρέπει να κλείσουν για την Ευρώπη όπως και για κάθε πολιτισμένη χώρα. 'Ισως τώρα αρχίζει η πραγματική της αποκρυπτογράφηση.

Αποτελεί άμεση υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της διεθνούς κοινότητας να διαφυλάξει την τύχη του Οτσαλάν που βρίσκεται πια στα χέρια της Τουρκίας. Η θέση της Ελλάδας για μία πολιτική λύση του Κουρδικού ζητήματος ήταν και είναι αταλάντευτη επίμονη και σταθερή. Ήμασταν η χώρα που υποστηρίξαμε όσο καμία άλλη τον αγώνα του κουρδικού λαού. Αυτήν τη θέση θα την υπερασπιστούμε σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: "Κύρωση του διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων".

Επίσης η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: "Σύσταση διπλωματικών και προξενικών αρχών και σύνθεσης του προσωπικού τους".

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

Πριν προχωρήσουμε στη διεξαγωγή της ονομαστικής ψηφοφορίας υπάρχουν οι δύο διατάξεις που έχουν ψηφιστεί στην επιτροπή και δύο τροπολογίες που έχει επίσης υπόψη του το Σώμα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα επαναλάβω τις τροποποιήσεις που είχαμε προτείνει στο κείμενο του νομοσχεδίου που κυρώνει τη Συνθήκη και οι οποίες έχουν αναγνωσθεί και καταχωρισθεί στα Πρακτικά:

Πρώτον, αναδιατυπώνεται ο τίτλος του νομοσχεδίου.

Δεύτερον, αναδιατυπώνεται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου πρώτου και το δεύτερο εδάφιο αριθμείται ως παράγραφος 3.

Τρίτον, ως άρθρο τέταρτο τίθεται η υπ' αριθμόν 2435/5 τροπολογία που αφορά τη μεταφορά της Συνθήκης στη γλώσσα των τυφλών όπως αναδιατυπώθηκε από τον αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών.

Τέταρτον, ως άρθρο πέμπτο τίθεται η υπ' αριθμόν 2403/4 τροπολογία που αφορά τη μεταφορά του κειμένου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στη δημοτική γλώσσα.

Πέμπτον, το άρθρο τέταρτο του νομοσχεδίου αριθμείται σε άρθρο έκτο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα επακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου, σύμφωνα με την παράγραφο 72 παρ. 1γ' του Κανονισμού. Κατόπιν σχετικού αιτήματος της Κυβερνήσεως, ο Πρόεδρος μπορεί να ζητήσει τη διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας.

Επίσης, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και το ΔΗ.Κ.ΚΙ., επί της αρχής του υπό συζήτηση νομοσχεδίου της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

"ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 εδ. α' του άρθρου 72 του Κανονισμού της Βουλής, ζητούμε να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του υπό συζήτηση νομοσχεδίου: "Κύρωση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

ΑΘΗΝΩΝ 17/2/99

ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Κολοζώφ Ορέστης

Κόρακας Στρατής

Κωστόπουλος Μήτσος

Γκατζής Νίκος

Κανταρτζής Αχιλλέας

Μπούτας Ευάγγελος

Αγγουράκης Μπάμπης

Τασούλας Απόστολος

Παναγιώτου Σταύρος

Παπαρήγα Αλεξάνδρα

Μπόσκου Μαρία

Τσοβόλας Δημήτριος

Καρατάσος Γεώργιος

Ρόκος Γεώργιος

Ιντζές Τάσος

Τσαφούλιας Γεώργιος

Αράπη - Καραγιάννη Βασιλική

Δημαράς Ιωάννης

Αράπη Γιάννης"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Οι αποδεχόμενοι το σχέδιο νόμου, όπως αναδιατυπώθηκε από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών, ψηφίζουν "Ναι". Οι μη αποδεχόμενοι

ψηφίζουν "Όχι".

Γνωρίζετε ότι εκκρεμεί για τη σημερινή συνεδρίαση και η διεξαγωγή ψηφοφορίας επί των αιτήσεων άρσης ασυλίας των Βουλευτών κ. Στυλιανής Αλφιέρη και κ. Χρήστου Θεοδώρου. Αν συμφωνείτε να διεξαχθούν οι δύο ψηφοφορίες ταυτόχρονα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση φρονεί ότι η ψηφοφορία για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ πρέπει να είναι ανεξάρτητη της ψηφοφορίας για το θέμα της αίτησης της δίωξης των δύο συναδέλφων. Είναι σημαντικό, είναι τεράστιο θέμα για να γίνει ταυτόχρονη ψηφοφορία. Αν βεβαίως η πλειοψηφία αποφασίσει άλλως, δεκτό, αλλά οφείλω και σε σας και στην Εθνική Αντιπροσωπεία να επισημάνω ότι θα πρέπει να γίνουν δύο ψηφοφορίες και όχι μία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι είναι δύο θέματα για τα οποία πρέπει να γίνουν δύο ξεχωριστές ψηφοφορίες. Αλλά, επειδή κατά τη γνώμη μου -και κατά τη γνώμη όλων- η ποιότητα της ψήφου των μελών του Σώματός μας είναι η αυτή είτε πρόκειται να ψηφίσουν τη Συνθήκη του Άμστερνταμ είτε επί μιας απλής αιτήσεως άρσης ασυλίας και για την οικονομία χρόνου, νομίζω ότι θα συμφωνήσετε να γίνουν ταυτόχρονα οι δύο ψηφοφορίες, εκτός από μερικούς αρκετά ζωτικούς και οπωσδήποτε νεότερους, όπως ο κ. Σιούφας, που μπορεί να θέλουν μία ώρα ακόμη να τραβήξουμε τη συνεδρίαση. Νομίζω ότι ο κ. Σιούφας έβαλε ένα θέμα τυπικό.

Εμείς όμως να προχωρήσουμε επί της ουσίας. Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κατόπιν αυτού καλούμε επί του καταλόγου τους Βουλευτές κ. Αλέξανδρο Βούλγαρη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κ. Γεώργιο Καλαντζή από τη Νέα Δημοκρατία.

Για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας καλούνται επί της ψηφοδόχου οι Βουλευτές κ. Ευάγγελος Αργύρης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Αδάμ Ρεγκούζας από τη Νέα Δημοκρατία.

Πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής θα είναι ο Κοσμήτωρ κ. Αθανάσιος Αλευράς.

Επαναλαμβάνω, αγαπητοί συνάδελφοι, πως όποιος ακούει το όνομά του και δέχεται τη Συνθήκη ψηφίζει "Ναι", όποιος δεν την δέχεται ψηφίζει "Όχι".

Σε ό,τι αφορά τις άρσεις ασυλίας σημειώνουμε δίπλα από το όνομα του Βουλευτή του οποίου ζητείται η άρση "Ναι", αν θέλουμε την άρση και "Όχι" αν δεν την επιθυμούμε.

"Παρών" ψηφίζουμε, αν είναι αδιάφορο το θέμα.

Σας έχουν διανεμηθεί τα ψηφοδέλτια και παρακαλώ τους συναδέλφους να αρχίσουν την ανάγνωση του καταλόγου.

(Ψ Η Φ Ο Φ Ο Ρ Ι Α)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος που δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσονται περαιωμένες η ονομαστική ψηφοφορία και η μυστική ψηφοφορία.

Παρακαλώ τους κυρίους ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και εξαγωγή του αποτελέσματος όσον αφορά στην ονομαστική ψηφοφορία και στη διαλογή των ψηφοδελτίων και εξαγωγή του αποτελέσματος όσον αφορά στη μυστική ψηφοφορία.

Έχω να κάνω τις εξής ανακοινώσεις όσον αφορά επιστολές συναδέλφων που δεν ήρθαν να ψηφίσουν.

Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Γεώργιος Ανωμερίτης βρίσκεται στις Βρυξέλλες και δηλώνει ότι θα υπερψήφισε τη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μάτης βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι", στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Ντούσκας βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Γεωργόπουλος λόγω ασθένειας δεν μπορεί να παρευρεθεί. Δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Έβερετ βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Αναστασόπουλος βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δαμιανός λόγω ασθένειας δεν μπορεί να παρευρεθεί. Δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Χρήστος Βυζοβίτης λόγω ασθένειας δεν μπορεί να παρευρεθεί. Δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

Ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Χαράλαμπος βρίσκεται στο εξωτερικό και δηλώνει ότι θα ψήφισε "ναι" στη Συνθήκη.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 274 Βουλευτές.

Υπέρ της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ δηλαδή "ΝΑΙ" ψήφισαν 246 Βουλευτές.

Κατά της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ δηλαδή "ΟΧΙ" ψήφισαν 19 Βουλευτές.

Ψήφισαν "ΠΑΡΩΝ" 9 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

"ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

	N	O
Στεφανής Κων/νος	+	
Παντερμαλής Δημήτριος	+	
Μανίκας Στέφανος	+	
Σουλαδάκης Γιάννης	+	
Μαντέλης Αναστάσιος	-	
Παρασκευόπουλος Παρασκευάς	+	
Μολυβιάτης Πέτρος	+	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	
Τζωάννος Ιωάννης	+	
Λουκάκος Παναγιώτης	+	
Κωνσταντοπούλου Μαρία	+	
A' ΑΘΗΝΩΝ		
Παπανδρέου Γεώργιος	-	
Αρσένης Γεράσιμος	+	
Παπαντωνίου Ιωάννης	+	
Αλευράς Αθανάσιος	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Πεπονής Αναστάσιος	+	
Αντουσάκη Ελένη	+	
Ρωμάιος Γεώργιος	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	+	
Μάνος Στέφανος	+	
Βουλγαράκης Γεώργιος	+	
Γιαννάκου - Κουτσίκου Μαριέττα	+	
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα	+	
Παπαδόγγονας Αλέξανδρος	+	
Ζαφειρόπουλος Επαμεινώνδας	+	
Αγγουράκης Χαράλαμπος		+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος		ΠΑΡΩΝ
Αράπη - Καραγιάννη Βασιλική		+
B' ΑΘΗΝΩΝ		
Παπανδρέου Βασιλική	+	

Κακλαμάνης Απόστολος	+	Σταύρου Απόστολος	+
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	+	Κουρής Λεωνίδας	+
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	Καρατάσος Γεώργιος	+
Κατσάνεβας Θεόδωρος	+		
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+	Φούρας Ανδρέας	+
Κουλούρης Κίμων	+	Γεωργόπουλος Δημήτριος	-
Χαραλαμπόπουλος Ιωάννης	+	Κατσικόπουλος Δημήτριος	+
Κανελλόπουλος Λάμπρος	+	Κουτσόγιωργας Δημήτριος	+
Ανωμερίτης Γεώργιος	-	Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	Σπηλιόπουλος Κων/νος	+
Τζουμάκας Στέφανος	-	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+
Χιτήρης Τηλέμαχος	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Βερυβάκης Ελευθέριος	+	Τσαφούλιας Γεώργιος	+
Χαραλάμπους Ιωάννης	-		
Μητσοτάκης Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Τζαννετάκης Τζανής	+	Αποστολίδης Λουκάς	+
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης	+	Ακριβάκης Αλέξανδρος	+
Καμμένος Παναγιώτης	+	Κατσιμπάρδης Γεώργιος	+
Λιάπης Μιχάλης- Γεώργιος	+	Μπασιάκος Ευάγγελος	+
Πολύδωρας Βύρων	+		
Μείμαράκης Ευάγγελος - Βασίλ.	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Πετραλιά - Πάλλη Φάνη	+	Κωνσταντινίδης Ιωάννης	+
Ανδρεουλάκος Απόστολος	+		
Καρατζαφέρης Γεώργιος	-	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Κασσίμης Θεόδωρος	+	Σαατσόγλου Ανέστης	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	Παπαδόπουλος Σταύρος	+
Μπρατάκος Άγγελος	+	Δαμιανός Θεόδωρος	-
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+		
Κολοζώφ Ορέστης	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Σκανδαλίδης Κων/νος	-
Δαμανάκη Μαρία	ΠΑΡΟΥΣΑ	Σφυρίου Κοσμάς	+
Κοβέλης Φώτιος - Φανούριος	ΠΑΡΩΝ	Παπανικόλας Βασίλειος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	ΠΑΡΩΝ	Καραμάριος Αναστάσιος	+
Κουναλάκης Πέτρος	ΠΑΡΩΝ		
Τσοβόλας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	
Δημαράς Ιωάννης	+	Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+
		Κηπουρός Χρήστος	-
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		Λυμπερακίδης Λεωνίδας	+
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	Δημοσχάκης Θεοφάνης	+
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	-		
Μπαλτάς Αλέξανδρος	-	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ	
Ροκόφυλλος Χρήστος	+	Καλαμακίδης Ιωάννης	+
Μαγγίνας Βασίλειος	+	Θεοδώρου Χρήστος	+
Καραγκούνης Ανδρέας	+	Κεδίκογλου Βασίλειος	+
Αλεξόπουλος Γεώργιος	+	Πιπεργιάς Δημήτριος	+
Καρακώστας Ιωάννης	+	Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος	+
		Αποστόλου Ευάγγελος	ΠΑΡΩΝ
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ			
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	
Σωτηρόπουλος Βασίλειος	+	Παναγιωτόπουλος Αθανάσιος	+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ	+		
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ	
Ρέππας Δημήτριος	+	Παπαδάτος Ιωάννης	+
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+		
Τατούλης Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ	
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+
		Σκουλαρικής Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	+
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Πετραλιάς Αυγερινός - Ρένος	+
Κοσσυβάκης Δημήτριος	+	Κορκολόπουλος Βασίλειος	+
Κονταξής Αθανάσιος	+	Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	-
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ			
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ	
Βρεττός Κων/νος	+	Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	-
Παπαηλίας Ηλίας	+	Γκόνονγλου Μόσχος	+
Γιαννάκης Ιωάννης	+	Χατζηγιαννίδης Βασίλειος	+
Φωτιάδης Παναγιώτης	-	Μπόσκου Μαρία	+
Κατσίκης Θεόδωρος	+		
		ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	
		Κουράκης Ιωάννης	+

Φραγιαδουλάκης Εμμανουήλ	-	Πασσαλίδης Θεόδωρος	+
Σαρρής Δημήτριος	+	Τσιτουρίδης Σάββας	+
Σταυρακάκης Μηνάς	+		
Αποστολάκης Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
Μπαντουβάς Κων/νος	+	Διαμαντοπούλου Άννα	-
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Λωτίδης Λάζαρος	+
Δανέλλης Σπυρίδων	ΠΑΡΩΝ	Βλαχόπουλος Ηλίας	+
		Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ		Παπαφιλίππου Νικόλαος	+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	+		
Βεζδρεβάνης Ηλίας	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	
		Κοτσώνης Θεόδωρος	+
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		Ποττάκης Ιωάννης	+
Βενιζέλος Ευάγγελος	+	Παπαληγούρας Αναστάσιος	+
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	Δήμας Σταύρος	+
Παπαθεμελής Στυλιανός - Άγγελος	+		
Τσοχατζόπουλος Απόστολος - Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	
Ακριτίδης Νικόλαος	+	Παπαζώη Ελισάβετ	+
Σπυριούνης Κυριάκος	+	Λεβογιάννης Νικόλαος	+
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	Χωματάς Ιωάννης	+
Γκεσούλης Νικόλαος	+		
Έβερτ Μιλτιάδης	-	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ	
Καραμανλής Κων/νος	+	Φουντάς Παρασκευάς	+
Ψωμάδης Παναγιώτης	+	Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+
Ορφανός Γεώργιος	+	Δαβάκης Αθανάσιος	+
Κούβελας Σωτήριος	+		
Ιντζές Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ	
		Φαρμάκης Νικόλαος	+
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		Χατζημιχάλης Φώπος	+
Γερανίδης Βασίλειος	+	Αδαμόπουλος Γεώργιος	+
Τσιόκας Θεοχάρης	+	Στάθης Θεόδωρος	+
Κίρκος Γεώργιος	+	Σουφλιάς Γεώργιος	+
Τζιτζικώστας Γεώργιος	+	Κατσάρος Νικόλαος	+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+	Παπαδημόπουλος Ιωάννης	+
Ρεγκούζας Αδάμ	+	Λουλέ Αδριανή	ΠΑΡΟΥΣΑ
Ρόκος Γεώργιος	+		
		ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ	
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		Ιωαννίδης Φοίβος	+
Μαλέσιος Ευάγγελος	+	Κοκκίνης Νικόλαος	+
Αργύρης Ευάγγελος	+		
Παπούλιας Κάρολος	+	ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ	
Φούσας Αντώνιος	+	Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+
Τασούλας Απόστολος	+	Σηφουνάκης Νικόλαος	+
		Κόρακας Ευστράτιος	+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ			
Τσακλίδης Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ	
Παπαδόπουλος Ηλίας	+	Βλασσόπουλος Ευάγγελος	+
Καλαντζής Γεώργιος	+		
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+	ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	
		Ζήση Ροδούλα	+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		Βούλγαρης Αλέξανδρος	+
Σαλαγιάννης Νικόλαος	-	Τζανής Λεωνίδας	+
Τσιλίκας Βασίλειος	+	Νάκος Αθανάσιος	+
Σωτηρλής Δημήτριος	+	Σούρλας Γεώργιος	+
Σιούφας Δημήτριος	+	Γκατζής Νικόλαος	+
Μπούτας Ευάγγελος	+		+
		ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		Μπένος Ιωάννης - Σταύρος	+
Πετσάλνικος Φίλιππος	+	Κατσιλιέρης Πέτρος	+
Σημαιοφορίδης Κων/νος	+	Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+
		Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		Παπανικολάου Ελευθέριος	+
Δρυς Γεώργιος	+	Αναστασόπουλος Νικόλαος	-
Κοντομάρης Ευτύχιος	+		
Σπύρου Σπυρίδων	+	ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ	
		Σγουρίδης Παναγιώτης	+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		Λαμπαδάρης Νικόλαος	+
Καλαφάτης Αλέξανδρος	+	Ακήφογλου Μπηρόλ	+
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
Φλωρίδης Γεώργιος	+	Σημίτης Κων/νος	-

Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
Σουμάκης Σταύρος	+	Λιάνης Γεώργιος	+
Μελάς Παναγιώτης	+	Παπαθανασίου Χαράλαμπος	+
Μιχαολιάκος Βασίλειος	+		
Καλός Γεώργιος	+	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ	
Αλιφέρη Στυλιανή	-	Θάνος Δημήτριος	+
		Γκελεστόθης Νικόλαος	+
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			
Λαλιώτης Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Νιώτης Γρηγόριος	+	Πάχτας Χρήστος	+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	Γιοβανούδας Βαρσάμης	+
Κρητικός Παναγιώτης	+	Πάππας Βασίλειος	+
Καψής Ιωάννης	+		
Λάλος Κανέλλος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ	
Νεράτζης Αναστάσιος	+	Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Αράτης Ιωάννης	+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+
		Μιχελογιάννης Ιωσήφ	+
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Πασχαλίδης Γεώργιος	+		
Γεωργιάδης Θεόδωρος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ	
Φουντουκίδου Θεοδωρίδου Παρθένα	+	Κατσακάς Αντώνιος	+
Καρασμάνης Γεώργιος	+	Βαρίνος Αθανάσιος	+
Βυζοβίτης Χρήστος	-	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ 'ΝΑΙ' 246	
		'ΟΧΙ' 19	
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		ΠΑΡΩΝ 9	
Τσερτικίδης Παντελής	+	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 274	
Αρσένη Μαρία	+	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ *
Κάκκαλος Νικόλαος	+	ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης):	Συνεπώς το σχέδιο
Πολύζος Ευάγγελος	-	νόμου 'Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί	τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συνα-	φείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των
Ντούσκας Δημήτριος	-	δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη', έγινε	δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, κατ'αρχήν, κατ'άρ-
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+	θρον και στο σύνολο, όπως αναδιατυπώθηκε και έχει ως εξής:	
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ			
Λουκάκης Εμμανουήλ	+	'Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί	τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+	ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συνα-	φείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη	
Τσεπινές Δημήτριος	+		
Γκαλήπ Γκαλήπ	+		
Μουσταφά Μουσταφά	ΠΑΡΩΝ		
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		Άρθρο πρώτο	
Καραμηνάς Κων/νος	+		
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ			
Ηλιάδης Νικόλαος	+	1. Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28	
Δαμιανίδης Αλέξανδρος	+	παρ. 1 του Συντάγματος, η Συνθήκη του Άμστερνταμ που	
Ανθόπουλος Ιωάννης	+	τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις	
Χαϊτίδης Ευγένιος	+	Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και	
Καραμανλής Αχιλλέας	+	ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και τα σχετικά πρωτό-	
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	κόλλα και οι δηλώσεις που περιλαμβάνονται στην Τελική	
Παναγιώτου Σταύρος	+	Πράξη, που υπογράφηκαν στο Άμστερνταμ στις 2 Οκτωβρίου	
		1997 μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της	
Οικονόμου Χρήστος	+	Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της	
Ματής Αθανάσιος	-	Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρα-	
Ζιάγκας Ιωάννης	+	τίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασι-	
Σκρέκας Θεόδωρος	+	λείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της	
Κανταρτζής Αχλλεύς	+	Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας,	
		του Βασιλείου της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της	
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.	
Παπαδήμας Λάμπρος	+	2. Σε προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των	
Στάϊκος Ευάγγελος	+	Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης δημοσιεύονται σε	
Αλαμπάνος Δημήτριος	+	ενοποιημένη απόδοση η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση	
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+	και η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.	
Χειμάρης Αθανάσιος	+	3. Τα κείμενα, πρωτόκολλα και δηλώσεις που αναφέρονται	
Καλλιώρας Ηλίας	+	στο παρόν άρθρο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχουν	
		ως εξής:	
		(Παρεμβάλλεται το κείμενο της Συνθήκης βιβλιοδετημένο	
		σε τόμο)	

Άρθρο δεύτερο

1. Με τα προεδρικά διατάγματα και τις λοιπές κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 1, 2, 3, και 4 του ν.1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α'), όπως αυτός τροποποιήθηκε από τους νόμους 1440/ 1984 (ΦΕΚ 70 Α'), 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α'), 1880/1990 (ΦΕΚ 39 Α'), 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α') και 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α') μπορεί να ρυθμίζεται αναλόγως κάθε θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της Συνθήκης και των σχετικών πρωτοκόλλων και δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, οι οποίες κυρώνονται με τον παρόντα νόμο, καθώς και κάθε θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή των πράξεων, που εκδίδονται κάθε φορά από τα κοινοτικά όργανα. Με τον ίδιο τρόπο, ρυθμίζονται τα θέματα που αναφέρονται στην ανάπτυξη των νησιών και έχουν σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 158 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και της Δήλωσης υπ' αριθ. 30, που περιλαμβάνεται στην Τελική Πράξη η οποία κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.

2. Με τις παραπάνω κανονιστικές πράξεις επέρχονται οι αναγκαίες προσαρμογές της κείμενης νομοθεσίας, όταν απαιτείται τροποποίηση ή κατάργηση διατάξεων, που είναι αντίθετες προς τη ρύθμιση, η οποία προβλέπεται από τη Συνθήκη που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο και τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων.

Άρθρο τρίτο

Πριν από το τέλος κάθε τακτικής συνόδου της Βουλής, ο Υπουργός Εξωτερικών υποβάλλει προς αυτήν έκθεση για την εφαρμογή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο τέταρτο

1. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και τα σχετικά πρωτόκολλα και οι δηλώσεις που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, μεταφέρονται στη γλώσσα των τυφλών Braille.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών συγκροτείται ειδική επιτροπή, η οποία σε ορισμένη προθεσμία αναλαμβάνει να επεξεργαστεί τη μορφή του κειμένου στη γλώσσα των τυφλών Braille.

3. Ο Υπουργός Εξωτερικών θα μεριμνήσει για τη δημοσίευσή του με πρόσφορο τρόπο.

Άρθρο πέμπτο

1. Η ελληνική μετάφραση του κειμένου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και των συνοδευτικών της Πρωτοκόλλων, εφόσον αυτά έχουν αποδοθεί στην καθαρεύουσα, μεταφέρονται στη δημοτική γλώσσα.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών συγκροτείται ειδική επιτροπή, η οποία σε ορισμένη προθεσμία αναλαμβάνει να επεξεργαστεί τη νέα γλωσσική μορφή του κειμένου.

3. Τα κείμενα της Σύμβασης και των Πρωτοκόλλων υπό τη νέα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

γλωσσική τους μορφή δημοσιεύονται με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης.

Άρθρο έκτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και των κειμένων που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 14 της Συνθήκης του Άμστερνταμ."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ'ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση. Αναμένουμε τη διαλογή των ψηφοδελτίων για τη μυστική ψηφοφορία.

(ΔΙΑΛΟΓΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας μυστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 274 Βουλευτές.

Υπέρ της άρσης ασυλίας της κ. Στυλιανής Αλφιέρη δηλαδή "ΝΑΙ" ψήφισαν 13 Βουλευτές.

Κατά της άρσης ασυλίας δηλαδή "ΟΧΙ" ψήφισαν 245 Βουλευτές.

Ψήφισαν "ΠΑΡΩΝ" 6 Βουλευτές.

Λευκά 10.

Συνεπώς η αίτηση για την άρση ασυλίας της κ. Στυλιανής Αλφιέρη απορρίπτεται.

Υπέρ της άρσης ασυλίας του κ. Χρήστου Θεοδώρου δηλαδή "ΝΑΙ" ψήφισαν 12 Βουλευτές.

Κατά της άρσης ασυλίας δηλαδή "ΟΧΙ" ψήφισαν 243 Βουλευτές.

Ψήφισαν "ΠΑΡΩΝ" 9 Βουλευτές.

Λευκά 10.

Συνεπώς η αίτηση άρσης ασυλίας του κ. Χρήστου Θεοδώρου απορρίπτεται.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Συνεπώς με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 18 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: "Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ